

T.C.
MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

Canan DOĞAN NERGİS

AYFER TUNÇ'UN KAPAK KIZI ÜÇLEMESİNDE ERKEK
KARAKTERLER

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MUŞ-2025

T.C.
MUŞ ALPARSLAN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

Canan DOĞAN NERGİS

**AYFER TUNÇ'UN KAPAK KIZI ÜÇLEMESİNDE ERKEK
KARAKTERLER**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

TEZ JÜRİ ÜYELERİ

Tez Danışmanı : Dr. Öğr. Üyesi Servet ŞENGÜL

Jüri Üyesi : Prof. Dr. Zeki TAŞTAN

Jüri Üyesi : Doç. Dr. İsmail SÜPHANDAĞI

MUŞ-2025

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER.....	I
ÖZET	III
ABSTRACT	IV
ÖN SÖZ.....	V
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

AYFER TUNÇ'UN HAYATI VE ESERLERİ

1.1. AYFER TUNÇ'UN HAYATI VE EDEBİ KİŞİLİĞİ	7
1.2. AYFER TUNÇ'UN ESERLERİ	9

İKİNCİ BÖLÜM

ROMANLARDA KURGU

2.1. KAPAK KIZI	11
2.2. YEŞİL PERİ GECESİ	12
2.3. OSMAN	13

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MEDENİ DURUMUNA GÖRE ERKEKLER

3.1. EVLİ ERKEKLER	15
3.2. BEKAR ERKEKLER	87
3.3. DUL ERKEKLER.....	120
3.4. MEDENİ DURUMU BELİRSİZ ERKEKLER	129

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MESLEKLERİNE GÖRE ERKEK KARAKTERLER

4.1. KAMUSAL ALANDA ÇALIŞANLAR	139
4.1.1. Doktor	139
4.1.2. Garson	139
4.1.3. Akademisyen	140
4.1.4. Öğretmen	140
4.1.5. Asker	141
4.1.6. Polis	141
4.1.7. Müfettiş	141
4.1.8. Mühendis	142

4.1.9. Vali	142
4.2. KAMUSAL ALAN DIŞINDA ÇALIŞANLAR	142
4.2.1. Müzisyen	142
4.2.2. Esnaf	144
4.2.3. İşletmeci	144
4.2.4. Avukat	145
4.2.5. Şirket Sahibi/ Patron	145
4.2.6. Apartman Görevlisi/ Kapıcı	146
4.2.7. Yönetici	146
4.2.8. İşçi	146
4.2.9. Şoför	146
4.2.10 Çırak	147
4.2.11. Kuyumcu	147
4.2.12. Pazarcı	147
4.2.13. Taksici	147
4.2.14. Garson	148
4.2.15. Muhabir	148
4.2.16. Otel Çalışanı	148
4.2.17. Fotoğrafçı	148
4.2.18. Tercüman	148

BEŞİNCİ BÖLÜM

EĞİTİM DURUMLARINA GÖRE ERKEK KARAKTERLER

5.1. EĞİTİM DURUMLARINA GÖRE ERKEK KARAKTERLER.....	149
SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	152
KAYNAKÇA.....	160

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

AYFER TUNÇ'UN KAPAK KIZI ÜÇLEMESİNDE ERKEK KARAKTERLER

Canan DOĞAN NERGİS

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Servet ŞENGÜL

2025, 167 sayfa

Modern Türk edebiyatında önemli bir yeri bulunan Ayfer Tunç'un roman, hikâye, senaryo ve yaşantı türünde eserleri bulunmaktadır. Yazar, öykü ve yaşantı türündeki eserleriyle ödüller kazanmıştır. Ayfer Tunç, romanlarında bireyin iç dünyasını, ikilemlerini, değer çatışmalarını ve toplumsal değişimleri ele almıştır. Edebiyat dünyasına *Saklı* (1989) isimli hikâye kitabıyla başlayan yazar, eserlerinde günlük konuşma dilini kullanmış ve kendine özgü bir dil oluşturmuştur. Yazar romanları aracılığıyla erkek karakterlerin gelişimlerini, bireysel iç çatışmalarını ve toplumsal normlarla olan ilişkilerini anlatır. Genellikle erkek karakterlerin merkezde olduğu romanlarında toplumsal dönüşüm ve eleştiriler bu karakterler üzerinden verilmiştir. Eserlerinde erkek karakterler kadınlara göre daha aktif ve sosyal hayatın içinde söz hakkı olan bireylerdir. Kadınlara göre iş hayatının daha çok içinde yer alan erkek karakterler bulundukları dönemden ve yetiştikleri aile yapılarından etkilenmişlerdir. Genel olarak erkek karakterler belli bir eğitim görmüş kişilerdir. Eğitim alan kişilerin yanında eğitim hayatı hakkında bilgi sahibi olmadığımız karakterler de bulunmaktadır. Romanlarında erkek karakterler, olayların başrolü olmaktan çok psikolojik çözümleri, toplumsal rolleri ve ahlaki yozlaşmanın sembolik birer temsilcileri olmuşlardır. Yazar romanlarında kendilerine geniş bir yer bulan erkek karakterler üzerinden topluma dair düşüncelerini sunmuştur. Bu nedenle Ayfer Tunç'un *Kapak Kızı Üçlemesi*'nde erkek karakterler incelenmek istenmiştir. Yapılan bu çalışmayla birlikte, Ayfer Tunç'la ilgili yapılan çalışmalara yenisini ekleyerek literatüre katkıda bulunmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ayfer Tunç, Erkek Karakterler, *Kapak Kızı Üçlemesi*.

ABSTRACT
MASTER'S THESIS
MALE CHARACTERS IN AYFER TUNÇ'S KAPAK KIZI TRILOGY

Canan DOĞAN NERGİS

Advisor: Assistant Prof. Servet ŞENGÜL

2025, Page: 167

Ayfer Tunç, a prominent figure in modern Turkish literature, has produced works in various genres including novels, short stories, screenplays and memoirs. She has received awards for her contributions to short story and memoir writing. In her novels, Tunç delves into the individual's inner world, exploring personal dilemmas, value conflicts and societal transformations. Beginning her literary journey with the short story collection '*Saklı*', she employs everyday spoken language to craft a distinctive narrative style. Through her novels, Tunç portrays the development of male characters, their internal conflicts and their interactions with societal norms. Often placing male characters at the center, she conveys social transformation and critique through their experiences. In her works, male characters are depicted as more active and influential in social life compared to female characters. These male figures, more engaged in professional life than their female counterparts, are shaped by the era they inhabit and the familial structures in which they were raised. Generally, the male characters in Ayfer Tunç's '*Kapak Kızı*' trilogy are portrayed as individuals with a certain level of education. While some have clearly defined educational backgrounds, others' educational histories remain unspecified. Rather than serving as central protagonists, these male characters symbolize psychological disintegration, societal roles and moral dilemmas. Through them, the author conveys her perspectives on society. This study aims to examine these male characters, thereby contributing to the academic literature on Ayfer Tunç.

Key Words: Ayfer Tunç, Male Characters, *Kapak Kızı* Trilogy.

ÖN SÖZ

Türk edebiyatının önemli çağdaş yazarlarından biri olan Ayfer Tunç roman, hikaye, yaşantı, senaryo gibi edebiyatımızın birçok türünde eser vermiştir. Yazar modernleşen dünyada yalnız kalan, yabancılaşan, varoluş sancıları çeken bireylerin iç dünyalarını, kendi içlerindeki ikilemleri, toplumsal değişimleri karakterlerin dünyalarını okuyucuya açmaktadır. Bu karakterleri yansıtırken dönemin sosyal ve siyasal olaylarına da eserlerinde yansıtmaya çalışmıştır. Ayfer Tunç'un romanlarında erkek karakterler, kadın karakterden daha fazla yer almaktadır. Onun eserlerinde erkek karakterlerin merkezde olması ve anlatılarında kadın karakterlerden daha fazla yer almasına rağmen bu alanda bir çalışmanın olmayışı bu tez çalışmasının gerekçesini oluşturmuştur.

Çalışmada ilk olarak Ayfer Tunç'un hayatı ve eserlerine yer verilmiştir. Daha sonra erkek karakterler medeni durumlarına, mesleklerine ve eğitim durumlarına göre alt başlıklar altında incelenmiştir. Bu çalışmada Ayfer Tunç'un Kapak Kızı Üçlemesi'ni oluşturan Kapak Kızı (2021), Yeşil Peri Gecesi (2021), Osman (2021) romanları üzerinden erkek karakterler incelenmeye çalışılmıştır.

Bu çalışmadaki romanlarda erkek karakterler İstanbul ve çevresinde yetişen, eğitilmiş kişilerdir. Erkek karakterlerin aileleri genellikle maddi kaygıları olmayan ailelerdir. Bu durum bireylerin karakter gelişimlerinde ve karar almalarında önemli bir rol oynamıştır. Erkek karakterler, yetiştikleri aile ve toplum yapısından etkilenen bireylerdir. Aile ve toplum baskısı sebebiyle kendi istek ve hayallerini bastıran karakterler olduğu gibi kendi istek ve hayallerini gizleyerek yaşayan karakterler de bulunmaktadır. Her iki durumda da erkek karakterler toplumsal normlara açıkça karşı gelememektedir.

Bu durum erkek karakterlerde iç çatışmaya neden olmaktadır. Bu çalışmada söz konusu çatışmalar karakterlerin söylemleri, davranışları, ve anlatı içindeki konumlanışı, metinden yapılan alıntılar aracılığıyla görünür kılınmıştır. Böylelikle bireyin içsel gerilimlerin anlatıdaki temsiline dikkat çekilmesi amaçlanmıştır.

Bu tez çalışması sürecinde bilgi ve birikimiyle bana rehberlik eden, akademik yolculuğumda desteğini her daim hissettiren, değerli danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Servet Şengül'e teşekkürlerimi borç bilirim. Beni yetiştirip bugünlere getiren annem

Durdane DOĞAN'a, en büyük destekçim canım eşim Ferdi NERGİS'e, her zaman arkamda duran canım abim İbrahim ÖRDEK'e çok teşekkür ederim.

Muş-2025

Canan DOĞAN NERGİS

GİRİŞ

Osmanlı 19. yüzyılda Avrupa ile kurduğu yoğun ilişkiler sebebiyle bir modernleşme sürecine girmiştir. Tanzimat Dönemi Osmanlı Devleti'nin hukuk, eğitim ve edebiyat gibi birçok alanda yoğun bir modernleşme ve yenilenme girişimlerinin olduğu bir dönemdir. Bu dönemde Türk edebiyatı, Batı kökenli bir tür olan romanla tanışmıştır. Tanzimat Dönemi'nde çeviri yoluyla edebiyatımıza giren bu türün ilk örneklerini yine bu dönemde görmekteyiz.

Dönüşüm ve yenilenmenin çağı olan Tanzimat Dönemi'ndeki romanların merkezinde olan erkek karakterler, bu dönüşümün bir temsilcisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Tanzimat Dönemi'nde “sanat toplum içindir” anlayışıyla kaleme alınan bu romanlarda didaktik bir üslup hakimdir. Bu dönemde romanların başkarakteri olan erkek kahramanlar üzerinden topluma mesajlar verilmiş, toplum adeta eğitilmeye çalışılmıştır.

Tanzimat Dönemi'nde Avrupa etkisiyle girilen modernleşme süreci bazı kesimler tarafından yanlış anlaşılmış ve ortaya yanlış Batılılaşma sorunu çıkmıştır. Yazarlar, doğru bir Batılılaşmanın geleneklerimizden ve köklerimizden kopmadan Avrupa'nın ilim ve tekniğini almak olduğunu ifade etmişler ancak zamanla bir kısım insanlar Batılılaşmayı yanlış yorumlayıp onu sadece yüzeysel ve şekli olarak algılayan “züppe” tipini ortaya çıkarmıştır.

Tanzimat Dönemi'nde yanlış Batılılaşma sorunu romanlarda Doğu-Batı kavramlarını yansıtan erkek karakterler üzerinden verilmiştir. Ahmet Mithat Efendi'nin 1875 yılında kaleme aldığı *Felatun Bey ile Rakım Efendi* bunun en güzel örneklerindendir. Bu romanda Rakım Efendi Doğu'yu Felatun Bey ise Batı'yı temsil eder. Rakım Efendi Batılılaşmayı doğru anlamış, bir Doğu ve Batı sentezidir. Çalışkan, ahlâklı, geleneklerinden kopmadan Batı'yı yakından takip eden bu karakter topluma örnek gösterilen bir sentez oluşturmuştur. Felatun Bey ise Batılılaşmayı yanlış yorumlayan, topluma kötü örnek olarak gösterilen romandaki züppe tipidir. Felatun Bey, Batı özentisi, az bildiği Fransızcasıyla konuşmaya çalışan, babasından kalan mirası tüketip tembellik eden, tüm gün mağazalarda kendine kıyafetler diktiren ve en önemlisi geleneklerinden kopmuş bir yanlış Batılılaşma figürüdür. Birbirine tezat olan bu iki

erkek karakter üzerinden ideal erkek tipi olan Rakım Efendi ön plana çıkarılarak topluma yol gösterilmiştir.

Tanzimat Dönemi'nde Recaizade Mahmut Ekrem'in 1889 yılında kaleme alınan *Araba Sevdası* romanı da yanlış Batılılaşmayı işleyen diğer önemli romanlardan birisidir. Romanın başkarakteri olan Bihruz Bey, yanlış Batılılaşmanın getirdiği züppe tipinin sembollerinden birisidir. Bihruz Bey, kendi milli değerlerinden kopuk, kendi dilini bile yetersiz gören Batı özentisi birisidir. Bihruz Bey, Batılı olmayı yüzeysel anlayan bu yüzden görünüşe dikkat eden ve bunun için tüm parasını harcamaktan çekinmeyen bir mirasyedidir. Yarım öğrendiği Fransızcasıyla konuşmaya çalışan, en güzel arabayı alabilmek için tüm parasını tüketen Bihruz Bey, birçok yönden Felatun Bey'e benzemektedir. Genel olarak bakıldığında Tanzimat Dönemi romanlarının merkezinde yer alan erkek karakterler toplum için eğitici, ahlaki ve yol gösteren bir şekilde konumlanmıştır.

Servetifünun Dönemi'nde siyasi gelişmelerin tesiriyle "sanat için sanat" anlayışıyla romanlar ortaya konulmuştur. Bu dönem romanlarında genellikle bireyin iç dünyasını merkeze alan bir anlayış hakimdir. Romanlarda bunalım, karamsarlık, ümitsizlik ve melankoli gibi olumsuz duygular ağır basmaktadır. Halit Ziya Uşaklıgil'in *Mai ve Siyah* romanı Batılı kültürle yetişen aydınların dönemin etkisiyle yaşadıkları buhranı yansıtması bakımından önemlidir. Servetifünun Dönemi neslinin romanı olan *Mai ve Siyah* romanının başkarakteri olan Ahmet Cemil'in, mai olan hayallerinin siyaha dönüşmesinin romanıdır. Ahmet Cemil, babasının ölümüyle birlikte maddi sıkıntılar yaşamaya başlamış ve bir gazetede işe girip çalışmaya başlamıştır. Buradan aldığı ücret yetmediği için özel ders vermeye başlamıştır. Ahmet Cemil Servetifünun Dönemi yazarlarının edebiyata bakışını ve dönemin özelliklerini yansıtan bir erkek figür olarak karşımıza çıkar. Romanda Ahmet Cemil, iyi derece Fransızca bilen, iyi bir eğitim almış ve döneminde yeni-eski tartışmalarında yeniden yana tavır sergileyen birisidir. Yıllardır üzerine çalıştığı eserini tamamlayıp şöhret kazanmayı ister. Ahmet Cemil, dönemin melankolik ve karamsar yönünü romanın sonuyla simgeler. Romanın sonunda sevdiği kadın Lamia başkasıyla evlenir ve kardeşi İkbâl ölür. Bunun üzerine tüm hayalleri yıkılan Ahmet Cemil, yazdığı eserini yok edip İstanbul'u terk eder.

Cumhuriyet'in ilk yıllarında bir rejim değişikliği yaşanmış ve Cumhuriyet'in ilke ve inkılapları halka benimsetmek istenmiştir. Yaşanan değişim ve dönüşümün izleri yazarları da etkilemiş ve eserlerine yansıtılmışlardır. Bu dönemde milli bir hareket başlamış ve eserlerde dilde sadeleşmeye gidilmiştir. Dönemin içinde bulunduğu savaş psikolojisi ve değişen rejim ile birlikte eserler bu temalar üzerinde inşa edilmiştir. Cumhuriyet'in ilk yıllarında ve sonrasında bir süre bireyin iç dünyasından çok savaş yılları, milli mücadele, birlik ve beraberlik, Cumhuriyet'in ilke ve inkılaplarını konu alan eserler oluşturulur. Servetifünun Dönemi'nde melankolik, kendi iç dünyalarına yönelmiş olan erkek karakterler, Cumhuriyet Dönemi'nde halkla ilgilenen, halkı bilinçlendirmeye çalışan, onlara milli mücadele ruhunu aşılayan, Cumhuriyet ilkelerini benimsemiş ve halka bunları öğretmeye çalışan, dışa dönük idealist karakterler olarak karşımıza çıkar.

Bu dönemde görülen konulardan birisi de halk-aydın çatışmasıdır. Bazı eserlerde Anadolu halkı geri kalmış ve cahil olarak nitelendirilip olumsuz bir portre olarak çizilmiş, bunun karşısında Cumhuriyet ilkelerine bağlı, eğitilmiş, vatanını düşünen bunun için mücadele eden karakterler ise olumlu bir portre ile aydın figürü olarak yer gösterilmiştir. Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun *Yaban* isimli eserinde başkarakter olan Ahmet Celal üzerinden aydın-halk çatışması gözler önüne serilmiştir. Savaşlardan bıkmış ve geçim derdi olan Anadolu insanı cahil ve Kurtuluş Savaşı bilincinden uzak olarak tasvir edilirken, Ahmet Celal köylülere milli mücadele ruhunu aşılamaaya çalışan, onları aydınlatmak isteyen vatanı için bir kolunu feda etmiş, Cumhuriyet ilkelerine bağlı idealist, olumlu bir karakter olarak karşımıza çıkmaktadır. Ahmet Celal, köylülerle olan mesafeli ilişkisi sebebiyle halk tarafından yaban olarak adlandırılır. Ahmet Celal, Anadolu insanına yabancılaşır, onlar tarafından kabul görmediği için köylülere ideallerini aşıl原因amaz ve hayal kırıklığına uğrar. Yakup Kadri, romanda aydın-halk çatışması ve Ahmet Celal karakteri üzerinden Cumhuriyet idealleri olan, halkla bütünleşemeyen aydın figürünü çizmiştir. Halide Edip Adıvar'ın *Ateşten Gömlek* isimli romanında başkarakter Ayşe'dir. Romanın merkezinde kadının yer alması önemli bir detaydır. Kadın figürünün, olayların merkezinde var olan erkek karakterlerle birlikte yer alması Cumhuriyet Dönemi kadın kimliğinin inşası bakımından önem arz etmektedir. Kadın karakterler romanlarda yer almaya başlasa da ideal olan ve verilmek istenen mesaj erkek karakterler üzerinden sağlanır. *Ateşten Gömlek* romanında Peyami

karakteri üzerinden dönüşen aydın kimliği üzerinde durulmuştur. Peyami romanının başında milli mücadele ruhundan yoksun bir memurken zamanla milli mücadele ruhunu özümseyen ve vatanı için savaşan bir karakter olarak karşımıza çıkar. *Yaban*' da milli mücadeleye mesafeli, cahil olarak yer alan halk; bu romanda *Yaban*' dan farklı olarak halk milli mücadele için savaşan, direnişin öznesi konumundadır.

Tanzimat Dönemi'nde geleneklerine bağlı, eğitilmiş, Avrupa'nın ilmini alan, Batılılaşmayı şeklen yorumlamayan, sosyal hayatta aktif olan erkek karakterler üzerinden ideal Osmanlı aydını portresi çizilmiştir. Servetifünun Dönemi erkek karakterlerde ise içe dönük, karamsar, melankolik bir tavır söz konusudur. Cumhuriyet'in ilk yıllarından ise Servetifünun Dönemi'nden farklı olarak erkek karakterler daha baskın, dışa dönük, idealleri olan bireyler olarak karşımıza çıkmaktadır. 1960 sonrası ve günümüz romanlarında erkek karakterler yaşadığı topluma, var olduğu yere hatta kendisine bile yabancılaşan karakterlerdir. Varoluş sancıları çeken, yalnızlaşan ve aidiyetsizlik duygusu ön planda olan erkek karakterler içe dönük ve pasif bir tavra sahiptir. Erkek karakterler artık ataerkil düzende otoriter ve baskın değil aksine kendi iç dünyasında sancılar çeken, kimlik bunalımında olan toplum-birey çatışmasında pasif tavır sergileyen bireylerdir.

Ayfer Tunç, çağdaş Türk edebiyatının anlatı dünyasında kimlik, toplumsal cinsiyet, birey-toplum ilişkisini çok katmanlı bir biçimde ele alan yazarlardan birisidir. Özellikle erkek karakterlerin iç dünyalarını, ikilemelerini, kırılganlıklarını, seçimleri onun anlatı evreninde yalnızca toplumsal cinsiyet rollerini değil, aynı zamanda, insan olmanın trajedisini de yansıtır. Onun eserlerinin merkezini oluşturan erkek karakterler, yalnızca bireysel öykülerini değil, aynı zamanda dönemin ruhunu, toplumun yozlaşmasını ve insanın kendine dair derin sorgulamalarını da yansıtır.

Ayfer Tunç erkek karakterleri romanlarının merkezine alarak, ilk bakışta kadın duyarlılığına mesafe alan, erkek karakterler üzerinden ilerleyen “anti-feminen” bir yaklaşım sergiliyormuş izlenimi verse de bu mesafe, feminen olana karşı bir dışlama değil, kadın yazarlığın alanını daraltan ve küçümseyen kalıplaşmış söylemlere karşı sergilenen bilinçli bir duruştur. Ayfer Tunç, söyleşisinde açıkça kadın duyarlılığı tanımlamasından hoşlanmadığını ve bunun cinsiyetçi bir yaklaşım olduğunu söyleyerek buna karşı çıkmış ve bu görüşünü eserlerinde erkek karakterler üzerinden yansıtmıştır.

“Kadın duyarlılığı tanımlamasından hiç hoşlanmıyorum, başından beri. Cinsiyetçiliğin başladığı yer. Bir kadın yazarın edebiyatını “kadınca duyarlılık” nitelemesiyle değerlendirmek, kadın yazarın kadınca bir alanda dolaşmasını isteyen, alanını sınırlayan bir yaklaşım. Bunun övgü kılığında yapılması da ahlaksızlık. Haddini biliyor, erkek alanına girmiyor demenin inceltilmiş bir yolu.” (İnci, 2014: 260). Yazarın bu sözleri onun feminenliği ötekileştiren eril bakışa karşı çıkışını açıkça ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, Ayfer Tunç’un erkek karakterler üzerinden kurduğu anlatı dünyası, aslında kadını edilgenleştiren söylemlere karşı feminen duruşun bir parçasıdır.

Ayfer Tunç edebiyata başladığı dönemde kadın yazarlara biçilen kalıpların dışına çıkmak amacıyla romanlarında bilinçli bir yönelimle erkek anlatıcıyı seçmiştir. Erkek karakterler üzerinden anlatı kurması, kadın yazar olmanın beraberinde getirdiği sınırlayıcı etiketlere karşı bir tür edebi ve düşünsel itiraz şeklinde yorumlanabilir. Yazar tercihini söyleşisinde şu şekilde açıklar: “Edebiyata başladığımda kadın yazarlar için en yaygın kullanılan övgü buydu, kadınca duyarlılık. Kadın yazarı ikinci sınıf kılan bir şeydi. Biraz da bu yüzden erkek ağzından yazmaya yönelmiş olabilirim.”(İnci, 2014: 260-261).

Ayfer Tunç’un erkek karakterleri tercih etmesi yalnızca cinsiyetçi tavra bir pozisyon alma meselesi değildir. Aynı zamanda bu karakterlerin dramatik yönleri, anlatının yapısal ihtiyacıyla da ilişkilidir. Yazar, kadın karakterlerin yaşadığı kayıpların onları anlatıcı olmaktan uzaklaştırdığı, bu nedenle de anlatıcı ya da gözlemci konumunda erkek karakterleri kullanmak zorunda kaldığını dile getirir. “Neden erkek ağzından yazdığımı ilişkin bir şey daha söylemem gerek. Benim yazdıklarımnda kadınlar asıl dramatik role sahip olanlardır, kaybedenlerdir. Dışsal ve içsel şartlar nedeniyle kaybederler. Bu nedenle kaybetmenin sonuçlarını görüp anlatacak karakterler olamazlar. Bunu anlatacak karakterlere ihtiyacım var, onlar da bu denkleme göre erkek olmak durumundalar.” (İnci, 2014: 264). Buna ek olarak Ayfer Tunç’un otobiyografik unsurlardan bilinçli olarak uzak durmak istemesi de erkek karakterleri tercih etmesinde belirleyici bir rol üstlenmiştir. “Otobiyografiden uzak duran bir yazarım ben. Bilinçdışımın bana rağmen metinlerime sızdırdıklarını saymazsak otobiyografik unsurlar kullanmam. Belki de erkek ağzından yazmamın nedenlerinden biri de budur.” (İnci, 2014: 28).

Bu tezde Ayfer Tunç'un erkek karakterine odaklanılmasının nedeni, yazarın edebi ve düşünsel yaklaşımıyla şekillenen bu karakterlerin, medeni durumları, mesleki kimlikleri ve eğitim düzeyleri üzerinden incelenerek, onların toplumsal konumlarını, yaşam biçimlerini ve bireysel tercihlerini yansıtmayı amaçlamaktadır. Böylece bu çalışma Ayfer Tunç'un edebi evrenindeki erkek figürlerin nasıl bir sosyal örgü içerisinde var olduklarını, hangi bireysel çıkmazlara sürüklendiklerini ortaya koyacaktır. Çalışmada Ayfer Tunç'un erkek karakterlerinin gündelik yaşam içindeki konumlarına odaklanılarak onların iç dünyaları, seçimleri ve toplum-birey ilişkileri medeni durumları, mesleki durumları ve eğitim durumlarıyla üç kategori üzerinden verilmeye çalışılmıştır.

Bu tezde Ayfer Tunç'un *Kapak Kızı* üçlemesinde yer alan erkek karakterler incelenmiştir. Tezin birinci ve ikinci bölümünde doküman incelemesi, kaynak taraması ve klasik roman incelemesi yöntemi kullanılarak erkek karakterler belirlenmiştir. Tezin üçüncü, dördüncü ve beşinci bölümlerinde ise yapılan incelemeler sonucu karakterler tasnif edilerek nitel araştırma metotlarından "betimsel tarama" modeli kullanılacaktır. Çalışma buradan elde edilen bulgular ışığında açıklama ve yorumlar yapılarak sonuçlandırılacaktır.

BİRİNCİ BÖLÜM

AYFER TUNÇ'UN HAYATI VE ESERLERİ

1.1. AYFER TUNÇ'UN HAYATI VE EDEBİ KİŞİLİĞİ

Ayfer Tunç 1964 yılında Adapazarı'nda dünyaya gözlerini açmıştır. Babası Bedri Tunç Bulgaristan göçmeni annesi Yıldız Tunç ise Rizeli bir ailenin çocuğudur. Ayfer Tunç'un babası öğretmendir. Henüz on bir aylıkken babasının tayini Mardin'e çıkınca oraya taşınmışlardır. 1968 yılında babası Mardin'de geçirdiği bir trafik kazası nedeniyle hayatını kaybetmiştir. Bu hadiseden sonra ailece Adapazarı'na dönmüşlerdir.

İlköğrenimine Sakarya'da başlayan Ayfer Tunç ablasının tayini İzmit'e çıkınca oraya taşınmışlardır. İzmit'e taşındığı yıllarda Kıbrıs Savaşı çıkmış ve o dönemde ilk kez günlük tutmaya başlamıştır. Babası öğretmen olduğu için evlerinde sürekli kitap bulunduğundan çok sayıda kitap okumuştur. İlkokul yıllarında Yaşar Kemal, Kemal Tahir, Fakir Baykurt gibi yazarları okumaya başlamıştır hatta ilk roman denemesini yine bu yıllarda yazmıştır. Bu roman denemesi yazarın deyimiyle Kemalettin Tuğcu özentisi yoksulluk temalı bir kitaptır. (İnci, 2014: 64)

Ortaokul yıllarında yaşadığı olumsuz bir hadise sebebiyle okuldan nefret etmiştir. O yıllarda Türkçe öğretmenin sınıf arkadaşı olan Tahir'i sorunun cevabını veremediği için öldüresiye dövmesi onun okuldan nefret etmesine neden olmuştur.

Ayfer Tunç lise öğrenimi için İstanbul'a gitmiştir. Burada Erenköy Kız Lisesine kaydolmuştur. Lise yıllarında Leyla Erbil, Adalet Ağaoğlu, Sevgi Soysal gibi yazarlara ilgi duymuş ve onları okumaya başlamıştır. Lise yıllarından sonra İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesine kayıt yaptırmıştır. Bu yıllarda Oğuz Atay, Virginia Woolf, Albert Camus, Simon de Beauvoir gibi yazarları okumaya başlamıştır. Üniversitedeyken arkadaşıyla birlikte *Tanım* isimli dergiyi çıkarmışlardır. Bu dergi ancak iki sayı çıkabilmiştir. Dergide Edip Cansever'in iki şiirinin yayınlaması önemlidir. Üniversite yıllarına kadar şiirle ilgilenmeyen yazar, Edip Cansever'in *Bezik Oynayan Kadınlar* isimli şiir kitabını okuyunca şiire yönelir. Bu kitaptan çok etkilenen yazar Türk şiirini okumayı sevmeye başlamıştır. Aynı üniversitede kendinden iki üst dönem okuyan eşiyle bir edebiyat faaliyeti sırasında tanışan Ayfer Tunç'un bu evliliği on dört yıl sürmüştür.

Üniversite yıllarında yazmaya başlayan Ayfer Tunç'un ilk yazısı *Edebiyat 81* dergisinde yayınlanmıştır. Bu yıllarda çalışmaya başlayan Tunç, *Sokak* dergisinde gazetecilik yapmaya başlamış daha sonra ise *Güneş* gazetesine geçmiştir. Buradan ayrıldıktan sonra ise uzun yıllar *Milliyet Sanat*'ta çalışmıştır.

Ayfer Tunç TRT'ye edebiyat uyarlamaları yapmıştır. İlk uyarlamasında ise Refik Halit Karay'ın *Bu Bizim Hayatımız* adlı romanını senaryoya dönüştürmüştür. Bir süre sonra YKY' de yayın yönetmeni olarak çalışma hayatına devam etmiştir. Burada çalışırken aynı zamanda *Sanat Dünyamız* ve *Cogito* gibi dergileri çıkarmıştır. Bu dergileri çıkardıktan sonra *Akşam* gazetesinin kitap ekini hazırlamıştır. Ayfer Tunç Ubor Metanga programında Yekta Kopan ve Murat Gülsoy ile birlikte öykü çözümlemeleri yapmıştır.

Ayfer Tunç "*Saklı*" isimli öyküsünü Yunus Nadi Armağanı Yarışması'na gönderir. Bu yarışmada birinci olmuştur. Uluslararası Balkanika Ödülü'nü ise *Bir Maniniz Yoksa Anneler Size Gelecek* isimli eseriyle kazanmıştır.

Çocukluk yıllarında edebiyata ilgi duymaya başlayan yazar sanat dünyasına öykü ile başlamıştır. Öykünün yanı sıra roman, araştırma ,yaşantı, senaryo gibi türlerde eserler vermiştir. Ahmet Hamdi Tanpınar, Leyla Erbil ve Edip Cansever'den çok etkilenmiştir.

Yazarlığı bir yaşam tarzı olarak gören Ayfer Tunç'a göre iki tip okur bulunmaktadır. Bunlardan ilki kendini iyi hissetmek amacıyla okuyan tüketici okur diğeri ise insanın tüm hallerini hissedebilen nitelikli okurdur. Bu nedenle ikinci tip okurun kitap üzerine daha doğru değerlendirmeler de bulunabileceğini ifade etmiştir. (İnci, 2014)

Ayfer Tunç, söz sanatlarının anası olarak nitelendirdiği şiiri edebi türler içerisinde ayrı bir yere koyar. 1989 yılında yayımladığı ilk öykü kitabı olan *Saklı*' da şiirsel dil dikkat çekmektedir. Bu kitabındaki her hikaye için Evvelotel'de yeni bir hikaye kurgular. Hikaye içinde dipnotlarla anlatıcıları maziye götürür.

Tunç'un eserlerinde yalnızlık, yabancılaşma, sevgisizlik gibi temalar sıklıkla işlenmektedir. Eserlerindeki karakterlerin psikolojik tahlilleri önemli yer tutmaktadır. Bilinç akışı, diyalog, iç monolog gibi teknikleri eserlerinde kullanmaktadır. Yazarın eserleri İngilizce, Fransızca, Bulgarca, İtalyanca gibi çeşitli dillere çevrilmiştir.

1.2. AYFER TUNÇ'UN ESERLERİ

Romanları

Kapak Kızı romanı yazarın ilk romanıdır. Eser 1992'de kaleme alınmıştır. Eserde Ankara'dan İstanbul'a giden bir tren yolculuğu esnasında mazisiyle yüzleşen karakterleri anlatır.

Bir Deliler Evinin Yalan Yanlış Anlatılan Kısa Tarihi romanı yazarın ikinci romanıdır. 530 sayfadan oluşan romanda bir akıl hastanesinin etrafında oluşan olaylar bütünü anlatır.

Yeşil Peri Gecesi yazarın üçüncü romanıdır .İlk baskısı 2010 yılında yapılan eser 463 sayfadan oluşmaktadır. Eserde başkarakter olan Şebnem'in yaşadıkları ve iç dünyası anlatılır.

Suzan Defter yazarın dördüncü romanıdır. Günlük tutan Ekmel ve Derya isimli iki roman kahramanının hikayesini anlatır.

Dü 2014 yılında baskısı yapılan *Dünya Ağrısı* romanında başta Mürşit karakteri olmak üzere diğer karakterlerin çektikleri dünya ağrıları anlatılmaktadır.

Âşıklar Delidir ya da Yazı Tura 2018 yılında basılan yazarın bir diğer romanıdır. Romanda aynı kaderi genetik bir hastalıkla yaşamaya çalışan iki aşığın hikayesini anlatıyor.

Osman her şey olmak isterken hiçbir şey olamayan, tüm servetini ve kendini tüketen Osman'ın hayat hikayesini anlatır.

Öyküleri

Saklı yazarın 1989 yılında baskısı yapılan ilk kitabıdır. Eserde sevgiyi arayan ve yalnızlık çeken bireylerin hikayesi anlatılır.

Mağara Arkadaşları isimli hikaye kitabı büyük kentin karmaşası içinde “mağara”larına kapanmış insanları anlatır.

Aziz Bey Hadisesi seksen altı sayfadan oluşan yazarın bir diğer hikaye kitabıdır. Aziz Bey'in gençlik ve yaşlılık maceralarının anlatıldığı ilk hikayeden sonra eserde dört hikaye daha yer almaktadır.

Taş-Kağıt-Makas yazarın modern insanın yalnızlığını anlattığı öykü kitabıdır. Dört hikayeden oluşan eser 2003 yılında edebiyat dünyasına kazandırılmıştır.

Evvelotel hikaye kitabı ilk hikaye kitabı olan *Saklı*'nın bir nevi yeniden yazılmasıdır. İlk hikaye kitabındaki öyküleri farklı anlatıcılar ve farklı kurgularla yeniden okuyucuyla buluşturur.

Kırmızı Azap yazarın yirmi beş yıllık yazarlığı anısına basılmıştır. Eserde daha önceki öykü kitaplarında yer alan hikayelere yer verilmiştir.

Yaşantı

Bir Mâniniz Yoksa Anneler Size Gelecek Ayfer Tunç'un çocukluğunu, gençliğini yaşadığı dönemleri okuyucusuna aktardığı eseridir. Eser 2001 yılında basılmış olup 19 bölümden oluşmaktadır.

Ömür Diyorlar Buna yazarın deyiimiyle öyküleştirilmiş söyleşilerden oluşmaktadır. Eser beş bölümden oluşmaktadır. Yazar kendi hayatında tanık olduğu insanların hikayelerini anlatır.

İKİNCİ BÖLÜM

ROMANLARDA KURGU

2.1. KAPAK KIZI

Roman Ankara'dan İstanbul'a giden bir trenin yemekli vagonunda çalışan Bünyamin ve bu trende seyahat eden Ersin ve Selda'nın hikâyesini geriye dönüşlerle anlatır. Romanda bir erkek dergisinin kapağında yer alan “Ayın Kızı Şebnem’in bu üç karakterin kendi iç dünyalarında yarattığı derin sarsıntı ve sorgulamaları ele alır.

Eser adını, bir erkek dergisine verdiği pozla kapak kızı olan “Ayın Kızı Şebnem’den alır. O, eserin tüm karakterlerini derinden etkileyen sessiz kahramanıdır. Serinin ilk kitabı olan bu romanda sadece bir fotoğrafla yer alan bu kahramanı, *Yeşil Peri Gecesi*’nde başkarakter olarak görürüz.

Ersin bankacılık sektöründe çalışmaktadır. Bankada müfettişlik görevinde bulunduğu için sürekli şehir şehir gezmektedir. Ankara’da yaşayan arkadaşı Hakan’ı evinde ziyaret ettiğinde eski aşkı ve amca kızı Şebnem’in çıplak pozlarını bir erkek dergisinde görünce sarsılır ancak arkadaşına bu kadını tanıdığını söylemez. Bir gece arkadaşının evinde kaldıktan sonra ona veda edip İstanbul’a giden trene biner. Bu trende Şebnem’in fotoğraflarını üzerine düşünmeye başlar. Bu fotoğrafları neden çektiğini neden kendini bu duruma soktuğunu irdeleme başlar ve sonrasında Şebnem’in bu fotoğrafları ün için ve para için çektiğini düşünür.

Selda İstanbul Radyosunda çalışan bir radyocudur burada bir program sunmaktadır. Bir gün radyoyu Selda’nın baba tarafından akrabası olan Şebnem arar ve ünlü olmak istediğini söyleyip kısa konuşup telefonu kapar. Bir süre sonra Selda arkadaşını ziyaret ettiği esnada bir erkek dergisinin kapağında Şebnem’i görür ve çok etkilenir çünkü böylesine cesurca pozlar verebilmek bir tek onun yapabileceği şeydir. Selda hayatı boyunca bir kez evlerine misafirlğe gelen bu kızın hayatında böylesine etki bırakmasına hem şaşırıyor hem de bu durumun etkisinden çıkamıyordur. Bu fotoğraflardan sonra sürekli Şebnem’i düşünmeye başlar. Geriye dönüşlerle Şebnem’in hayatını Selda ve Ersin’den dinleriz. Babasının bir kolunun kopması üzerine annesinin de onları bir süre sonra terk etmesi ve psikolojisi bozuk, hayata küsmüş bir babayla yaşamak zorunda kalan Şebnem’in hayattan intikamı ve kendisini unutturmak istememesi için bu fotoğrafları çektiğini düşünür.

Ersin trenin yemek kısmında Selda ile tanışır. Bu tanışmada birbirlerini tanıtmaya ve hayat üzerine konuşmaya başlarlar. Selda, çantasından Şebnem'in fotoğraflarının yer aldığı erkek dergisini çıkarmasıyla ortak noktaları olan bu kız üzerine konuşmaya başlarlar. İkisinin de akrabası olan Şebnem ekseninde kendi hayatlarını ve bugüne kadar cesaret edip yapamadıkları şeyleri sorgularlar. Tren İstanbul'a varınca beraber inip aynı taksiyle evlerine dönerler.

2.2. YEŞİL PERİ GECESİ

Üçlemenin ilk kitabında sadece erotik bir erkek dergisinin sessiz bir kapak kızı olan Şebnem'in bu romanda başkarakter olarak seslenişinin romanıdır. Şebnem, babası mühendis annesi ise hemşire olan birbirlerine aşık olarak evlenen bu çiftin çocuklarıdır. Çok mutlu olan bu aile Şebnem'in babası Cavit'in bir iş kazası geçirmesiyle değişir. Bu kazada kolunu kaybeden ve yüzünü dağılan Cavit birçok kez ameliyat olsa da yüzü eskisi gibi olmaz. Psikolojisi dağılan Cavit eşine ve kızına iyi davranmaz. Bu kötü süreçte Şebnem'in annesi eşini onun kardeşiyle aldatır , bu duruma bir gün Şebnem şahit olur ve annesinden nefret etmeye başlar. Annesi Hülya her gece hastanede nöbete kalma bahanesiyle gitmektedir. Şebnem'in hasta olduğu bir gün hastanede Hülya'nın geceleri nöbete kalmadığını öğrenen Cavit eşine şiddet uygular. O gecenin sabahı Hülya evi terk eder ve bir daha eşiyile görüşmez.

Şebnem'in annesi birden fazla erkekle sevgili olur veya evlenir. Bu süreçte kızına yatılı yurda yazdırıp ona sahip çıkmayan annesi Şebnem'i ihmal eder. Hayat karşı nefret dolu olan Şebnem, erotik bir dergide kapak kızı olur. Bu dergiyi özellikle amcasının görmesini ister çünkü Şebnem amcasıyla hesaplaşmak istemektedir. Amcası yeğenine hesap sormak istese de Şebnem'in, annesiyle olan ilişkisini bildiğini öğrenince hiçbir şey yapamaz. bir gün Osman'la tanışır, zor samanlarında Osman yanında olduğu için onunla evlenir. Mutlu giden evlilikleri maddi problemlerin başlaması ve Osman'ın parasızlık yüzünden değişen tavırları sebebiyle kötü gitmeye başlar.

Osman'ın kardeşi Teoman, nişanlısının ailesiyle Osman ve eşini tanıştırır. Bu tanışma yemeğinde İstanbul Emniyet Müdürü Uluç Bey, Şebnem'den çok hoşlanır ve onunla birlikte olmak ister. Şebnem bunu reddetse de onu geçmişte çekindiği erotik pozlarla tehdit eder. Şebnem tehditler sebebiyle boğun eğer gibi gözüксе de bu durum kafasındaki planın sadece bir parçasıdır. Uluç Bey'le birlikte olurken bir gün bunu bir

videoya alır ve bu videoyu basına yollar. Video olayı büyük bir yankı uyandırır ve Şebnem akrabası Selda sayesinde can güvenliğini sağlamaya çalışır. Video olayından sonra kimsenin hayatı eskisi gibi olmaz. Bu olay sonrasındaki gelişmeleri üçlemenin bir sonraki romanı olan Osman’da görmekteyiz.

2.3. OSMAN

Serinin son romanıdır. Roman Yeşil Peri Gecesi’nde Şebnem’in eşi olan Osman’ın hayatını geriye dönüşlerle anlatmaktadır. Osman’ın ölümüyle başlayan roman, ölümü sonrasında onu tanıyanlarla yapılan röportajlar ve Osman’ın günlükleriyle devam etmektedir. Romanda ismini bilmediğimiz bir kitap yazarı onun günlüklerini bulur ve hayatını merak edip kitap haline getirmek ister. Osman’ın hayatını kaleme almak isteyen kişi yaptığı röportajların birisinde kendisine Osman’ın hayatını neden yazmak istediğini sormuştur. “Neden ölen adam hakkında kitap yazıyorsunuz.” (Tunç, 2021: 53). Kendisi, Osman’ın hayatının yazılmaya değer olduğunu çünkü varlıklı bir ailede doğan birinin her şeyini kaybediş serüveninin hikayesini öğrenmek ve okuyucuyla buluşturmak istediğini söyler. İsmi bilmediğimiz yazarın bu cümleleri kitabın adeta özetidir. “Hayır, meşhur değildi. Ama iyi eğitim görmüş, varlıklı bir aileden gelen bir adammış. Hayata herkesin imreneceği türden bir başlangıç yapmış. Ama hayatı bir başarı öyküsü değil. Sahip olduğu her şeyi kaybetmiş.. trajik bir şekilde de ölmüş. Bunun ne kadarı kendi suçu.. ne kadarı hayattan kaynaklanıyor.. onu anlamak istiyorum.” (Tunç, 2021: 53). Bunun için günlüklerden faydalanıp Osman’ı tanıyan herkesle röportaj yapmaya çalışır ve ölümünün bir kaza mı yoksa bir intihar mı olduğunu öğrenmek ister. Eser bu röportajlar ve Osman’ın günlükleriyle ilerleyip Osman’ın ve yakın çevresinin hayatını okuyucuya sunar.

Osman varlıklı bir ailede doğmuştur. Babası Necmi Bey İTÜ’de hocadır. Annesi ise filoloji mezunu bir ev hanımıdır. Bir kardeşi bulunmaktadır, ismi Teoman’dır. Osman annesini çok severken babasıyla anlaşamamaktadır. Babası otoriter birisi olduğu için Osman, çocukluğunda babasının isteklerine göre yaşamıştır. Bu durum onda babaya karşı bir öfkeye ve kine neden olmuştur. Annesiyle ölümü birlikte ondan kalan mirasla ayrı bir ev tutmuştur. Babasından ayrı yaşamaya başlayan Osman artık kendi hayatını kuracaktır. Babası onun üstünde tıpkı çocukluğundaki gibi otorite kurmak istese de artık Osman buna müsaade etmez. Hayatını istediği gibi lüks bir biçimde yaşamaya başlar.

Yaptığı harcamaların sonuna düşünmez. Bir süre sonra babası da vefat eder ve tüm miras çocuklarına kalır. Osman mirastan payını alır ve sonunu düşünmeden çok para harcar. Çevresindeki insanlar onu uyarsa da bu uyarı dikkate almaz hatta kendisini bu konuda uyaranlarla arasına bir mesafe koyar.

Osman bir gün hayatının aşkı Şebnem'le tanışır. Şebnem'i güzelliği onu çok etkiler ve hemen evlenmek ister. Şebnem geçmişte erkek dergilerine poz veren bir kadın olduğunu öğrenmesine rağmen yine de ondan vazgeçmez. Evliliklerinin ilk yılları çok güzel geçse de maddi problemler başlayınca evliliklerinde sorun yaşamaya başlarlar. Osman mirasın artık tamamını tüketmiş ve oturdukları evi bile satmak zorunda kalmıştır. Osman'ın kardeşi Teoman nişanlıdır. Nişanlısının dayısı İstanbul Emniyet Müdürü Uluç Bey, Şebnem'le özel ilgilenir. Şebnem onunla görüşmek istemese de tehditlerine boyun eğmek zorunda kalmıştır. Bu durumun ağırlığına dayanamayan Şebnem Uluç Bey'i video kaydına alıp bunu tüm basına yayar. Bu video skandalının ardından herkesin hayatı değişir. Osman ve Teoman öldürölme korkularından kaçarlar. Osman pansiyonlarda kalır ve parasızlıktan bir caz kulübünde piyanistlik yapar. Bir gün iş çıkışı kamyonun çarpmasıyla ölür. Osman'ın intihar mı ettiğı yoksa gerçekten bir kaza mı olduğı romanda netleştirilmemiş, bunun kararı okuyucuya sunulmuştur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MEDENİ DURUMUNA GÖRE ERKEKLER

Erkek karakterlerin özellikleri ve gelişimleri medeni durumuna göre karakterler bölümünde ayrıntılı ele alınmaya çalışılmıştır. Üçleme içerisinde yer alan bazı erkek karakterler serinin diğer romanlarında yeniden karşımıza çıkabilmektedir. Bu karakterler, üçlemenin her bir kitabında farklı bakış açılarıyla anlatıldığından her romanın kendi bağlamı içerisinde karakterler yeniden ele alınıp incelenmiştir.

3.1. EVLİ ERKEKLER

BÜNYAMİN (Kapak Kızı, 2021): Romanda ilk tanıtılan karakter Bünyamin'dir. Bünyamin gençlik yıllarında annesiyle Çemberlitaş'ta bir apartmanın kapıcı dairesinde oturur. Oturdıkları bu daire bakımsız ve kötüdür. Bu evde annesi sürekli sebze yemekleri, özellikle de pırasa yemeği pişirir. Bu yemeği gençliğinde çok yediği ve o kötü zamanlarını hatırlattığı için hiç sevmez. "Hiç sevmezdi pırasayı. Ona duvarları ıslak ve kömür kokan bir kapıcı dairesinde geçen ilk gençlik yıllarını hatırlatıyordu." (Tunç, 2021: 12).

Annesi vefat ettikten sonra kardeşi Metin'le birlikte kapıcı dairesinden taşınırlar. Samatya' da bir ev bulup burada yaşamaya başlarlar. Bünyamin taşınır taşınmaz gençliğinde yemekten bıktığı ve kötü kapıcı dairesini hatırlattığı için eve asla pırasanın girmeyeceğini kardeşi Metin'e söyler. Bünyamin taşındıktan bir süre sonra TCDD'de garson olarak çalışmaya başlar. "Samatya' da oturdıkları sırada Bünyamin TCDD'de çalışmaya yeni başlamıştı." (Tunç, 2021: 12).

Bünyamin kardeşi Metin'in çalıştığı atölyeye bazen ziyarette bulunur. Bu ziyaretlerin birinde Cennet'i görür ve çok beğenir. Kardeşine Cennet'in nasıl biri olduğunu sorup iyi bir yanıt alınca onunla tanışmak ister. "Bünyamin Cennet'i çok beğenmişti, ama bu konfeksiyoncu kızlardan pek emin değildi." (Tunç, 2021: 62). Cennet'le tanışabilmek için atölyeye sık sık uğrar ve bir gün onu dışarıda çay içmeye davet eder. Cennet bu teklifi kabul eder ve aralarındaki ilişki başlamış olur. Bir süre sonra Bünyamin'le Cennet nişanlanır. Bünyamin'in Samatya'daki evi çok küçük olduğu için yeni bir ev araştırırlar. Bu süreçte Cennet'in yakın arkadaşı Anahit Bünyamin'e çok yardımcı olur. Anahit üst katlarındaki kiracıların çıkacağını söyler ve bu evi tutmalarında onlara çok yardımcı olur. Anahit Bünyamin'i alıp ev sahibiyle sıkı bir

pazarlığa girer ve evi tutarlar. Kumkapı’da bulunan bu daire küçük ve bakımsızdır. “Kumkapı’da oturdukları daire sadece üç küçük oda, bir kişinin zor sığıdığı bir mutfak, kurnasını doldurup yıkandıkları küçük bir banyodan ibaretti.” (Tunç, 2021: 60). Bünyamin hep bu apartmandan kurtulmak ve kaloriferli bir sitede yaşamak istemektedir. “Hep bir gün bu sefil apartmanda kurtulmayı isterdi. Bünyamin, şöyle kaloriferli bir site dairesine geçmeyi.” (Tunç, 2021: 60). Bünyamin’in sevmediği bu apartmanın birkaç sokak ötesinde deniz bulunmaktadır. Yaz aylarında eşi Cennet’le deniz kenarına gidip çay içip vakit geçirirler. “Yazın Cennet’le deniz kenarındaki çay bahçelerinde oturmalarını hatırladı.” (Tunç, 2021: 14).

Bünyamin evlendikten sonra eşinin çalışmasını istememektedir. Bu nedenle evlendikten sonra eşinin işten ayrılmasını ister. “Evlenir evlenmez işten çıkarmıştı Cennet’i.” (Tunç, 2021: 66). Cennet yıllarca çalıştığı için evde oturmayı kabul etmiştir ancak bir süre sonra geçim sıkıntısı başlayınca Cennet, Anahit’ in yardımıyla bir sekreterlik işi bulup çalışmaya başlar.

Bünyamin hayatında hayatının yönünü değiştirebilecek radikal kararlar almaktan sakınmaktadır. Hayatın getirdiklerine ayak uydurmaya çalışan bir karakterdir. Doktora gidip çocuğunun olamayacağını öğrendiğinde eşine gidip hesap sormaz. Sürekli zihninde çocuğun kendisinden olup olmadığı şüphesi yer alır ancak bu durumda bile nasıl hareket etmesi noktasında bir karara varamaz. “O karar vermezdi, olacak olan olurdu.” (Tunç, 2021: 14).

Bünyamin’in zihninde sürekli Şebnem’in fotoğrafı dolaşmaktadır. Şebnem’in fotoğrafları ona çocukluğunu ve dolunayı hatırlatır. Dolunay Bünyamin’in çocukluk arkadaşıdır. Onun parlaklığına şaşkınlık ve hayranlıkla bakmaktadır. Şebnem’in beyaz çarşafı içindeki vücudu onun çocukluğunda hayranlıkla baktığı dolunaya olan hislerini hatırlamasına neden olmuştur. “Kadın ona dolunayı hatırlatmıştı.” (Tunç, 2021: 17).

Bir dönem kardeşi Metin’in evinde kalan Tayfur, Bünyamin’e çıplak kadınların bulunduğu dergi göstermek ister. Tayfur bu dergideki kızın farklı olduğunu söyleyip dergiyi ona uzatır. Bünyamin fotoğraflardan çok etkilenir hatta bu fotoğrafları arkadaşından kıskanır. Odanın kapısı birden çalınınca Tayfur dergiyi saklar ancak Bünyamin’in aklı o fotoğraflarda kalır. “Bünyamin’in aklı dergide kaldı. Daha doğrusu “Aydın Kızı Şebnem” de.” (Tunç, 2021: 21).

Bünyamin bekarken çıplak kadın fotoğraflarının bulunduğu dergileri alma alışkanlığını evliliğinin ilk yıllarında da devam ettirir. Aldığı dergilere bakar ancak bu dergileri eşine ayıp olmasın diye kardeşi Metin'in evinde bırakır. "Evliliğinin ilk aylarında, hala o dergilerden alabilecek parası varken arada bir alır, karısı bozulmasın diye kardeşinin evinde bakar ve orada bırakırdı." (Tunç, 2021: 19).

Bünyamin bu dergilerde bulunan kadınlara gerçek, canlı kanlı bir kadınmış gibi bakmamaktadır. Onların gerçekte yaşadıklarını, bir hayatlarının olduğunu düşünmemektedir ancak Ayın Kızı Şebnem için böyle hissetmemektedir. İlk kez bu fotoğraflarda yer alan bir kadının canlı olduğunu hatta kendisine ait olduğunu hisseder. "Ama ilk kez farklı bir şey olmuş, o dergilerdeki kadınlardan birini canlıymış gibi, sadece kendisininmiş gibi hissetmişti." (Tunç, 2021: 19).

Bünyamin karısını o dergilerdeki kadınlarla kıyaslar ve eşinin onlar gibi güzel olduğunu düşünür. Eşinin güzel olmasından mutluluk duymaktadır ancak evliliğinin ilerleyen yıllarında bu duygusu kaybolur. "Karısının o kadınlar kadar güzel olduğunu düşünür, mutlu olurdu. Zamanla bu duygu kayboldu." (Tunç, 2021: 19).

Bünyamin evliliğinin ilk zamanları eşini çok sevmektedir. Zamanla bu duygusunun azalmasının en önemli nedeni eşinin sadakatinden kuşku duymasıdır. Bünyamin karısının Anahit'in kardeşi Garo ile ilişkisi olduğundan şüphelenir. Bu şüphesi onu huzursuz etmekle kalmaz eşine olan sevgisinin de azalmasına neden olur. "Sevgi mevgi neyse de artık karısının sadakatinden kuşkuluydu." (Tunç, 2021: 19).

Romanda Bünyamin'in evliliği geri dönüş tekniği ile anlatılmaktadır. Bünyamin eşiyle iki yıldır evlidir. "İki yıldır evliydi Cennet'le." (Tunç, 2021: 60). Bünyamin evliliğinin ilk yıllarında eşini çok beğenmektedir. Eşinin tüm fiziki ve ruhsal özellikleri ona güzel gelmektedir. "O zamanlar Cennet'in saçları daha parlak, daha ipeksi gelirdi ona." (Tunç, 2021: 60).

Bünyamin evliliğinin ilk zamanlarında işi gereği evde olmadığı vakitlerde Cennet'in arkadaşı Anahit'in evlerine gelip vakit geçirmesinden memnun olmaktadır. Böylece eşi Cennet evde yalnız kalmaz ve içi rahat eder ancak Garo'nun da evde olma ihtimali Bünyamin'i rahatsız etmeye başlar. "Durduk yere aklına Garo geliyor, garip bir güçsüzlük tepeden tırnağa tüm vücudunu sarıyordu." (Tunç, 2021: 71). Garo'nun, eşi Cennet'le eğlenceli vakit geçirdiklerini düşünür hatta Anahit'in onları yalnız bırakma

ihtimali onu huzursuz etmektedir. Bünyamin'in bu kuşkuları artıkça ev içerisinde daha sinirli ve huzursuz olur. Bu ruh hali eşi Cennet'le sık sık kavgaya etmesine neden olur.

Bünyamin'in eşi ile kavgaları artıkça evde bir huzursuzluk ve mutsuzluk hali hakim olmaya başlamıştır. Bu duruma geçim sıkıntısı da eklenince Cennet artık evde durmak istemez. Bu nedenle çalışmak istediğini eşi Bünyamin'e söyler. Bünyamin eşinin çalışmamasını ister ancak evde para kavgası etmekten sıkıldığı için bu durumu kabul eder ve Anahit' in yardımıyla Cennet bir sekreterlik işine girer. Cennet işe girdikten sonra evde yemek yapmayı bırakır. Bünyamin bu durum hakkında şikayet etmeye başladığında ise Cennet ters cevaplar verir. Bu durum kavgaların daha da şiddetlenmesine beraberinde ise mutsuzluğa, huzursuzluğa neden olur. “Çok mutsuzdu. Yorgun argın geldiğinde evde yemek bulamıyor, iki laf söylemeye kalkıştığında Cennet ters cevap veriyordu.” (Tunç, 2021: 72).

Anahit ve Garo sık sık Cennet ile Bünyamin'in evine gelirler. Bünyamin bu ziyaretlerden rahatsız olmaktadır bu nedenle misafirlerine özellikle Garo'ya soğuk davranmaktadır. Garo iş çıkışlarında kahvehanede gece yarısına kadar okey oynar ancak Bünyamin'in evde olmadığı vakitlerde kahvehaneye gitmeyip kardeşi Anahit'le Cennet'i görmeye gider. Bünyamin her gün iş çıkışı kahvehanede vakit geçiren Garo'nun kendisinin evde olmadığı vakitlerde bu ziyaretleri kaçırmamasından rahatsız olmakta ve aldatıldığına dair kuşkuları artmaktadır. “Garo' nun bu akşam ziyaretlerini kaçırmamasından rahatsız oluyordu.” (Tunç, 2021: 72).

Bünyamin bir sefer dönüşü eşine hediye getirdiği akşam Anahit ve Garo onları yine ziyarete gelir. Bünyamin o akşam Garo'ya oldukça soğuk davranır. O akşam televizyon izlerken gözlerini televizyondan ayırıp Garo'ya baktığında eşine istekle baktığını fark eder. “Garo'nun siyah gözleri Cennet'in üzerindeydi.” (Tunç, 2021: 73). Cennet ise bu durumun farkında değildir. Bünyamin çok sinirlense de öfkesine hakim olur ancak Bünyamin misafirlerine soğuk davrandığı için iki kardeş gitmeye karar verir.

Bünyamin Garo'nun eşinden hoşlandığını düşünmektedir. İş sebebiyle çoğu akşam evde olmadığı vakitlerde Garo'nun evlerine gelip onunla vakit geçirdiğini düşünür. Eşinden kuşku duyan Bünyamin eşinin kendisini Garo ile aldatmasından şüphelendiği için bazen işten izin alıp eve aniden gelir. Böylelikle eşinin onu aldatıp aldatmadığını öğrenmek ister ancak bu aniden eve gelişlerinde umduğunu bulamaz.

Cennet’i ya evde uyurken ya da televizyon başında vakit geçirirken bulur. “Birkaç kez izin alıp sefere çıkmadan ansızın eve dönmüş, Cennet’i ya uyurken ya da televizyonun başında çekirdek yerken bulmuştu.” (Tunç, 2021: 73).

Bünyamin, Garo ve kardeşine soğuk davrandığı o geceden sonra Garo artık o eve gelmez. Bünyamin seferde olduğu sırada bazen Anahit tek başına Cennet’i ziyarete gelir. Bünyamin Anahit’ in kardeşi olmadan evlerine ziyarete geldiğini bildiği halde bazen Garo’nun da ondan habersiz geldiğini hatta Anahit’ in erkenden uyuyup onları yalnız bıraktığını düşünür. “Yine de Bünyamin, seferde olduğu gecelerde Garo’nun onlara geldiğini, üçünün birlikte oturduklarını, hatta uykuyu çok seven Anahit’ in erken yattığını düşünüyordu.” (Tunç, 2021: 73).

Cennet’in arkadaşı Anahit bir dönem Sadi diye bir Müslümana aşık olur. Sadi Anahit’ le evlenmek istediğini söyleyip onunla vakit geçirir. Anahit’ le buluşmak için onun evine gece yarısı gizlice giren Sadi daha sonrasında Anahit’i terk edip ailesinin uygun gördüğü bir kızla evlenir. Anahit ile Sadi’nin bu gizli buluşma hikayelerini eşi Cennet’ten dinleyen Bünyamin Garo’nun da Cennet’le görüşmek için kendisi seferdeyken evlerine gizlice girip girmediğini merak eder. “Garo da, bir zamanlar Sadi’nin gece karanlığında ayaklarının ucuna basa basa Anahit’ in evine geldiği gibi, sessizce Bünyamin’in evine geliyor olabilir miydi?” (Tunç, 2021: 73-74).

Cennet bir gün büyük bir heyecanla Bünyamin’e hamile olduğunu söyler. Cennet bu haberi eşinin coşkuyla karşılamasını beklerken Bünyamin’inden umduğu tepkiyi bulamaz. Bünyamin’in bu haberle kuşkuları daha artar ve bu habere sevinemez. “Bünyamin çoktan kuşku uçurumuna düşmüştü bile.” (Tunç, 2021: 74).

Bünyamin seferdeyken bazen o dergide gördüğü kadın aklına gelir. Ayın Kızı Şebnem’den çok etkilenmiştir. Metinde bu durum şu cümlelerle ifade edilmiştir. “Bakışlarının her fotoğrafta başka anlamlarla yüklü ifadesi etkilemişti Bünyamin’i.” (Tunç, 2021: 76). Bünyamin çıplak kadın dergilerine daha öncesinde çıplak bir kadın görmek amacıyla cinsel bir iştahla bakardı ancak Şebnem’in fotoğrafları onda öyle duygular uyandırmaz. Şebnem’e cinsel iştahla bakmaktan çok onunla olmak ister. “Ama Şebnem’in fotoğrafları başka duygular uyandırmış, onunla yatmaktan çok, beraber olmak isteği uyandırmıştı.” (Tunç, 2021: 76).

Bünyamin Şebnem'i, fotoğraftaki gülüşünü, uzun saçlarını düşünür. Şebnem'i düşünmek ona iyi gelir çünkü onu düşününce Cennet ve onun kendisini aldatma ihtimali aklından uzaklaşır. "Onu düşününce içi biraz hafifliyor, Cennet aklından uzaklaşıyordu." (Tunç, 2021: 140). Bünyamin seferde evden uzaktayken daha mutludur çünkü isteyken Cennet'ten ve Garo'dan daha da önemlisi onların aldatmalarından uzak kalır. "Cennet yok, Garo yok, ikisinin onu aldatmaları yok." (Tunç, 2021: 140).

Bünyamin çocuk haberinden sonra adeta kapana sıkışmış gibi hisseder. Cennet'i kendisini aldattığını düşündüğü için ya kapı dışarı edecektir ya da hiçbir şey yokmuş gibi davranıp hayatına devam edecektir. Kendini kapana sıkışmış gibi hissetmesinin tek sebebi Cennet'tir. Bunu bilir ancak bir şey yapamaz. Hangi yolu seçse ağır bedel ödeyeceğini düşünür. Ne yapacağını şaşırılmış olan Bünyamin bunları hak etmediğini düşünüp üzülür. "Bünyamin kapana sıkışmış gibi hissediyordu kendini. Her şey Cennet'in yüzünden olmuştu." (Tunç, 2021: 142).

Bünyamin evliliğinin ilk zamanlarında hayatlarını rahat yaşamak hem de borçları bitirip rahata ermek için bir süre çocuk istemez. Cennet'in akrabalarına, kardeşine ve amcasına çocuk konusu açıldığında hayatlarını yaşamak istediklerini bu sebeple bir süre çocuk düşünmediklerini söyler. Yeni evli oldukları için aileler bu duruma ilk zamanlar ses etmezler. Bünyamin evliliklerinin altıncı ayından itibaren çocuk olsa da olmasa da istedikleri gibi bir hayat yaşayamayacaklarını anlayıp çocuk fikrine sıcak bakmaya başlar. "Çocuğu olduğunda eşi Cennet'i daha çok seveceğini düşündü. ..bari bir çocuğumuz olsun demeye başladı. Sanki Cennet'i daha çok sevecekti o zaman. Hem insan çocuk yapmayacaksa niye evlenirdi ki?" (Tunç, 2021: 142).

Bünyamin ve Cennet'in evliliğinin üzerinden bir vakit geçince aileler çocuk olmadığı için kusurun kimde olduğu merak etmeye başlarlar. Cennet'in ailesi misafirliğe geldiğinde sürekli konuyu çocuğa getirirler. Cennet'in ailesinin yanı sıra çevresindeki insanlar da çocuk baskısı yapmaya başlar. Bu baskılar Bünyamin'in psikolojisi bozar. Rüyalarında çocuğu olduğunu görür ancak kan ter içinde bu rüyalarından uyandığında Cennet'i sakin bir şekilde uyurken görür. Bünyamin'e göre Cennet kusurun kendisinde olmadığını düşündüğünden böyle rahat uyuduğunu uykularının bölünmediğini düşünür. "Kendinden hiç kuşkusu yokmuş gibi uyuyordu Cennet." (Tunç, 2021: 143).

Cennet, eşi Bünyamin kadar çocuk durumunu sorun etmez. Elbet olur düşüncesiyle konuyu kapatmak ister. Bünyamin ise bu durumu kafaya çok takar. Cennet'in bu durumu önemsememesi, kendinden emin halleri onu rahatsız eder. Bünyamin Cennet'in kendinden emin tavırları sebebiyle kusurun kendinde olduğunu düşünmesine neden olur. "Cennet'i kendinden bu kadar emin gördükçe daha da ezilmiş, ya kusur bendeyse, diye düşünmeye başlamıştı." (Tunç, 2021: 143).

Bünyamin çocuğun olmama sebebinin kimden kaynaklandığını merak etmeye başlar. Şayet sorun eşinden kaynaklanırsa bu durumu önemsemeyecektir çünkü çocuğu olmayan kendi değil eşi Cennet'tir. Yani çocuğu olmayan, kusurlu olan kişi kendisi değildir. Böyle bir durumda eşini herkese karşı korumaya ve savunmaya hazırdır. "Bünyamin kusurun karısında olduğunu bir bilse ,onu herkese karşı korumaya hazırды." (Tunç, 2021: 143). Bünyamin için aslında sorun olan durum çocuğunun olmaması değildir. Onun için önemli olan çocuk olmuyorsa sorunun kendinde olup olmamasıdır. Kusur kendisinden kaynaklıyorsa insanların onun için neler düşüneceğini önemsemektedir. Bünyamin'in annesi hastalık sebebiyle vefat etmiştir. Tedavi görüp ilaç aldığı halde ölmüştür. "Parmaklarında sihir falan yoktu her iki doktorun da, yığınla ilaç almasına rağmen ölmüştü annesi." (Tunç, 2021: 145).

Bünyamin bir doktora görünmeye karar verir. Devlet hastanesine gitmeyi istemez. Devlet hastanelerinde randevu sırası bekleyen hastaların kendisine ne için geldiği soracaklarını bilir ve onlara çocuğunun olmadığını söylemek istemez. Bunu söylemektense ölmek onun için daha iyidir. "Benim çocuğum olmuyor, diyeceğine ölürdü daha iyi." (Tunç, 2021: 143). Bünyamin özel bir hastaneye gitmeye karar verir ancak hangi doktora görünmesi gerektiğini bilmemektedir. Bu konu hakkında arkadaşlarından yardım almak istemez. Arkadaşlarına sorduğunda arkadaşları hemen şüphelenip onun adını kısır diye çıkaracaklarını düşünür. Bu nedenle Kadıköy'de rastgele bir kliniğe gider. Danışmadaki kişiye utana sıkıla çocuğu olmayan erkeklerin hangi bölüme gitmesi gerektiğini sorar. Kadın ürolojiye gitmesi gerektiğini ve sperm sayımı yaptırmasını kısık bir ses yerine yüksek sesle söyleyince kızı o an boğmak ister çünkü herkesin bunu öğrenmesine gerek yoktur. Bünyamin bu duruma çok sinir olduğundan kadının sıra numarası verme teklifini reddedip klinikten çıkar. Buranın ucuz bir klinik olduğunu düşünüp pahalı bir semtteki bir kliniğe gitmeye karar verir. Pahalı bir semtte pahalı bir doktora giderse belki her şeyin düzeleceğini düşünür. "Bezgin

hastaların öylece oturup saatlerce beklemeyi baştan kabullendikleri, para verdikleri halde itilip kakıldıkları, zavallı muamelesi gördükleri bu ucuz kliniği gözü hiç tutmamıştı, pahalı bir doktora giderse her şey düzelecekti sanki.” (Tunç, 2021: 144).

Bünyamin izin gününde Nişantaşı’na gidip oradaki doktorlardan birine görünmeye karar verir. Nişantaşı’nda doktor tabelaları okuyup bir profesör seçer ve kliniğe girer. Danışmadaki kız randevusu olup olmadığını sorunca Bünyamin yok deyip gitmek ister ancak kadın doktorun müsait olduğunu söyleyince beklemeye başlar. Doktorun yanına girince çocuğu olmadığı için buraya geldiğini söyleyene kadar kan ter içinde kalır. Bunu söylemek ona zor gelir. “Bünyamin çocuklarının olmadığını söyleyinceye kadar ter içinde kaldı.” (Tunç, 2021: 146).

Bünyamin derdini söyledikten sonra doktor bir sürü tahlil ve tetkik ister. Bünyamin bu testleri yaptırıp beklemeye başlar. Test sonuçları çıkınca Bünyamin doktora gider. Doktor test sonuçlarına bakıp çocuğunun olmasının çok zor olduğunu söyler. “Çocuk sahibi olmanız çok zor görünüyor, dedi.” (Tunç, 2021:147). Doktor uzun bir tedaviyle belki çocuk sahibi olabileceğini söyler ancak Bünyamin’in dünyası başına yıkılır. Uzun bir süre kendine gelemmez.

Bünyamin çocuklarının olmama nedeninin kendinden kaynaklandığını öğrendiği andan itibaren kendini eksik ve kusurlu biri olarak hisseder. Cennet’i ise çocuğu olmasına engel bir sebep olmadığı için kendinden üstün olduğunu hissetmeye başlar. “Kendini eksik, zavallı, boşuna yaşamış biri gibi hissediyor, kusuru olmadığı için Cennet’in kendisinden üstün olduğu duygusuna kapılıyordu.” (Tunç, 2021: 148).

Bünyamin çocuğunun olamayacağını öğrenince artık çocuk olmasa da olur diyen bir adama dönüşür. Bu süreç onu buna zorlar. Bünyamin aslında çocuk sahibi olmayı ister ancak çocuğu olmadığı için bu fikirden vazgeçtiğini söylemektense etrafındaki insanlara hayat pahalılığını öne sürerek çocuk istemenin mantıksızlığını savunur. Arkadaşlarıyla ve ailesiyle toplandığı zamanlarda onlara çocuk sahibi olmamanın faydalarını anlatıp bu fikrin doğruluğuna onları da inandırmak ister. Böylelikle çocuk sahibi olmamalarını kendi tercihleriymiş gibi yansıtmak ister. “Çocuk isteyen bir adamken, birden ‘olmasa daha iyi’ diyen bir adam olmuştu.” (Tunç, 2021: 148).

Cennet hamile olduğunu Bünyamin’e söyleyince çok şaşırır ve sevinemez. Bünyamin doktora gidip çocuğunun olmasının çok zor bir ihtimal olduğunu öğrenmiştir

ancak eşi Cennet ise kendisine hamile olduğunu söylemiştir. Bünyamin çocuğun Garo'dan olduğunu düşünür. Eşinin onu aldattığını ve şimdi de çocuğunun kendinden olmadığını söyleyip onun kendisini kandırdığını düşünür. Bir an kardeşi Metin'den silah temin etmesini isteyip Garo ve Cennet'i öldürmeyi düşünür. "Sineye çekme bu şerefsizliği, diyordu kendine: Bu kahrını çekeceğine önce Cennet'i vur, sonra Garo'yu gebert, en son da kendi kafana sık, bitsin bu mesele." (Tunç, 2021: 149). Daha sonrasında kimseyi öldüremeyeceğini bildiğinden bu fikirden vazgeçer. Sonrasında Cennet'i dövüp kapı dışarı etmeyi düşünür ancak onu kapı dışarı ederse Cennet çocuğun Bünyamin'den olduğunu iddia edecektir. Bu durumda çocuğu olmadığını söylemek zorunda kalacaktır. Gizlediği bu gerçeği herkes öğrenirse ne olacağını düşünmeye başlar. Arkadaşları, ailesi, çevresindeki herkesin ona boynuzlu diye ad takacağını düşünmeye başlar. "Boynuzlu diye ad takılınca insan arkadaşlarının arasında barınamazdı." (Tunç, 2021: 150).

Bünyamin çocuğunun olmadığı ve karısının onu aldattığı öğrenilirse insanların onu yargılayacağını, erkek gibi görmeyeceklerini düşünür. "Karısının boynuzladığı, çocuğu olmayan bir erkek, neresi erkek?" (Tunç, 2021:150). Bünyamin aldatıldığını düşündüğü halde ne hissettiğinden çok etrafındaki insanların ne düşündüğüyle ilgilenmektedir. Haberi duyunca durumu sorgulamak yerine aldatıldığını düşündüğü halde çocuğunun kendinden olmadığı durumu ortaya çıkar endişesiyle yaşar. Toplumun ne düşündüğü onun ne hissettiğinden daha önemlidir. Aldatıldığını düşündüğü halde kısır olduğu ortaya çıkmasın diye çocuk kendindenmiş gibi davranmayı düşünmeye başlar. "Eğer çocuk kendindenmiş gibi davranırsa hayatı olduğu gibi devam ederdi." (Tunç, 2021: 150). Eğer hiçbir sorun yokmuş gibi davranırsa hayatı olduğu gibi devam edecektir ancak çocuğun kendinden olmadığını söylerse hem aldatıldığını hem de kısır olduğu ortaya çıkacaktır. Böyle bir durumu düşünmeyi bile istemez. İnsanların ona nasıl bakacağını düşününce bu fikir ona mantıklı gelmeye başlar çünkü böylelikle insanların çocuğu olmadığı için sorgulamaları, imaları ve dokundurmaları ortadan kalkacaktır. "Eğer bu şerefsizliği, bu ahlaksızlığı sineye çekerse bütün o iğneli dokundurmalar, manalı sözler kesilir, kimse kusurunu ve aldatılmışlığını bilmezdi." (Tunç, 2021: 150).

Bünyamin bebek haberinden sonra büyük bir ikilemde kalmıştır. Bir yandan kendisi evde yokken Cennet ile Garo'nun birlikte olduklarını düşünür bir yandan da Cennet'e haksızlık ettiğini düşünür. Bünyamin'in elinde Cennet ile Garo'nun birlikte

olduğuna dair bir kanıtı yoktur sadece Garo’nun Cennet’e olan bakışlarını yakalamış ve aralarında bir şey olabileceğini düşünmüştür. Düşündüklerinin sadece bir evham olduğunu ve belki de eşiyle Garo’nun arasında hiçbir şey olmadığını düşünmeye başlar. Bünyamin eşinin günahını almış olabileceğini düşünürken birden doktor aklına gelir. “Ulan yoksa günahını mı alıyorum kızın, diye geçti aklından. Sadece karısına bakarken yakalamıştı Garo’ yu. Hepsi buydu. Belki de hakikaten bir şey yoktu aralarında, belki de evhamdı hepsi. İyi de doktor?” (Tunç, 2021: 167). Doktor, çocuğunun olmasının nerdeyse imkansız olduğunu söylediğini hatırlar. Çocuğu olamıyorsa o zaman bebek başkasındandır ve eşi onu aldatmıştır. Bünyamin, Cennet onu aldatmış olsa bu kadar rahat davranmayacağını düşünmeye başlar. Aldatmış olan bir kadının böyle davranmayacağını düşünür. Hiçbir şey yokmuş gibi davrandığına göre çocuğun düşündüğü gibi Garo’dan olmadığını kendisinden olduğu düşünmeye başlar. “Kendisinini bu çocuk. Garo’ dan olsa Cennet bu kadar rahat olabilir miydi?” (Tunç, 2021: 170).

Bünyamin aklındaki soru işaretlerinden çok yorulur ve annesini çok özler. Annesi yaşasaydı kendisine anne sevgisinin iyi geleceğini düşünür. Ayın Kızı Şebnem’in kucağında yatmak istemesinin nedenini o an anlar. Özlem duygusunu Şebnem’in kucağında gidermek ister. “Annesini özlediğini farkedince, Ayın Kızı Şebnem’in kucağında tatmak istediğı hissin bu özlemden kaynaklandığını anladı, şaşırdı.” (Tunç, 2021: 168).

Bünyamin seferdeyken yine Garo ve Cennet’i düşünmeyi başlar. Kendisi seferdeyken Garo ve Cennet’in yan yana olup olmadıklarını düşünür. Bu düşünceler daha korkunç hale gelir ve Garo’nun Cennet’in koynunda olabileceğini düşünmeye başlar. “Bünyamin, Garo’ yu düşündü. Cennet’in koynunda mıydı şu anda?” (Tunç, 2021: 167).

Bünyamin Ayın Kızı Şebnem’i sürekli aklına getirir. Çıplak fotoğraflarını gördüğü bu kadınla kendini hiç sevişirken düşünmemiştir. Halbuki daha önce baktığı bu dergilerde yer alan çıplak kadınlarla sürekli seviştiğı hayal ederdi. Şebnem’de böyle hissetmesini sorgulamaya başlar. Şebnem’le sevişmeyi hayal etmekten çok onun kucağına uzanmak, avutulmak ister. Kadının göğsünde uyumak, onun saçlarını koklamak ister. Bu hisler ona annesini hatırlatır. Şebnem’in çıplak fotoğrafları ona

annesinin kucağını hatırlattığı için kendini tuhaf hisseder. Çıplak bir kadın fotoğrafıyla annesinin zihninde yan yana olmasını anlayamaz ve annesi ile Şebnem'in çıplak fotoğraflarının aynı hisleri karşılamasını kabullenemez. Bünyamin sadece bir kucakta dinlenmek avutulmak ister. Annesi hayatta değildir, bir zamanlar annesinin kucağında tattığı bu hisleri ve annesini özlediğini anlar. Şimdi bu duyguları hayalinde Şebnem'in kucağında tadar. Şebnem'in kucağında yorgun olan Bünyamin onun sayesinde dinlenecektir. Bu fotoğraflar Bünyamin için kabullenemese de özlediği annesini ve annesinin kucağını temsil eder. “Omuzlarını çöktü; anne seni çok özledim. Öyle yorulmuştu ki dinlenebileceği bir kucak istiyordu. Annesinin kucağı ile çıplak annemle?” (Tunç, 2021: 169).

Bünyamin sürekli ne yapacağını nasıl bir karar vereceğini düşünür. Doktorun sözüyle hayatını altüst etmek istemez. “Bir doktorun sözüne bakıp da niye altüst edecekti ki hayatını?” (Tunç, 2021: 170). Bünyamin arkadaşı Erol'la otururken Erol, Bünyamin'e kaç yıllık evli olduklarını sorar. Bünyamin bu sorunun altındaki esas imayı anlar. Erol konuyu Bünyamin'in hala çocuğunun olmamasına getirmek ister. Bünyamin bu sorudan çok rahatsız olur. Erol'un bu durumu kullanıp kendisini aşağılayacağını düşünür. Bu manidar soruyla birlikte bir gerçeği anlar, çocuğu olmadığını dile getirip çocuğu reddetmenin sonuçlarına katlanamayacağını farkına varır. Çevresindeki insanların manidar sorularını ve çocuksuzluk durumunun sonuçlarının ona ağır geleceğini anladığından içindeki ikileme son verir. “Durumu reddetmenin sonuçlarına katlanamayacaktı.” (Tunç, 2021: 169). Bünyamin eşinin hamile olduğunu Erol'a söyler. Bunu söylediği anda üstünden bir yük kalksa da bu durumu nasıl yüzü kızarmadan söyleyip kabullendiğini düşünmeye başlar. “Nasıl olmuştu da hiç yüzü kızarmadan kabullenebilmişti.” (Tunç, 2021: 170).

Bünyamin eşinin hamile olduğunu söyleyerek artık bir karar vermiş ve içindeki kararsızlık son bulmuştur. Verdiği kararla üstünden yük kalkmıştır, bu sebeple kendini daha mutlu ve huzurlu hissetmektedir. Cennet'i yeniden sevmeye başlar. “Verdiği kararla üstünden büyük bir yük kalktı, şimdi yeniden seviyordu Cennet'i.” (Tunç, 2021:171). Günlerdir zihnindeki sorular, düşünceler ve kuşkular tam bir cevap bulamasa da bitmiştir. Durumu kabullenir ve bundan sonraki hayatına bir tek kendisinin bildiği gerçeğe devam eder.

Yaptığının bir yandan hoş olmadığını bir yandan da kuşkularının yersiz olabileceğini düşünür. Doktor tahlillere bakıp çocuğunun olmayacağını söylese de onun yanılabilceğı ihtimalini düşünür. Belki de bir mucize olduğunu eşı Cennet'in onu aldatmadığını ve çocuğun kendinden olabileceğı ihtimali düşünür. “Başına gelse günahını alıyorum demek ki diye düşündü Bünyamin, ya ben de Cennet'in günahını alıyorsam? Doktor peki? Allah allah, bırak şu doktoru. Olamaz mı Allaktan bir mucize?” (Tunç, 2021: 203).

Bünyamin Erol'a çocuk haberini verdikten sonra Erol da evlenmek istediğini, bir aile özlemi çektiğini evlenecek bir kız aradığını söyler. Bünyamin'in aklına Cennet'in amcasının kızı Şengül gelir. Şengül bir dönem zengin koca bulmak için bir sürü erkekle gezmiş ve adı çıkmıştır ancak bu durumu Erol bilmemektedir. Bünyamin bu durumlardan Erol'a bahsetmek istemez. Erol'un da kendisi gibi bu durumu öğrense de kabullenmekten başka bir çaresi olmadığını düşünür. “Öğrenince katlanırdı. Biz nasıl katlanıyoruz?” (Tunç, 2021: 226).

Bünyamin Cennet'e, Şengül ile Erol'un aralarını yapmak istediğini söyler. Cennet'e bu durumu söylediğinde eşinin sevineceğini tahmin eder. Şengül'ü bir hafta sonu evlerine çağırıp Erol'u da geçerken onlara tesadüfen uğramış gibi yaparak onları tanıştırmayı düşünür. “Bünyamin meseleyi Cennet'e açacak, kızı bir pazar günü çağıracaklar, Erol da geçerken uğramış gibi onlara gelecekti.” (Tunç, 2021: 226).

Bünyamin özel bir klinikteki doktora gidince o ay tüm maaşını doktora verdiği için kirasını ödemekte zorlanır. Ev sahibi kapıya gitmesin diye adamın dükkanı gidip bu ay sıkışık olduğunu ve kendisini idare etmesini ister. Ev sahibi Bünyamin'in gerçekten maddi anlamda sıkıntıda olduğunu anladığından bu durumu sorun etmez. Adam Bünyamin dükkandan çıkmadan önce Anahit'i sorar ve o kızın kıymetini bilmesi gerektiğini söyler. O an Bünyamin'in içi sızlar. Evlendikleri zaman Anahit'in yaptığı yardımları düşünür ve kızı gereksiz yere kırdığının farkına varır. “Yok yere kırıyordu kızı, zoraki selam veriyordu.” (Tunç, 2021: 242). Aslında Garo'nun ablası olmasa kendisi için sorun olmayacağını düşünür. Bünyamin, Anahit ve Garo'ya soğuk davrandığı için o akşamdan sonra Garo evlerine gelmeyi tamamen keser Anahit ise arada sırada uğradığı bu eve tamamen gelmeyi bırakır.

Ersin ve Selda Şebnem hakkında konuşurlarken masada Şebnem'in olduğu dergi durmaktadır. O sırada çorba siparişi verirler. Bünyamin çorbaları getirdiği esnada ikisinin arasında açık bir şekilde fotoğrafların durduğunu görünce eli ayağına dolanır. Getirdiği çorbaları döker ve elini yakar. Zihninde sürekli taşıdığı Şebnem'i herkes görmüştür. "Gün boyunca aklına getirdiği, hatırladıkça kendini güzel duyguların akışına bıraktığı fotoğrafta Şebnem, şimdi, kolayca bakılamayacak, göğsünde uyuyamayacak, sevgiyle okşandığı hayal edilemeyecek kadar çıplak, çok fazla çıplaktı." (Tunç, 2021: 253).

CAVİT AMCA (Kapak Kızı, 2021): Ersin'in anlatımıyla tanıdığımız Cavit karakteri Ersin'in amcası, Şebnem'in ise babasıdır. Kendisi mühendislik bölümünü bitirdikten sonra karayollarında çalışmak için Anadolu'ya gider. "Cavit Amca, annesiyle babasının evlendiği yıl mühendislik okulunu bitirmiş, karayollarında mühendis olarak Anadolu'ya gitmişti." (Tunç, 2021: 84). İlk görev yeri olan Amasya'ya gittiğinde orada Hülya ile tanışır. Hülya hemşirelik son sınıf öğrencisidir. Okulunu bitirince onunla evlenmek istediğini ailesini söyler. "Bir kızı seviyorum anne, bu yaz hemşire çıkıyor, karar verdik, evleneceğiz, demesiyle başlamıştı." (Tunç, 2021: 94).

Cavit'in annesi kendisine danışılmadan böyle bir evlilik kararı alınmasına kırlmıştır. Oğlunun bu kızla evlenmeyi çok istemesi ve bu kararından hiçbir tereddüt duymaması Cavit'in annesinin, Hülya'dan nefret etmesine neden olur. Oğlunun büyük bir aşkla sevdiği gelinini hiçbir zaman sevmez ve oğlunun hayat hikâyesinde onu hep suçlu olarak görür. "Babaannesi oğlunun tereddütsüz seçimi olduğu için daha yüzünü görmeden Hülya'dan nefret etmiş, annesi ise tutkulu bir aşkla sevilen ve bu aşkla varlığı değer kazanan kadına asla dostluk beslememiş, hikâyeye ne tarafından bakarsa baksa suçlu olarak hep onu işaret etmiştir." (Tunç, 2021: 94).

Cavit, ailesinin onay alma ihtiyacı duymadan Hülya ile kısa sürede evlenir. Cavit ailesinin kendisine bulacağını kızlardan biriyle değil kendi aşık olduğu kadınla evlenmeyi tercih eder. Ailesinin Hülya'yı istemediği bildiği halde Cavit onları dinlemez ve Hülya ile evlenir. Ersin amcasının bu kişiliğiyle kendi annesi karşılaştırır ve annesinin onların yanında silik ve tutkusuz kaldığını fark eder. "Ersin, amcasının ve halasının tutkulara açık kişiliklerinin yanında, annesinin ne kadar silik, soluk, tutkusuz kaldığını çok sonra fark etmişti." (Tunç, 2021: 92). Cavit ile Hülya'nın bu

evliliklerinden Şebnem isminde bir kızı olur. Kızlarının doğumundan sonra Ankara'ya tayinleri çıktığı için oraya taşınırlar da hayatlarına orada devam edemezler. “Şebnem’in doğumundan sonra tayini Ankara’ya çıkan Hülya Yenge’yle, kendi tayin işlemlerinin tamamlanmasını bekleyen Cavit Amca ancak hafta sonları bir araya gelebiliyorlardı.” (Tunç, 2021: 95). Ankara’da çalışırken bir gün yol inşaatı sırasında bir kaya Cavit’in sağ kolunu koparıp göğsünü parçalar. “Yol inşaatı sırasında vinçlerin birinden kurtulan bir kaya, bir an önce şantiyeden çıkıp ailesinin yanına gitmek için acele eden amcasının sağ kolunu koparmış, göğsünü parçalamıştı.” (Tunç, 2021: 95). Cavit bu kazadan sonra birçok ameliyat geçirse de vücudu eski haline dönemez. Bu kaza ve sonrasında geçirdiği ameliyatlardan sonra psikolojisi bozulan Cavit, evde sürekli içki içmeye başlar. Geçirdiği kaza onda büyük bir ruhsal yıkıma neden olduğundan kendisinin bu halini kimsenin görmesini istemez. “Geçirdiği kazanın yarattığı ruhsal yıkım nedeniyle kimseyi görmek istemiyordu amcası.” (Tunç, 2021: 98). Kendi ailesinin bu durumunu görmemesi için onlarla bağını koparmak ister. “Cavit Amca yığınla ameliyat olup hastaneden çıkmış, kendini tümüyle içkiye vermiş, annesi ve kardeşleriyle bağlarını kendi isteğiyle, tamamen koparmıştı.” (Tunç, 2021: 96).

Cavit, bu kazadan sonra malulen emekli olup karısı ve çocuğuyla İstanbul’a yerleşir. “Kazadan sonra malulen emekli olmuştu Cavit Amca. İstanbul’a dönmüşler, bir ev tutup yerleşmişlerdi.” (Tunç, 2021: 98). Emeklilikten sonra tüm hayatını evde geçirmeye başlayan Cavit, her gün emekli maaşıyla içki alıp, talihine küfürler edip isyan eder. Psikolojisi bozulan, kendini eve kapatıp kimselerle görüşmeyen Cavit bambaşka birine dönüşür. Bir zamanlar çok sevdiği eşi Hülya’yı dövmeye başlar ve Hülya artık bu duruma katlanmakta zorlanır. “Cavit Amca’nın tek yaptığıнын içip içip talihine küfretmek olduğunu, Hülya Yenge’yi öldüresiye dövdüğünü, katlanması imkânsız bir adam haline geldiğini ve kadının buna daha fazla dayanamadığını çok iyi biliyorlardı.” (Tunç, 2021: 96).

Cavit kendi dağılan vücuduna ve acılarına karşın eşinin hala çok güzel olduğunu görür. Onun güzelliğini gördükçe sadece kolunu değil eşini de kaybedeceğini düşünür. “Karısının çektiği bütün acılara rağmen sağlıklı vücudunu, gözalıcı güzelliğini gördükçe, artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını, sağ koluyla birlikte başka şeyleri de kaybetmiş olduğunu hatırlıyordu.” (Tunç, 2021: 101). Cavit onun bu vücudu dağılmış adamla durmayacağını düşündüğü için ona kötü davranarak kendinden

uzaklaşmasını ister. Eşinin acı çektiğini görse de ona hiçbir zaman iyi davranmaz. “Karısının acı çektiğini, solduğunu, artık dayanacak gücünün kalmadığını görüyor, yine de iyi olamıyordu ona karşı.” (Tunç, 2021: 101).

Cavit eşinden ayrı yatmaya başlar. Eşinden ayrı uyuduğu bu gecelerde kendi haline acıyıp üzüldür. “Başka bir odada yapayalnız yatıyor, gecelerini kendine acıyarak geçiriyordu.” (Tunç, 2021: 102). Böyle bir vücutla yaşamaktansa ölmeyi tercih ettiğinden her gece ölmeyi diler. “Sabaha çıkmayayım diye dua ederdim sadece.” (Tunç, 2021: 102).

SÜLEYMAN (Kapak Kızı, 2021): Süleyman, Ersin’in babasıdır. Kapatılmasına rağmen siyasi görüş olarak hala Demokrat Parti’ye bağlı olan bir karakterdir. Süleyman, Ramazan ayları dışında her akşam içki içer. “Tuhaf, zamandışı bir adam, kendi zamanında yaşayan bir ruh. Anlaşılmaz bağlılıkları vardı. Adına artık sadece tarih kitaplarında rastlanan Demokrat Parti’ye hâlâ bağlıydı mesela. Ramazanlar hariç her akşam rakı sehпасını kendi hazırlar, iki kadeh rakısını uzaklara dalıp giderek içerdi.” (Tunç, 2021: 36). İttiği rakıya büyük bir özen gösterir. “Rakı buzsuz içilir, ama çok soğuk olmak kaydıyla, derken hayatta kendine tanıdığı pek az zevki nasıl ciddiye aldığını gösteriyordu.” (Tunç, 2021: 37).

Süleyman Kapalıçarşı’da bir dükkan açar ve bu dükkanı kısa zamanda büyötmeye başlar. Evlendikten sonra iyi çocuklar yetiştirmeye ve evliliğini iyi bir şekilde yürötmeye çalışır. “Ama yaptıklarını kendince iyi yapmıştı. İyi bir iş kurmuş, pek riske girmeden büyötmüş, iyi çocuklar yetiştirmiş, evliliğini iyi yürötmüş, bir de iyi rakı içmişti.” (Tunç, 2021: 37). Süleyman, bir dönem siyasete girmek ister. Eşi ise aile huzurlarının bozulacağını düşündüğü için bu durumu onaylamaz. Süleyman’ın ise başladığı siyaset kariyeri uzun sürmez ve siyasetten tamamen uzaklaşır. “Gerçi babasının siyaset aşkı da kâğıt üzerinde kalmış, başarısız bir delegelikten öteye gitmemiş, annesinin bozulmasından ölesiye korktuğu aile düzenlerine bir şey olmamıştı.” (Tunç, 2021: 85).

Süleyman, yıllardır Fındıkzade’de oturmaktadır. Çocukları bu semttten taşınmak isteseler de Süleyman alışkanlıklarına çok bağlı biri olduğu için başka bir semte taşınmayı istemez. “Kırk küsur yıldır oturduğu bu semti seviyordu o. Babası da bağlanmayı seven bir adamdı.” (Tunç, 2021: 87). Süleyman Bey’in çeşitli alışkanlıkları

vardır ve bunlara sıkı sıkıya bağlıdır. Yıllar önce aldığı gömlekleri hala giyer, her akşam rakı içer ve sesi iyi olmamasına rağmen aynı gramofondan müzik dinler. “Cızırtılı sesine rağmen şarkısını gramofondan dinliyor, yıllar önce aldığı fileli, tuhaf gömlekleri giymeyi sürdürüyordu.” (Tunç, 2021: 87).

Süleyman Bey’in babası kendisi küçük yaşta vefat etmiştir. Bu yüzden küçük yaşta olgunlaşmak zorunda kalıp ve gençliğini yaşayamaz. Küçük yaşta Kapalıçarşı’nın dükkanlarında mal alıp satar, çek ve senet işleriyle uğraşır. Evin tüm sorumluluğunu yüklendiği için kardeşi Cavit gibi üniversite okuyamaz. “Ama hayat onu başka bir yola zorlayınca, gençliğini yaşamadan yaşlanmıştır.” (Tunç, 2021:88). Ersin’in dedesi İsmet Paşa döneminde vurgunculukla suçlandığı için üzüntüden vefat etmiştir. Süleyman, kendi babasının ölümünden İsmet Paşa yönetimini sorumlu tuttuğu için Adnan Menderes’in seçimlerde İsmet Paşa’yı yenmesine çok sevinir. Bu sayede ölen babasının intikamı alınmış gibi hisseder. Süleyman Bey’in Demokrat Parti’ye bu derin bağlılığın altında elinden alınan gençliğine duyulan öfke yatmaktadır. “Ersin babasının bu bağlılığının altında yatan asıl sebebin bir siyasi tercihten çok, gençliğini elinden alan bir haksızlığa duyulan öfke olduğunu düşünüyordu.” (Tunç, 2021: 88).

DOĞAN ALBAY (Kapak Kızı, 2021): Doğan Albay Selda’nın babasıdır. Yıllarca İstanbul’da yaşadıkdan sonra İstanbul’un kalabalığına ve gürültüsüne dayanamayıp İzmir’e taşınmaya karar verir. İzmir’ taşınmaya karar vermesinde Kayseri’de birlikte görev yaptığı Osman Albay’ın İzmir’deki evlerine davet edilmesi etkili olur. Doğan Albay, onların denize bakan evlerini görünce çok beğenip İzmir’e taşınmaya karar verir. Taşınmayı düşündükleri zaman Osman Albay’ın yanındaki apartmanında bir daire boşalınca orayı satın alıp temelli İzmir’e taşınmışlardır. “Annesiyle babası artık İzmirliydiler, hayatlarından çok memnundular.” (Tunç, 2021: 43).

Doğan Albay asker hayatındaki hürmeti ve saygıyı emeklilikte görememiş ve oturdukları apartmanın sakinlerinden hoşlanmamıştır. “Babası Kadıköy çarşısında yüzüne bakılmayan yaşlı bir adam olmaya alışamamış, oturdukları apartmanın dışçı, tüccar, sigortacı sakinlerinden de hiç hoşlanmamıştı.” (Tunç, 2021: 44). Doğan Albay asker hayatındaki itibarlı ve saygı duyulan biriyken emeklilikteki sivil hayatında bu saygı gösterilmemesinden rahatsızlık duyar. Bu durum onların İzmir’e taşınma işlerini hızlandırır. İzmir’deki sitenin sakinlerinin çoğunun emekli asker olması Doğan Albay’ı

mutlu eder. Doğan Albay İzmir’de kendi gibi asker emeklisi insanlarla bir arada yaşayarak mutlu olmuştur. Doğan Albay İstanbul’da eşinin kardeşi Muzaffer zengin birisidir. Doğan Albay bu adamın zenginliğini etrafa bilinçli bir şekilde göstermesinden rahatsız olmaktadır. İstanbul’da sürekli buna maruz kalmaktansa İzmir’de kendi gibi emekli askerle yaşamayı tercih eder. “Ama sonunda bu zenginliğin yarattığı eziklikle başetmektense, uzaklaşmaya, kendilerine benzeyen insanlar arasında yaşamaya karar verdiler.” (Tunç, 2021: 46). Doğan Albay, eşinin kardeşi Muzaffer’in insanları aşağılayıcı tavırlarından ve zenginliğini insanlara göstermeyi sevmesinden ve açgözlülüğünden rahatsız olur. “Doğan Bey kayınbiraderinin şerefli mesleğini değilse bile, bu mesleğin emekliliğini aşağılayan imalarından, açgözlülüğünden, zenginliğini rahatsız edici biçimde göstermesinden tiksiniyordu.” (Tunç, 2021: 45).

MUZAFFER (Kapak Kızı, 2021): Muzaffer, Selda’nın dayısıdır ve kendisi evlidir. Maddiyata önem veren, doyumsuz bir kişiliğe sahiptir. “Muzaffer’in de en az karısı kadar açgözlü ve görgüsüz olduğunu söylüyordu.” (Tunç, 2021: 46). Muzaffer’in maddi durumu iyidir, gösterişi sevdiğinden zenginliğini insanlara göstermekten hoşlanır. Muzaffer, maddi gücüne güvenerek insanları küçümser ve bu şekilde insanlar üzerinde üstünlük kurmaya çalışır. “Doğan Bey kayınbiraderinin şerefli mesleğini değilse bile, bu mesleğin emekliliğini aşağılayan imalarından, açgözlülüğünden, zenginliğini rahatsız edici biçimde göstermesinden tiksiniyordu.” (Tunç, 2021: 45).

AHMET (Kapak Kızı, 2021): Ahmet taksicilik yapan Cavidan Hanım’ın ikinci eşidir. Kendisi daha önce bir evlilik yapmış ancak eşi vefat etmiştir. Ahmet’in taksiden başka bir varlığı bulunmamaktadır. Fikriye Hanım ve kızı Cavidan’ı bir yerlere taksiyle götürürken tanımış ve Cavidan’a bir gün talip olmaya karar vermiştir. “Küçük bir ev ve yarısına ortak olduğu bir taksiden başka hiçbir malı mülkü olmayan ve Fikriye Hanım’la kızını taksisiyle sağa sola, eşe dosta gösteren Ahmet bir cesaret gösterip Cavidan’a talip olduğunda, kızının yeteri kadar mutsuz olduğunu gören Fikriye Hanım kararı kızına bıraktı.” (Tunç, 2021: 91). Cavidan, güler yüzlü ve iyi bir insan olduğunu düşündüğü Ahmet’in bu evlilik teklifini kabul etmiş ve evlenmişlerdir. “Cavidan bu güleç yüzlü, kocaman elli, yumuşak bakışlı adamı sevdi, onunla isteyerek evlendi.” (Tunç, 2021: 91). Evlendikten bir süre sonra çocukları olur. Ahmet eşine ve oğluna çok özen gösterip onlara iyi bakmaktadır. “Ahmet karısının ve oğlunun üstüne titiyor, onlara iyi bakmaya çalışıyordu.” (Tunç, 2021: 91).

OSMAN ALBAY (Kapak Kızı, 2021): Doğan Albay’ın Kayseri’de beraber görev yaptıkları iş arkadaşıdır. Doğan Albay bir gün Osman Albay’ın evine misafir olur. “Bu gezi sırasında , vaktiyle Kayseri’de birlikte görev yaptıkları Osman Albay’ın İzmir’de denize nazır evlerine de misafir olmuşlardı.” (Tunç, 2021: 43). Osman Bey’in oturduğu sitede çok sayıda emekli asker vardır. Site sakinlerinin çoğunluğunun evli olması sebebiyle Osman Albay’ın evli olduğunu düşünülmektedir. “Oysa Osman Albayların oturduğu sitenin sakinlerinin çoğu emekli asker aileleriydi.” (Tunç, 2021: 44).

SELAHATTİN ENİŞTE (Kapak Kızı, 2021): Selahattin, Selda’nın Lamia halasının eşi. Selahattin ve Lamia evlidir ancak çocukları bulunmamaktadır. “Çok istediği halde çocukları olmamıştı.” (Tunç, 2021: 118). Lamia hayatına anlam kazandıramamış ve bunun neticesinde etrafındaki herkesi vefasızlıkla suçlayıp onlara sürekli sitem etmiştir. Eşi Selahattin bu yakınma ve şikayetlerden bunaldığı için emekliliğinde bir büro açmaya karar verir. Büro açmasının asıl nedenin evdeki bu şikayetler ve sitemlerden kurtulmak olduğunu herkes bilmektedir. Büroyu açınca her gün oraya gidip evden ve sorunlardan uzaklaşır. “Emekli olduktan sonra, hiç ihtiyacı olmadığı halde para kazanma sevdasına tutularak Pendik’te büro açan Selahattin Enişte’nin asıl amacının halasından uzaklaşmak olduğunu herkes anlamıştı.” (Tunç, 2021: 119). Selahattin evden uzaklaşmak için girdiği bu işlerde işine odaklanıp işini büyütür. Başka şehirlerde de inşaat işi yapmaya başlayan Selahattin tamamen işine odaklandığı için öncelikleri değişmiş ve eşine karşı ihmalkâr olmaya başlamıştır. Bu durum eşini yalnızlığa itmiştir. “Ama adam işi ciddiye almıştı, kömürdür, kireçtir derken ufak tefek ihalelere girmeye, başka şehirlerde inşaat işleri yapmaya başlayınca Lamia Hala büsbütün yalnız kaldı.” (Tunç, 2021: 119).

MUSTAFA (Kapak Kızı, 2021): Mustafa, Bünyamin’in iş arkadaşıdır. Romanda Mustafa’yı iş arkadaşı olan Bünyamin’in anlattıklarından tanımaktayız. Çocuk yaşta köyünü bırakıp İstanbul’a gelmiştir. Mustafa iş yerinde sürekli çok özlediği köyünü anlatmaktadır. “Mustafa aynı hikâyeyi anlatıyordu yine, karlı ormanlarla kaplı dağların arasında her kış unutulmuş köyünü, köyündeki taş evlerin içini. Yıllar önce terk etmişti.” (Tunç, 2021: 59). İstanbul’a geldiğinde ilk aşçı yamaklığı işine başlamış ve bu işi çocuk yaşta hızlı öğrenmiştir. “Arkasında güneş doğan mor dağları bırakıp İstanbul’a geldiklerinde çocuktu. Kısmetine aşçı yamaklığı düşmüş, çabuk öğrenmişti işi.” (Tunç, 2021: 59). Mustafa küçükken ayrıldığı köyünü özler bu nedenle köye dönüp oraya

yerleşme hayali vardır. Mustafa evli ve çocukludur, ailesiyle birlikte İstanbul'da yaşamaktadır. Köye yerleşme hayali olan Mustafa'nın bunun hayalden öte gidemeyeceğini bilmektedir çünkü çocuklarının köye yerleşme fikrine sıcak bakmayacaklarını bilir. "Köye dönmek fikri sabit haline gelmişti Mustafa'da, gerçekleşmeyecek bir hayal. O da biliyordu gerçekleşmeyeceğini. "Ben gitsem de çoluk çocuk gelmez, diyordu, onlar artık buralı." (Tunç, 2021: 59). Küçük yaştan beri çalışan Mustafa çalışkan bir insandır. Her işi yapmak için uğraşır, çalışmamak için bahaneler üretmez. "Çalışkandı Mustafa, hiçbir iş eline yapışmazdı." (Tunç, 2021: 250).

HAKKI BEY (Kapak Kızı, 2021) Ersin'in babası olan Necmi Bey'in babasıdır. Hakkı Bey İkinci Dünya Savaşı yıllarında tüccarlık yapmaktadır. Bir ihbar neticesinde vurgunculukla suçlanıp hapse atılmıştır. "Dedesi Hakkı Bey İkinci Dünya Savaşı sırasında Sinop'ta, un, yağ, şeker, tüccarlığı yaparken, kim olduğu belirsiz birinin yalan ihbarı sonucu Sinop Hastanesi'ne atılıp vurguncu olmadığını ispat etmeden ölünce..." (Tunç, 2021: 83). İsmet Paşa döneminde vurgunculuk yapmakla suçlanan Hakkı Bey hapse atıldıktan bir süre sonra kahrından ölmüştür. "İsmet Paşa'nın idaresi değil miydi namuslu olduğunu herkesin bildiği bir adamı hapse attıran?" (Tunç, 2021: 87).

TAYFUR (Kapak Kızı, 2021): Tayfur, Bünyamin'in kardeşi Metin'in arkadaşıdır. Evlidir ve beş çocuk sahibi olan Tayfur, pazarcılık yapmaktadır. "Beş çocuğu ve hastalıklı karısıyla bir gecekondu mahallesinde oturan, akşamları pazarlarda terlik, çorap, kalem, limon, ne bulursa satan Tayfur, paslı dişlerini göstere göstere gülerek bir şeyler anlatmış, sonra koridoru inleterek çaycıyı çağırmıştı." (Tunç, 2021: 19). Tayfur, Sirkeci Garı'nda kurs almaya başladığında dönemde bir süre arkadaşı Metin'in kalmıştır. Metin, evinde birçok erotik erkek dergisi bulunduran birisidir. Tayfur, evde kaldığı dönemde bu dergilere bakmayı alışkanlık haline getirir hatta bu durum onun için bir tutku haline gelir. "Bir aralar Sirkeci Garı'nda verilen kursa katılmaya geldiğinde, Metin'in Samatya' daki evinde kalan Tayfur, evde mukavva kutular içinde yığınla duran bu dergilere hemen müptela olmuştu." (Tunç, 2021: 20).

CAVİT (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Cavit, Şebnem'in babasıdır. Cavit evlidir ve bir kız çocuğu vardır. Eşini severek evlenen Cavit mutlu bir evlilik sürdürmektedir. Mühendis olan Cavit, Amasya'da yol inşaatı sırasında kayanın altında kalır. Bu kaza neticesinde sağ kolu kopar, yüzünün yarısı dağılır. Yüzündeki kemikleri kırılır ve

dağılan yüzüne otuzdan fazla dikiş atılır. “Amasya’da yol inşaatında çalışırken vinçten düşen bir kayanın altında kalmış babam. Sağ kolu kopmuş, kaburgaları parçalanmış, yüzünün sağ yarısı darmadağın olmuş, elmacıkkemiği, çene kemiği, şakak kemiği ve dişlerinin bir kısmı kırılmış, yüzüne otuz küsur dikiş atmışlar.” (Tunç, 2021: 75). Yüzünün eski haline gelmesi için estetik ameliyatı olması gerekmektedir. Bunun için arabaları satılır, paranın yetmediği yerde kardeşi Süleyman destek olur. “Babamın estetik ameliyat olması gerektiği için arabamız satılmış. Diğer ameliyatlarının çoğunu SSK karşılamış. Bazılarının parasını Süleyman Amca vermiş.” (Tunç, 2021: 127).

Cavit o kazadan sonra birçok ameliyat geçirse de yüzü eskisi gibi olmaz. Kızı Şebnem’in babasının yüzünü tanımlarken çirkin ve korkunç ifadelerini kullanır. “Babamın yüzü eskisi gibi güzel değil. Çirkin. Hatta korkunç.” (Tunç, 2021: 127). Cavit’in kaza sonrasında yaşadığı fiziksel değişim, onun psikolojisini olumsuz anlamda etkiler. Cavit hem fiziksel hem psikolojik olarak yıkılır. Cavit’in kazadan sonra kolunu kaybetmesi, yüzünün tanınmaz hale gelmesi onun sadece bedensel değil aynı zamanda kimliksel bir yıkım da yaşadığını göstermektedir.

Yaşadığı fiziksel ve psikolojik yıkım Cavit’in yaşam biçimini de etkilemiştir. Cavit yüzünü kimsenin görmesini istemez, kendi bile yüzüne bakamaz. Bunun için tüm gün karanlık odada kalıp bu odadan dışarı çıkmak istemez. Cavit, gündüz vakti karanlıkta kalmak için perdeleri kapatmak ister. “Panjurları kapatıyor, odanın ışıkla dolmasına izin vermiyordu.” (Tunç, 2021: 142). Karanlık evde ömür geçiren Cavit artık mühendislik mesleğini yapamayıp, zorunlu olarak emekliliğe ayrılır. Çalışmayıp eve katkısı olmayan Cavit kendini artık işlevsiz ve bir yük olarak görür. “Artık babamın ömrü bu karanlık odada , takıl tukul gibi, ayağa takılan lüzumsuz bir eşya gibi geçiyor.” (Tunç, 2021: 128). Cavit derin bir yalnızlık duygusu içerisinde. Onu ziyarete gelmek isteyenleri reddeder, evinde eşi ve kızından bile uzak durmak ister. Eşi onun odasına geldiğinde onu kovarak yalnız kalmak istediğini söyler. “Defol başımdan! diye bağırıyor. Annem ağlayarak odasına gidiyor.” (Tunç, 2021: 128).

Kazadan sonra Cavit’in hayatı, karanlık bir odada geçer. Sürekli içki ve sigara içen Cavit düzensiz beslenir. Eskiden ailesiyle güzel yemekler pişirip yiyen Cavit artık her gün sucuklu yumurta, pilav ve sütlaç yemeye başlar. Kazadan önce kişisel bakımlarına çok dikkat ederken artık bu bakımlarını ihmal etmektedir. “Babam yatakta

rakı içiyor, sigara içiyor. Sucuklu yumurtasını yatakta, döke saça yiyor. Babam eskiden her gün yıkanırdı. Artık doğru dürüst yıkanmıyor.” (Tunç, 2021: 134).Cavit’in kişisel bakımları ihmal etmesi, sürekli içki ve sigara içmesi, tüm gün evde karanlıkta kalıp dışarı çıkmaması onun depresyonda olduğunu göstermektedir. Cavit artık vücudu yarım, yüzü dağılmış ve çalışmayan bir erkektir. Fiziksel ve maddi eksiklikler onda yetersizlik hissisine neden olur. Yetersizlik hissi ve yalnızlık ile depresyon belirtileri yoğun bir şekilde görülmeye başlar.

Cavit etrafındaki herkese kötü davranmaktadır. Kardeşi Süleyman evine torbalarla yiyecek getirdiğinde; kimsenin kendini ziyarete gelmemesini, muhtaç durumda olduklarını görmelerini istemediğinden bu yardıma sinirlenir. “Sana bir daha gelme demedim mi!” (Tunç, 2021: 140). Kardeşi Süleyman ise onlara yiyecek yardımı yapmak amacıyla geldiğini ifade eder. “Bari şunları al da açlıktan ölmeyin, demişti.” (Tunç, 2021: 140). Cavit kendisine yapılan yardımı, maddi yetersizliği ve acizliğini vurgulayan bir aşağılama olarak görmektedir. Cavit emekli maaşıyla geçindiği için zor durumdadır ancak emekli maaşının yettiğini ve kardeşinin yardımlarına ihtiyacı olmadığını söyleyip onu kovarak kendi durumunu inkar etmektedir. “Malulen emekliyiz çok şükür! Devlet açlıktan öldürmeyecek kadar maaş veriyor! diye bağırmış, kapıyı güm diye çarparak kapatmış, içeri girmişti.” (Tunç, 2021: 140). Cavit söylediklerinin tam tersi davranarak kardeşi Süleyman gittikten hemen sonra onun kapıya bıraktığı tüm poşetleri almıştır. “Sonra kapıyı açıp, getirdiklerini içeri almıştır.” (Tunç, 2021: 140).

Kimseyle görüşmeyen ailesiyle bile vakit geçirmek istemeyen Cavit, derin bir yalnızlık duygusu içerisinde. Kimseyle konuşmadığı için iç dünyasındaki duygularını kendi başına yaşamaktadır. Cavit sık sık kendini banyoya kapatıp ağlar. Ağlama ve hıçkırık sesleri duyulmasın diye musluğu açar. Cavit’in gizli gizli banyoda ağlaması; onun ailesiyle bile paylaşmadığı yalnızlığını, çaresizliğini, yaşadığı acıyı ve derin duygularını göstermektedir. “Babam sık sık banyoya kapanıp ağlıyor. Haaaah! der gibi bir nefesin yükseldiğini duyuyorum. Babamın ciğerlerine hava dolduğunu, orada hıçkırık haline geldiğini hissediyorum. Babam musluğu açıyor ağlarken.” (Tunç, 2021: 134).

Bir gün Cavit’in kızı Şebnem’i yatağında bir akrep sokar. Cavit kızının acı içinde kıvrandığını görünce çok telaşlanır. O sırada eşi Hülya hastanede nöbette olduğu için ne

yapacağını şaşırıp komşularını çağırır ve ondan yardım ister. Komşuları Vatuş, Cavit'in eşinin çalıştığı hastaneyi arar ve Hülya'nın o gece nöbetçi olmadığını öğrenir. Cavit duruma sinirlenip telefonu eline alır ve Hülya'nın aylardır hastanede gece nöbetine kalmadığını gündüz servisine geçtiğini öğrenir. Aylardır gece nöbeti için hastaneye gittiğini bildiği eşinin yalanını öğrenince çok sarsılır. "Annemin aylardır gece nöbetine kalmadığını, gündüz servisine geçtiğini, geceleri hastaneye uğramadığını öğreniyor. Babamın yüzü kül gibi oluyor." (Tunç, 2021: 135). Cavit öylece kalır ancak kızının acı çığlıklarıyla kendine gelir. Tek kolu olduğu için kızını kucaklayamaz ve Vatuş' un kızını taşıması için ricada bulunur. Vatuş'un yardımıyla üçü taksiye biner ve Cavit özellikle eşinin çalıştığı hastaneye gitmeyip başka bir hastaneye giderler. Kızı için telaşlanıp korktuğu için kızının tedavisi boyunca başından hiç ayrılmaz. "Babam başucumda oturuyor. Beni hiç bırakmıyor." (Tunç, 2021: 135). Şebnem'in tedavi işlemleri bitince eve gelirler. Sabaha karşı eşi Hülya gelir. Ona nerde olduğunu sorduğunda eşi hastanede nöbette olduğunu belirterek yalan söyler. Cavit bu cevabı duyunca çok sinirlenip eşinin yüzüne yumruk atar. Cavit sinirinden hiçbir şeyi görmez, eşini duvara çarparak dövmeye devam eder. "Babam yumruğuyla annemin yüzüne vuruyor. Tek koluyla saçlarından yakalıyor. Yüzünü duvara çarpıyor. Tekrar çarpıyor. Tekrar çağırıyor." (Tunç, 2021: 136). Yüzü kan içinde kalan Hülya, o gece eşi Cavit'i terk eder. "Annem babamı terk ediyor." (Tunç, 2021: 126). Cavit'i en çok yıkan eşinin onu terk etmesi olur. Yüzünün ve vücudunun dağılmasıyla hayata küsen ama yine de yaşamaya çalışan Cavit, eşinin onu bırakmasıyla hayatla bağlarını tamamen koparmak ister. Etrafındaki herkes sadece kazanın onu tamamen yıkıp perişan ettiğini düşünse de Cavit'in esas yıkımı eşinin gidişiyle olacaktır. "Ama kolunun yokluğundan sanılsa da, aslında annemin yokluğundan mahvolan babam bir kadına gerçekten âşık olabilir mi?" (Tunç, 2021: 400).

Cavit, televizyon izlerken kravatlı bir adam görür. Adam karayolları genel müdürlüğü emekli başmühendisidir. Amasya'ya kazandırdığı yoldan ve işçilerin özverilerinden bahsetmektedir. Cavit, kazandırdığım yol ifadesini duyunca çok sinirlenir. Boş kolunu tutarak bu yolu kendinin yaptığını bu yol için kolunu, vücudunu feda ettiğini söyleyip küfürler eder. "Sen Ankara'da müsteşarların, bakanların götlerini yalarken, ben o yolu yapıcım diye bu hale geldim pezevenk!" Babam ağız dolusu, haykır haykır küfür ediyordu." (Tunç, 2021: 141). Cavit kendini mağdur hissettiğinde

hep pijamasının boş kolunu tutmaktadır. Kendini mağdur hissettiği için programı izlerken farkında olmadan yine pijamasının boş kolunu tutar. İzlediği program bitince birden ağlamaya başlar. Tek eliyle gözündeki yaşları silerek kaderine, hayata ve Allah’a isyan eder. Öfkesini artık sadece ailesine veya kendine değil, yaratıcıya da yönlendirir. “Bu kez kendine, kaderine, kendi gelmişine geçmişine küfretmeye başladı. Sonra Allah’a sataştı, kendisini sağ bıraktığı, bu içine sıçtığı hayatı yaşamaya mecbur ettiği için.” (Tunç, 2021: 142).

Cavit, kazadan sonra hem fiziksel hem ruhsal anlamda tükenmiş, yaşamla bağları koparmış birisidir. Kimseyle görüşmeyip yalnızlığı tercih eden Cavit kendini insanlardan soyutlamıştır. Bu soyutlama beraberinde yalnızlığı da getirmiştir. Eşine ve çevresindekilere kötü davranan Cavit, eşinin yalanını yakalayıp onu dövmüştür. Bu şiddet olayı üzerine eşi tarafından terk edilen Cavit zor günler geçirmektedir ve artık ölmek istemektedir. Tek kolu ve dağılan yüzüyle yaşayan Cavit, intihar etmek isterken bile fiziksek yetersizlik duygusuyla baş başa kalır. Tek kolla kendini asamayacağı için yetersizlik duygusuyla çaresizliği bir arada yaşar. Cavit ölmeyi planlamaktadır ve bunun yollarını arar ancak ölümün çeşitli yollarını düşündüğünde kendisine her seferinde bir engel çıkmaktadır. Tek başına ölmeyi beceremeyen Cavit, kızından yardım ister. Fiziksel eksikliği yüzünden intihar etmek isterken bile birine muhtaçtır. Yaşamayı istememekle birlikte ölememek de onun için bir işkenceye dönüşür. Cavit için intiharı isteyip gerçekleştirememek, işkenceye dönüşmüş bir yaşamı simgeler. “Tek kolla ölmek çok zor, diye ağlıyordu babam. İnsan tek kolla kendini asamıyor. Tabancam da yok ki kendimi vurayım. Hadi bileğimi keseyim desem, nasıl? Ev yüksek olsa kendimi atıcam. Ama üçüncü kattan atlayıp ölmeyen çok. Fare zehiri! En iyisi fare zehiri ! Koş fare zehri al eczaneden, hadi kızım!” (Tunç, 2021: 202).

Cavit’in kızı Şebnem evlenince evden ayrılır, arada onu kontrole gelip temizliğini ve yemeğini yapmaktadır. Cavit yaşamının son yıllarını evinde tek geçirir. Bir süre sonra siroza yakalanır, hastalık nedeniyle karnı şişer ve tüm vücudu sararır. Şebnem bir süredir eve gitmediği için bu değişikliği fark etmez. Cavit bir gün dışarıda kadınlarla otururken konu hastalıklara gelir. Kendisi şişen ve sararan karnını göstermek istediğinde kadınlar onu yanlış anlayıp çılgık atar. Bunun üzerine Cavit karakolluk olur. Karakolda derdini polise anlatırken şişen karnını göstermek istediğini ancak yanlış anlaşıldığı ifade eder. Karakola düşünce kızı Şebnem gelir, olayları dinleyince babasının vücudunu

görüp hastalandığını anlar. Siroz teşhisi konan Cavit’in karnı ve vücudu sararmış, çok zayıflamış ve yüzü çökmüştür. “Babam davul gibi şişmiş ve sararmış bir karından ibaret olmuştu. Müthiş zayıflamıştı. Yüzü çökmüş, vücudu erimişti.” (Tunç, 2021: 403). Siroz teşhisi konduktan kısa bir süre sonra hastalığı kansere dönecektir. Kanser olduktan dört ay sonrasında ise Cavit ölür. “Sirozdan kansere dönen karaciğerinin babamı götürmesi dört ay bile sürmedi.” (Tunç, 2021: 403).

SÜLAYMAN (Yeşil Peri Kızı, 2021): Süleyman, Cavit’in abisidir. Kapalıçarşı’da dükkânı olan Süleyman esnafılık yapmaktadır. “Doğru Kapalıçarşı’ya yollandım, Amcabey’ in dükkânına.” (Tunç, 2021: 222). Kardeşi Cavit kaza geçirip günlerce hastanede kaldığı zamanlarda Süleyman ile Cavit’in karısı arasında bir yakınlaşma olur. Kardeşi hastanede yatarken o yengesi Hülya ile evde yakınlaşıp vakit geçirir. Bu durumu Şebnem bir gün babaannesinden kaçıp evine ansızın geldiğinde görür ancak kimseye bu olaydan bahsetmez. “Eve vardığımda Süleyman Amca’yı annemin bacaklarının arasında buluyorum.” (Tunç, 2021: 88).

Süleyman yaptığı davranışın yanlış olduğunun farkındadır, bu durumdan derin bir suçluluk duyup vicdanen rahatsız olur. Kardeşi Cavit’in ameliyatları sırasında yengesi Hülya’ya maddi yardımlarını esirgemez. “Süleyman amcanın anneme para verdiğini görüyorum.” (Tunç, 2021: 85). Cavit’in ameliyatları bitip evine döndüğünde sürekli onlara yiyecek ve para yardımı yapar. Yaptığı yardımlarla içindeki suçluluğu bastırmaya çalışır. “Süleyman Amca dibinde dinmeyen bir suçluluk hissi yatan gözleriyle ama buz gibi bakarak ‘Bari şunları al da açlıktan ölmeyin,’ demişti.” (Tunç, 2021: 140). Süleyman içindeki suçluluk ve vicdan azabı nedeniyle kardeşine yardımcı olmak ister ancak o kardeşine sadece aile bağları sebebiyle değil vicdanının sesini susturmak için yardım eder. Süleyman bu nedenle kirada yaşayan kardeşine bir daire alıp onun yeni evine taşınmasına yardımcı olur. “İyi yüreğinden, gani gönlünden kopuvermiş, babama bir daire alıvermiş.” (Tunç, 2021: 208).

Kardeşi Cavit’in kızı Şebnem erotik bir erkek dergisi olan Phoenix için çekimler yapmıştır. O dergide çıplak fotoğrafları basılıp ayın kızı olmuş ve derginin kapağında yer almıştır. Şebnem sevmediği amcasının dergideki fotoğraflarını görmesi için dergiyi paketleyip dükkânına gider. Dükkânda kendisini bulamayınca paketi oradaki çalışana verip amcasına iletmesine söyler. Amcası dükkâna gelip paketi açar ve gördüklerine çok

sinirlenir. Kardeşi ve yeğeni Şebnem'in oturdukları evin sokağına gidip hesap sormak için onu beklemeye başlar. Şebnem sokağa girdiğinde kolundan tutup zorla arabasına bindirir. "Koluma yapıştı. Beni arabasına sürükledi. İte kaka bindirdi." (Tunç, 2021: 229). Süleyman kardeşinin evine gidip kızın erkek dergilerine pozlar vermiş diyerek hesap soramaz çünkü Şebnem bu yasak aşkı babasına anlatmasından korkar. "Ama yapamazdı. Biliyordu o eski kirli defteri açacağımı." (Tunç, 2021: 230). Arabayı sürerken öfkesinden sürekli gaza basıp arabayı sürer. Konuşmak isteyip susar, en sonunda Şebnem'e onun doğduğunda oğluna kardeş geldiğini düşünerek sevindiğini söylediği sözlerle konuşmasına giriş yapar çünkü Süleyman'ın öfkesiyle suçluluk duygusu birbirine karışır. "Öfkeyle suçluluk karıştı mı birbirine tadından yenmiyor." (Tunç, 2021: 230). Kendisi fotoğrafları ilk gördüğünde öfkeden ne yapacağını şaşırırsa da artık suçluluk duygusu ağır bastığından yeğenine hesap soramaz. "Sokağın başında koluma yapışırkenki öfkesine bakılacak olursa, bana hesap sorma sahnesini hiç böyle düşünmemişti." (Tunç, 2021: 230). Şebnem, amcası hesap soramayınca annesiyle olan ilişkisini kendisine sorar. Süleyman birden bu soruya maruz kalınca ne diyeceğini bilemez. Şebnem ısrarla ilişkiyi sorgulayınca Süleyman, Hülya'yı teselli etmeye çalışırken nasıl olduğunu anlamadan ona aşık olduğunu söyler. Aşk söz konusu olunca duruma karşı koyamadığını söyler. "Annen çok kötü durumdaydı. Teselli etmek istedim. Nasıl oldu biz de anlayamadık. Çok pişman olduk ikimiz de. Ama aşka karşı koyamadık işte. Aşk şudur, aşk budur." (Tunç, 2021: 232).

Kardeşi hastanede yatarken onun eşiyle aşk yaşamaya başlayan Süleyman, kardeşinin kızı Şebnem çıplak fotoğraflar çektiği için onu ahlaksızlıkla suçlamaktan geri kalmaz. Süleyman kendi ahlaksızlık yaparken yeğenine çektiği çıplak fotoğraflar için hesap sorup ahlak dersi vermeye çalışması karakterinde çelişkiler barındıran biri olduğunu göstermektedir. "Orospu mu olmak istiyorsun?" (Tunç, 2021: 231).

ULUÇMÜDÜR (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Uluç isimli erkek karakter roman boyunca Uluçmüdür olarak zikredilir. Uluçmüdür, İstanbul Emniyet müdürüdür. Kendisi Siyasal İlimler alanında doktora yapmış, yüksek öğrenimli biridir. "Hayır, doktorasını Siyasalda yapmış..." (Tunç, 2021: 369). Yeğeni Leyla'nın Teoman ile nişanlanmasıyla tanırız. "Uluçmüdür Leyla'nın anlı şanlı dayısıydı." (Tunç, 2021: 30). Uluçmüdür, hırslı birisidir. Kendisi sadece İstanbul'a değil tüm ülkeye hükmetmek isteyen, iktidar olma yolunda hırsla ilerleyen, dönemin iktidarına uyum sağlayabilmek

için dindar görünen ve bunlar için her şeyi yapmaya hazır bir karakterdir. “Gerçi Uluçmüdürrayı iktidarın başmemur adamı olmuşsa da, süreci henüz tamamlamamışlar, iktidara tam anlamıyla kenetlenmemişlerdi.” (Tunç, 2021: 118). Uluç, İstanbul Emniyet Müdürü makamından daha da yüksek mevkilere gelmeyi planlamaktadır. “Uluçmüdürrayı’ nın Teoman’ı da aralarına alarak kol kola girecekleri, çocuklar gibi neşeli, önümüze gelene bir tekme! diyerek, cuma namazına gidecekleri günler de gelecekti.” (Tunç, 2021: 118). Kendisi, İstanbul’un tüm emniyet güçlerinin kontrolünü elinden tutan, bürokratik otoritenin ötesinde mutlak bir tahakküm alanı kuran bir Emniyet Müdürü’dür. Uluçmüdür, romanda bürokratik ve ahlaki yozlaşmayı temsil eden önemli bir figürdür. İstanbul Emniyet Müdürü görevini ve makamını kötüye kullanıp kişisel çıkarlarına kendi makamını alet eder. Düzeni koruma ve asayiş sağlama görevi için verilen bu makamı bir kazanç aracına dönüştürür. Bu kazanç sayesinde çok sayıda mal mülk edinir. Uluç, İstanbul’ un hepsinin kendi emrinde olarak algılaması ve kendini İstanbul’da sınırsız bir iktidar sahibi olarak görmesi onun bürokratik bir yetkinliğinden çok mutlak bir tahakkümünü göstermektedir. “Trafik şubesi dayının elindeydi, tıpkı asayiş şubesinin ve kriminal şubenin ve de narkotik, organize, terörle mücadele, istihbarat, çevik kuvvet, özel harekât şubelerinin ve diğerlerinin de onun kudretli ellerinde olması gibi.” (Tunç, 2021: 364).

Uluç, evlidir ve eşinin adı Hünkârdır. “Uluçmüdürrayı ve değerli eşi Hünkâr Hanım da olacaktı.” (Tunç, 2021: 119). Çocukları da olan Uluç muhafazakar bir aile babası gibi görünse de sınırsız gücüne ve iktidarına güvenerek kendisine bir otelin en üst katında kadınlarla birlikte olabilmek için ayrı bir oda ayırtan birisidir. Bu özel odanın girişinde “Harem” yazmaktadır. Bir otelin en üst katındaki bir odaya açıkça harem adında tabelasının olması cezalandırılmama güvencesinin ve ahlaki çöküşün önemli işaretlerindendir. “Boğaz’a nazır Kashane’ nin en üst katında bulunan, İstanbul’un Allahı Uluçmüdürümün ihtiyaç ve arzularına ayrılmış, kapısına Arap harflerine benzetilmiş bir hurufatla ‘Harem’ yazılmış olan süit dairede, çeşit çeşit çerezler, içkiler ve taze meyvelerden oluşmuş bir sofraya kurulmuştur.” (Tunç, 2021: 365). Bu otelde böyle bir odanın olması ve evli olan Emniyet Müdürünün burayı rahatlıkla kullanması bireysel ve toplumsal ahlaki yozlaşmayı göstermektedir. Uluçmüdür dış dünyaya mutlu bir evliliği olan, iyi bir aile babası, kendini vatanına, milletine düşkün, dini hassasiyetleri bulunan bir karakter olarak göstermektedir ancak o

makamını rant için kullanan, milletin parasıyla mal mülk edinen, eşini aldatan bir karakterdir. Bir otelin üst katında Harem odasının olduğunu birçok kişi bilmesine rağmen ses çıkarılmaması, böyle bir odanın açıkça hazırlanması toplumun ahlaki çöküşünü ve kamusal alanda sergilenen “ahlak” kavramının ikiyüzlü olduğunu ispat eder.

Uluçmüdür, görevini sırasında kamuya iyi bir aile babası gibi görünürken özel yaşamında esrar kullanması, hem kadın hem erkeklerle birlikte olması onun ikiyüzlü bir karakter olduğunu gösteren önemli emarelerdendir. Dindarlığını adeta bir maske olarak kullanan Uluç, dini kaidelere uygun davranmamaktadır. Yeğenin nişanlısının kardeşi olan Osman’ın eşi Şebnem’i ilk gördüğü andan itibaren evli olmasına rağmen ona göz koymuştur. “Aklını başından almışım. Günlerdir beni aklımdan çıkaramıyormuş.” (Tunç, 2021: 304). Bir gün Şebnem’i kendine ev bulma bahanesiyle arayıp yemeğe çağırır. “Kaşının bir hareketiyle bilmem kaç bin polisi amuda kaldıracak kudrete sahip Uluçmüdürdayı’ nın İstanbul il sınırları içinde herhangi bir mülk bulmak için bana ihtiyacı yoktu.” (Tunç, 2021: 296-297). Uluçmüdür, Şebnem’e açıkça onu sevdiğini söylediğinde Şebnem, kendisinin ve Uluçmüdür’ün evli olduğunu söyleyip böyle bir şeyi kabul etmeyeceğini ifade eder. Şebnem’in bu ilişkiyi kabul etmemesi üzerine yeğenin nişanlısı Teoman aracılığıyla Şebnem’i ilişkiye zorlar. Uluçmüdür gücü sebebiyle bugüne kadar asla reddedilmediği için bu durumu kabullenemez. “Uluçmüdürüm almaya alışmıştı. Reddedilmeye alışmamıştı.” (Tunç, 2021: 311). Bu ilişkiler Harem adını verdiği odada gerçekleşmiştir. Şebnem bu eziyetlere dayanamayıp bu durumdan kurtulmak için bir plan yapar. Şebnem Uluçmüdür’ ü kendi evine davet edip onu video kaydına alır. Böylece muhafazakar aile babası gibi görünen Uluçmüdür’ ü, herkese rezil etmeyi planlar. ”Bu cihaz Uluçmüdürümü bitirecekti.” (Tunç, 2021: 389). Uluç bu davete gelip kokain içer ve bir erkeği de eve çağırarak kendisi hem bir erkekle hem de bir evli kadınla birlikte olur. Şebnem bu video kayıtlarını birçok yere gönderir ancak Uluçmüdür’ün gücünden korkulduğu için bu video hemen haber olmaz. Gücü her yere uzanan Uluçmüdür bu videoyu öğrenmesiyle, videodaki erkeği öldürtür ve bu duruma intihar süsü verir. Selda’nın Belçikalı yurt dışında haber kanalında olan eşi sayesinde bu video yayılır.

Evli bir aile babası olan İstanbul Emniyet Müdürü’nün, bir erkek ve bir kadınla olduğu videoyu basın, Uluçmüdür’ün gücünden korktuğu için yayınlamazlar. “Suç

olan aile babası bir emniyetçinin üstünde bir adam olması, emniyetçinin kokain içmesi ve çakır gözlünün öldürülmesiydi.” (Tunç, 2021: 461). Genel olarak Uluçmüdür ekseninde, kamusal otoritenin nasıl bir kişisel güce dönüşebileceğini gösteren, toplumun ve Uluçmüdür karakterinin ahlaki yozlaşmasını ve ikiyezllülüğünü gösteren önemli bir figürdür.

NECMİ BEY (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Necmi Bey, Osman’ın babasıdır. Kendisi jeoloji okumuş ve İTÜ’de profesörlük yapmaktadır. “Babası merhum profesör taşıyorek Necmi Bey gibi jeoloji okumuştı.” (Tunç, 2021: 24). Üniversitede saygıdeğer bir hoca olan Necmi Bey, dışarıda nazik, kibar bir portre çizmesine rağmen aynı nezaketi eşine göstermemektedir. “Yıllarca çalıştığı fakültenin amfilerinden birine adı verilen bu saygıdeğer hocanın resmine bakarken benim annemin de dövüldüğünü hatırladım.” (Tunç, 2021: 40). Eşinin kendisi evde yokken dışarıya çıkmasına müsaade etmemektedir. Bunun için eşinin ayakkabılarının altını tebeşirle çizip akşam eve geldiğinde kontrol eder, eğer tebeşir silinmişse eşi dışarı çıkmış olduğunu düşünüp için onu döver. “Akşam eve gelir gelmez karınızın ayakkabılarının altına kontrol edermişsiniz hani. Tebeşir silinmişse kadıncağızı dövermişsiniz.” (Tunç, 2021: 38).

Necmi Bey, kendi görüş ve fikirlerinden faydalanılsın diye gençlerin okuması için bir nasihat kitabı yazar. Kaleme aldığı eserindeki görüşlerinden hareketle kendisinin baskıcı, otoriter, gelenekçi ve ataerkil bir yapıda olduğunu söylemek mümkündür. Yazdığı kitapta milli değerler olan vatan ve bayrağı ön sıraya koymaktadır. Kızların makyaj yapmasını iffetsizlik olarak nitelendirmesi, erkekleri ise otoriter ve ağırbaşlı olmasını öğütlemesi onun baskıcı ve otoriter biri olduğunu göstermektedir. Necmi Bey aşkı his değışikliğı olarak tanımlar. Gelenekçi bir tavra sahip olan Necmi Bey evliliğı mukaddes beraberlik olarak görüp onu kutsal bir kurum olarak nitelendirir. “Siz ki yığınla talebe yetiştirmiş, bilhassa altmışlı yıllarda okutulan bir sürü kıymetli ders kitabının yanı sıra, bir de ‘Türk Gençlerine Altın Nasihatler’ adında, hayata dair her konuda işkembeden attınız, uğrunda ölünecek değerler sıralamasında namusu, vatani ve bayrağı birinci sıraya koyduğunuz, kadınların makyaj yapmasının başta iffetsiz görünmek ve erken yaşlanmaya neden olmak gibi pek çok zararını sıraladığınız, genç Türk kızlarına daima iffetli olmayı, genç Türk erkeklerine ağırbaşlılığı ve otoriterliği öğütlediğiniz, aşkı sakınılması lazım gelen bir his değışikliğı, evliliğı her gencin üstüne titremesi şart olan mukaddes beraberlik ,mastürbasyonu ‘Zararlıdır, kısırlık yapar, sakın

ha!’ diye nitelendirdiğini, ana babalara evlatlarının terbiyesi için her fırsatta tırnaklarını batırarak kulak çekmeyi ve muhakkak, ömür boyu unutulmayacak birkaç tokat atmayı tavsiye ettiğiniz bir akıl fikir kitabı yazmışsınız.” (Tunç, 2021: 37-38).

HALUK HOCA (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Haluk Hoca, romanda Şebnem’e aşık olan bir erkek karakterdir. Kendisi üniversitede saygın bir hocadır. Dışarıya karşı saygın, etkileyici, belli değerlere sahip bir akademisyen olarak görünse de kendi içerisinde çelişkili, ahlaki zaafı ve kişisel doyumsuzlukları olan bir karakterdir. Orta yaş dönemiyle beraber karakterinde bir kırılma yaşar ve kendinden yaşça küçük bir kadına evli olmasına rağmen ilgi duyar. “Haluk Hoca çok hoş bir adamdı. Çok saygındı, saygın da bir çevresi vardı, etkileyiciydi. Kırk yaş bunalımını hasarsız atlattı, elliye gelince tökezlemişti.” (Tunç, 2021: 266).

Haluk Hoca kendi kitabı için Mimar Sinan’ın bir köprüsünün fotoğraflarını Kubi’ye çektirir. Kubi fotoğraflar için üniversiteye giderken yanında Gün ve Şebnem’i de götürür. Şebnem, Gün ve Kubi Haluk Hoca’nın o gün dersine girer ve Şebnem, hocanın kürsüde ders anlatmasından, giyiminden, duruşundan etkilenir. “Haluk Hoca amfiye girdi, kürsüye çıktı. Karatahtanın başına geçti. Kristal gibi ışıltılı bir gözlük, beyaz ama gür ve hareketli saçlar, gerçekten hoş bir hava gözümü aldı. Kılık kıyafeti konuşuyor, metrelerce uzaktan bile hocanın farklı biri, önemli biri olduğunu söylüyordu.” (Tunç, 2021: 267). Aradaki yaş farkına rağmen Şebnem ve Haluk Hoca arasında bir aşk başlar. Haluk Hoca evli olmasına rağmen kendinden yaşça küçük biriyle sevgili olur. Şebnem’le sevgili olduktan sonra onunla görüşebilmek için eşine sürekli yalan söyler. Eşine yalan söyleyerek onu ihmal etmekte kendi istek ve arzularını önceliği haline getirmektedir. “Haluk karısına sürekli yalan söylüyordu.” (Tunç, 2021: 269).

Haluk Hoca’nın elli yaşında olmasına rağmen Şebnem’i oturduğu sokakta saatlerce beklemesi, adeta genç bir aşık gibi davranması onun bir orta yaş krizine girmiş olabileceğini göstermektedir. “Yaşını, başını, saygınlığını, karısını, benim yaşımdaki çocuklarını unutuyordu. Eski zamanların filinta, genç, kenar mahalleli âşıkları gibi, Çatlak Çeşme sokağı’ nın başında saatlerce beni bekliyordu.” (Tunç, 2021: 270).

Şebnem’le vakit geçirirken bir gün kalp krizi geçirir. Şebnem’den kendisini hastaneye götürmesini hastanedeki hemşirelerden ise karısını hastaneye çağrılmalarını söyler. Haluk Hoca ölümle yüz yüze gelince aşık olduğu Şebnem’i değil eşini ister.

“Haluk, çocuğu yaşımda bir kadınla birlikte olmanın zamanın aktığı gerçeğini değiştirmedğini anlamıştı. Haluk anında benden vazgeçmişti.” (Tunç, 2021: 271). Haluk Hoca’nın Şebnem’le yaşadığı aşk, tutku ve heyecanla örölü olsa da birlikte bir ömür geçirdiği eşıyle aralarında bir bağ vardır. Ölümün pençesinde eşıyle aralarındaki bu bağın varlığı, onu aldattığı için yaşadığı vicdan azabı ve affedilme duygusu ile eşini yanında görmek ister. Haluk Hoca ölümle yüz yüze geldiğinde eşini yanında görmek istese de iyileştikten bir süre sonra tekrar Şebnem’i arayarak tutarsız ve çelişkili kişiliğini tekrardan ortaya koyar. “Haluk Hoca çünkü ölümden dönünce yine peşime düşmüştü.” (Tunç, 2021: 274). Haluk Hoca ilişkisini devam ettirmek istese de Şebnem bunu kabul etmez ve ilişkileri biter. “Bok gibi bıraktın beni onca seyircinin önünde. İkile şimdi.” (Tunç, 2021: 275).

SEÇKİN (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Seçkin Bey, yatılı bir okulda İngilizce öğretmenliği yapan bir karakterdir. Evlidir ve Dilara isminde bir kız çocuğu bulunmaktadır. “Bizden birkaç yaş büyük kızını Dilara’nın saralı olduğunu bilmiyoruz.” (Tunç, 2021: 327). Şebnem ve okuldaki tüm öğrenciler Seçkin Hoca şık giyindiği için onu çok beğenmektedir. “Seçkin Bey’i hepimiz yakışıklı bulmasak da, çok şık giyindiği noktasında hemfikiriz.” (Tunç, 2021: 327). Takım elbise giymeyi sevmeyen Seçkin Hoca genellikle kazak giymeyi tercih etmektedir. Kendisi Amerika’da eğitim görmüştür. “Hiç takım elbiseli görmedik onu. Kalın kazaklar giyiyor, gömlek yakalarını üste çıkarıyor, kravat takmıyor. Amerika’da okumuş.” (Tunç, 2021: 327). İngilizce öğretmeni olan Seçkin Bey dersine girdiği öğrencisi Şebnem’ e ilgi duymaktadır. Ona özel ders vermek istediğini söyleyerek ders çalıştırma bahanesiyle birlikte vakit geçirmektedirler. “Beni ekstra çalıştırmayı teklif ediyor.” (Tunç, 2021: 327). Seçkin Hoca, ilgisini açıkça Şebnem’e göstermekte ve kendisine iltifatlar etmektedir. “Ömründe benim kadar güzel bir şey görmediğini söylüyor. Yüzünü bana yaklaştırıyor.” (Tunç, 2021: 328).

Seçkin Hoca evli bir öğretmen olarak mesleğinin etik kurallarını ihlal eden ve eşine karşı sadakatsiz davranan birisidir. Derslerine girdiği öğrencisiyle fiziksel ve duygusal bir yakınlık kurması meslek etiğine uymamaktadır. Eşine karşı sadakat görevini yerine getiremeyen Seçkin Hoca Şebnem’le olan yakınlaşmaları ileri taşımak ister ve Şebnem’i kaldığı lojmana davet eder. “Yalnızım, diyor. Bu gece bana gel, diyor.” (Tunç, 2021: 329). Şebnem bu teklife kayıtsız kalmayarak hocasının odasına

gider. Odaya girmesiyle birlikte Seçkin Hoca, öğrencisi Şebnem'i kucaklayıp öpmeye başlar. “Beni kucaklıyor, öpmeye başlıyor.” (Tunç, 2021: 332). Seçkin Hoca bu yaklaşmanın daha ileriye gitmesiyle hayatının mahvolacağını ve kendisinin bir suç işlediğini bildiğinden yaptığı yanlışın vazgeçmeye karar verir. “Hayatının geri kalanında beni hem bir suç, hem bir bela olarak sırtında taşımak zorunda kalacağını.” (Tunç, 2021: 332). Verdiği kararla birlikte kapıyı açıp Şebnem'i dışarı atar ve birden buraya nasıl girdiğini sorarak bağırmaya başlar. “Kolumdan tuttuğu gibi savuruyor. Neye uğradığımı şaşırıyorum. Bağırmaya başlıyor. “Senin ne işin var burda! Nasıl girdin içeri?” (Tunç, 2021: 333).

Seçkin Hoca'nın amacı Şebnem'in kendi odasına onun isteği dışında girdiğini ifade ederek kendini masum göstermektir. Gerçeklerin ortaya çıkma riskine karşı öğrencisi Şebnem'i suçlaması kendisinin ikiyüzlü karakterini ortaya koyar. Öğrencisine yaklaşma teklifini kendi sunup odasına çağırmasına rağmen gerçeklerin ortaya çıkması durumunda sorumluluk almaktan kaçındığı için Şebnem'e iftira atarak onun kendi odasına izinsiz girdiğini beyan eder. Durumun daha da inandırıcı olması için Şebnem için tehlikeli ve rezil ifadelerini kullanıp kendisinin bu ahlaksız durumu onaylamadığını göstermek ister. “Seçkin Bey ‘Ama hocanım bu kız çok rezil bir şey! Çok tehlikeli!’ diyor sesini alçaltarak. Hali tavrı öyle inandırıcı ki. Sanki kapıyı aralık bırakan o değil.” (Tunç, 2021: 333).

Şebnem ve Seçkin Hoca seneler sonra bir gün cenaze karşılaşırlar. Vefat eden Seçkin Hoca'nın annesi ile Şebnem'in babaannesi aynı camiden cenazeleri kalkmaktadır. “Sarı Dilara'nın da babaannesi ölmüş, Seçkin Bey'in anneciği.” (Tunç, 2021: 346). Cenaze sırasında Seçkin Hoca'nın kızı Dilara sara nöbeti geçirir. Şebnem başta tanımadığı kıza yardım ederken yanında duran babasının yıllar önce kendisini zor durumda bırakan Seçkin Hoca olduğunu anlar. Şebnem o an intikam almaya karar verir. “Ödenmemiş bir hesap vardı aramızda.” (Tunç, 2021: 347). Seçkin Hoca üniversite tercihlerine yardımcı olmak bahanesiyle Şebnem'i çalıştığı okula davet eder. Seçkin Hoca zamanında devlet lisesinden istifa edip özel sektöre geçmiştir. “Seçkin Bey devletten ayrılmış. Özele geçmiş, Kartal'da bir liseye.” (Tunç, 2021: 347).

Şebnem hocasının bu daveti üzerine hocasının çalıştığı okula gider. Bu okul ziyaretinden sonra aralarında bir ilişki başlar. “İlk adımı ben atmıştım, çatıştığı özel

okula gitmiştim. Gerisini o getirmişti. Buluşmaya başlamıştık.” (Tunç, 2021: 351). Buluşmalar devam ederken Seçkin Hoca bir gün şebnem’i eşi ve kızı yokken evine davet eder. şebnem evine gider ve kapıyı açan Seçkin Hoca etrafı kolaçan ettikten sonra onu içeri alır. “Beni hemen içeri aldı. Almadan önce başını uzatıp gören oldu mu diye sağı solu kolaçan etti.” (Tunç, 2021: 353). Bir süre sonra yakınlaşmaya başlarlar ve ikisi yatak odasındaiken Seçkin Bey’in karısı eve gelir. şebnem buluşmaya gelmeden önce Seçkin Hoca’nın niyetini anladığı için intikam almak için bir plan yapar. Bir postaneden Seçkin Bey’in karısına evinize hırsız girdi diyerek bir telgraf çeker. Dnrleriyle olan kadın hızlıca yola çıkar ve evine gelir. Evine geldiğinde ise eşini ve şebnem’i yatakta çıplak bir şekilde görür. “Seçkin Bey arşafa dolanmaya, söyleyecek söz bulmaya çalışıyordu.” (Tunç, 2021: 355). Gördükleri karşısında Seçkin Bey’in eşi Filiz Hanım o sırada cinnet geçirir.” Cinnet geçiriyordu. Gm güm göğsünü dövüyordu. “Senin gibi koca olmaz olsun! Senin gibi baba olmaz olsun!” (Tunç, 2021: 355). Seçkin Bey ise çarşafa dolanmış halde eşine nasıl yakalandığını anlamaya çalışırken şebnem hızlıca kıyafetlerini giyip kaar.

OSMAN (Yeşil Peri Gecesi,2021): Osman, şebnem’in eşidir. Romanın ikinci serisi *Yeşil Peri Gecesi*’nde Osman karakterini şebnem’in gözünden tanırız. Osman yakışıklı, dış görünüşüyle dikkat çeken birisidir. “Osman’ın yakışıklılığının zirvesinde olduğu yıllardı. O zamanlar bir ortamda Osman varsa başkaları yok olurdu.” (Tunç, 2021: 63). şebnem Osman’la yaşadığı durumu aşk olarak tanımlamamaktadır. şebnem zor bir süreçten geçerken çok sevilmeyi istemiştir, bunu istediğinde anda karşısına Osman ık mıştır ve eşini çok sevmiştir. “Osman’la yaşadığımız aşk değıldi. Aşka çok benzediğı zamanlar olmuştu. Ama tümüyle aşk değıldi. Başka bir şeydi.” (Tunç, 2021: 22).

Osman, babası Necmi Bey gibi jeoloji mezunudur ancak Osman bir jeolog olarak hiç çalışmamıştır. “Babası merhum profesör taşyürek Necmi Bey gibi jeoloji okumuştu. Bir süre jeolog olarak çalışmaya çalışmış, ama becerememişti.” (Tunç, 2021: 24). Osman çalışmayı seven bir karakter değıldir. “Osman çalışmayı sevmezdi, ticaretten hiç anlamazdı, maymun iştahlıydı.” (Tunç, 2021: 296). Çalışmayı ve sorumluluk almayı sevmeyen Osman, anne ve babasından kalan mirasın verdiğı konfora güvenerek kendini çalışmak için zorlamamıştır. Kendisi çalışmadığı için hep bir şeylerle uğraşarak işi var gibi davranır. “Osman’ın bir işi yoktu. Hep var gibi yapmıştı. Ama yoktu. Hiçbir zaman

olmamıştı.” (Tunç, 2021: 24). Çocukluğunda piyano eğitimi alan Osman’ın uğraşlarından biri müziktir. Kendisi müzikle ilgilense de gerçek bir müzisyen olamamıştır. “Müzikle uğraşıyordu ama gerçekten müzisyen değildi.” (Tunç, 2021: 24). Hayatı boyunca müzikle ilgilenmiş, bunu bir iş gibi yapmak istemiş ancak bu istekten öteye gidememiştir. Osman’ın müzik hakkında derin bir bilgisi vardır. Bilgisiyle birlikte müziğe karşı yoğun bir ilgisi bulunan Osman’ın bu alanda bir yeteneği yoktur. Sürekli müzik gruplarına girmeye çalışmış bazen de kendi bir müzik grubu kurmaya çalışmıştır. “Bu grupla turneden turneye koşmak, Ortadoğu’yu müzikleriyle titretmek istiyorlardı.” (Tunç, 2021: 295). Kuracağı müzik grubuyla dünyaca tanınıp turnelere çıkma hayali olan Osman bunu hayalde öteye taşıyamamıştır. “Sonra anladım ki, Osman’ın yeteneği yoktu. Epeyce bilgisi vardı, ama yeteneği yoktu. Müzik yapmak için gruplara girip çıkıyordu.” (Tunç, 2021: 25).

Osman hayatı boyunca tam anlamıyla bir amaç edinememiştir. Müzik yapıp turnelere çıkma hayali bulunsa da bunun için disiplinli bir şekilde adımlar atmamıştır. Müzik yapma bahanesiyle müzisyen arkadaşlarıyla buluşup sabaha kadar eğlenir ancak iş için hiçbir şey yapmadan döner. “Kendi gibi boş gezenin boş kalfası arkadaşlarıyla veya takıldığı müzisyen gençlerle buluşuyor, dalga geçiyor, eğleniyor, zilzurna sarhoş olup eve dönüyordu.” (Tunç, 2021: 25). Osman’ın müzik yapmaya çalıştığı kişiler sürekli değişmektedir. Osman’ın arkadaşlık konusunda istikrarının bulunmaması eşi Şebnem’in de dikkatini çekmiştir. Müzik yapmak amacıyla girdiği gruplarda bir süre sonra istenmeyen kişi olan Osman, her seferinde başka müzisyenler bulup onlarla vakit geçirir. Şebnem her arkadaş ve grup değişikliklerinde insan kalitesinin daha düştüğünü ifade eder. “Osman’ın arkadaş çevresinin çok değiştiğini, düzenli aralıklarla eskilerden kopup yeni arkadaşlar bulduğunu, her seferinde bir öncekilerden daha aşağılık veya daha yetersiz veya daha çaylak salaklardan oluşan, tepelerine binebileceği, aşağılayabileceği, ama buna rağmen sonunda kovulacağı gruplara katıldığını bilmiyordum.” (Tunç, 2021: 66).

Osman gösterişi ve lüksü seven bir karakterdir. Bu gösteriş ve lüksü sağlayan kaynak ise kendi çalışmaları ve başarısı değil, ailesinden kalan mirastır. Osman ailesinden kalan mirasla geçinmekte ve bu parayı rahat bir şekilde harcamaktadır. “Garsonlara ve valelere bahşiş olarak en büyük kâğıt parayı verebiliyordu.” (Tunç, 2021: 64). Gittiği yerlerde bahşişi bol tutan Osman, para harcama konusundaki

dikkatsizliği onun parasız kalmasına ve beraberinde birçok soruna neden olur. Osman lüks harcamalar ve pahalı tatiller yapmak için sürekli hazırdaki parasını kullanmaktadır. Bir süre sonra parası azalınca malını mülkünü satmaya başlar. Bu gayrimenkul satışlarından gelen parayı da kısa sürede bitiren Osman başta kardeşi Teoman olmak üzere birçok kişiye borçlanmaya başlar. Osman borç içinde yaşasa da gösteriştten ödün vermek istemez. Giderlerini azaltmak yerine lüks harcamalar yaptığı yerlere borçlanmayı tercih eder. “Bu nedenler yemek için Osman mahallemizdeki en lüks şarküteriye, ithal peynir ve şarap çeşitlerinin uçuğu, soğuk et ürünlerinin kıtalar ötesi olduğu dükkâna çok sağlam borçlanmıştı.” (Tunç, 2021: 148).

Osman’ın eşi Şebnem çok güzel bir kadındır. Osman’ın iş yaptığı veya arkadaşı olan insanlar Şebnem’e ilgi duymaktadır. Osman bu ilginin farkında olmasına rağmen görmezden gelmeyi tercih etmektedir hatta bu ilgi bazen eyleme geçse bile bu durumu yok saymaktadır. “Bilip bilmezden gelmek, görüp görmezden gelmek tam Osman’a göre bir davranıştı.” (Tunç, 2021: 313). Osman’ın bu inkarcı tavrının nedeni pasif bir kişilikte olmasıdır. Osman insanlarla çatışmayı sevmemektedir, onlarla çatışmak yerine kaçmayı tercih eder. Bir problem durumuyla karşılaştığında ise o sorunlarla yüzleşmek yerine sorunları görmezden gelmeyi tercih ederek pasif bir davranış sergiler. “Osman kavga etmezdi, edemezdi. Çünkü Osman en basit meseleyle bile yüzleşemezdi. Kavga edeceğine hemen kaçıp giderdi.” (Tunç, 2021: 382).

Osman evine gelen müzisyen arkadaşının karısına olan ilgisinin farkındadır. Kendisine yemeğe geldiğinde arkadaşının karısının bacaklarına dokunup onu taciz ettiğini görmüş ancak bu duruma ses çıkarmamıştır. Osman bu durumda tepki vermek yerine sorunu görmezden gelmeyi seçer. Kendisi karısının bacağına dokunulmasının yanlış olduğunu bildiğı halde çatışmaktan çekindiğı için susmayı tercih eder. Osman bu durumu gördüğü halde görmezden gelmesi ve karısına yapılan tacizin yanlış olduğunun bilincinde olup çatışmadan kaçmak için susması onun inkarcı ve pasif bir karakter sergilediğini göstermektedir. “Salonun karanlık tarafında oturuyor olsak da Osman bizi görüyordu. Görmemiş gibi yapıyordu.” (Tunç, 2021: 29). Osman kavga etmeyi, tartışmayı, insanlarla çatışma içine girmekten hoşlanmamaktadır, bu nedenle müzisyen arkadaşının eşine uyguladığı tacize ses çıkarmamıştır. Osman bu durumla mücadele etmek yerine arkadaşını hayatından çıkarmaya çalışır ancak bunu da pasif kişiliğinden dolayı açıkça yapamaz. Gruptaki arkadaşlarını, o kişiye karşı olumsuz duygular

beslemesini sağlayarak o kişiyi hayatından çıkarır. “Osman böyleydi .Dolaylıydı. Karşıma geçip herife iş mi verdin? Diye dosdoğru sormak yerine gruba nifak tohumu ekmişti.” (Tunç, 2021: 31).

Osman, kendi çıkarlarına göre davranan kendi çıkarları için bazı yanlışları görmezden gelmeyi seçen bir karakterdir. Sahilde köpek gezdirerek yürüyen Boğaz’da bulunan bir restoranın sahibine onu küçümseyerek köpekli lokantacı lakabını takar. Bir süre sonra adamın bir organizasyon şirketinin ortaklarından biri olduğunu öğrenince adama tavrı hemen değişir ve kendisiyle dostluk kurmaya çalışır. “Arkasından sınırsızca atıp tuttuğu adamla birdenbire dostluk etmeye kalkışması hiç şaşırtıcı değildi.” (Tunç, 2021: 149). Evlerine yemeğe davet ettiği adama ikram ve hizmet konusunda çok cömertçe davranır çünkü organizasyon şirketi olan köpekli lokantacıya kendi grubu ve projelerini beğendirirse adam sayesinde ünlü olacağını düşünmektedir. Köpekli lokantacı Osman’ın eşi Şebnem’i çok beğenir ve yemeğin başından beri Şebnem’le sürekli bakışır. “Masanın başında oturan Osman adamla korkunç korkunç bakıştığımızı görüyor, yine görmezden geliyordu. N’ oluyor, bir şey mi var? diye sormuyordu.” (Tunç, 2021: 155). Bakışların yanında, masa altından Şebnem’in bacaklarına dokunarak ilgisini açıkça belli eder. O sırada Osman bu durumu fark etse de müzik işinin bozulacağı korkusuyla durumu görmezden gelir, bir şeyden haberi yokmuş gibi davranır. Köpekli lokantacıyla çatışmaya girmektense yine bu yanlış görmezden gelmeyi seçecektir. “Köpekli lokantacıyı küstüreceğim, herife kaktırmaya çalıştıkları projeleri ellerinde patlayacak diye ödü kopuyordu.” (Tunç, 2021: 155).

Osman, eşi Şebnem’le onun en yakın arkadaşı olan Gün sayesinde tanışmıştır. Gün’ün kanser tedavisi sırasında sürekli yanlarında bulunan Osman bu sırada Şebnem’le yakınlık kurmaya başlar. Gün’ün ölümüyle bu yakınlık bir ilişkiye dönüşür ve Osman ile Şebnem aynı evde yaşamaya başlarlar. “Gün’ün ölümü Osman’la birleşmemiz ve Kubi’ den kopuşumuz olmuştu.” (Tunç, 2021: 256). Bir süre sonra Osman, ilişkilerini evliliğe taşır. “Osman ertesi gün ‘Hadi evlenelim,’ demişti. İnanamamıştım. Sevinçten çıldırmıştım. Gidip evlenmiştik, kimseye haber vermeden.” (Tunç, 2021: 407). Osman, Şebnem’in babasına ölümünden önce maddi olarak yardımcı olur. Kayınpederinin iyi tedavi görmesi için arabası satıp hastane sürecinde hem Şebnem’e hem kayınpederine destek olur. Eşi Şebnem bu davranışından dolayı Osman’ı kendi içinde takdir etmiştir. “Osman babamın iyi bir hastanede ölmesi için arabasını

sattı. İlişkımız boyunca çok kötü sınavlar veren Osman babamın hastalığı ve ölümü sırasında çok iyi bir sınav verdi.” (Tunç, 2021: 406). Osman kötü bir dönemde eşine destek olsa da yaptığı yanlış davranışlar sebebiyle ilişkilerini çabuk tüketir. “Bizim sevgimiz bozuktu, tohumu kötüydü, köksüzdü. Biz Osman’la sevgimizi hemen tüketmiştik.” (Tunç, 2021: 97).

Osman’ın ailesinden kalan mirası sonunu düşünmeden yaptığı lüks harcamalarla tüketmiştir. “İki kardeşin paylaştıkları dairelerin, dükkânların Osman’a kalanları yıllar içinde satılmış, paraları tarafımızdan çıtır çıtır yenmişti.” (Tunç, 2021: 291). Osman parası olduğu dönemde kendini güçlü görür, kardeşi Teoman’a daha rahat davranır ancak mirasın tamamını tüketince herkese borçlanıp kardeşi Teoman’a mecbur kalır. Teoman’a maddi olarak ihtiyaç duyduğu için sevmediği halde kardeşine iyi davranmak zorunda kalır. Onun her istediğini yapmak durumunda yapar hatta eşini de bunun için zorlar. “Osman’ın dükkân hayali Teoman’ın insafına ve vicdanına bağlıydı.” (Tunç, 2021: 296). Osman, faizle abisine borç veren Teoman’ı sevmez ancak ona borç verebilecek tek kişi o olduğu için Teoman’a iyi davranmak zorun kalır. Teoman evleneceği kızın ailesi, gelenekçi olduğu için abisi Osman’ı ve eşini tanımak ister. Osman, görgüsüz olarak nitelendirdiği aileyle tanışmak istemese de Teoman’a maddi olarak muhtaç olduğundan tanışmaya yemeğine gider. Eşi Şebnem de bu tanışmayı istemese de Osman duruma mecbur olduklarını söyleyip eşini ikna eder. Bu yemekte Teoman’ın nişanlısının dayısı Uluç Bey’le tanışır. Uluç Bey İstanbul emniyet müdürüdür. Romanda Uluçmüdür olarak tanıtılan kişi Şebnem’den etkilenir ve onunla olmak ister. Bunun için ev aramasına yardımcı olması için Şebnem’i arar. Şebnem ev bulmak için İstanbul emniyet müdürünün kendisini aramasının normal olmadığını Osman’a söyler ancak Osman bunun hoş bir durum olmadığını bilse de eşine bu durumun normal olduğunu söyleyerek yine inkarcı bir tavra bürünür. Uluçmüdür bir süre sonra Şebnem’i kendisiyle olması için zorlar hatta onu geçmişte çektiği pozlarla tehdit eder. Şebnem bu birlikteliğe mecbur kalır, Osman ise bu görüşmeler olduğu zamanlarda çeşitli bahanelerle hep yurt dışına çıkar. Şebnem, Osman’ın bu durumu bildiğini düşünür. Uluçmüdür’ün gücünden korktuğu için tepkisiz kaldığını, Uluçmüdür’le olacağı zamanlarda her şeyden habersiz gibi davranmak için Osman’ın bilerek yurt dışına gittiğini düşünür. Osman, karısının emniyet müdürüyle olmasının yanlış olduğunu bildiği halde onun gücünden korktuğu için ahlaki sınırlarını ihlal

ederek bu durum yokmuş gibi davranıp inkarcı ve ikiyüzlü bir davranış sergiler. “Niye arıyorum ki boşuna? Kocamın vakti yok olup biteni öğrenmeye. Gir işte aslan müdürümün koynuna, böylece yırtalım diyecek cesareti hiç yok. Kaçıyor, kayboluyor ortadan.” (Tunç, 2021: 307). Osman’ın sürekli sergilediği inkarcı tavrı sonu olur. Şebnem, Uluçmüdür’le olduğu videoyu basına verir, hem Osman’ın hem Teoman’ın hem kendinin hayatını mahveder.

KÖPEKLİ LOKANTACI (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Romanda ismi geçmeyen bir erkek karakterdir. Osman, bu kişiye Köpekli Lokantacı lakabı taktığı için roman boyunca bu lakapla tanıtılır. Osman, sabahları yürüyüş yaparken köpek gezdiren restoran sahibine bu lakabı takmıştır. Köpekli lokantacı, organizasyon işi dışında aynı zamanda Boğaz’da lüks bir restoranın işletmecisidir. “Boğaz’ın çok pahalı restoranlarından birini işleten, yakışıklılığını, kendinden eminliğini Osman’ın deli gibi kışkandığı, kışkandığı için adını söylemek yerine “köpekli lokantacı” diye aşağılayarak bahsettiği, âlemin yeni gözdesi, âlemin ‘mahalleye yeni bir adam geldi’ si, yeni evli, karısı hoş, çıtı pıtı, karısı yarım akıllı, yarım akıllı olduğu kadar kör,, kör olduğu kadar sağır, Osman’ın önce kıl, sonra dost, sonra düşman olacağı lokantacı işi biliyordu.” (Tunç, 2021: 117).

Köpekli Lokantacı yeni yıl kutlamasında Osman ve eşini görür. Daha önceden yürüyüş sırasında tanıştığı Osman’ın eşi Şebnem’e, kendisi evli olduğu halde kulağına eğilerek ona iltifat etmiş. Evli olan köpekli Lokantacı’ nın bu iltifatı Şebnem’i taciz düzeyindedir. “Yeni yıl kutlaması ayağına beni kucaklarken kulağımın ta dibine tekilalı nefesiyle birlikte ‘Nasıl bişeydin sen ya, adamı öldürüyorsun!’ diye fısıldadı.” (Tunç, 2021: 117).

Osman, köpekli lokantacının bir organizasyon şirketinin ortağı olduğunu öğrenince onu bir gün evine yemeğe davet eder. Bu yemekte Şebnem’le sürekli bakışan Köpekli Lokantacı daha da ileri giderek masa altından bacağıyla Şebnem’i taciz etmiştir. “Tanya adlı bir tabaklarını toplarken gözleri iyice buğulanmış lokantacının ayağını bacağımda hissettim.” (Tunç, 2021: 153). Şebnem bu durumdan çok rahatsız olmuş ve yemek esnasında ayakkabısının topuğuyla adamın ayağını ezmiştir. “Lokantacının acıdan bağırılmamak için kıvrandığını görüyordum. Ayağını kurtarmaya çalışıyor, ama topuğum izin vermiyordu. Olay çıkaracak cesareti yoktu.” (Tunç, 2021:

154). Köpekli Lokantacı canı çok yansa da sesini çıkaramamıştır. Tepki vermemesinin nedeni yanında olan eşi, ve gücünden çekindiği kayınpederidir. “Benden ya da Osman’dan değil, karısından, kaderini iki dudağının arasında tutan kayınpederinden korkuyordu.” (Tunç, 2021: 154). Köpekli Lokantacı bu hadiseden sonra da evli olduğu halde eşini yine aldatmaya teşebbüs edecektir. “Çıtı pıtı yarım akıllı karısı, kocasının benden yüz bulamayınca çok genç ve ünlüce bir manken kızla kesiştiğinden habersiz, sağa sola şirinlik yapıyor, sahte kahkahalar atıyordu.” (Tunç, 2021: 124-125).

EKREM (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Ekrem, Şebnem’in annesi Hülya’nın ikinci eşidir. Daha önce kendisi de bir evlilik yapmış olan Ekrem doktordur ve dış görünüşü çirkindir. Ekrem kendindeki bu yetersizliği çok güzel olan eşi Hülya ile kapatmak ister. Bu nedenle eşinin güzel görünmesi onun hoşuna gider. “Samsun’da herkes annemi konuşuyor. Kel, çirkin, yaşlı kadın doğumcunun güzel karısını.” (Tunç, 2021: 169). Ekrem yakışıklı biri olmadığı için kendini yetersiz görmekte ve kendini eşinin güzelliği ve kendi statüsüyle var etme çabası içerisindedir. “Ekrem dallaması annemin güzel görünmesini istiyor. Çok çirkin bir adam Ekrem. Yanında bu kadar güzel bir kadın olması acayip hoşuna gidiyor. Doymuyor annemin güzelliğine.” (Tunç, 2021: 169).

Ekrem bir doğum hastanesinde doktordur. Bunun dışında bir muayenehanesi vardır ve buraya gelen hastaları sayesinde çok para kazanmaktadır. “Ekrem doğum hastanesinde doktor. Ayrıca muayenehanesi var. Korkunç para kazanıyor.” (Tunç, 2021: 170). Ekrem hastalarının arkasından konuşan mesleki etiğe uymayan tavır sergileyen birisidir. “Hastalarının arkasından konuşuyor.” (Tunç, 2021: 170). Ekrem’in birinci evliliğinden bir kızı bir de oğlu vardır. “Bir de oğlu var.” (Tunç, 2021: 170). Kızı evlidir ve Ekrem’in evinde hamile olduğu için yaşamaktadır. “Ekrem’in bir kızı var hamile.” (Tunç, 2021: 170). Ekrem oğlu ise daha küçüktür ve Şebnem ile aynı okula gitmektedir. Şebnem, üvey babasının evinde mutlu olmadığı ve annesinden nefret ettiği için onların isteklerinin tam tersi davranış sergilemektedir. Şebnem, sürekli başka erkeklerle görüşür. Bu durum Ekrem’in kulağına gelince Şebnem’i oğlu ile birlikte döver. “Ekrem ve manyak oğlu beni alabildiğine dövüyorlar.” (Tunç, 2021: 173). Ekrem dışarıdan başarılı, iyi bir doktor, ideal bir erkek gibi görünse de kendi kızı olmayan Şebnem’i oğluyla birlikte dövme hakkını kendinde görür. Ayfer Tunç’un diğer erkek karakterleri gibi Ekrem de dışarıdan ideal ve iyi görünen, kendi evinde ve kendi iç dünyasında farklı davranışlar sergilemektedir. Şebnem’i dövdükten sonra bekaret kontrolü yapar ve şayet

bir ilişki yaşamışsa büyük bir sorun çıkaracaktır. Ekrem eşinin üvey kızının namusuyla kendi erkeklik onuru ve statüsüyle ilişkilendirdiği için bakire çıkmama durumunda Şebnem'e kötü davranacağını ifade eder. "Kız çıkmazsa olacakları düşünsün! diyor."(Tunç, 2021: 174).

Ekrem uyumsuz bir karakterdir, her gün evde çeşitli sebeplerle kavga çıkarır. Kavgalarla geçen evlilik uzun sürmez. Evlendikten kısa bir süre sonra Ekrem, iyi bir avukat tutup eşi Hülya'ya hiçbir şey bırakmadan boşanır. "Üç ay geçmeden kavga dövüş sokağa atılacağını, Ekrem'in yamyam bir avukat tutup da dava açtıracağını, annemi beş parasız ortada bırakacağını ikimiz de henüz bilmiyoruz." (Tunç, 2021: 320).

OSMAN'IN DEDESİ (Yeşil Peri Gecesi,2021): Osman'ın baba tarafından olan dedesinin ismi romanda geçmemektedir. Kendisini Osman'ın anlatımıyla tanırız. Dedesi çocukluğunda fakirdir ancak İstanbul'a gelerek ayakkabı işiyle zengin olur. Kastamonu'dan bir köylü olarak gelip İstanbul'da zengin olan dedesinin önemini anlayamayacağı Bauhaus tarzı lambayı neden aldığını sorgular. "Çocuk yaşta Kastamonu'nun fakir bir köyünden çıkıp İstanbul'a gelen, burada ayakkabıdan servet yapan dedesinin Bauhaus dönemi bir lambadan ne anlamış olduğunu çok merak ediyordu." (Tunç, 2021: 36). Hakkında az bilgi sahibi olduğumuz Osman'ın dedesi, imalathanesinde baktığı köpeğe işkence etmektedir, onu dayaktan öldürecek duruma getirip korkmasına neden olmaktadır. "Osman'ın ayakkabıcı dedesinin Gedikpaşa' daki imalathanesinde dayaktan öldürdüğü, korktuğu zaman ortalık yere işeyiveren köpeği Canbaz gibi." (Tunç, 2021: 52).

OSMAN (Osman, 2021): Romanın giriş kısmı Osman'ın ölümüyle başlar. Kitabın ilk sayfasında Kamil Dere isimli valenin Osman'ın ölümünü anlatır. Osman'ın yolun karşısına geçerken kamyonun geldiğini gördüğü halde durmadığını söyler. "Bağırdım hatta Osman bey kamyon geliyor diye.. duymadı. Yahut duydu da çarpsın istedi.." (Tunç, 2021: 9). Röportaj yapan kişi, valeye Osman'ın bilerek yola atladığını düşünmesinin sebebini sorar. Vale Kamil Dere ise bunun sebebi olarak Osman'ın mutsuzluğunu göstermektedir. "Mutsuzdu çok." (Tunç, 2021: 9).

Osman yolun karşısına geçerken valenin ona seslendiğini ancak seslenmesiyle kazanın gerçekleştiğini söyler. Kaza anında çarpmanın etkisiyle yüksek bir ses çıkar. "Seslenmemle kafadan vurdu .Güm diye bir ses çıktı, ama nasıl yüksek bir ses..."

(Tunç, 2021: 14). Röportaj yapan kişi, valenin Osman'ın intihar ettiğini iddia etmesi üzerine bu konu üstünde tekrar durmak istemektedir. Valeye intihar olabileceğini düşündüren durumu tekrar sorar. "Osman bey kamyonun geldiğini gördüğü halde durmadı yani.. öyle mi?" (Tunç, 2021: 16). Vale Kamil Dere ise ikinci kez sorduğunda yanlış hatırlayabileceğini söyleyip emin olmadığını ifade eder.

Röportaj yapan kişi kazanın görgü tanığı olan Mertol Özdemir'den bilgi almak için onunla görüşür. Görgü tanığı ölen kişinin piyanist olduğunu söyler. "Ella' da piyanistmiş" (Tunç, 2021: 17). Osman'ı otele girip çıkarken birkaç kez gördüğünü söyler. Osman'ın sıradan biri olmaması, şık giyinmesi ve farklı bir havasının olması sebebiyle dikkatini çeker ve aklında yer edinir. "Sıradan birine benzemiyordu, değişik bir havası vardı. Çok şık giyiniyordu mesela." (Tunç, 2021: 17). Görgü tanığı olan Mertol Özdemir kazanın olduğu gece otele camdan dışarı bakmaktadır. O sırada Osman'ın yolun karşısına geçerken kamyonun yukarıdan geldiğini görür. Osman'ın bu durumda duracağını zannederr ancak Osman'ın durmayıp aksine yürüdüğünü söyler. "...duracak sandım ama yürümeye devam etti.. son adımını bilerek attı sanki." (Tunç, 2021: 23).

Osman'ın hayatı hakkında bilgi toplamak isteyen kişi çalıştığı kulüpteki şef garson Fethi Karış'la görüşüp ondan bilgi alır. Osman'ın çalıştığı Caz Kulübü'nün şef garsonu Fethi Karış, Osman hakkında bilgi verirken onun kulüpte çalışırken her gece bir otuz beşlik bitirdiğini ve yetinmeyip içmeye evinde de devam ettiğini söyler. "Her gece bir otuzbeşlik götürürdü. Sonra da evinde devam ederdi öbürleri gibi." (Tunç, 2021: 25). Röportaj yapan kişinin Osman'ın öldüğü gece sarhoş olup olmadığını sorduğunda Fethi Karış, o gece sarhoş olmadığını kesin bir şekilde söyler. "Kesinlikle değildi." (Tunç, 2021: 25). Röportaj yapan kişi Osman hakkında bilgi toplamak için şef garsona çeşitli sorular sormaya devam eder. Onun nasıl birisi olduğunu sorduğunda Fethi Karış, Osman'ın burnu havada biri olduğunu ifade eder. "Ölünün arkasından konuşmak gibi olmasın ama burnu havada bir adamdı." (Tunç, 2021: 29). Osman'ın zamanında zengin olduğunu ancak malının tamamını satıp harcadığını söyler. "Gerçi Osman bey vaktiyle çok zenginmiş, çok malı mülkü varmış, satıp yemiş hepsini." (Tunç, 2021: 30). Osman'ın hayatını kaydıran meselenin ise karısının emniyet müdürüne tuzak kurup video çekmesi olduğunu ifade eder. Bu olaydan sonra hayatının tamamen değiştiğini bir

daha da düzelemediğini söyler. “Osman beyin de hayatı kaymış o hadiseden sonra.. bir daha iflah olmamış.” (Tunç, 2021: 31).

Osman’ın hakkında bilgi toplamak isteyen kişi, kulübün yanındaki Hotel Maison’un resepsiyonisti Erkan Bağcı ile görüşür. Kazanın olduğu gece Erkan Bağcı, valenin attığı çılgınlıkla dışarı çıktığını ve o an Osman’ın cesedini yerde gördüğünü söyler. Osman’ı tanıdığı için bu durumdan etkilenir. Osman ile yan yana binalarda çalıştıkları için karşılaştıklarını bu nedenle de sohbet ettiklerini söyler. Osman’ın İngilizcesinin iyi olduğunu, otele gelen müşterilerle akıcı bir şekilde konuştuklarını belirtir. “Bir de İngilizcesi çok iyiydi. Bir keresinde Amerikalı bir müşterisiyle konuşuyordu, dinledim, su gibi konuşuyor..” (Tunç, 2021: 34). Otele gelen kadın müşterilerin Osman’a ilgi gösterdiklerini ancak onun karşılık vermediğini ifade eder. Bu durumun gerekçesi olarak da onun depresyonda olmasını gösterir. “Yorgundu. Hiçbir şeye hali yoktu. Zoraki yaşıyor gibiydi. Depresyondaydı bence.” (Tunç, 2021: 35).

Osman yakışıklı ve dikkat çekici birisidir. “..acayip yakışıklıydı.” (Tunç, 2021: 149). Çevresinde kızlar sürekli bulunduğu için onları ciddiye almamakta ve bu konuda fazlaca seçici davranmaktadır. “..kızları pek ciddiye almazdı aslında. Fazla seçiciydi, kolay kolay kimseyi beğenmezdi.” (Tunç, 2021: 130). Çevresinde dikkat çeken Osman şarkı ve roman yazarıdır. Ağırlıklı olarak müzikle ilgilense de bir roman yazarı da olmak istemektedir. “Acaba şarkıya ara verip tekrar romana mı dönsem ?” (Tunç, 2021: 94).

Roman Osman karakterinin günlükleri ve onun hayatı hakkında bilgi toplayan kişinin yaptığı röportajlardan oluşmaktadır. Romanın bu kısmında Osman’ın defterinin arasında bulunan bir mail çıktısına yer verilmiştir. Bu mail çıktısında Osman’ın kardeşi Teoman’a yazdığı satırlar yer almaktadır. Kardeşinin doğum gününü kutlayan Osman, maddi ve manevi olarak zor durumda olduğunu belirtir ve kardeşinden yardım ister. “Çok zor durumdayım Teoman.” (Tunç, 2021: 36).

Osman günlük tutan bir karakterdir. Roman da bu günlükler ve onun ölümüyle ilgili yapılan röportajlar üzerine kuruludur. Osman çocukluğundan beri günlük tutmaktadır. İlk günlüğünü ilkokuldayken öğretmenin günlük tutmayı ödev vermesi üzerine tutmaya başlar ancak günlüklerinin okunacağı korkusuyla bir süre sonra okul defterlerinin sayfalarına yazmaya başlar. Bir gün babası, matematik ödevini kontrol

ederken defterin arasında Osman'ın kendisi hakkında düşüncelerini görür. Osman'ın kendisini sevmediği ve bunun gerekçelerini yazdığını gören babası şaşırır. “Bir kere eline geçmişti, matematik ödevimi kontrol ediyordu, onu neden sevmediğimi yazmıştım, çok şaşırdı, çok bozuldu, sevdiğimi sanıyordu herhalde.” (Tunç, 2021: 43). Bir süre sonra günlük yazmayı bırakan Osman üniversiteye başladığı gün tekrar bu alışkanlığına devam etmeye karar verir. Günlük tutma serüveni annesinin ölümüne kadar devam eder. Annesinin ölümü üzerine günlük tutmayı bir süreliğine bırakır. Bu geçen süre zarfında toplam 22 defter biriktirir. “Üniversiteye yazıldığım gün yazmaya başladığım, annemin öldüğü güne kadar da yazdığım, en ucuzundan, kimi çizgili kimi kareli tam 22 defter doldurmuşum.” (Tunç, 2021: 39). Bu defterleri birisinin okuma ihtimaline karşılık yok etmek ister. Bunun için çeşitli çareler düşünür. Önce yakmayı düşünse de bu fikirden vazgeçip daha sonrasında tavan arasına saklamakta karar kılar. “Defterlerimi yakmaktan vazgeçtim, 22 defteri nerede, nasıl yakacağım?” (Tunç, 2021: 41). Defterlerini tavan arasına sakladıktan sonra bir gün kapıcının eline geçer. Kutunun içerisindeki defterleri çöpe atar ve mahalleli arasında yazanı belli olmayan bu günlükler hakkında dedikodular çıksa da günlüklerin kime ait olduğu tam bilinmez. “Günlükleri 10 Şubat 1990'dan başlıyor. Ondan öncekileri yok ettiğini söylüyor.” (Tunç, 2021: 173).

Osman'ın annesi Mahmure Hanım İngiliz filolojisi mezunu bir ev hanımıdır, babası ise akademisyendir. “İngiliz filolojisi mezunuydu sanırım.. ama hiç çalışmamış.. ev hanımı yani.” (Tunç, 2021: 121). Babası İTÜ’de hocadır. “Teknik üniversitede profesördü.” (Tunç, 2021: 77). Osman'ın babasıyla problemlili bir ilişkisi vardır. Babası, onun ünlü bir piyanist olmasını çok ister. “Piyanist olmamı çok istiyordu aslında, şimdi hakkını yemeyeyim.” (Tunç, 2021: 46). Bunun için Osman'a evde özel dersler aldırır çünkü Osman'dan çok ümitlidir. Konservatuar sınavının sabahında kusmaya başlayan Osman sınav yerine acile gider. Osman bu durumun psikolojik olduğunu bilir çünkü kendisi piyanist olmak istememektedir. O gitar çalmak ve dünyaca ünlü bir müzisyen olmak ister. Bir gün babasından gizlice biriktirdiği harçlıklarla gitar alır. Babası bu gitarı görünce sinirlenir ve aldığı gitarı kırar. Osman bu duruma çok sinirlenir ve bu durum babasına olan nefretinin artmasına neden olur. “Gitarı duvara vura vura kırdı o canım gitarı. Çok ağladım, bir posta da ağladığım için dayak yedim.” (Tunç, 2021: 46). Osman çocukluğundan beri babasından nefret ettiği için onunla yaşamak

istememektedir. Özellikle annesinin ölümünden sonra iyice bunalan Osman bu evden gitmek ister ancak ev tutacak bir parası bulunmadığı için gidemez. Osman'ın teyzesinin oğlu Coşkun Abi ona mahkeme açmasını ve annesinden kalan paraları alabileceğini söylemesi üzerine mahkemeye başvurur. “Tamam, zaten çekip gitmek istiyorum da, beş kuruşum yok, mahkeme sonuçlanıp daireler satılana kadar ne yapacağım?” (Tunç, 2021: 50). Mahkeme sonuçlandıktan sonra annesinden kalan mirası almayı başarır. Bunun için dedesine ve annesine minnet borçludur çünkü bu miras olmasaydı sevmediği babasıyla bir ömür yaşamak zorunda kalacaktır. “Senden anneme, annemden bize kalanlar olmasaydı, Necmi Bey'in çalışma kampında yaşamayı sürdürmekten başka yolum yoktu.” (Tunç, 2021: 52).

Osman kimseye bir şeyler danışmadan Topağacı'nda bir ev tutar. Bu durumu babasına haber vermez. Evini Topağacı'nda tutmasının nedeni büyüdüğü semte uzak olmamasıdır ancak bu semtte ev tuttuğu için babasına yakın olması da onu huzursuz eder ve bu kararında yanlışlık yapıp yapmadığını düşünür. “Evimi Topağacı'nda tutmakla yanlış mı yaptım acaba ya, başka semte mi taşınıyordum?” (Tunç, 2021: 69). Osman henüz evi tutmaya başladığı andan itibaren para kontrolünü kaybetmeye başlar. Nakliyecilere fazladan para verir, eve aldığı eşyaları peşin ödediği için mağdur olur ve hiçbir şey vaktinde gelmez. Babası kendisini bu konuda uyarsa da onu dinlemez.

Romanın bu sayfalarında Osman'ın sıklıkla alışveriş yaptığı aynı zamanda aile dostları olan Ziya Söylemezoğulları'nın Osman hakkındaki düşüncelerine yer verilmektedir. Ziya Söylemezoğlu bir antika dükkanı sahibidir. Osman annesinin mirasını aldıktan sonra sürekli alışveriş yapmıştır. “Dükkândan çıkmıyordu bir ara. Müzayedelerimi de hiç kaçırmazdı.” (Tunç, 2021: 83). Osman bu müzayedelerde çok para harcar ve dükkandan fiyatı yüksek olan birçok antika alır. Osman'ın elli üç yaşında öldüğünü bu röportajda yer alan satırlardan öğreniriz. “Elli üç yaşındaymış.” (Tunç, 2021: 75). Ziya Söylemezoğulları, Osman'ın elli üç yaşında bir kulüpte piyanist olarak çalışırken öldüğünü öğrenince üzülür. Osman'ın evlendikten sonra dükkana gelip alışveriş yaptığını söyleyen antikacı Osman'ın eşini çok sevdiğini, eşine bakarken gözlerinin içinin parladığını söyler. “Gözleri parlıyordu kadına bakarken.” (Tunç, 2021: 86). İsmi bilmediğimiz röportaj yapan kişi Osman'ın eşinin çektiği video hakkında Ziya Bey'e sorular sorar. Antikacı Ziya ise o dönem, bu videoyu Osman'ın maddi sıkıntıları sebebiyle karısına bilerek çektiğini yazan gazetelerden bahseder. “Hatta bir

gazete Osman'ın maddi çıkar için karısını emniyetçiye peşkeş çektiğini bile yazdı.” (Tunç, 2021: 85). Onun böyle bir şeyin mümkün olmayacağını, Osman'ın bu olaydan kesinlikle habersiz olduğunu söyler. “Mümkün değil.” (Tunç, 2021: 85).

Osman İTÜ jeoloji bölümü okur. “...Osman da sizin okulda, jeoloji mühendisliğinde dedi.” (Tunç, 2021: 101). Bu bölümü babasının isteğiyle yazar. Kendisi müzikle ilgilenmek istese de babasının bu isteğine boyun eğer. Bu bölüme başladığında okuldaki hocalardan ilgi görünce bu ilgi çok hoşuna gider. “Ama benim nedenim belli, babam. Hazırlıktayken, babam İTÜ’de hoca diye okuldaki Türk hocalardan acayip ilgi görünce çok havam olmuştu.” (Tunç, 2021: 100). Babasının hoca olduğu bölümde okursa diğer hocaların ona imtiyazlı davranacağını düşünür ancak hocalar ona farklı davranmaz. “Çok yanılmışım, acıyan bile yok, süründürüyorlar resmen.” (Tunç, 2021: 100).

Osman'ın babası Necmi Bey oğlunun bir işe girip çalışmasını ve mirasa güvenmemesi gerektiğini söyler. Bu nedenle eski öğrencilerinden Mübin'den ricada bulunarak oğlunu çalıştığı yerde işe almasını ister. Mübin hocasının ricası kırmayıp Osman'ı işe alır ancak Osman çalışmak istemez. Babasının iş bulma fikrini beğenmemiştir çünkü onun asıl işi müziktir. “Hayata çok bağlıydı, eğlenmeyi severdi, hiçbir şeyi kafasına takmazdı.” (Tunç, 2021: 114). İstemediği bu iş görüşmesine belki alınmamak ümidiyle özensiz hazırlanır ve bilerek iş görüşmesine geç gider. “İnadıma bir saat geç gittim, kravat mravat da takmadım.” (Tunç, 2021: 107).

Osman hayatının sonlarına doğru Pakize isimli bir kadınla yaşar. “Evet, Pakize Korkmaz adında bir kadınla yaşıyormuş.” (Tunç, 2021: 119). Bu kadınla sevgiliyken zamanla hayata bakış açılarının farklı olması sebebiyle ayrılırlar ancak Osman'ın parası ve gidecek yeri olmadığı için Pakize bu duruma üzülür. Onun bir ev bulana kadar yanında kalmasına müsaade eder.

Osman'ın bir zamanlar yakın arkadaşı olan Çağatay Dertsiz, Osman hakkında bilgi verirken onun olgun biri olmadığını bir yanının hep ergen kaldığını ifade eder. Ailesinden kalan mirasa güvendiği için hayatı ciddiye almadığını söyler. “Aslında ergen kalmıştı Osman.. büyümedi. Çok parası var diye hayatı da ciddiye almadı.” (Tunç, 2021: 120-121). Osman parasına güvendiği için çalışmamış ve hayalleri için ciddi bir

aba sarf etmemiştir. “Osman’ın hayalleri vardı ama gerçekleştirmek için çabası yoktu.” (Tunç, 2021: 122).

Osman’ın arkadaşı roportajın devamında onun için insana çabuk güvenen saf biri olduğunu belirtir. Bunu söylemesinin tespiti olarak eş seçimini göstermektedir. Osman’ın eşine hemen inandığını ve böyle bir geçmişi saklayabilmesini Osman’ın saf bir yanının olmasına bağlamaktadır ancak Osman eşinin geçmişini bildiği halde onunla evlenmiştir. “.. saf bir tarafı vardı Osman’ın.. insanlara çabuk güvenirdi.” (Tunç, 2021: 129).

Osman babasının zorlamasıyla gittiği iş görüşmesinde hemen işe alınır. Bu duruma şaşıran Osman, babasının ricası sebebiyle işe alındığını bilmektedir. Osman bu işte İngilizcesi iyi olduğu için çevirmenlik yapmaktadır ancak her gün işe gidip tüm gün çalışmak ona zor gelir. Bu nedenle kısa sürede işi bırakır. “Bugün işi bıraktım.” (Tunç, 2021: 131). Osman paraya ihtiyaı olmadığı için böyle bir işte çalışmaya gereksinim duymaz. “Niye bu saçma sapan işte çalışıyordum ki, paraya gereksinmem mi var?” (Tunç, 2021: 132).

Osman, doğum günlerini annesinin ölümü sebebiyle sevmemektedir. Bu nedenle sevgili olduğu kızlara, kendisine bir sürpriz hazırlamalarını istemediğinden onlara doğum günü tarihini söylemez. Annesinin lm onu çok etkilediği için onun ölümünden sonra kendi doğum günlerini tamamen kutlamamaya karar verir. “Doğum günlerinden nefret ederim. Annem ldğnden beri de kutlamıyorum.” (Tunç, 2021: 146). Osman babasından nefret etse de annesine çok düşkün birisidir. Hastalanıp yatağa düştüğü andan öldüğü ana kadar annesine hep kendisi bakmış ve o zorlu süreçte hep yanında olmuştur. “Hastaneye yattığımda bir gün bile yanından ayrılmadı.” (Tunç, 2021: 154).

Osman’ın arkadaşı Gazi İleri Osman’ın eşinin video olayından sonra Beşiktaş’ta karşılaştıklarını söyler. Osman’ı bu olayın çok yıprattığını, onu ruhen ve bedenlen yok ettiğini ifade eder. “ O dünya yakışıklısı, şahane glen adam gitmiş, yerini canlı cenaze almış.” (Tunç, 2021: 167).

Osman başarılı, güzel bir roman yazmak istemektedir. Bu nedenle her gece romanın başını oturup yazmaya çalışır ancak roman yazmayı bir görev gibi yapmaya çalıştığında yazamadığı fark eder. Bu durum canını sıktığı için roman yazmayı zaman

bırakır. Roman yazma isteği geldiğinde bir şeyler karalamaya başlar. Bu istek ve arzusun çağrısına uyup yazmaya başladığında sözcükleri çağlayıp akmaya başlar. Bu nedenle de romanının adını Çağlayan koyar. “Biraz da o nedenle adını ÇAĞLAYAN koymuştum romanımın.” (Tunç, 2021: 238).

Osman romanına çok önem vermiştir. Onu değerlendirmesi için yorum ve eleştirilerini merak ettiği yayınevi sahibi olan arkadaşı Levent’e romanını okuması için verir. Bir zaman sonra romanını beğenip beğenmediğini Levent’e sorduğunda Levent romanın çok kötü olduğunu, bu romanı ancak rezil olmak için kendi parasıyla bastırabileceğini söyler. Osman duydukları karşısında çok büyük bir acı hissedip eve vardığında çok ağlar ve sonrasında romanın tüm sayfalarını yakar. “Sayfaları küvette tutuştururken kendini bok gibi hissetmişim.” (Tunç, 2021: 202).

Osman babasından ayrı ev tutarak aslında onunla olan iletişimini koparmak istemektedir. Çocukluğunda baskıcı bir baba ile büyüyen Osman için ayrı ev, özgürlüğü simgelemektedir. Evden ayrılmasına rağmen babası onu her eve çağırdığında istemeyerek de olsa gitmektedir. Her seferinde gitmeyeceğine dair kendine sözler verse de yine de babasının yanına gider. Bu durum Osman’ın bağlarını tamamen koparmak istese de aslında bu bağı koparamadığını göstermektedir. “Beni çağırdığın zaman gelmemezlik edemiyordum baba, bir daha gitmeyeceğim ayağına diyordum ama yine de gidiyordum.” (Tunç, 2021: 197).

Osman babası öldüğünde üzülmemiştir. Aksine artık onu çağırdığında kaygıyla gitmek zorunda hissettiği bir baba evi olmadığından mutludur. Bu durum onda özgürlük hissini uyandırır. “Asansöre binip senin katının düğmesine basmak, çıkarken yine neye kızdı acaba diye düşünmek zorunda değilim artık, bunun nasıl bir özgürlük olduğunu anlatamam.” (Tunç, 2021: 197).

Osman evde olduğu sırada telefonu çalar. O sırada arayan kişi Burgaz adada olan babasıdır. Babası Teoman uzakta olduğu için kendisine daha yakın mesafede olan Osman’ı arar. Ağrısı olduğunu kendisini alıp hemen hastaneye götürmesi gerektiğini söyler. Osman babasına geleceğini söylediği halde yatıp uyur. Uyuyup biraz dinlendikten sonra babasını hastaneye götürmeyi planlar. Osman uyuduğu sırada babası fenalaşır ve vefat eder. Osman uyumayıp babasını hastaneye götürseydi babasının ölmeyeceğini bilir ancak kendisinin ihmalî yüzünden ölen babası için hiçbir vicdan

azabı duymaz. “Sanırım seni öldürdüğüm için vicdan azabı çekmeyeceğim, üzgünüm.” (Tunç, 2021: 206). Osman vicdan azabı duymadığı babasının ölmesine üzülmez, aksine artık onu çağırdığında kaygıyla gitmek zorunda hissettiği bir baba evi olmadığı için kendini özgür hisseder. “Asansöre binip senin katının düğmesine basmak, çıkarken yine neye kızdı acaba diye düşünmek zorunda değilim artık, bunun nasıl bir özgürlük olduğunu anlatamam.” (Tunç, 2021: 197).

Osman babasının ölümüyle kendini özgür hisseder ancak bu duygu bir süre sonra kaybolur. Osman özgürlük duygusunu tam olarak hissedememesinin nedenini kendi içinde sorgular. “32 yaşındayım ve ancak şimdi gerçekten özgürüm. Ama hissedemiyorum baba. Sence neden hissedemiyorum?” (Tunç, 2021: 207).

Osman sevmediği babasına olan kızgınlığı ve öfkesi sebebiyle onun ölümü hakkında düşünür ve bu ölümün onu olumsuz anlamda etkilemediğini fark eder. Babasının ölümü üzerine ne hissedeceğini bilemeyen Osman bu duruma ne sevinmiş ne de üzülmüştür. Ölümü için ise herhangi bir suçluluk duygusu hissetmemiştir. “Ölmüş olmana ne sevinyorum ne de üzülüyorum. Suçluluk da hissetmiyorum.” (Tunç, 2021: 205-206). Bu durumu kendi içinde tartarken romanı hakkında kötü yorum yapan Levent’in sözlerinin babasının ölümünden daha kötü olduğunu düşünür. Babasının ölümü, Levent’in romanı hakkında söylediği kötü sözler kadar onu üzmemiştir. “Beni sen bile üzemedin Levent kadar.” (Tunç, 2021: 202).

Osman’ın çok sayıda arkadaşı bulunmaktadır. Bazı dönemlerde ise kız arkadaşları vardır ancak kız arkadaşlarıyla bir süre sonra anlaşılamayıp ayrılmıştır. Hayatındaki insan sayısı fazla olsa da bu kalabalığın arasında kendini yalnız hissetmektedir. “Bir sürü arkadaşım olduğu halde zaman zaman kendimi çok yalnız hissediyorum, bu akşam olduğu gibi” (Tunç, 2021: 229). Bu yalnız hayatında onu mutlu eden babasının evinden taşınıp tek başına yaşayabildiği, kendisinin dekore ettiği evidir. Osman evini çok beğenir ve sever. “Evime çok düşkünüm ayrıca, evim benim muazzam.” (Tunç, 2021: 231). Osman çok beğendiği evinde bir parti verir ve bu partiye tüm arkadaşlarını çağırır. Partide Osman’ın evini görenler çok beğenir. Bir zaman sonra arkadaşı Muzaffer onu arar ve fotoğrafçı bir arkadaşının dergi çekimi için stil sahibi sofistike bir yer aradığını söyler. Böyle bir yer olarak onun evini düşündüğünü söyler. Osman, arkadaşının

gözünde evinin dergilere çıkacak güzellikte olduğunu düşünmesi onu mutlu eder. “Muzaffer’in gözünde evim dergiye çıkacak kadar güzel demek ki.” (Tunç, 2021: 241).

Osman’ın evine fotoğraf çekimi için gelenler evini çok dağıtır ve birkaç eşyaya zarar verir. Bu nedenle fotoğrafçı Kubilay, Osman’ı arayarak verdikleri rahatsızlıktan dolayı özür diler. Bu vesileyle Kubilay’la tanışır. Bir gün Muzaffer keyfine çalacakları bir mekana kendisini davet eder. Orada Kubilay’la tekrar konuşma fırsatı olan Osman Kubilay’ı ve sevgilisi Gün’ü çok sever. “Kubilay’la iyice ısındık birbirimize, sanki kırk yıllık arkadaşız.” (Tunç, 2021: 244). Sohbetleri ve arkadaşlıkları çok hoşuna gittiği için onlarla sık sık görüşmeyi ister. Kubilay onu evlerine davet eder. Osman, Kubilay ve Gün’ün evlerine gittiğinde orada keyifli vakit geçirir hatta bir süre sonra sohbet esnasında Kubilay’ın fotoğraf makinesini incelerken Osman onların fotoğrafını çeker. Birkaç gün sonra Kubilay Osman’ı, sevgilisi Gün’ün kanseri yenmesini ve doğum gününü kutlayacaklarını söylediğinde hediye olarak bu fotoğrafı düşünür. Bu fotoğrafın tablosunu yapması için ressam olan Yonca’nın atölyesine gider. Yonca başlangıçta bu teklifi reddetse de Osman yüklü miktarda bir para teklif edince tabloyu yapmayı kabul eder. Osman, Gün’ün kanseri yenme partisinde bu tabloyu hediye olarak verir. Gün ve Kubilay tabloyu çok beğenir ve o an sevinçle Osman’a sarılırlar. Osman bu sıcak ve içten davranışlar sebebiyle önemsendiğini hisseder. “Önemsendiğim bir grubun parçası olduğumu, onlardan biri olarak kabul gördüğümü, içtenlikle sevildiğimi hissettiğim pek olmamıştı bugüne kadar.” (Tunç, 2021: 256).

Osman Gün’ün kanseri yenme partisinde Gün ve Kubilay’ın arkadaşı olan Şebnem’i görür. Şebnem’i görür görmez ondan çok etkilenir. Osman’ın sürekli gözleriyle takip ettiği Şebnem partide kalabalık içerisinde birden kaybolur. Osman’ın gözleri ise bu kalabalıkta ilk görüşte etkilendiği Şebnem’i arar. “Yüzlerine bakıyordum insanların, aralarında Şebnem’i arıyordum...” (Tunç, 2021: 259). Osman Şebnem’den çok etkilenir. Şebnem bugüne kadar tanıdığı kadınlardan çok farklıdır. “Şebnem fena çarptı beni, çok başka çünkü, duruşu bakışı tanıdığım kadınların hiçbirine benzemiyor.” (Tunç, 2021: 262). Osman Şebnem’i gördüğün andan itibaren sürekli onu düşünür. Onu düşünmekten başka bir işle ilgilenememektedir. “Günlerdir Şebnem’i düşünmekten başka bir şey yaptığım yok.” (Tunç, 2021: 289). Osman hayatında ilk kez bu kadar kalbini aşkla dolduran bir kadınla tanışmıştır. “Karşıma ilk kez içimi böylesine aşkla doldurup taşıran biri çıktı...” (Tunç, 2021: 271).

Osman kendisini çok etkileyen bu kadını tanımak ister. Bu nedenle tekrar karşılaşmak ümidiyle sürekli bir bahane bularak Kubilay ve Gün'ün birlikte yaşadığı eve gider. Kubilay ve Gün Osman'ın, Şebnem'den etkilendiğinin farkındalardır. Bir akşam Osman onları yemeğe davet eder. O akşam yemeğinde Kubilay ve Gün bu durumun farkında olduklarını söyleyip ona yardımcı olmak istemişlerdir. Şebnem'i de o akşam yemeğe çağırırlar ancak Şebnem telefonlara cevap vermez. Osman, kendisinin Şebnem'i aramak istediğini söyleyerek onun numarasını alır. Şebnem'i yemeğe davet etmek için o da arar ancak yine aramaları cevapsız kalır. Osman Şebnem'in telefonlar açmamasına üzülür ve üzüntüsünün etkisiyle o gece çok içki içip ve sarhoş olur. Sarhoşluğunun etkisiyle misafirleri gittikten sonra şansını denemek için tekrar Şebnem'i aramak ister. Ümitsizce aradığı Şebnem bu sefer telefona cevap vermiştir. Osman o anki mutluluğunun ve sarhoşluğunun etkisiyle Şebnem'e, ona aşık olduğunu söyler. "Sesini duyar duymaz Şebnem ben sana âşık oldum dedim." (Tunç, 2021: 271). Şebnem bu sözlere tepkisiz kalıp telefonu kapatır. Osman sabah kendine geldiğinde ise yaptığı bu eylemden dolayı pişman olur. "Lanet olsun, ne yaptım ben?" (Tunç, 2021: 271). Osman pişmanlık yaşasa da sürekli Şebnem'i düşünmektedir. Her an aklında sadece o vardır. Sürekli onu arar ancak bir türlü ona ulaşamaz. Osman bu kadından böyle etkilenmesine şaşırır. "Nedir bu halim, ilk kez âşık oldum?" (Tunç, 2021: 291).

Osman mal varlığına güvenerek çok para harcar. Evine sürekli antikacıdan pahalı eşyalar alır. İhtiyacı olduğunu düşündüğü için binmek için lüks bir araba alır. Sürekli yurt içi ve yurt dışı tatillerine gider ve en iyi otellerde kalıp lüks restoranlarda yemekler yer. Avukat olan teyzesinin oğlu Coşkun onu parasını kötü yönetme konusunda uyarır ancak Osman dinlemez. Miras davası sırasında ona yardımcı olan Coşkun şirketi Teoman'a bırakmamasını söyler. Şirketin ileride büyüüp çok para kazandıracağı için Osman'ın şirketteki payını kardeşine devretmemesini ister. Osman bu uyarıları dinlemeyince teyzesinin oğluyla kavga edip görüşmeyi keser çünkü Osman parayı kötü yönetmesiyle ilgili uyarılardan hoşlanmaz. Bu uyarıları dinlemektense görüşmemeyi tercih eder. "Barışsak gene yaşantıma karışmaya başlar çünkü." (Tunç, 2021: 267).

Osman annesinden ve daha sonrasında babasından kalan mirası gereksiz ve lüks harcamalarıyla bitirmeye başlar. Bu durumu herkes görüp kendisini uyarır ancak Osman kimseyi dinlemez. Bu konuda kendini uyaranlarla da görüşmek istemez. Bunlardan biri

olan teyzesinin oğlu Coşkun Hersekli, kuzeni Osman için büyük serveti saçıp savurduğunu söyler. “Saçtı savurdu koca serveti.” (Tunç, 2021: 218).

Osman’ın kuzeni onun maddi olarak iyi durumda olan anne ve babasının eğitimi sebebiyle seçkin bir ailede doğduğunu söyler. Osman’ın bu duruma rağmen yanlış hayat tarzı yüzünden hayatının sonlarına doğru bir ev bile tutamayıp sevgilisinin evinde sığıntı gibi yaşadığı ifade eder. “Hali vakti fazlasıyla yerinde, seçkin bir ailenin oğlu yevmiyeye kulüplerde piyano çalacak duruma düşmüş, başını sokacak bir ev tutup çıkamıyor, sığıntı gibi yaşıyor.” (Tunç, 2021: 219).

Osman otuz üç yaşına geldiğinde bir hayat muhasebesi yapar. Otuz beş yaşından önce baba olmayı planlayan Osman bu yaşa gelip hala evlenmeyince en azından kırk yaşından önce baba olmayı başarmayı istemektedir. “Umarım kırktan önce baba olmayı başarırım.” (Tunç, 2021: 233).

Osman bir gün yine Kubilay ve Gün’ün evine yemeğe gider ve oraya Şebnem’de gelir. Hep birlikte yemek yerken birden Gün’e bir telefon gelir ve annesinin banyoda düşüp kolunu kırdığı öğrenir. Bunun üzerine Gün ve Kubilay hızlıca evden çıkarlar. Böylece Osman ve Şebnem baş başa kalıp sohbet etmeye başlarlar. Osman’la Şebnem sohbet ederken birden yakınlaşmaya başlarlar. Daha sonrasında şarapları bitince Osman şarap almak üzerine dışarı çıkar ancak geldiğinde Şebnem’i evde bulamaz. Şebnem kanepeye üzerinde bir not bulanan bir kağıt bırakıp gitmiştir. Osman bu kağıtta yazanların ne demek olduğunu anlamaya çalışırken birden Gün ve Kubilay eve gelir. Osman onlardan Şebnem’le ilgili gerçekleri anlatmalarını ister. Kubilay ve Gün artık anlatmanın vakti geldiğini düşünerek Şebnem’in bir zamanlar bir erkek dergisinde kapak kızı olarak çıplak fotoğraflarının çıktığını söylerler. Osman bunları duyunca yıkılır ve ne yapacağını bilemeden kendini sokaklara atar. Bu fotoğrafları, Şebnem’in geçmişini kendi içinde sindirmeye unutmaya çalışır ve bunu başardığını da düşünmeye başlar. “Asla görmek istemediğim o fotoğrafları ve Şebnem’in yaşadıklarını sindirmeye çalıştım, başardım da.” (Tunç, 2021: 295). Osman bu durumda tek suçlunun Şebnem olduğunu düşünmez. Onu bu duruma iten sebeplere kızıp bu olayı kendi içinde sindirmeye karar verir ve Şebnem’i arar ancak Şebnem telefonlarını açmaz. Osman ona inatla ulaşmak ister. Bir gün Şebnem’i babasının evinden çıkarken yakalar. Şebnem, ona yaşadıklarının kendisi için hiçbir anlam ifade etmediğini söyleyip kendisini

unutmasını ister. Osman ise ondan vazgeçmek istemediğini ve unutamayacağını söylese de Şebnem onu dinlemez. Bir süre sonra Şebnem'in biriyle birlikte olduğunu duyar. "Günlerce ondan nefret ettiğimi düşünüp öfkelenirim, ağladım." (Tunç, 2021: 296). Onu her şeyiyle kabul edip onunla olmak için bu kadar ısrar ederken onun başkasıyla olmasını kaldıramaz. Şebnem'e çok sinirlenip ondan nefret ettiğini düşünmek ister. Günlerce ağlayıp kendini yıpratır. Şebnem'e olan öfkesinden onu unutmak için karşısına çıkan kadınlarla birlikte olur. Sürekli içerek kendini avutmaya çalışır. Çok içtiği bir akşam arabayla büyük bir kaza yapar ve on yedi gün hastanede yatar. Bu süreçte Şebnem hastaneye sadece bir kez gelir ve Osman'a sıradan bir arkadaşymış gibi davranır. Şebnem, kısa süren hastane ziyaretinden sonra gider. Osman bu duruma çok üzülür ve ağlar. "O kadar üzüldüm ki arkasından ağladım." (Tunç, 2021: 297). Osman hem Şebnem'in yokluğundan hem onunla aşk yaşayamamasından dolayı mutsuzdur. Kendi için kötü olan iki durumdan hangisinin daha ağır olduğunu bilememektedir. "Onsuzluk mu daha ağır, yoksa bu aşkı başlamadan bitirmek mi bilmiyorum." (Tunç, 2021: 297).

Gün'ün hastalığı nükseder. Bu hastalık onu günden güne eritmektedir. Bu hastalık süresince Şebnem ve Osman Gün'le özel ilgilenir ancak kısa bir süre sonra Gün ölür. Bu ölüm Osman ile Şebnem'i yakınlaştırır. Gün'ün son dönemlerinde sürekli vakit geçirirken o öldükten sonra Şebnem ve Osman birlikte yaşamaya karar verirler. "Şebnem o gecedan beri bende kalıyor..." (Tunç, 2021: 309).

Osman Şebnem'le birlikte yaşamaya başladıktan kısa bir süre sonra onunla evlenmek istediğine karar verir. Osman, Şebnem'e yemek yaparken evlenmek istediğini söyler. Şebnem bunun başta öylesine söylediğini düşünüp onu ciddiye almaz. Osman sonrasında evlenme teklifini yineleyince Şebnem bu teklifi kabul eder. Kısa bir süre içerisinde evlenirler. "Evlendik, Şebnem'le bugün evlendik." (Tunç, 2021: 336). Osman büyük bir düğün yapmayı düşünse de Şebnem düğüne babasından başka çağıracağı kimse olmadığı için bunu reddeder. Sade bir nikah töreniyle evlendikten sonra İzmir'e balayına giderler. Böylece Osman ve Şebnem'in evlilik hayatı başlamış olur.

Osman karısına çok aşıktır. Onu kaybetmekten çok korkar. "Bir gün benden sıkılacak, beni bırakıp gidecek diye ölüyordum korkudan, ödüm kopuyordu." (Tunç, 2021: 336). Sürekli onu el üstünde tutmak, onunla gezmek istemektedir. Hayatındaki

her şeyi onunla yapmayı isteyen Osman çok mutludur. “Şebnem elimden tutup bilinmeze götürüyor beni, çok hoşuma gidiyor, beni korkularımdan kurtarıyor, onunla birlikteyken dünyayı alt edebilirmişim gibi geliyor, sanırım bu da aşkın bir parçası.” (Tunç, 2021: 345). Onunla mutlu olduğu eşine sürekli bir şeyler alıp onu mutlu etmek ister. Babasından kalan mirasın hayatlarını idame ettirmek için yeteceğini düşünür. “Necmi Bey’in arabasının parası, yaşamımı adamak istediğim karıma harika bir tektaş almama ve balayımızı Paris’te geçirmemize yetiyordu da artıyordu.” (Tunç, 2021: 345). Bu nedenler harcama yaparken dikkatli davranmaz. Balayına Paris’e gitmek istese de Şebnem’in pasaportu olmadığı için önce İzmir’e giderler. Bu süre boyunca da Şebnem’in pasaportunu çıkartırlar. Osman eşi için pahalı bir yüzük sipariş eder çünkü eşi her şeyin en güzeline layık olduğunu düşünür. Pahalı olan evlilik yüzüğünü görünce Şebnem başta kabul etmese de sonrasında o yüzüğü takar. Osman, Şebnem’in yüzüğü bu kadar beğenmesine çok sevinir.

Şebnem’in pasaportu çıktıktan sonra uzun bir yurt dışı tatiline çıkarlar. Bu tatilde lüks otellerde kalıp lüks harcamalar yaparlar. Bu tatillerde istediği gibi yiyip istediği gibi içen Osman tatil dönüşü güzel bir haberle sevinir. Şebnem hamiledir, kendisi ise baba olacaktır. Bu haber onu çok mutlu eder. “İnanamıyorum, baba olacağım. Sevinçten içim içime sığmıyor.” (Tunç, 2021: 357). Osman’ın bu mutluluğu kısa sürer. Kısa bir süre sonra Şebnem bebeğini düşürür. “Evet.. bebeklerini kaybettiler.” (Tunç, 2021: 365). Bebeklerini kaybettikten sonra ikisi de çok üzülür. Şebnem bir süre toparlayamaz. Bu durumun üstüne maddi kaygılar da eklenince Osman’ın çöküşü başlar. “Ekonomik durumumuz fena halde kötüye gidiyor.” (Tunç, 2021: 385). Osman paranın bitmeye başladığını fark eder. Daha önce aldığı tabloları satmak ister ancak onların para etmediğini görür. Apartman aidatlarını bile ödeyemeyecek duruma gelince Şebnem satması için Osman’a mücevherlerini verir. Osman başta kabul etmek istemese de ekonomik olarak kötü durumda olduklarından mecburen mücevherleri satar. Mücevherler satarken çok para etmez. Satın aldığı tablolar ve lüks mücevherlerin para etmediğini görünce yanlış bir yatırım yaptığını anlar. “Parayı mücevhere yatırmak akıllıca değilmiş, satarken doğru düzgün para etmiyor.” (Tunç, 2021: 386).

Ekonomik sorunlar artmaya başlayınca Şebnem elbiselerini ikinci el olarak satmaya başlar. Osman bu duruma sinirlenir ve tartışmaya başlarlar. Şebnem yıllarca gereksiz harcamalar yaptıklarını birçok gereksiz kıyafetinin bulunduğunu söyler.

Şebnem bir zamanlar sonunu düşünmeden yaptıkları gereksiz harcamalar ve lüks yaşama isteği yüzünden bu sıkıntıları çektiklerini düşünür. Osman ise belli bir standartta yetiştiği için harcamalarının normal olduğunu düşünmektedir. “Tamam, biraz aşırıya kaçmış olabiliriz ama bir standardımız var bizim, belli bir çevrenin içindeyiz, ben böyle gördüm, böyle alıştım ayrıca.” (Tunç, 2021: 387).

Osman yıllarca bir müzik grubu kurup dünyaca ünlü sanatçı olmayı hayal etmektedir. Evliliğinin ilk yıllarından sonra ufak da olsa bir grup kurar. Kaan, Mutlu ve Uğur’dan oluşan bu grup sürekli Osman’ın evine gelip gitmektedir. Her gelmelerinde Osman’a masraf çıkarıp ona yük olmaktadır. Şebnem bu durumundan rahatsızlığını dile getirirse de Osman onu hayalleri sebebiyle dinlemez. Grupta olan Uğur Şebnem’den hoşlanır. Sürekli Şebnem’e bakıp onu gözleriyle taciz etmektedir. Osman, karısından hoşlanan bu adamın farkındadır ancak o an Uğur’a bir şeyler söyleme cesareti kendinde bulamamaktadır. “Hiç sevmiyorum o herifi, Şebnem’e bakarken ağzının suyu akıyor, görüyorum.” (Tunç, 2021: 387). Osman karısına sürekli bakan, karısından hoşlanan bu adama direkt müdahale etmek yerine gruba onun hakkında nifak sokarak bu sorunu çözmeye çalışır. Grup üyelerine Uğur’un kendileri hakkında olumsuz şeyler söylediğini iddia ederek iftara atar ve bu şekilde gruptan onu uzaklaştırır. Osman, Uğur’un gruptan ayrılmasıyla Şebnem’den de uzak duracağını düşünür ve rahatlar. “Uğur’un ayağı kesilir artık bizden.” (Tunç, 2021: 388).

Osman’ın ekonomik sıkıntıları onu bunaltmaya başlar. Çocukluğundan beri maddi sıkıntı görmeyen Osman anne ve babasının mirasıyla hayal ettiği o lüks yaşama kavuşur. Bu lüks yaşam sırasında hem çalışmayıp hem hazırdaki malı mülkü yediği için para suyu çeker. Artık istediği gibi gezmeyen, evinde davetler veremeyen istediği gibi yiyip içemeyen Osman eşiyle mutsuzdur. Borçlar ve lüks yaşamdan yoksun olmak Osman’ı mutsuz etmektedir. Bu durum eşiyle ilişkisine yansır. Eşiyle eski mutlu günleri artık geride kalır. “Eskisi gibi konuşmuyoruz artık, gülüşmüyoruz.” (Tunç, 2021: 391). Sürekli sessizlik hakim olmaya başlayan evde iki yabancı gibi vakit geçirirler. Osman bu durumdan kaçmak için evde olmayı istemez. “Bu yüzden de evde olmak istemiyorum, bu sessiz gerilime dayanamıyorum.” (Tunç, 2021: 391). Eve her geldiğinde Şebnem, bu durumlardan kurtulmak için çözüm önerileri sunar. Eşyaları satıp işe girmeyi teklif eder. Osman maddi durumların çözülmesi için sunulan önerilere daha da sinirlenip sürekli kavga eder. Şebnem’in sunduğu bu çözümler, yaşadıkları zor

durumu gerçekçi bir şekilde gözler önüne serdiğinden bu gerçekler Osman'a ağır gelir. Evde sürekli kavga ettiklerinden ya da hiç konuşmadıklarından artık Osman eve gelmemeye başlar. Dışarıda başkalarıyla görüşen Osman, Şebnem'i aldatmaya başlar. Osman başta aldattığı için pişman olsa da zamanla Şebnem'in evdeki tartışmaları yüzünden onun aldatılmayı hak ettiğini düşünür. "Şebnem'e öyle bozulmuştum ki, iyi ki Berra' ya gitmişim dedim, karım aldatılmayı hak ediyor, her şeyi hak ediyor." (Tunç, 2021: 394). Osman, eşini evli bir kadınla aldatır. Bu durumdan rahatsız olmaz hatta kadının eşini sevmediği için kadına olmaya devam eder. "Haldun dallaması sık sık evine daldığımı bilse ne yapar acaba?" (Tunç, 2021: 394). Osman bir dönem karısından hoşlanan Uğur'u görmezden gelmiştir. Aldattığı kadının eşinin, karısının kendisini aldattığı bildiğini ancak bunu görmezden geldiğini düşünmektedir. Herkesin görmezden geldiğini düşünerek kendi içinde bunu normalleştirmeye çalışır. "Herkes böyle yürütüyor yaşamını, görmezden gelerek." (Tunç, 2021: 394). Osman karısından hoşlanan hatta onu gözleriyle ve tavırlarıyla taciz eden Uğur'u görmezden gelir çünkü herkesin böyle davrandığını düşünerek vicdanını bu şekilde rahatlatmayı tercih eder.

Osman yaşadığı ekonomik sıkıntılarının sebebi olarak kardeşi Teoman'ı görmektedir. Ortak olan malı mülkü satarlarsa ikisinin de rahat edeceklerini düşünür ancak Teoman bu fikre karşı çıkar. Fikrine karşı çıktığı için Osman ondan nefret eder hatta onu öldürmeyi bile düşünür. "Teo'yu bu akşam öldürmek istiyorum ama internette epey araştırdığım halde siyanürü nasıl alabileceğimi bulamadım." (Tunç, 2021: 384).

Osman içindeki ekonomik darboğazın sebebinin kendisi olduğu halde suçu Teoman'a atmaktadır. Ortak mal ve mülkü sattırınca bütün sorunların çözüleceğini düşünür. Osman dışında herkes gerçek suçlunun Osman olduğunu bilir. Osman borçlar sebebiyle evi satma kararını eşi Şebnem'le paylaşır. Onun bu karara çok üzüleceğini düşünür ancak Şebnem oturdukları evin satılacağını duyduğunda tepki vermez. Osman bu duruma tepki vermemesine üzülür. Yaşadıkları evin onun için değersiz olduğunu düşündüğü için tartışmaya başlarlar. Şebnem ise bu tartışma esnasında geldikleri durumu özetler. "Bankadaki para bitti, çatır çatır yedik çünkü, yarın yokmuş gibi yedik, kardeşin para için seni kapısında süründürüyor, yine bir şey satman gerek, öbür evlerden birini satamazsın çünkü ortak mülkünüz, sattırmaz, demek ki bunu satacaksın. Durum bu." (Tunç, 2021: 391). Osman duydukları karşısında yıkılır, oysa Şebnem'den kendisine destek olmasını beklemektedir. Kendisine besteleri satıp konserler vereceğini

ve ekonomik olarak rahatlayıp evlerini satmaktan kurtaracaklarını söylemesini ister ancak Şebnem bunları yapmaz ve yaşadıkları gerçeği yüzüne vurur. “İstediğim bana güç vermesiydi, evimize evimiz demesi, evimizi satmamıza gerek yok, yakında bestelerinden birini satacağından eminim, hem konserlere bir başlayın, gerisi gelecek demesiydi.” (Tunç, 2021: 395).

Teoman ortak malı mülkü sattırmak istemediği için abisine borç verir ancak bunu yaparken de abisini adeta süründürür. Aldığı borçları ödeyemeyince Teoman karşılığında ortak mülkleri yavaş yavaş kendi üstüne geçirir. Osman ortak mülkleri de kaybedince tam bir yıkılış sürecine girer ve Teoman’a birçok noktada mecbur kalır. “Satacak ev mi kaldı diyemedim, ortak mülklerimizden hepsi Teoman’ın üstüne geçti. Bu yaşamı nasıl sürdürdüğümüzü sanıyordu.” (Tunç, 2021: 392).

Osman çocukluğundan beri müzikle ilgilenmektedir. Kendisi sürekli müzikle uğraşsa da iyi bir şeyler ortaya koyamaz. Osman çok yetenekli olduğu düşünür, iyi yerlere gelememesinin sebebini ise talihsizlik olarak görür. “Şans bana gülmüyor, tam istediğim yere ulaşmama ramak kala bir şey oluyor...” (Tunç, 2021: 396). Kendisi dışında herkesin ilerlediğini görmektedir ancak Osman bu başarıları küçümsemekte ve hepsini yeteneksiz olarak görmektedir. O kendi başarısızlıklarını gözden geçirmek yerine yine başkalarını küçümsemekte ve suçlamaktadır. “Müjdat’ın sıçar gibi yaptığı birbirinden kötü besteler on bin yirmi bin dolarlara kapış kapış gidiyor, Tolga’yla Özlem denen iki yetenek fukarası ünlü oluyorlar, kısacası sevgilim herkes ilerlerken ben olduğum yerde sayıyorum.” (Tunç, 2021: 396).

Şebnem Osman’ın kardeşi Teoman’ı sevmemektedir. Osman Şebnem’in Teoman’ı sevmese de onu hoşgörüyü karşılamasını ister çünkü Osman da sevmediği halde onun babasına katlanmıştır. “Ben senin babanın kahrını az mı çektim ayrıca?” (Tunç, 2021: 398). Şebnem’in babasını sevmediği halde onunla görüşmek durumunda kalmıştır. Şebnem’in de buna karşılık sevmemesine rağmen Teoman’a iyi davranmasını ister.

Şebnem yıllarca babasına bakmıştır. Sürekli evine gidip evini temizlemiş, ona yiyecek bir şeyler almıştır. Ölüm döşeğinde dahi başında durmuştur. Şebnem bu şekilde babasının yükünü taşımak ister ancak Osman bu yükü maddi anlamda Şebnem’in değil kendisinin taşıdığını düşünür. Osman hastalık sürecinde kayınpederi iyi bir hastanede

tedavi görsün diye arabasını satmış ve sürekli kayınpederinin evine bir şeyler alınsın diye eşine para vermiştir. Osman’a göre Şebnem’in yükünü kendi üstlenmiştir. “Ama o yükü sen taşımadın ki sevgilim, peynirin en ucuzunu, deterjanının en kötüsünü de alsan da benim paramla aldın sonuçta.” (Tunç, 2021: 399).

Osman’ın hayatta borç isteyebileceği tek kişi kardeşi Teoman’dır. Ondan borç alıp borçları ödeyemeyince kardeşi ortak mülkleri kendisinin üstüne geçirmeye başlar. Osman kendi adına satacak bir şey olmadığı için Teoman’a mecburdur. Teoman bir gün Osman’ı arayıp evlerine gelip nişanlandığını söyler. Teoman abisi Osman’a saygı duymamaktadır. Kız isteme ve nişan törenine abisine güvenmediği için çağırmamıştır çünkü abisi Osman ve eşi Şebnem’in ukalalık yaparak nişanlısının ailesini küçümseyeceklerini düşünmüştür. Nişanlısının ailesi gelenekçi bir aile olduğu için Osman ve eşini tanımak ister bu nedenle Teoman abisinin ve eşinin tanışmaya gelmesi konusunda ricacı olurlar. Teoman bu yemekte onların kendisini rezil etmemesini gerektiğini kaba bir dille ifade eder. “Yemekte adam gibi davranırsak iyi olurmuş.” (Tunç, 2021: 401). Osman bu duruma sinirlense de Teoman’dan gelecek paraya ihtiyacı olduğu için bu tanışmaya gitmek ister ancak Şebnem bu yemeğe gitmek istemez. Osman yemeğe gitmek için eşine ısrarcı olur çünkü Osman Teoman’a mecburdur ve geçinebilmek için o ne isterse yapmak zorundadır. “Ben de Teo’nun nişanlısının ailesiyle tanışmaya bayılmıyorum ama düze çıkana kadar Teo’ya mahkûmuz, yakın bir tarihte de bizi düze çıkaracak bir gelişme görünmüyor.” (Tunç, 2021: 401).

Şebnem ve Osman tanışma yemeğine gider. Teoman’ın nişanlısının ailesi gelenekçi ve muhafazakardır. Osman tanışma yemeğinde bu aileyi sevmiş gibi görünür. Osman aslında böyle muhafazakar ve sonradan zengin olmuş bu aileyi beğenmez ancak Teoman’a mecbur olduğu için böyle davranmak zorundadır. Osman bu aileyi beğendiğine kendini de inandırmıştır çünkü aile zengindir ve Teoman’ın nişanlısının dayısı İstanbul Emniyet Müdürü’dür. Osman yemek dönüşü Teoman’ın nişanlısını eleştirir. Nişanlısının çirkin olduğunu ancak Teoman’ın da maymun gibi bir tipi olduğu için bunu razı gelmesi gerektiğini düşünür. “Teo maymundan hallice değil mi?” Bu cümle sonrasında Şebnem dayanamaz ve tartışmaya başlarlar. Şebnem Osman’ın durumlara göre şekil aldığına farkındadır. İşine gelmeyen şeyleri görmediğini, kendisinden ileride olan insanları küçümseyerek onları görmezden gelmeye çalıştığının farkındadır. Teoman’a sürekli aptal dese de Osman onun eline mahkumdur. Şebnem

Teoman'a mecbur olanın Osman'ın kendisi olduğunu hatırlatarak asıl aptalın kim olduğunu düşünmesini ister. "Görmüyorsun işine gelmeyen şeyleri görmüyorsun .Teo'nun aptal olduğundan çok eminmişim, ama yarın ne halt edeceğimiz Teo'nun iki dudağının arasında olduğuna göre oturup kimin aptal olduğunu düşünsem iyi olurmuş, gerçi bu saatten sonra düşünmenin bir yararı olacak değilmiş." (Tunç, 2021: 406).

Osman evi satmaya karar verdikten kısa bir süre sonra evi satar. Sattıkları o evde kiracı olarak yaşamaya başlarlar ancak zamanla ekonomik sebeplerden kiralarını biriktirmeye başlarlar. "Kiralılar birikti, büyük taşaklı Engin Bey'in avukatı telefon üstüne telefon ediyor." (Tunç, 2021: 400). Ev sahibinin avukatı ödenmeyen kiralar için evlerine gelir ve evden çıkmalarını ister. Adam içeri girdiğinde Şebnem'i görünce hali tavrı değişir ve bu durumu Osman fark etse de yine görmezden gelmeyi seçer. "Karımın güzelliği herifin başını döndürdü, ânında gevşedi yavşak, içerim diye sırttı." (Tunç, 2021: 408). Şebnem avukata kahve ikram eder ve kahve içilirken adama kendilerine bir iyilik yapmalarını rica eder. Bu iyiliğin de karşılıksız olmayacağını söyler. "Bir an gözleri parladı yavşağın, karımı baştan aşağı süzdü, nasıl bir iyilik?" (Tunç, 2021: 408). Bu sözleri duyunca avukat heyecanlanırken Osman duydukları karşısında şaşırır da herhangi bir tepki vermez. Adam Şebnem'den etkilendiği için küçük bir rüşvet karşılığında kendilerini bir süre idare edeceğini söyler ve gider. Avukat gittikten sonra Osman yaşananlara karşın sadece neden bu kadar para verdiğini sorar. "Şebnem'e ne yaptın sen dedim, durup dururken adama bir sürü para verdik." (Tunç, 2021: 408).

Osman ve Şebnem çok mutsuzdur. Aynı evde yaşayan iki yabancıya dönüşmüşlerdir. Aynı evin içerisinde birbirlerinden bile haberleri yoktur. "Çok mutsuzum. İkimiz de ölesiye mutsuzuz" (Tunç, 2021: 408). Teoman'ın nişanlısının dayısı İstanbul emniyet müdürü Uluç Bey'dir. Tanışma yemeğinde adam yemekten itibaren Şebnem'i gözüne kestirmiştir. Bu nedenle Osman'la yakınlık kurmaya çalışır. Osman bu durumu aslında ilk andan itibaren fark etse de bu duruma ses çıkarmaz. "Uluç Bey'in Şebnem'den hoşlandığının farkındaydım, daha ilk tanıştığımız yemekte hissetmişim." (Tunç, 2021: 438). Osman İstanbul emniyet müdürüyle yemek yiyeceği için çok mutludur. Onun dostluğunun kendisine birçok kapıyı açacağını bilmektedir. "Adam koskoca İstanbul emniyet müdürü ayrıca, bize bir yararı olacaksa dostluğuna niye hayır diyelim?" (Tunç, 2021: 412). Uluçmüdür Osman'ı bir gün dışarıya yemeğe davet eder. Osman yemek yenilen yerin lüks bir yer olması etraflarında bir sürü koruma

olması ve sadece kendileri için bir mekanın kapalı tutulması gibi güç gösterisinden çok etkilenir. Bu yemekte Uluçmüdür Osman'ın müzik çalışmalarına destek olmak istediğini söyler. Osman bir piyano mağazası açmak istediğini ancak para sıkıntısının olduğundan bahseder. Bunun üzerine Uluç müdür mağazayı bulmasını ve parayı sorun etmemesi söyleyip kendisine destek olacağını ifade eder. Osman bu duruma çok sevinir. Bir süre sonra Uluçmüdür Teoman'ı arar ve Şebnem'i tanımak istediğini söyler. Teoman bu durumu abisine söylediğinde olumsuz bir tepki ile karşılaşmayıp hatta abisinin duruma sevindiğini ifade eder. Bu durumu ise seneler sonra Teoman abisi Osman ile yazıştığında kardeşi Osman'a bu durumu ağzı kulaklarında normal karşıladığını düşündüğü için eleştirir. "Uluç dayı Şebnemi tanımak istiyomuş dediğim de ağzın kulaklarına varmadımı?" (Tunç, 2021: 417)

Osman'ın karısı Şebnem serinin ikinci olan Yeşil Peri Gecesi'nde daha detaylı anlatılan video skandalı Osman'ın gözünden anlatılmıştır. Video olayı önceki seride anlatıldığı için bu kitapta o olay geçilip direkt Osman'ın bu olaydan sonraki durumu yansıtılmaya başlamıştır. Osman o olaydan sonra kaçıp bir pansiyona yerleşir. Olayları unutmak hatırlamak istememektedir. Bu nedenle sürekli uyumak için ilaçlar almaktadır. "Günün on beş saatini uyuyarak geçirmek için ilaç alıyorum." (Tunç, 2021: 437). Pansiyonda sürekli uyumaktan günlerin bile farkına varamamaktadır. "Bugün ayın kaç, günlerden ne, berbat pansiyonların berbat odalarında çile doldurduğum kaçınıcı gün, bilmiyorum." (Tunç, 2021: 437). Osman burada Şebnem ve kardeşi Teoman'ın durumunu düşünmektedir. Öldürüldüklerinden şüphelenmektedir. Kendisinin de öldürülme şüphesiyle dışarıya çıkmamaktadır çünkü bazı insanlar bu video olayının içinde Osman'ın da yer aldığı konusunda dedikodular çıkmıştır. Osman kendi hayatından şüphe ettiği için sürekli pansiyonda vakit geçirmektedir. Osman pansiyonda kaldığı süre boyunca video olayını düşünür. Osman, Uluç Bey'in Şebnem'den hoşlandığının ve karısının son zamanlarda hal ve tavırlarındaki değişikliğinin farkındadır hatta aralarında bir şeyler yaşandığını bile aklından geçirmektedir. "Uluç Bey'in Şebnem'den hoşlandığının farkındaydım, daha ilk tanıştığımız yemekte hissetmişim." (Tunç, 2021: 438). Osman ilk yemekte bu durumu fark etmiştir ancak emniyet müdürünün gücünden çekindiği için bu duruma ses çıkaramamıştır çünkü Osman gücü sevdiği gibi güçten de korkmaktadır. "Şebnem'in halindeki tuhaflığı hissediyordum, yadsıyacak değilim ama adam emniyet müdürüydü, ne yapabilirdim

ki?” (Tunç, 2021: 438). Osman her zamanki gibi gerçeklerden kaçır. Bu gerçekleri görmek, düşünmek, sorgulamak istemez çünkü Uluç Bey’den ve onun gücünden korkar. “Korkuyordum, ulan anlamıyor musun?” (Tunç, 2021: 438). Korkusu yüzünden bu durumu görmezden gelip bilmiyormuş gibi yapmayı tercih eder. Kardeşı Teoman, Osman’a video olayından sonra yazdığı mektupta Osman’ın bu durumu bildiğini hatta bu duruma bilerek ses çıkarmadığını ifade eder. “Uluç dayı Şebnemi tanımak istiyomuş dediğim de ağzın kulaklarına varmadımı?” (Tunç, 2021: 417).

Osman pansiyonda kaldığı günlerde parasının tamamını tüketir bu nedenle kötü bir haldedir. “Beş parasızım, perişan haldeyim.” (Tunç, 2021: 437). Hayatı boyunca çalışmayan Osman artık hayatını idame ettirmek için çalışmak zorundadır. Bir dönem oturduğu Nişantaşı’ndan tanışıklığı olan Argun Bedizci’ye mail atar. Kendisinin çok zor durumda olduğunu açtığı kulüpte iş vermesini ister. Argun Bedizci Osman’ı yanına çağırır ve onun kötü halini görür. “O yakışıklı adam gitmiş.. geriye enkaz kalmış, bildiğin enkaz.” (Tunç, 2021: 445). Bunun üzerine kendisine iş verir.

Osman hayatının son dönemlerinde Pakize isimli bir kadınla yaşar. Onun hayatının son dönemlerini Pakize’den öğreniriz. “Beşiktaş’ta oturuyordu, bir kadınla beraberdi, çok parasızdı.” (Tunç, 2021: 450). Bu kadınla bir barda iş yaparken tanışır. Barın işletmecisi, Pakize ve eşini yılbaşında sahne almaları için anlaşıır ancak Pakize’nin eşi çok ağır hastalanır. Bunun üzerine barın işletmecisi Yenal’ın aklına bir zamanlar bir grupta sahneye çıkmış olan Osman gelir. “Osman gelmiş aklına.. artık son ihtimal.” (Tunç, 2021: 462). Osman parasız olduğu için işi hemen kabul etmiş. Pakize Osman’ı ilk gördüğünde onun yakışıklılığı dikkatini çeker. Osman o gece orgun başına geçtiğinde kendini çok kötü hisseder. Zenginlik içinde doğup lüks bir yaşam süren Osman, bu durumlara düşmesi ona çok ağır gelir. Konservatuar eğitimi olmayan senelerce piyano eğitimi alıp besteler yapan Osman çok ünlü bir müzisyen olmak istemiştir ancak hayatının sonlarında geçinmek için düşük ücretlerle çalışmak zorunda kalan bir müzisyen olmuştur. “Altı yaşından itibaren piyano dersi almış. Ama konservatuar eğitimi yok.” (Tunç, 2021: 458). Hayalleri ve hayatı bambaşka olan Osman’ın bir restoranda org çalmak ağırlına gittiğinden ağlayacak duruma gelmiştir. “Osman başına geçti ama tuşlara bastığı yok.. ağlayacak neredeyse..” (Tunç, 2021: 463). Osman’ın her ne kadar ağırlına gitse de o gece org çalıp parasını kazanır. O akşamdan dokuz ay sonra Yenal’ın yine Osman’a ihtiyacı olur. Pakize’nin eşi yine

hastadır ve Osman'ı çağırılmışlardır. Osman parasız olduğu için iş teklifini yine kabul etmiştir. Geçen süre zarfında Osman kendini daha da geliştirmiş hatta hiç sevmediği arabesk parçaları bile para kazanmak için öğrenmek zorunda kalmıştır. O geceden sonra Pakize'nin eşi Özgen'in hastalıklarından sıkılan Yenal bir karar almış ve Özgen yerine artık Osman'la çalışmaya başlamıştır. Pakize bundan sonra sürekli Osman'la sahne almaya başlar. Pakize'nin eşi bu duruma karşı çıksa da borçları ve hastalığı sebebiyle bir süre sonra bu durumu kabullenir. Pakize'nin eşi Özgen bir süre sonra da vefat eder.

Osman kaldığı otelde uzun zamandır ödeme yapamamıştır. Oteldekiler ödeme yapılmazsa kendisini içeri almayacaklarını söylerler. Osman'ın başka otelde de kalacak parası olmadığı için aklına bir tek beraber çalıştığı Pakize gelir. Program bittikten sonra Osman Pakize'ye kendisinde kalabilir miyim diye sorar. Pakize o gece Osman'ı kabul edip geceyi geçirmesi için onu evine götürür. Osman ertesi gün hazırlanıp girmek istese de Pakize Osman'ın kalacak yeri olmadığını bildiğinden bir yer bulana kadar kendisinde kalmasını teklif eder. O günden sonra Pakize'nin evinde kalmaya başlayan Osman bir süre sonra onunla sevgili olur. Osman Pakize'yi sevdiği için değil; onun iyi bir insan olması ve kalacak bir yeri olmadığı olmaması nedeniyle onunla sevgili olur. “Bende kalmaya başladı. O arada da açıldık birbirimize.” (Tunç, 2021: 470). Pakize bir süre sonra sesinden rahatsızlanır ve ameliyat olur. Bunun üzerine şarkıcılık hayatı biter ve ekonomik sıkıntılar başlar. Osman bir süre iş arasa da bulamaz ancak evde yatmaya devam eder. “Osman'ın bir şey yaptığı yok, bütün gün evde, kafasına göre takılıyor. Nerden geliyor bu değirmenin suyu, umurunda değil.” (Tunç, 2021: 470). Osman'ın sürekli evde işsiz bir şekilde yatması Pakize'yi rahatsız etmeye başlar. “Osman'ın bir şey yaptığı yok, bütün gün evde, kafasına göre takılıyor. Nerden geliyor bu değirmenin suyu, umurunda değil.” (Tunç, 2021: 470). Pakize Osman'dan zamanla şikayetçi olsa onun yalnız olduğunu bildiğinden ona acır ve evinde bir süre daha kalmasına müsaade eder. “Ben de olmasam hayatta yapayalnız kalacak.” (Tunç, 2021: 475).

Osman arada iş bulsa da işe geç gittiğinden veya sürekli şikayet ettiğinden işten atılmaktadır. “İlla mesele çıkarır.. üç gün sonra koyarlar kapıya.” (Tunç, 2021: 471). İş bulup çalıştığında parasını alıp bu parayla çiçek ve içki alır. Osman hayatı boyunca para yönetmeyi bilmediğinden zor durumda kazandığı parayı da gerekli bir şekilde harcamayı bilmez. “Para tutmayı bilmezdi. Bir işe başlamış mesela, yevmiyesini almış, eve bir kilo Jumbo karidesle gelir veya bir şişe viskiyle gelir veya bana çiçek almış.”

(Tunç, 2021: 473). Pakize bu durumdan rahatsız olur. Ev işlerinde Osman'ın yardım etmemesine kızsda da geçmişte hizmetçilerle büyüyüp rahat bir hayat sürmüş olduğu için onu anlamaya çalışır. "Hizmetçilerle büyümüş çünkü. Elini sıcak sudan soğuk suya sokturmamışlar." (Tunç, 2021: 472).

Osman Pakize'ye aşık değildir onunla mecburiyetten yaşamaktadır. Yalnızlıktan, çaresizlikten ve parasızlığı nedeniyle kalacak yeri olmadığından Pakize'ye aşık olmasa da aşık gibi davranır. "Aşkdan gibi yapmış olsam da onunla yaşamaya aşktan başlamadım. Korkunç derecede yalnızdım, karşıma Pakize çıktı." (Tunç, 2021: 495). Osman hayatı boyunca sadece Şebnem'i sevmiş ve sadece ona aşık olmuştur. "Aşk bir tek Şebnem'le yaşadım." (Tunç, 2021: 496). Pakize, ilişkinin başında Osman'ın kendisine aşık olup birlikte yaşadığını düşünür ancak zamanla Osman'ın ona olan aşkıdan şüphe duyar. "Valla o da bana aşık diye birlikte oldum ama sonra sonra.. çok da emin olmamaya başladım." (Tunç, 2021: 472). Pakize mekanlarda şarkı söyleyerek geçimini sağlamaktadır. Osman'la da çalıştığı bir mekanda iş sebebiyle tanışır. Pakize'nin zaman içerisinde sesinde sorun oluşur ve ameliyat olmak zorunda kalır. Geçirdiği bu ameliyat sonrası şarkıcılık hayatı biter. "Bana taşındıktan sonra sesimde sıkıntı başladı. Bir süre idare ettim, sonunda ameliyat dediler. Oldum, bu sefer de şarkıcılık hayatım bitti." (Tunç, 2021: 470). Şarkı söyleyerek para kazanamayacağından evin geçimini sağlamak için pazarda tişört satmaya başlar. Osman, geçmişte yaşadığı hayat sebebiyle Pakize'nin pazarda tişört satmasından utanır. Osman işsiz olduğu dönemlerde bile pazarda satış yapılmasından utandığı için Pakize'nin yanına yardıma bile hiçbir zaman gitmez. "Bir kere bile gelip bakmadı. Utanıyordu pazarcılık yapmamdan. Kaç kere bırak dedi." (Tunç, 2021: 471).

Pakize, Osman'ın çalışmaması ve ona olan aşkının bitmesi sebebiyle ayrılmak ister. "Aşk da bitti.. sıkıntılar arttı.. maddi manevi çekemiyordum Osman'ı." (Tunç, 2021: 470). Osman'a bu durumu söylediğinde onun ev bulana kadar yanında kalmasına müsaade edeceğini söyler. Osman uzun bir süre ev bulamadığı için Pakize'nin evinde kalır. "Osman'la ayrılmışsınız ama bir ev bulup çıkamadığı için sizinle oturmaya devam ediyormuş." (Tunç, 2021: 470). Ayrı bir eve çıkıp kira ödeyebilmek için iş arayan Osman caz kulübünde piyanistliğe başlar. İş bulduğu için Pakize ile tekrar sevgili olup aynı evi paylaşacaklarını düşünen Osman bu konuda yanılır. Pakize bu ilişkiyi bitirmiştir ve barışmayı düşünmemektedir. "Baktım yüzünde güller açıyor. Caz

kulübünde piyanistliğe başlıyorum Pakize dedi. Hayırlı olsun, çok sevindim dedim. Sarılıp öpmeye kalktı. İş buldu ya, tekrar sevgili olacağız sanıyor. Yok öyle bir şey. Bitti.” (Tunç, 2021: 473).

Osman Pakize’nin barışmayıp evden ayrılacağını anladığı için üzülür ve ağlamaya başlar. “Bir ağlamaya başladı. Ama nasıl.. hıçkıra hıçkıra.. içim parçalandı.” (Tunç, 2021: 473). Pakize haline çok üzülür ve bir süre daha kalmasına izin verir. Osman evden gitmeyi aslında çok istemektedir hatta bu eve taşındığı ilk günden beri aklında bu evden gitmek vardır. “Gitmeyi, seninle yaşamaya başladığım ilk günden beri düşünüyorum.” (Tunç, 2021: 498). Osman, mecburiyetten kaldığı Pakize’nin evinde kendini sığıntı gibi hisseder. “Şimdi geçinmek için pazarda tişört satan Pakize’nin evinde SIĞINTIYIM.” (Tunç, 2021: 492). Osman’ın hayatı iyi gitmez. Ev bulamayıp gidemediği için sığıntı gibi yaşadığı Pakize’nin evi ve iş yerinde Argun’un kendisine olan kötü tavırları ona ağır gelmektedir. Bazen içinde bulunduğu bu iki durumdan hangisinin daha ağır olduğunu düşünür. “Pakize mi daha ağır, Argun mu?” (Tunç, 2021: 504). Osman romanın sonunda hayatı hakkında bir tespitte bulunur. Yaşamını belirleyen ve bitiren şeylerin korkuları ve zayıflıkları olduğu düşünür. Bu ikisi onun için bir çeşit kısırdöngüdür. “Yaşamımı belirleyen ve sonunda beni bitiren KORKULARIM ve ZAYIFLIKLARIM. Kısırdöngüm. Korku insanı zayıf düşürüyor, zayıflık korkuları artırıyor.” (Tunç, 2021: 504). Kendi hayatı hakkındaki bu tespitleri zihninden geçirirken çalıştığı son çalıştığı yer olan Ella’da bir sigara molasına çıkar ve roman burada sonlanır.

NECMİ BEY (Osman, 2021): Romandaki Necmi karakteri Osman’ın babasıdır. İstanbul Teknik Üniversitesinde profesördür. Kendisi görgülü, bilgili , anlayışlı ve kıbar bir adamdır. “Haza beyefendi, görgülü, bilgili, zevk sahibi bir adamdı. Teknik üniversitede profesördü.” (Tunç, 2021: 77). Türkçeyi düzgün kullanan, giyimine dikkate eden, üniversitede otoriter birisidir. “Tane tane konuşur, ilginç kelimeler kullanır.. duruşu muruşu havalıydı çok.. otoriter olduğu belliydi. İTÜ’de profesör sonuçta adam, normal. Acayip de şık giyinirdi.” (Tunç, 2021: 152). Otoriter olan Necmi Bey aynı zamanda kibirli birisidir. Herkesi beğenmez, kimseyle hemen muhatap olmaz. “ ..çok kibirli bir adamdı.. herkese selam vermez, hep bir üstünlük taslar.. mütevazı biri değildi yani.” (Tunç, 2021: 123). Her şeyin en iyisini kendisinin bildiğini, yaptığı her işte çok iyi olduğunu düşünür. “Her şeyi çok iyi yapar çünkü, en iyi hoca o, en iyi baba

o, en iyi o yüzer, en iyi o tenis oynar, briçte bir numaradır.” (Tunç, 2021: 91- 92). Gösterişi çok seven Necmi Bey papyon ve fular sevmez ve asla takmaz. “Gösteriş sevdiğin halde fular bağlamazdın, papyon takmazdın, robdöşambrdan nefret ederdin.” (Tunç, 2021: 187).

Necmi aslen Kastamonuludur. “Necmi bey aslen Kastamonuluydu, babası oranın köklü ailelerinden” (Tunç, 2021: 77). Necmi kendisinin köklü bir aileden geldiğini söylese de eşi ve eşinin ailesi Necmi’nin babasının yoksul bir köylü olduğunu söylemektedir. “Oysa anne tarafımın sitem ve nefret karışık bir tonla anlattıklarına göre yoksul bir köy çocuğuydu senin baban.” (Tunç, 2021: 186). Necmi Bey kendini dışarıya olduğundan farklı göstermeye çalışmaktadır. Ailesinin durumunu bile saygınlığı ve itibarı için farklı anlatmaktadır. Babası yoksul bir köylü olduğu halde onu zeki bir sanayici olarak tanıtır. ”Gösterişi çok severdin ve eve gelen her konuğuna babanın çok zeki ve öncü bir sanayici olduğuna ilişkin uydurma bir öykü anlatırdın.” (Tunç, 2021: 185). Bu uydurduğu hikâyeleri ise gelen her misafire göre değiştirir. “Öykünü dinleyicilerin durumuna göre değiştirirdin.” (Tunç, 2021: 186). Necmi kendini kusursuz biri gibi gördüğü için kendisine yoksul köylü bir baba değil aksine zeki bir sanayici baba yakıştırmaktadır. “Ama senin kendin için uydurduğun özgeçmişe babanın savaştan kaçan bir asker kaçağı olması değil, çeşitli talihsizlikler nedeniyle ADINI ÜLKE TARİHİNE YAZDIRAMADAN ÖLEN bir sanayici olması yakışıyordu.” (Tunç, 2021: 186).

Kendisi saygın olma isteğinden profesör olmuştur. Necmi Bey’in profesör olmayı istemesinin bile nedeni sadece saygınlıktır. “Çünkü üniversite hocalığı çok saygıdeğer bir mertebeymiş, memleketin en iyi üç teknik üniversitesinden birinde hoca olmanın değeri, saygınlığı başka şeyle ölçülür müymüş?” (Tunç, 2021: 100).

Kendisi baskın karakterli, otoriter birisidir. Evinde sadece onun sözü geçmektedir. ”Necmi bey ne derse o olurdu.” (Tunç, 2021: 78). Dışarıda çok kibar ve anlayışlı olan bu adam evde tam tersi çok katı, anlayışsız, eşine şiddet uygulayan birisidir. “Çok dominant bir karakterdi Necmi amca.. her şey onun istediği gibi olacak.. kararları ille o verecek” (Tunç, 2021: 122). Osman ondan gizli gitar aldığı anda hemen o gitarı parçalamıştır. “Duvara vura vura kırdı o canım gitarı.” (Tunç, 2021: 46). Çünkü gitar çalmayı oğluna yakıştırmaz, kendisi oğlunun daha saygın bir müzik aleti olduğunu

düşünen piyano çalmasını ister. Necmi Bey'in karısı üzerinde bir tahakküm kurmuştur, eşi Mahmure Hanım ondan izinsiz çarşıya bile gidemez. Evde ayakkabı kutusunda duran ayakkabıların altına bakıp eşinin dışarı çıkıp çıkmadığını kontrol eden Necmi Bey, Mahmure Hanım üzerinde baskı ve korku oluşturmuştur. Bu durum kadın için adeta işkenceye dönmektedir. Osman annesinin durumunu kan kusturdu şeklinde ifade eder. “Kan kusturdu kadına kan! Ondan habersiz çarşıya bile çıkamazdı. Kaç kere bu ayakkabılar kutusunda idi, niye çıktı, benden gizli süslenip bir yere mi gittin diye kavga çıkarmadı mı?” (Tunç, 2021: 135). Mahmure Hanım, Necmi Bey'in sözünden çıktığında eşi kendisine şiddet uygular. “Annemi hep dövüyordu bilmiyor musun?” (Tunç, 2021: 136).

Dışarıda anlayışlı ve kibar bir portre çizen Necmi Bey, evinde eşini döven, kıskanç bir insandır. Bir yılbaşı günü fakülteden arkadaşlarıyla toplanırlar. Yılbaşı eğlencesinde arkadaşı Sermet Beyi Mahmure Hanım'ı dansa kaldırdığı için bir bahane ile oradan ayrılırlar. Eve gelince Necmi Bey eşini başka bir erkekle dansa kalktığı gerekçesiyle döver. “Sermet Bey annemi dansa kaldırdı diye sudan bir bahane bulup kıyamet koparmadı mı?” (Tunç, 2021: 135). Eşi Mahmure, maruz kaldığı şiddetin izleri görülememesi için odasında günlerce yatar. Necmi Bey durumu kimse anlamasın diye evde bir odada yatan eşinin midesini bozduğunu söyleyip durumu gizler. “Millete hiç belli etmedi nasıl kıskanç bir ruh hastası olduğunu, herkese Mahmure midesini bozmuş, yatıyor dedi diye anımsatıyordum.” (Tunç, 2021: 136). Eşiyle tartıştığı zamanlarda karısı evden gittiğinde onu tehdit ve zorla eve getirtmektedir. “Dört- beş gün sonra nasıl tehdit ettiyse artık annem geri döndü.” (Tunç, 2021: 136). Eşini geri çağırmasının nedeni onu çok sevdiğinden değildir. Dışarıdaki itibarı ve saygınlığının bozulmasından korkmaktadır çünkü onun ailesi dışarıdan kusursuz görünmelidir. Bu nedenle evde perdeleri sürekli açık tutar. Herkesin onun güzel hayatını görmelerini ister. “Babam bu yüzden mi acaba perdeleri hep açık tutuyordu acaba, mahalleye karşı istediğiniz gibi bakın, çok mutlu bir aileyiz, bizde dayak sopa olmaz demek için mi?” (Tunç, 2021: 71).

Necmi Bey karısına saygı duymayıp onun incinmesinden korkmaz, onun üzüleceğini bildiği halde yanında başka kadınları sürekli över. “Kadında ne gözler var be! Sırf şu gözlere servet feda edilir!” (Tunç, 2021: 260). Dışarıda kibar ve saygılı olan Necmi Bey aynı saygı ve kibarlığı evde eşine göstermez.

Necmi Bey yalnızca karısına değil oğlu Osman’a da şiddet uygular. Osman piyano çalmak istemediğinde piyanonun kapağını parmaklarına indirip canını yakar. “... böylece çalmak istemiyorum diye ağladığımda kapağını parmaklarıma değecek kadar indirebiliyordum.” (Tunç, 2021: 70). Oğlu onun istediği gibi piyano çalmazsa karşılığını görecektir çünkü evinde herkes Necmi Bey’in istediği gibi yaşamalıdır. Osman, babasının bulunduğu işe bir iki gün gidip sonrasında istifa eder. Bu durumu babasından izinsiz yaptığı için Necmi Bey çok sinirlenir ve Osman’a vurur. “Daha sözümü bitirmeden ulan it, ben senin için millete ağız eğiyorum sen bunu mu yapıyorsun diye suratıma iki tokat geçirdi.” (Tunç, 2021: 135).

Necmi Bey’in eşi vefat ettikten sonra Osman annesinden kalan mirasla evden ayrılır. Necmi Bey yine her şeye karışmak ister. “Yine her şeye karışıyor, öyle yaptırma, böyle yaptırma.” (Tunç, 2021: 52). Osman ise artık babasını dinlemez. Bu durum yıllardır evde sürekli sözü geçen Necmi Bey’i çok rahatsız eder. Eşi öldükten sonra komşuları Hale Hanım’la görüşmeye başlar. “Bu arada babamla Nazan Hanım’ı Divan Oteli’nden çıkarlarken gördüm.” (Tunç, 2021: 71). Bir süre sonra Necmi Bey Hale Hanım’la birlikte yaşamaya başlar. Oğlunun evine gelen kızları eleştirip kendisi ise evli olmadığı kadınla birlikte yaşar. “Kendisi Hale Abla’yla nikâhsız oturuyordu ama ona yasak yok yok, bütün yasaklar bize.” (Tunç, 2021: 265).

Necmi Bey iyi bir akademisyendir. “Yalnız kabul etmem gerek, kötü bir hoca değil.” (Tunç, 2021: 100). Öğrencileri tarafından sevilip sayılan otorite birisidir. Kendisi bir dönem gençlere nasihat vermek için bir kitap yazar çünkü onun gibi birinin öğütlerini herkes bilmeli ve hayatında uygulamalıdır. “En büyük yapının da Genliğe Altın Nasihatler risalesiydi.” (Tunç, 2021: 203). Necmi Bey bir gün oğlu Osman’ı göğsünde ciddi bir ağrı oluşunca aramıştır ancak oğlu onu sevmediğinden bu durumu umursamaz. Kimse hastaneye götürmeyince Necmi Bey adadaki evinde ölü bulunur. “Bugün öldün baba.” (Tunç, 2021: 185).

ARGUN BEDİZ (Osman, 2021): Argun Bediz Osman’ın çalıştığı Ella Caz Kulübü’nün sahibidir. “Ella Caz Kulübü’nün sahibi Argun Bediz.” (Tunç, 2021: 440). Osman bu kulüpte piyanist olarak çalışır. Argun Bediz evlidir ancak eşini aldatmaktadır. “Argun bey evli çünkü.” (Tunç, 2021: 26). Argun Bediz, Osman’la Nişantaşı’nda tanışır. “Vali Konağı’na yeni taşınmıştık, orada oturuyorduk.” (Tunç, 2021: 440).

Kendisi köpek gezdirirken sürekli Osman'la karşılaşır. "Onu dolaştırırken Osman'la sık sık karşılaşıyorduk." (Tunç, 2021: 440). Argun Bediz bu karşılaşmaların tesadüfî bir şekilde olmadığını bilmektedir. "Asıl Özcan Tanrısever'in damadı olduğumu duymuş." (Tunç, 2021: 441). Argun Bediz, Özcan Tanrısever'in damadıdır. Kendisi kayınpederinin şirketinde yönetim kurulunda olduğu için konser organizasyonlarını yapar. Osman da bu durumu bildiği için kendisiyle yakınmak kurmak ister. Osman evine eşiyile birlikte davet etse de Argun Bediz, Osman'ın esas niyetini bildiğinden kendisiyle yakınlık kurmayıp görüşmek istemez.

Osman video olayından sonra maddi sıkıntılar çekince Argun'dan iş ister. Argun Osman'a aslında yardımcı olmaktan ziyade onun kötü durumunu görmek için onunla görüşmek ister. "Meraktan çağırdım aslında.. iş vereceğim falan yoktu." (Tunç, 2021: 445). O sırada Argun'un gerçekten bir piyaniste ihtiyacı olmuştur bu nedenle kendisini işe alır. Argun röportaj esnasında Osman'la arkadaş olduğunu onunla gezip içtiğini söyleyip kendisini iyi biri gibi göstermeye çalışır. "Samimiydik, çok yakın olmasa da arkadaşımdaydı sonuçta. Programdan sonra kalır bazen, içeriz, sohbet ederiz veya başka bir yere gideriz." (Tunç, 2021: 447). Gerçekte ise Osman'a sürekli bağırıp çağırıp ona sürekli eziyet eder. "Ama olur mu, ezecek adam arıyor.." (Tunç, 2021: 451). Argun diğer çalışanlarından çok Osman'ı ezer çünkü Osman diğerleri gibi karşılık vermeyip sessizce dinler. "O yüzden bize karşı dikkatliydi ama Osman abinin canına okurdu." (Tunç, 2021: 451). Röportaj sırasında Osman'a maddi olarak da yardım etmese bile öyleymiş gibi ifade eder. "Çok kolladım ben Osman'ı.. parayı hiç mesele etmedim." (Tunç, 2021: 447). Argun röportaj boyunca yalanlar söylemiştir. Bu yalanlarından biri de Şebnem'le ilişki yaşadığını iddia etmesidir. Röportaj yapan kişi kendisine Osman'ın eşini sorduğunda onunla bir şeyler yaşadığını söylese de böyle bir durum romanda yaşanmamıştır. "Bir şeyler yaşamıştık Şebnem'le." (Tunç, 2021: 443). Evli olduğu halde Şebnem'le yakınlaşmak ister ancak Şebnem onu reddeder.

ÖZGEN (Osman, 2021): Özgen, Osman'ın son zamanlarındaki sevgilisi olan Pakize'nin ölen eski kocasıdır. Özgen müzikle uğraşan bir kanun sanatçısıdır. "Özgen kanun sanatçısıydı, ben şarkı okuyordum." (Tunç, 2021: 461). Eşiyile birlikte sahne alan Özgen zengin olmak ümidiyle bir meyhane açar. Bu işletmeyi krediyle açtığı için işler iyi gitmeyince bir süre sonra batarlar. "Beyoğlu'nda meyhane açmıştı, kredi çekti .Battık tabii." (Tunç, 2021: 467).

Özgen alkol problemi olan birisidir. Bu alkol sebebiyle de meyhane işinde çok dolandırılmış ve kendisinin batmasına sebep olmuştur. “İnsan alkolik olunca gelen tokatlıyor, giden tokatlıyor.” (Tunç, 2021: 467). Bu batma durumu ve kendisinin alkolik olması sebebiyle evliliği iyi gitmez. Bu durumların üstüne kendisi hastalanır. Sürekli hastanede birkaç gün yatıp çıkar. Hastalık sebebiyle çalıştığı işten çıkarılır ve yerine Osman alınır. Eşiyle Osman’ı yan yana görünce onları çok kıskanıp olay çıkarır. “Özgen delirdi, yıktı geçirdi ortalığı.” (Tunç, 2021: 468). Ne kadar olay çıkarsa da onların birlikte sahne almasına engel olamamıştır. “Çıktım tabi.. Özgen de kendi kendine delirdi durdu.” (Tunç, 2021: 468).

Özgen eşiyle bir gün kavga edip evden çıkar ve arkadaşına içmeye gider. O gece çok içer ve evden çıkacağı sırada merdivenlerden yuvarlanıp kafasını vurur. Hastaneye kaldırılır ancak tüm tedavilere rağmen o gece vefat eder. “Ben hastaneye gittiğimde ölmüştü.” (Tunç, 2021: 468).

CELALETTİN MERDAN (Osman, 2021): Romanın bir diğer karakteri emekli Başkomiser Celalettin Merdan’dır. “Emekli Başkomiser Celalettin Merdan.” (Tunç, 2021: 419). Celalettin Merdan Emniyet Müdürü Uluç Bey’in video skandalından sonra intihar eden genç erkek model için açılan soruşturmada görevlendirilmiştir. Bu olayın intihardan çok cinayet olma ihtimali yüksektir ancak dosya kapatılmak istendiği için başkomisere dolaylı yoldan baskı yapılır. “Ama kısa bir müddet sonra tamam uzatma, intihar işte denildi.” (Tunç, 2021: 425). Celalettin Merdan evlidir ve çocukları vardır. Çocukları bu dosya sebebiyle başlarına bir şey gelmesinden korktukları için babalarıyla dosyayı bırakmaları için konuşurlar. “Oğlumla kızım geçtiler karşıma, baba hayatımızla mı oynayacaksın, bırak şu işin peşini dediler.” (Tunç, 2021: 426). Çocukları ve eşi bu dosyayı bırakmalarını istediği için Celalettin Merdan emekli olur. “Sonunda verdim dilekçemi, emekli oldum.” (Tunç, 2021: 426). Başkomiser Celalettin Merdan kendisine verilen dosyaları inceleyen, amirlerinin kapat dediği dosyaları inadına incelemek isteyen birisidir ancak bu davanın büyük olması sebebiyle dosyayı kapatıp emekliliğini ister. “Boyumu aştı, ben de emekliliğimi istedim.” (Tunç, 2021: 425).

Celalettin Merdan olayın bir cinayet olduğunu herkes gibi bilir ancak deliller ortadan kaldırılmış ve adli tıp ise intihar olduğu yönünde bir rapor vermiştir. “Baktım şahit yok, delil yok, adli tıp intiharda ısrarlı, bu dosyadan bir şey çıkmayacak.” (Tunç,

2021: 426). Celalettin Merdan kendini aştığını düşündüğü bu dosyayı kapatıp emekli olup bu dosyadan kurtulmayı seçmiştir. Kendisi başta dosyayı kapatarak huzursuz olsa da emniyette de bunun gibi birçok dosya faili meçhul olduğu ve düzenin böyle hep bozuk olduğunu söyleyerek vicdanını rahatlatmayı seçer. “Vicdanım da rahat. Diyeceksiniz ki, cinayet olduğunu bile bile dosyayı kapatmışsınız, nasıl rahat? Ama o kadar çok olay var ki böyle. Cinayet şube faili meçhul kaynıyordu biz teşkilattayken. Siyasisi ayrı.. düz cinayeti ayrı.. hangi birini çözeceksin? Düzen bozuktu düzen.” (Tunç, 2021: 427).

ULUÇMÜDÜR (Osman,2021): Yeşil Peri Gecesi romanında ayrıntılı bir şekilde tanıtilen İstanbul Emniyet Müdürü Uluç Bey burada da karakterin devamı niteliğinde karşımıza çıkar. Serinin ikinci romanı olan Yeşil Peri Gecesi’nde video skandalının patlamasıyla roman biter. Karakterlerin söz konusu video skandalı ve sonrasında yaşadıkları gelişmeler, serinin devam romanı olan *Osman*’da ayrıntılı biçimde ele alınmaktadır. Uluçmüdür’ün olduğu her yerde korumalar sıralanır ve herkes ona aşırı saygı gösterileri sunar. Kendisinin olduğu yerde her şeye çok dikkatli ve özenli davranılır. Uluçmüdür’ün olduğu yerde bir güç ve otorite gösteri sunulur. Osman’ın yorumuyla adeta bulunduğu yerlerde olağanüstü hal yaşanır. “Uluç Bey’in olduğu yerde bir türlü bir tür olağanüstü hal yaşanıyor resmen.” (Tunç, 2021: 411).

Uluçmüdür evli ve iki çocuk babasıdır ancak kadınlara ayrı bir ilgisi vardır hatta bu ilgi yalnız kadınlarla sınırlı değildir. “Uluç müdür kadınlara fazla düşkündü. Sadece kadınlara da değil.. anladınız işte.” (Tunç, 2021: 420). Dışarıdan dindar, ahlaklı ve ülkesini çok seven biri gibi görünen bu adam eşi dışında başka kadınlarla olmakta ve rüşvet, hile gibi birçok karanlık işle uğraşmaktadır. “Asıl rüşvet irtikap hile desise.. her yol vardı Uluç müdürde. Arkası çok karanlıktı.” (Tunç, 2021: 423). Birçok yolsuzluk yapar ancak yaptığı yolsuzluk ve usulsüzlükleri herkes bildiği halde gücünden korktuğu için kimse bunu açık açık söylemeye cesaret edemez. “Zaten yolsuzluk söylentileri herkesin diline düşmüştü de basın açık açık yazamıyordu” (Tunç, 2021: 423). Emniyet müdürü bu gücünü çok iyi kullansa da bir video olayı ile her şeyi biter. Videoda kendisi dışında bir kadın ve bir de erkek bulunmaktadır. Bu erkekle olan münasebeti yüzünden tüm kariyeri biter. Romanda iki kadınla eşini aldatmasının bir şekilde kapatılıp önemsenmeyeceğini ancak işin içinde bir erkek olduğu için bu kadar büyüdüğünü yazması dikkat çekicidir. “Müdür iki kadınla birlikte olsaydı mesele bu kadar

büyümezdi. Üç kadın beş kadın olsa bile kulağı çekilirdi, gözden düşerdi tabii.. sonuçta kapanırdı. Ama bu olayda en üstte bir adam var anlıyor musunuz?” (Tunç, 2021:425). Bu olay sonrasında Uluç Bey görevinden alınır ve ortadan kaybolur. “Adam görevden alınmış ama emniyet müdürü sonuçta, eli kolu her yere uzanıyordur, insanın hayatını bitirir.” (Tunç, 2021: 128).

MEVLÜT KÜÇÜK (Osman, 2021): Romanın bir diğer erkek karakteri Osman’ın eski kapıcıları olan Mevlüt Küçük’ tür. “Atlas Palas’ın eski kapıcısı Mevlüt Küçük’ün...” (Tunç, 2021: 372). Hakkındaki bilgileri eşiyle Osman hakkında yapılan röportajla öğrenmekteyiz. Mevlüt küçük evli ve üç çocuk babasıdır. Eşiyle birlikte Osman Bey’in bir dönem oturduğu apartmanda kapıcılık yapmaktadır. Bir süre sonra apartman yöneticisi Turan Bey onları çıkartıp yerine daha ucuza çalıştıracığı Türkmenistanlı bir kadın alır. “Turan bey çıkarttı bizi, yönetici.” (Tunç, 2021: 373).

Mevlüt Küçük bu işten çıkarılınca bir süre seyyar satıcılık yapar daha sonra ise kardeşiyle manav tezgâhı açıp çalışmaya başlar. “İGDAŞ’ın karşısında manav tezgâhı vardı, kaynımla birlikte.” (Tunç, 2021: 373). Mevlüt Küçük vefatından bir süre önce öksürük sıkıntısı yaşar. Bir gece fenalaşınca ambulansla hastaneye yetiştirilir. Orada zatürre olduğu anlaşıp hastaneye yatırılrsa da hastalığı ilerleyince sekiz gün sonra vefat eder. “Sekizinci günü sabahla telefon geldi, Mevlüt Küçük vefat etti, başınız sağ olsun dediler.” (Tunç, 2021: 373). Mevlüt Küçük vefat ettiğinde elli yaşındadır. “Beşinci ayda 50 olacaktı.” (Tunç, 2021: 373).

İSMAİL SAKA (Osman,2021): Osman’ın ölümüne sebep olan kamyonun şoförü İsmail Saka’dır. “Kazayı yapan kamyonun şoförü İsmail Saka.” (Tunç, 2021: 211). İsmail Saka kırk dört yaşındadır ancak kazadan sonra bu duruma çok üzüldüğü için kendini daha yaşlı hissetmektedir. “Kırk dört.. ama daha yaşlı gösteriyorum. Bu kaza beni en az on yaş ihtiyarlattı beni.” (Tunç, 2021: 212). İsmail Saka evlidir ve üç çocuk sahibidir. “Var. İki kız bir oğlan.” (Tunç, 2021: 212).

İsmail Saka taşeronla bağlı şirkette kamyon sürücüsü olarak çalışır. “Taşeronla çalışıyordum ben.” (Tunç, 2021: 211). Taşeron şirketinden önce bir toptancı şirketinde iki sene çalışır ancak iş yeri batınca işsiz kalır. “Evvelce bir toptancı şirketinde çalışıyordum.. depocuydum, marketlere gıda gönderiyorduk. İki sene çalıştım orda.. iyiydi ama patron batınca işsiz kaldık. Ondan önce bir seneye yakın boştaydım.” (Tunç,

2021: 212). Bir süre işsiz kaldıktan sonra ehliyet alıp kamyon şoförlüğü yapmaya başlar. Taşerona bağlı çalıştığı işte kamyonla moloz döker. Ağır şartlarda günde on beş bazen on yedi saat çalışır. “Ondan önceki gün de on yedi saat çalışmışım.” (Tunç, 2021: 213). Kazanın olduğu gün de çok uykusuz olduğu için direksiyon başında uyuyakalır. “Kullanırken.. evet. Çarpınca açtım gözümü ..hayal meyal hatırlıyorum onu da. Bayağı gitmişim, durmuşum, sonra tekrar gözüm kapanmış.” (Tunç, 2021: 214). Uyuyakaldığında esnada Osman Bey’i görmediği için kaza yapar. İsmail Saka, Birinin ölümüne sebep olduğu için vicdan azabı çeker, bu nedenle mahkemede direksiyon başında uyuduğunu söylemeye karar verir. “Avukata da söyledi.. mahkemede uyuyordum diyeceğim dedim.. sakın öyle bir şey yapmaya kalkma, katiyen kurtaramam seni dedi. Ama söylemeyeceğim, ne olacaksa olsun artık.. kaç sene verirlerse versinler. Uyuyamıyorum. Çarptığım adamı düşünmekten uyuyamıyorum.” (Tunç, 2021: 215).

FETHİ KARIŞ (Osman, 2021): Fethi Karış, Osman’ ın çalıştığı kulüpte şef garsonluk yapmaktadır. “Ella Caz Kulübü’nün şef garsonu Fethi Karış.” (Tunç, 2021: 24). Kendisini Osman’ın ölümüyle ilgili yapılan röportajla tanırız. Fethi Karış’ın eşi onun gece çalışmasını istemez. “Hanım gece çalışmamı istemiyor.” (Tunç, 2021: 27). Bu nedenle gündüz çalışabileceği bir lokantada iş bulur. “Gündüze geçiyorum. Tarabya’da balık lokantası.” (Tunç, 2021: 27).

TURGUT ENİŞTE (Osman,2021): Necmi Bey’in kız kardeşi Münevver Hanım’ın eşidir. Turgut Enişte’ nin zeytinlikleri olmadığı halde varmış gibi yalan söylemektedir. Evli olduğu halde eşiyle yıllardır ayrı yaşar. Bu cümle dışında Turgut Enişte hakkında bir bilgi bulunmamaktadır. “Senin de her zaman söylediğin gibi Turgut Enişte’lerin zeytinlikleri falan yok ama varmış gibi yapıyoruz, Zişan Abla’yla da Turgut Enişte’ nin yıllardır ayrı yaşadıklarını da bilmiyormuşuz gibi yapmayı sürdürüyoruz.” (Tunç, 2021: 194).

MUAMMER İLERİ (Osman, 2021): Muammer İleri, Gazi’nin babasıdır. Kendisi ünlü bir cerrahdır. “Babası çok ünlü bir cerrahtı, röportajları çıkardı gazetelerde.” (Tunç, 2021: 127). Evlidir ve oğlu Gazi ile anlaşamamaktadır. Gazi motor almak istediği için babasından para ister ancak babası maddi durumu elverdiği halde oğlu para vermez. “Muammer amca geberip gideceksin, motor alman için kuruş vermem demiş.” (Tunç, 2021: 140). Gazi bir kız yüzünden bir gün kavgaya karışır ve hastaneye yatırılır.

Gazi'nin babası bu duruma hem çok üzülür hem de çok sinirlenir. Sinirini hastaneye gelen arkadaşlarından çıkarmak ister çünkü Gazi'nin başına gelenler arkadaşları yüzünden olduğunu düşünür. Bu kısım romanda Osman'ın gözünden anlatılmaktadır. “Araya girip geçmiş diyeceğiz, Muammer Amca hangi yüzle geliyorsunuz, zaten sizin yüzünüzden yoldan çıktı bu çocuk diye üstümüze yürüdü.” (Tunç, 2021: 111). Annesi, oğlunun daha iyi hastanede tedavi görmesi için Alman hastanesine yatırmak ister ancak Muammer İleri bunu kabul etmek istemez. “Muammer Amca kopmuş resmen, sinirden boyun damarları şişmiş, sokaklarda berduşlarla it gibi kavgaya karışan çocuk için bir kuruş vermem Alman'a diye bağırıyor.” (Tunç, 2021: 111). Gazi'nin annesi Vildan Hanım eşini bir süre sonra ikna eder ve oğlunu istediği hastaneye yatırır. “Vildan Teyze başarmış. Bizden sonra Gazi'yi Alman'a geçirmişler, bugün taburcu oluyormuş.” (Tunç, 2021: 112). Hastaneden çıktıktan sonra Osman ve arkadaşları Gazi'yi evlerine ziyarete giderler. O esnada Gazi'nin babasıyla karşılaşır. Hastanede üzerlerine yürüyen adam evlerinde hiçbir şey olmamış gibi davranır Muammer İleri, oğlunun arkadaşlarına güler yüzlü ve misafirperver davrandığı için Osman çok şaşırır. “Tam çıkarken Muammer Amca gelmesin mi? Şimdi sıçtık dedi Çağatay. Ama adamda bir tatlı diller, bir neşe. Hastanede bizi dövmeyle kalkan o değil sanki.” (Tunç, 2021: 113).

ÇAĞATAY DERTSİZ (Osman,2021): Çağatay Dertsiz, Osman'ın yakın arkadaşıdır. “Osman'ın arkadaşı iş adamı Çağatay Dertsiz.” (Tunç, 2021: 114). Çağatay Boğaziçi Üniversitesinde okumuştur. Üniversitede İşletme Bölümünden mezun olmuştur. “Değilim, Boğaziçi İşletme mezunuyum ben.” (Tunç, 2021: 118). Osman, Çağatay'ın Boğaziçi'nde okumasının faydalarını sosyal hayatında gördüğünü düşünür. “Boğaziçili olmanın ekmeğini çok güzel yiyor, çok takdir ediyorum.” (Tunç, 2021: 101). Osman'la Çağatay Nişantaşı'nda aynı oturduklarından arkadaş olmuşlardır. “.. ikimiz de Nişantaşı'nda oturuyorduk.” (Tunç, 2021: 114). Çağatay 1992 yılında üniversiteden mezun olduktan hemen sonra işe başlamıştır. “92'de Boğaziçi'nden mezun oldum ben, hemen işe başladım.” (Tunç, 2021: 115). Daha sonrasında çalıştığı şirket 1994 yılında onu Ürdün'e yollar. “Ben 94'te Ürdün'e gittim.. çalıştığım şirket Amman'a gönderdi.” (Tunç, 2021: 115). Bright and McDorman isimli şirkette operasyon müdürü olarak çalışır. “Bright and McDorman'da.. Ortadoğu operasyon müdürü olarak gittim, üç yıl kaldım.” (Tunç, 2021: 115). Ürdün'den döndükten sonra 2004 yılında kendi şirketini kurar. “2004'te kendi şirketimi kurdum.” (Tunç, 2021: 117)

Kurduğu bu şirket bilişim teknolojileri üzerine çalışır. “Şirketlerin bilişim alt yapısını kuruyoruz.” (Tunç, 2021: 117).

Çağatay gençliğinde müzikle ilgilenir. Bateri çalan Çağatay, Osman’la aynı grupta müzik yapar. “Hayır ben bateri çalışıyordum.” (Tunç, 2021: 125). Çağatay müziği bir iş olarak görmez ona göre yaptıkları bu müzik gençlik hevesidir. “Gençlik hevesiydi müzik.” (Tunç, 2021: 125) .

Çağatay Dertsiz evlidir. Eşiyle iş yerinde tanışır. Bu evliliğinden çocukları olur. “İşyerinde tanıştık biz eşimle.. Amman’dan dönünce çıkmaya başladık, evlendik, çocuklarımız oldu.” (Tunç, 2021: 125).

KENAN ÖZTAŞ (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Müzik ile uğraştığından bir gün arkadaşı Mert ile bir müzik stüdyosu kurar. “Kenan’la Mert Feriköy’ün arkalarında bir yerde stüdyo kurmuşlar, gidip bakalım mı dedi.” (Tunç, 2021: 96). Kenan ortağı Mert ile anlaşamayıp sürekli kavga ettiklerinden bir süre sonra ortaklıklarını bozarlar. “Kenan Mert’le bozuşmuş, büyük kavga etmişler, stüdyodaki ortaklığı da bozmuşlar.” (Tunç, 2021: 133). Kenan ortalık bozulduktan sonra evlenir ve Bursa’ya yerleşir. Müzik işini bırakıp ticarete atılıp bir beyaz eşya mağazası açar. “Bursalı bir kızla evlenmiş, Bursa’ya yerleşmiş, beyaz eşya mağazası açmış.” (Tunç, 2021: 203).

TURAN BEY (Osman, 2021): Osman’ın bir zamanlar oturduğu Atlas Palas’taki apartman yöneticisidir. Kendisi hakkında az bilgiye sahip olduğumuz Turan evlidir. Sürekli apartman ile ilgilenmekte ve bu işi çok ciddiye almaktadır. “Turan’la karısı sürekli apartmandan yakındı, sanki yönetim toplantısındaız.” (Tunç, 2021: 266). Apartmandaki iyi çalışan kapıcıları, daha ucuza çalışacak birilerini bulunca hemen çıkartıp işlerine son verilir. “Turan Bey çıkarttı bizi, yönetici.” (Tunç, 2021: 373).

İSMET BEY (Osman,2021): Osman İsmet Bey’le komşularının bir davetinde tanışır. “İsmet Bey de konuşacak ne saçma konular buluyor, karısı bütün gece uyukladı, haklı kadın.” (Tunç, 2021: 266). Osman Bey’in Atlas Palas’taki komşusu İsmet Bey evli ve doktordur. Kendisi geçirdiği felç sebebiyle vefat eder. “Doktoru İsmet bey, Yargıcı’nın karşısında muayenehanesi vardı. Felç indi, öldü..” (Tunç, 2021: 374).

AKIN (Osman, 2021): Osman’ın tuttuğu ilk apartmandaki yöneticidir. Osman bekar hayatı yaşadığı için apartmanda onu istemediğinden evli olduğu düşünülür. Bekar

hayatı yaşayıp eve gidip gelen sayısının çok olması nedeniyle Osman'ı apartmandan attırmakla sürekli tehdit eder. Bir gün Teoman, Osman'ın evindeyken kapıya dayanır ve ev sahibini aradım diyerek yalan söyler. Aslında ev sahibi aramaz, Osman'ın gözünü korkutup evden çıkmasını ister. “Artık seni uyarmak için hiç kendimi yormayacağım, ev sahibini aradım, seni evden çıkaracak, toparlanmaya başla dedi, pis pis sırtıyor.” (Tunç, 2021: 137). Teoman bu duruma çok sinirlenip adamı tehdit ederek ev sahibini arar ve ev sahibinin durumdan haberi bile olmadığını öğrenir. “Nereden çıktı o dedi ev sahibim, adamın haberi bile yok” (Tunç, 2021: 138). Akın, Osman'ın ev sahibiyle de zamanında tartışmıştır. “O da burada otururken Akın'la papaz olmuş, hiç muhatap olmayın, delinin teki dedi.” (Tunç, 2021: 138). Teoman bu durumları öğrenince Akın'ın kapısına dayanıp onu tehdit eder. Bu tehditten sonra Akın bir daha Osman'ı rahatsız etmez. “Teo Akın'ı tehdit ettiğinden beri kapıma dayanan yok. Ne müziği kısıyorum artık ne çocuklara sessiz olun diyorum.” (Tunç, 2021: 139).

ZİYA SÖYLEMEZOĞLU (Osman, 2021): Ziya Söylemezoğlu antika dükkanı sahibidir. “Elit Antik'in sahibi Ziya Söylemezoğlu.” (Tunç, 2021: 75). Osman'ı çocukluğundan itibaren tanımaktadır. Osman'ın babası ve Osman ondan sürekli antikalar almaktadır. Ziya Söylemezoğlu babasından bu mesleği devralmıştır. Kendisi iktisadi ve ticari ilimler akademisini bitirmiş bir süre sonra babasının dükkanını işletmeye başlamıştır. “Öğrenciydim, okuldan vakit buldukça dükkâna yardıma geliyordum. İktisadi ve ticari ilimler akademisini bitirdim ben, Sultanahmet'teki.” (Tunç, 2021: 77). Ziya Bey'in evlenmiş olduğunu torunlarının rockçı olduğunu belirtmesinden anlamaktayız. “Benim torunlarım hep rockçı mesela..” (Tunç, 2021: 76).

OSMAN'IN DEDESİ (Osman, 2021): Osman'ın dedesi isimsiz bir şekilde romanda geçer. Necmi Bey, babasını insanlara sanayi olarak tanıtsa da eşi kayınpederinin yoksul bir çocuğu olduğunu söyler. “Oysa anne tarafımın sitem ve nefret karışık bir tonla anlattıklarına göre yoksul bir köy çocuğuydu senin baban.” (Tunç, 2021: 186).

3.2. BEKAR ERKEKLER

ERSİN (Kapak Kızı, 2021): Ersin romandaki erkek karakterlerden birisidir. İşi sebebiyle sürekli şehir dışındadır. Ersin banka müfettişi olarak görev yapmaktadır. Anadolu'nun çeşitli yerlerini gezip oradaki bankaları teftiş etmektedir. İlk görev yeri

olarak bir Orta Anadolu ilçesine gider. Buraya vardığında kendini yabancı hissetmiş olsa da her yeni bir görevde farklı yerler görüp farklı maceralar yaşayıp yeni insanlar tanıyacağını düşündüğü için mutlu olur. Bu şehirlerde insanlar arasındaki sevgi dolu ilişkilere tanık olup onların huzurlu hayatlarına dahil olacağı için heyecanlanır. “Oysa dört yıl yedi ay önce, ilk görev yeri olarak gittiği bir Orta Anadolu ilçesine gece yarısı indiğinde, kendini gizli görevle gelmiş bir yabancı gibi hissetmiş, içinde bir serüven beklentisinin filiz verdiğini duymuş, buralarda başına güzel ve ilginç olayların geleceğini, çeşit çeşit insan tanıyacağını düşünerek sevinmişti; gençlik işte!” (Tunç, 2021: 25).

Ersin mesleğe başladıktan sonra şehir şehir gezip şube teftişinde bulunmaya başlar. İşinin daha ilk yıllarında tecrübe sahibi olur. Şehirde gördüğü ilk otele girilmemesi gerektiğini, tuvalet temiz olmadığında otelciyi azarlamayı birkaç ay içerisinde öğrenir. İşinde bir yıl daha geçmeden küçük şehrin küçük otellerinden sıkılmaya başlar. Anadolu’ daki bu otellerin en iyisinde bile kalsa memnun olmamaktadır. Ersin’e banka müfettişliği başlangıçta ona keyifli gelse de bir süre sonra bu iş ona keyif vermemeye başlar. Statüsü ve geliri yüksek olan bir sürü gencin imrendiği bu iş onun için angaryadan ibaret olur. Angarya olarak gördüğü, mutlu olmadığı bu iş artık ona adeta yük olmaya başlar. “Bir yılı birkaç ay geçtikten, şehir şehir dolaşıp şube şube teftişlerde bulunduktan sonra, başlangıçta ona zevkli ve heyecanlı gelen bu işin bütün zevklerinin tükendiğini, bir sürü genç insanın imrendiği, geliri iyi, statüsü yüksek işin angaryadan başka bir şey olmadığını anladı, taşıdığı yük ağır gelmeye başladı.” (Tunç, 2021: 26).

Ersin yaptığı işten iyice bunalır. Gittiği her şubeyi birbirine benzetir. Banka müdürleri, çalışanlar, bankanın dekorları, şubelere gelen müşteriler hepsi birbirinin aynısıdır hatta Ersin’ e göre aralarında hiçbir fark bulunmamaktadır. Hayatının hep böyle tekdüze olacağı korkusu onu sarar. Her geçen günün öncekinin aynısı olması ve gelecek günlerin de böyle olacağını bilmesi onu huzursuz eder. Bu duygu ve düşünceler sebebiyle her teftiş sonrası kendinden bir parça kaybetmiş gibi hissetmeye başlar. “Her gün yarına ilişkin ümitleri azalıyor, her turnenin ardından kendinden bir parçayı kaybettiğini hissediyordu.” (Tunç, 2021: 27).

Ersin mesleğinin ilk yılından itibaren teftiş için geldiği bankaların bulunduğu küçük şehirlerden ve küçük şehirlerin kendine has ruhundan artık sıkılır. İleride yaşamının böyle küçük şehirlere hapsolmasından korkar. “Geleceğinin böyle bir şehre yazgılı olmasından korkuyordu.” (Tunç, 2021: 25). Ersin’in korkuları bununla sınırlı değildir. Ersin’in esas korkusu bu şehirlerde yıllarını harcarken hayata geç kalmaktan korkmaktadır. Hayata geç kalırken hayatın onu bu küçük şehirlere getirip her gün teftişlerde aynı eylemleri yapıp tembelliğe teslim olmaktan korkar. “Geç kalmaktan, hayatın onu dar alanlara getirip bırakmasından, o büyük ve inanılmaz tembelliğe teslim etmesinden çok korkuyordu.” (Tunç, 2021: 25).

Ersin Polatlı şubesine teftişe gider. Orada tüm hesapları on beş gün boyunca inceler. Bu teftiş sırasında bekar memurelerin kendisine olan bakışlarını fark eder. Ersin bu tarz bakışlara daha önceki teftişlerinde de maruz kalmıştır artık her görevde bekar memurelerin gelecek olan müfettişi bir mucize gibi beklediklerini bildiğinden bu durumdan rahatsız olur. Kendisine olan bu ilgi genellikle bakışlarla sınırlı kalsa da haddini aşanlar olur. Bazen evlilerin bile kendisine farklı niyetlerle yaklaştığına tanık olur. Ersin bu gibi olaylar yaşadığından bu küçük şehirlerdeki memurelerin bir eğlencesi veya kendisinin onlar için evlilik ümidi olmasından rahatsızlık duyar. “Onların bu küçük, insanca, ama inanılmaz ölçüde dar dünyalarının eğlencesi, hatta daha kötüsü ümidi olmaktan hoşlanmıyordu.” (Tunç, 2021: 28). Polatlı’dan ve her teftişte bulunduğu şehirlerden ayrılırken memurelerin bakışlarından ve kendisine olan davranışlarından kurtulduğu için mutlu olur.

Ersin Polatlı’daki görevinden ayrıldıktan sonra Ankara’ya giden otobüse biner. Ankara’da arkadaşında bir gece kalıp daha sonra İstanbul’a giden trene biner. “Ankara’da Hakan’la buluşacak, sakın bir gece geçirecekti.” (Tunç, 2021: 29). Ankara’da meslektaşı ve arkadaşı olan Hakan’da kalır. Bu ziyarette Ersin ve Hakan meslekleri üzerine konuşmaya başlar. Hakan işini iyi kazandırdığı için sevmektedir, Ersin ise bu işten sıkılmıştır. İş onu adeta boğar. “Boğuluyorum Hakan, dedi.” (Tunç, 2021: 33). Boğulduğu bu işten istifa etmeyi düşünmektedir çünkü çalışırken günlerinin boşa gittiğini, hayatının heba olduğunu fark eder. Kendisine vadedilen hedeflerle, maaşlarla, terfilerle ve imkanlarla ilgilenmez onları sıradan bulur. “Hayatının boşa gittiği, günlerin, gecelerin boşa gittiği duygusuna kapılıyordu çalışırken. Kendini, ne

kadar büyük hedefler ve imkânlar vaadedilmiş olursa olsun, küçük ve sıradan buluyordu.” (Tunç, 2021: 35).

Ersin kendisini boğan bu işi ve bu işi hatırlatan her şeyi itici bulur. Hakan’ın evinde konaklarken çantasını yere bıraktığında onu bürokrat, sıkıcı ve korkunç bulmuştur. Bir eşya olan iş çantası ona teftişlerindeki zamanlarını, karşılaştığı o insanları ve sevmediği işini hatırlattığı için kendisine korkunç ve sıkıcı gelir. “Ne kadar resmi bir çantaydı. Ne kadar bürokrat, ne kadar ağırbaşlı, sıkıcı, korkunç bir çantaydı. Bunca zaman bunu nasıl taşımıştı?” (Tunç, 2021: 31).

Ersin arkadaşı Hakan’la sohbet ederken işi gereği gezdiği şehirlerin kendisini boğduğunu söyler. Hakan küçük şehirlerin havasını sevdiğini söyleyince onu anlayamaz çünkü bu küçük şehirlerde kendisinin boğulduğunu hisseder. Ersin aslında kendisini boğan şeyin küçük şehirler olmadığını bilir. Onu boğan şey aslında yaşadığı bu hayatın umduğu gibi olmamasıdır. “Kendini boğacağını sandığı şeyin sadece küçük şehirler olmadığını biliyordu. Yaşadığı hayat beklediği gibi çıkmamıştı, belki bu.” (Tunç, 2021: 32). İşinde ona vaat edilen her şey gerçekleşmiştir. İyi para kazanıp her teftişte yeni bir şehir gezip yeni insanlar tanır ancak bu vaatleri yerine getirilse de hiçbir şey onu mutlu etmez. Her şehirde farklı güzellikler bulup yeni insanlar tanıyınca bu durumun onu çok mutlu edeceğini düşünmüştür. Zaman içerisinde vaat edilen her şey olsa da her şehri güzel bulmanın, havasını sevmenin de bir tür tembellik olduğunu düşünmeye başlar.

Hakan kahve yapmaya mutfığa gittiği esnada Ersin Hakan’ın kitaplığını incelemeye başlar ve farklı türdeki kitaplar ilgisini çeker. Hakan birden mutfaktan Ersin’e seslenip dolabın alt gözünü açmasını ister. Ersin dolabın alt kapağını açar açmaz birçok erkek dergisi Ersin’in kucağına düşer. Ersin bu dergileri görünce hem bir utanma hem de bir beğeni hisseder. Dergileri incelemeye başlayınca Şebnem’in çıplak fotoğrafını görür ve gördüğü an büyük bir şaşkınlık içinde kalır. “Bütün kanı başına hücum etti. Üzerinde Şebnem’in resmi olan dergi elinde, kalakaldı.” (Tunç, 2021: 41).

Ersin gördüğü fotoğrafın etkisinden çıkamamıştır. Bir zamanlar aşık olduğu amcasının kızını bir erkek dergisinde görür. Gördüğü bu fotoğraftaki kişiyi tanıdığını Hakan’a söyleyemez. “Adi bir derginin kapağından binlerce erkeğe bakan bu şehvet timsalinin amcasının kızı ve ilk aşkı olduğunu söyleyemezdi.” (Tunç, 2021: 80). Ersin fotoğraftaki kişinin Şebnem olduğuna emindir. Şebnem dergide adını bile değiştirme

gereği duymamıştır. Ersin bu fotoğrafla birlikte zihninde bir sürü anı canlanır. “Adını bile değiştirmemişti. Bir kısmı çoktan unutulmuş bir yığın anı zihnine hücum etti, o güzel yüzün kıpırdadığını, hatta konuştuğunu sandı.” (Tunç, 2021: 80). Bu anıların etkisinden Hakan’ın ona seslenmesiyle kurtulur. Ersin kendini hemen toparlamaya çalışır. Ersin kahvesini içip hemen uyumak için odasına çekilir. Odada derginin kapak kızı olan Şebnem’in gözleri sanki ona bakar. Ersin bunların gerçek olmadığını düşünmek ister. Binlerce erkeğin onun çıplak fotoğrafına bakması düşüncesi onu ağır yaralar. “Dergi yatağın üzerinde duruyor, Şebnem’in gözleri ona bakıyordu. Hemen uyumak ve uyandığında bütün bunların gerçek olmadığını görmek ister. Şebnem’in binlerce erkeğin cinsel fantezilerinin malzemesi olan fotoğraflarıyla böyle birdenbire karşılaşmak çok sarsmıştı Ersin’i.” (Tunç, 2021: 81). Ersin kısa ve güzel olan beraberliklerini hatırlar. Bu anları Şebnem’in de hatırlayıp hatırlamadığını merak eder.

Ersin, Şebnem’den çok etkilenmiş ve onu çok sevmiştir. Gençliğinin ilk yılları ve sonrasında yaşadığı ilişkilerde bile hala onu sevdiğini, yaşadıkları şeyin aşktan başka bir şey olduğunu düşünür. “İlkgenceçlikten çıkıp daha ciddi aşklar yaşamaya başladığında bile, defterinin kenarlarına onun adını yazdığını, uykusunun kaçtığı gecelerde kızlar gibi iskambil kâğıtlarıyla fal baktığını, okulun kapısında onu nasıl beklediğini, Sedef Adası’nda geçirdikleri günü, kısa ve korkulu öpüşmelerini hatırlar, yaşadıkları şeyin aşktan daha fazla, daha başka bir şey olduğunu düşünürdü.” (Tunç, 2021: 81). Ersin yıllar sonra Şebnem’i bir erkek dergisinde göreceğini hiç düşünmemiştir. Aklına Şebnem geldiğinde şimdi bir işte çalıştığını veya birini sevip ilişki yaşadığını düşünürken böyle fotoğraflarla karşılaşmak onu çok üzer. “Yıllar sonra Şebnem’i bir işte çalışıyor, birini seviyor sandığı sırada, hem korkunç hem şahane bulduğu bu fotoğraflarla karşılaşmak Ersin’i perişan etmişti.” (Tunç, 2021: 82).

Ersin Hakan’ın evinden ayrıldıktan sonra İstanbul’a gidecek olan trene biner. Trende otururken vagonda oturan kişilerin Şebnem’in fotoğraflarını görmüş olabilme ihtimalini ve o çıplak fotoğraflara pis bir iştahla bakan erkeklerle belki de aynı vagonda yolculuk yaptığını düşünür. “Belki şu anda, şu vagonda Şebnem’in çıplak, çok çıplak fotoğraflarına pis bir iştahla bakmış, gözlerini kapatıp onunla yatmış bir sürü adamla birlikte yolculuk yapıyordu.” (Tunç, 2021:79). Ersin vagonda yaşlı bir adam görür. Bu adamın da dergiyi alıp Şebnem’in fotoğraflarına bakıp etkilendiğini düşünür. Ersin bu düşüncelerle boğuşurken birden kendini durdurmaya çalışır, içindeki bu kötü

düşüncelerden kurtulmaya ve bunları bastırmaya çalışır. “Belki de dergiyi almış, odaya kapanıp Şebnem’in fotoğraflarının tadını çıkarmıştır. Daha ileri gidecekken kendini tuttu, duyduğu tiksintiyi bastırmaya çalıştı.” (Tunç, 2021: 79).

Ersin’in amcası ve halası evlenmek istedikleri kişiler için ailelerini karşılarına almıştır. Aşkları için savaşmış ve çevresindeki insanların söylemlerini dikkate almamışlardır. Ersin’in annesi ise eşini sevse de evliliğini büyük bir aşkla yapmamıştır. Ersin bu yüzden annesinin, halasının ve amcasının yanında onun silik ve tutkusuz kaldığını fark etmiştir. Annesi, aşkın gözü kör ettiğini düşündüğü için oğlunu hep bu konuda uyarır. Aşkın peşinden gidip hayatı mahvolan insanları, Ersin’in amcası ve halasının kötü sonlarını Ersin’e ibret olarak gösterir. Ersin yıllarca annesi yüzünden genç yaşlarında bile aşktan ve sonunun amcası ve halası gibi olmasından korkar. “Bu düşünceler, imalar, aşktan tekinsiz ve gereksiz bir durummuş gibi göz etmeler ilköğrençliğinde Ersin’in gözünü korkutmuştu. Yaşıtları coşkulu bir başkaldırı duygusuyla her türlü aşka atılırken, Şebnem’e olan ve sır gibi sakladığı aşkı hariç, her aşk ihtimalinden önce duraksar, korkardı.” (Tunç, 2021: 92). Ersin ailesinin etkisinde kaldığı için aşktan kaçmış ve Şebnem’den uzak durmuştur. Annesinin Şebnem’in annesinin yaşadığı hayatı onaylamadığı için Şebnem’i de istemeyeceğini bilmektedir. İlerleyen yaşlarda tarafsız bir şekilde düşündüğünde ailesinin tesiriyle Şebnem’den uzak kaldığını ve annesinin aşkla ilgili fikirlerinde samimi olmadığını anlar. “Ailesinin gölgesini hissetmeksizin ilişkiler hakkında düşünür olduktan sonra, bu korkunun Şebnem’den uzaklaşmasına neden olduğunu ve annesinin aşka dair düşüncelerinde hiç de samimi olmadığını anladı.” (Tunç, 2021: 92).

Ersin bir gün annesine ve babaannesine Şebnem’in anne ve babasının neden ayrıldıklarını sorar. Hikayeyi daha önceden dinlemesine rağmen Şebnem’le ilgili bir şeyleri duymaktan hoşlandığı için babaannesine yeniden anlatır. Böylece arada gördüğü amcasının kızı Şebnem zihninde daha da tamamlanır. “İçinde Şebnem’in veya ona ilişkin bir şeyin geçtiği her sözü tekrar duymaktan hoşlanıyor, böylece zihninde bir türlü tamamlanamayan Şebnem resmi biraz daha belirginleşiyordu.” (Tunç, 2021: 93).

Ersin’in amcası bir gün iş yerinde bir kaza geçirir. Bu kaza sebebiyle yüzü dağılır ve kolu kopar. Amcası kazadan sonra hayata küser ve karısı onu bırakır. Ersin arada amcasını ziyarete gider. Amcasını kötü bir halde sürekli içki içerken görür. Kimseyle

konusmak, görüşmek istemeyen amcasının bu hali Ersin’de ona karşı yoğun bir sevgi ve acıma duygusunu uyandırır. “Acısını kimseye anlatamamanın, loş bir evde odadan odaya dolaşarak susmanın verdiği bir dolmuşluk duygusu kelimelerin şiddetlenmesine yol açıyor, Ersin’in içi kaldıramayacağı kadar acıyla ve yoğun bir sevgiyle doluyordu.” (Tunç, 2021: 101). Amcası bu halini kimsenin görmesi istemediğinden Ersin’e bir daha gelmemesini söyler. Ersin’e bu sözler çok dokunur ve merdivenlere oturup ağlar. “Vedalaşırken amcası ‘Bir daha gelme’ dedi. ‘Ben herkesi hayatımdan çıkardım.’ Bu son sözler ve merdivenleri inmesine fırsat bırakmadan kapanan kapının sesi Ersin’e çok dokundu. Bir kat indi, basamaklara oturup ağladı.” (Tunç, 2021: 103).

Ersin yolculuk esnasında Şebnem’i aklından çıkaramaz. Sürekli onunla ilgili derin düşüncelere dalar. Şebnem bu fotoğrafları çektirirken neler olduğunu ve neler yaşadığını düşünmeye başlar. Fotoğrafları ne zaman ve nerede çektiğini, çekimin ne kadar sürdüğünü, o pozları verirken zorlanıp zorlanmadığını, fotoğrafçı ile aralarında nasıl diyaloglar geçtiğini merak eder. Bunları zihninden geçirirken Şebnem’in fotoğrafları isteyerek çektiğine inanmak istemez ve bunu neden yaptığını sorgular. “Her soru için bir senaryo yazıyor, bu da onu daha çok öfkeliendiriyordu. Bütün bunların bayağı ve acıklı olduğundan emindi. Şebnem’in o fotoğrafları isteyerek çektiğine inanmak istemiyordu. Neden yaptı bunu?” (Tunç, 2021: 124). Ersin bunları aklından geçirirken birden ahlak üzerine düşünmeye başlar. Zihninden geçen şeylerin ikiyüzlülük olduğunu bildiğinden dürüst olmak ister. Bu fotoğraflar amcasının kızı Şebnem’e ait olmasaydı, Hakan’la o gece sabaha kadar resimlere bakıp kadının vücudunu ayrıntılı bir şekilde inceleyeceklerini düşünür. Başka dergileri açıp fotoğrafları karşılaştırıp ve en seksi ve baştan çıkarıcı fotoğrafın hangisi olduğuna karar vereceklerini bilir. Bu fotoğraflar amcasının kızına ait olduğu için bunları yapamamış ve onun çıplak fotoğraflar çekirmesinden rahatsız olmuştur. Ersin bu ikiyüzlü tavrın farkında ve kendini eleştirmektedir. Ersin, aklındaki o aşkın hatıralarının masumluluğu ile fotoğraflar bir tezat oluşturduğu için üzgündür. Hatıralarında masum aşkı, o çıplak fotoğraflarla onun zihninde kirlenir. “İçinden geçen sesi susturmaya çalışmak ikiyüzlülüktü. Zihninin Şebnem’in bu yaptığının ahlaksızlık olduğunu söylemesinden de rahatsızlık duyuyordu. Kendi ahlak anlayışının herkesinkinden ileri olmadığını görmek de öyle. Dürüst olmak istedi. Onu sevmiş olması bir yana, Şebnem amcasının kızı olmasaydı, Hakan’la sabaha kadar resimlerine bakarlar, en güzel, en seksi, en baştan çıkarıcı pozunun hangisi

olduğunu konuşurlar, başka dergileri açarlar, onlardaki kadınların vücutlarını Şebnem'inkiyle karşılaştırırlar, muhabbetleri gittikçe bayağı bir ton alırdı. Ersin'i bu kadar üzen, sadece, Şebnem'in ilk aşkı ve akrabası olması değil, hatıralarının masumiyeti ile fotoğrafların yansıttıkları arasındaki büyük tezattı.” (Tunç, 2021: 126).

Ersin bu ikiyüzlü tavrını yeniden sorgular ve bunu kendine açıkça itiraf eder. Kadın vücudunun cinsel bir malzeme olmasına karşı olduğu için bu fotoğrafların çekilmesine kızdığını söyleyip kendini kandırmak ister ancak başka kadınların çıplak fotoğraflarına baktığında bu durumun öyle olmadığını farkına varır. Tanımadığı kadınların çıplak vücutlarına bakarken acı duymayan Ersin, Şebnem'in bu fotoğraflarına bakarken acı çeker. Bir zamanlar aşık olduğu kadının fotoğraflarına herkesin bakıyor olması ve çıplak fotoğrafların sahibi Şebnem'le aşk yaşadığı için kendini de aşağılanmış hissetmesi acı çekmesinin en önemli iki nedenidir. Ersin böyle bir kadına bir zamanlar aşık olduğu için kendini çok kötü hisseder. “Kadın vücudunun cinsel bir malzeme olmasına karşıyım, diyerek kendini mi kandırmalıydı? Niye ikiyüzlüydü? Başka kadınların çıplak fotoğraflarına bakarken karşı olduğu falan yoktu. Ama Şebnem'e gelince acı çekiyordu. Bir zamanlar onu sevmiş olduğu için kendini de aşağılanmış hissediyor, çıldırarak gibi oluyordu.” (Tunç, 2021: 126).

Ersin yıllardır görüşmediği halde Şebnem tarafından kendini aldatılmış gibi hissetmektedir çünkü o yaşadıkları aşkın Şebnem tarafından unutulmadığı onun hala kendisini seviyor olma ihtimalini düşünmek ister. Şebnem'in onu ve aşkını kolay bir şekilde unutup böyle fotoğraflar çekirtmesine üzüldür. “Kendini aldatılmış hissediyordu.” (Tunç, 2021: 127). Ersin biz zamanlar Şebnem'i sevdiğini ne kendine ne başkalarına itiraf edebilmiştir. Ailesinin tepkisinden korktuğu için aşkını açıkça yaşayamamıştır, bu nedenle kendini korkak ve aşağılık biri olarak nitelendirir. “Ama Ersin, içinden geçen gerçeği sonunda kendine söyleyebilmişti. Aşağılık ve korkaktı.” (Tunç, 2021: 127).

Ersin banka müfettişliğine başladığında şehir şehir gezeceği için mutludur. Her şehirde yeni insanlar ve yeni yerler görmek onu heyecanlandırmaktadır. Zamanla bu duygular yerini sıradanlığa bırakır. Gittiği her şehir artık onun için sıradandır. “Gittiği her şehirde etkileyici bir yabancılik bulacağını zannederken, kendisinin de istemeden dahil olduğu bir sıradanlık, neredeyse aynılık bulmuştu.” (Tunç, 2021: 129).

Ersin'in annesi Şebnem ve annesini sevmemektedir çünkü Şebnem'in annesi onlardan farklıdır. Hem çok güzel hem de cüretkardır. Hülya eşinin ailesindeki kadınlar gibi değildir. Çalışan, bakımlı, her istediğini her an yapabilen, rahat tavırları olan, içki içen ve herkesin dikkatini çeken bir güzelliğe sahiptir. Bu nedenler sebebiyle eşinin ailesi tarafından sevilmemektedir. “Annesinin bu ana baba vurgusunda, onları suçlayan ağır bir ton kadar, Şebnem'in annesine çektiği, onun gibi havi, hatta hafifmeşrep bir yaradılışa sahip olduğu iması da vardı.” (Tunç, 2021: 133). Yatılı okulda kaldığı sıralarda Şebnem, okuldan kaçıp dışarıya gezmeye gider. Okula Ersin'in babası kaydettirdiği için Şebnem okuldan kaçınca Ersin'in ailesi bu durumdan haberdar olur. Bir gün Elif televizyon izlerken televizyondaki bir kızı Şebnem'e benzetir. Şebnem'in şimdi nerde olduğunu sorunca annesi dışarlarda gezdiğini kaba bir ifadeyle söyler. “Orda burda sürüyordur, demişti annesi.” (Tunç, 2021: 132). Ersin, yıllarca Şebnem'i ve annesini kötüleyen cümlelere maruz kalmıştır. Ersin'in annesi, babaannesi ve ailenin tüm kadınları bu kadını sevmemektedir.

Ersin Şebnem'i görmek için bir gün okuduğu okula gider. Şebnem bahçede Ersin'i görünce hazırlanıp onun yanına gelir. Ersin denize gitmeyi teklif eder. Şebnem bu teklifi kabul edince ona mayo alıp denize giderler. Yolda yan yana yürürken Şebnem'i daha önce sinemada öpüşü hatırlar ve onu bu defa daha çok öpmek ister. “Yan yana yürürlerken Ersin birlikte sinemaya gittiklerinde Şebnem'i nasıl öptüğünü hatırlıyor, onu bu defa daha yoğun, daha uzun, daha aşık gibi öpmeyi istiyordu.” (Tunç, 2021: 134).

Ersin ve Şebnem'leyken çok mutludur. O gün denize girip keyifli vakit geçirirler ve sonrasında Ersin Şebnem'i okula bırakıp eve gider. Ersin o günden sonra suç ve aşk arasında iki duygu arasında sıkışıp kalır. Bir yandan Şebnem'e aşkı bir yanda ailesinin sevmediği amcasının kızıyla görüştüğü için suçluluk duygusu onu huzursuz eder. Birkaç hafta sonra Ersin bu iki duygudan kaçmak için fakülteden bir kızla çıkmaya başlar ve o günden sonra Şebnem'i bir daha aramaz. “Birkaç hafta sonra, aşkla suçluluk arasındaki bu duygudan kurtulmak için, fakülteden arkadaşı bir kızla birlikte olmaya başladı.” (Tunç, 2021: 134). Ersin bu duygulardan kaçtığı için kendini korkak olarak nitelendirir çünkü o aşktan, annesinden, babasından ve Şebnem'in ondan bıraktığı etkiden korkmuştur. Korkularının üstüne gitmek yerine kaçmayı tercih ettiği için üzülür. “Hem alçak, hem korkak olduğunu biliyordu artık. Aşktan, tenden, arzudan, babasından,

annesinden, en çok da Şebnem'in büyüleyen varlığından korkmuş, ilk rastladığı kızın koluna girerek uzaklaşmıştı bu yarısı yasak duygudan.” (Tunç, 2021:135). Ersin ailesinin yönlendirmeleriyle yaşamış pasif birisidir. Kendi istek ve arzuları yerine ailesinin isteklerini önceliği haline getirmiştir. Ailesi istemediği için aşık olduğu kızıdan vazgeçmiştir. Üniversitelerin olaylarla geçtiği dönemlerde dahi yine anne babasının istekleri üzerine hiçbir şeye karışmayıp olaylardan uzak durmayı tercih etmiştir. Ersin toplumun istediği gibi ortalama birisi olmuştur. “Korkaklığın kendisini ulaştırdığı nokta işte burasıydı, ortalama biri olup çıkmıştı sonunda. Üniversiteler için kaynakken anne babasının öğütlerini dinleyip olaylardan uzak durmuştu.” (Tunç, 2021: 135).

Ersin aşk hayatında olduğu gibi iş tercihinde de risk almayı istemez. Müfettişliği ona güvenli ve garanti bir iş olduğu için ister ancak zamanla güvenli bir hayat istemek ortalama bir insan olmak demek olduğunu anlar. “Müfettişlik sınavını kazandığında da, bu işin ona ölçülü, güvenli bir hayat sağlayacağını düşünmüştü. Oysa güvenli bir hayat istemek ortalama olmak demektir.” (Tunç, 2021: 135). Ersin vagonda yolculuk esnasında hayatı sorgulamaya ve kendini başlar. “Şimdi kendi cümlelerini arıyordu: hayattan beklediği şeyleri elde ettiği anda hepsinin budalaca olduğunu anlamış, yalnız bir adam...” (Tunç, 2021: 123). Yaşadığı bu hayatı artık böyle sürdürmek istememektedir. Hayata ortalama bir insan çerçevesinden değil başka bir çerçeveden bakar ancak bu yeni hayatını kurmak için güçlü olmadığını görür. Yeni hayatını kuramayacak kadar zayıf olduğunu düşündüğü için mutsuzdur. “Bu hayatı sürdüremeyecek kadar farklı, hayatını yeni baştan kuramayacak kadar zayıf olduğunu anladığından beri mutsuzdu. Şebnem'den biraz da bu yüzden nefret ediyordu dünden beri.” (Tunç, 2021: 136). Bu nedenle de Şebnem'den nefret etmektedir çünkü Şebnem cesurdur. Şebnem bu fotoğrafları çektirirken kimseyi düşünmemiştir. Şebnem kendi ailesini cezalandırmak için erotik pozlar verecek kadar gözü kara birisidir. Ersin ise hep cesur olmak yerine korkak olmayı tercih etmiştir. “Şebnem cesur, Ersin korkaktı.” (Tunç, 2021: 135). Hayatı botunca yaşadığı ilişkilerde bile garantici olmuştur, kendisini terk edemeyecek zayıf kadınlarla birlikte olmuştur. “Ersin hep, istediği an terkedebileceği, ama kendisini terkedemeyecek, zayıf kadınlarla beraber olduğunun yeni farkına varıyordu.” (Tunç, 2021: 135).

Ersin bu sorgulamaları yapana kadar hep toplumun ve ailesinin beklentilerini göre yaşamıştır ancak hayatının geri kalan kısmında böyle bir hayat sürmek istemediğine

karar verir. Bunun için bu fotoğraflardan sonra Şebnem'i yeniden sevebilir miyim diye düşünmeye başlar ancak Şebnem'i olduğu gibi kabul edemeyeceğini anlar. "Şebnem'i bıraktığı gibi bulabileceğini bilseydi, annesiyle mücadele etmeyi göze alabilirdi." (Tunç, 2021: 136). Onu yeniden sevebilmek ve kendi ailesini karşısına alabilmek için bile şartı vardır. Ersin istese de güvensiz ve ölçsüz bir ilişkiyi göze alamaz. "Güvensiz, ölçsüz, tekinsiz bir yolda yürümeyi hiç kimse için göze alamazdı." (Tunç, 2021: 137). Şebnem'i yeniden sevmek için onu bıraktığı gibi bulması gerekmektedir ancak bu durumda annesine karşı gelebilir. Bir zamanlar aşık olduğu kadını kendine benzetmeden sevemez. Hayatını yeni baştan kurmayı ve artık risk almayı istese de bunu hemen yapamayacağını anlar. "Lütuf gibi sunulan sevgiyi elinin tersiyle iteceğini tahmin ettiği Şebnem'i, onun hayatını değiştirmeye kalkmadan, kendine benzetmeye çalışmadan sevemezdi." (Tunç, 2021: 137).

Ersin, tren yolculukları sırasında insanların dış görünüş ve tavırlarına bakarak onların hayatı hakkında fikir edinmeye başlar. Ersin, trenin restoran kısmında otururken masasına bir kadın gelir. Yüzünü ve kıyafetlerini inceleme başlar. Hissettirmeden baktığı kadının hoş, alımlı ve ciddi duruşlu bir kadın olduğunu fark eder. "Görünüşlerine bakarak insanların hikâyeleri hakkında fikir yürütme âdetini bu uzun yolculuklarda edinmişti." (Tunç, 2021: 152). Ersin kadınla sohbet etmek ister. Konuşmaya hangi sorularla başlatacağını düşünmeye başlar. Selda'ya baktığında klasik sorular sorulacak biri olmadığını çünkü tek kelimelik cevaplar verip konuşmayı uzatmayacağını düşünür. "Ersin belli etmeden yine baktı Selda'ya. Yolculuk nereye, ne işle meşgulsünüz gibi saçma sorularla konuşmaya davet edilecek bir kadına benzemediğini düşündü." (Tunç, 2021: 152-153). Ciddiyetinden dolayı soru sormaktan bile çekindiği kadın yerine karşısında konuşkan birinin olmasını ister. Bir şeyler konuşacağı biri olsa içindeki o sıkıntıyı götüreceğini düşünür. "İlle de bir konusu olmayan, akışkan, çarçabuk unutulacak bir konuşma, göğsünü dolduran sıkıntıya ilaç gibi gelecekti." (Tunç, 2021: 153). İçindeki sıkıntıyı düşünürken birden aklına Şebnem gelir. Şebnem bir trende yalnız başına seyahat etseydi nasıl davranır, nasıl konuştu diye düşünmeye başlar. "Şebnem nasıl davranırdı, böyle bir trende yalnız başına yolculuk yapıyor olsa?" (Tunç, 2021: 153). O fotoğraflardan sonra Şebnem'in çok değiştiğini, zihninde masum ilk aşkı olan Şebnem'in aynı kalmadığını düşünür.

Yolculuk esnasında ona asılan erkeklerle bir yerlere gidebileceği ihtimalini düşünmeye başlayınca içinde ona karşı derin öfke duyar.

Şebnem'i düşünürken zihninde anıları canlanır. Annesinin dayısının karısı ameliyat olduğu için annesi ve dedesi bir hafta sonu Bursa'ya gitmek zorunda kalırlar. Onlar Bursa'ya gittiğinde Şebnem'i okuldan alıp sinemaya giderler. "Annesiyle dedesi Bursa'ya dayısına gidince, babası ertesi gün Şebnem'i okuldan gelip getirmişti." (Tunç, 2021:155). Ersin sinemada o gün ilk kez Şebnem'i öper. "Ansızın Şebnem'i öptü." (Tunç, 2021: 164). Annesi İstanbul'da olmadığı için kendini özgür hisseder. Annesi onun için özgürlüğün engelidir. Ondan çekindiği için hareketlerinde özgür olamayan Ersin, hareket ve tavırlarındaki rahatlığa kendi bile şaşırır. "Sanki kuvvetli bir çekim alanı, adım atmaya çalışsa onu ayak bileğinden yakalayıp çeken güç kaybolmuştu. Hareketlerinde kendisinin de şaşırdığı bir rahatlık vardı." (Tunç, 2021: 155).

Ersin Şebnem'i göreceği her gün çok heyecanlıdır. Bir cumartesi sabahı uyandığında babasının evde olmadığını görür. "Bir cumartesi sabahı uyandığında babası evde yoktur." (Tunç, 2021: 161). Babasının Şebnem'i alıp eve getireceğini duyunca çok mutlu olur ve hemen üstünü değiştirip ona iyi görünmek için en güzel kıyafetlerini giyer. Kahvaltı yaptıktan sonra Ersin'in babası onlara gezmeleri için harçlık verir. Şebnem Ersin'in ablası Elif'in teklif ettiği arkadaşının doğum gününe gitme davetini reddeder ve Ersin'le vakit geçirmeyi ister. Ersin bunu duyunca mutluluktan ne yapacağını şaşırır ve birlikte vakit geçirirler. Şebnem'in hem iğrendiği hem de çok beğendiği o çıplak fotoğraflar Ersin için bu anıları hatırlatan bir rehber gibi olmuştur ancak bu güzel anılar artık anlamını yitirir. "Hem şahane hem iğrenç bulduğu, hem zevk alıp hem tiksindiği, hem yok etmek hem hatırlamak istediği o fotoğraflar şimdi geçmişe kılavuzluk ediyor, anıların bile anlamını değiştiriyordu." (Tunç, 2021: 163).

Ersin karşısında oturan kadınla sohbet etmeye başlar. Karşısında oturan kadının isminin Selda olduğunu ve İstanbul Radyosunda radyocu olarak çalıştığını öğrenir. Kadının programlarına birkaç kez denk gelmiş ve onu dinlemiştir. Programı çok beğendiğini söyleyen Ersin, onun en son radyo programında hatıralar üzerine konuştuğunu hatırlar. Program ve hatıralar üzerine konuşurlarken Ersin, Selda'ya hatıraların anlamının zamanla değişebileceğini söyler. İlk aşkı olan Şebnem'in o çıplak fotoğraflarını gördükten sonra onu güzel hatırlamayacağını düşünür. "Benim amcamın

kızı vardı, ilk aşkımdı. Ama dün gece bir dergide çıplak fotoğraflarını gördüm. Yalnız ben değil, dünya âlem gördü. Nasıl hatırlayacağım şimdi ben bu kıızı?” (Tunç, 2021: 185). Bu sohbetten sonra Ersin de kendini Selda’ya tanıtır. Bir bankada müfettişlik yaptığını ancak istifa etmeyi düşündüğünü söyler. “Ben banka müfettişiyim...Ama istifa edeceğim.” (Tunç, 2021: 188). Selda istifa etme nedenini sorar. Ersin işe başladığında şehirden şehre gezmeyi eğlenceli bulduğunu ancak bu fikrinin zamanla değiştiğini söyler. Her yeni şehirde yeni oteller yeni yerler görse de hepsini zamanla birbirine benzetir. Onun için artık bu gezmelerin bir anlamı kalmaz ve işinden sıkılır. “Eh! İlk üç dört ay eğlenceli, sonra korkunç oluyor. Baştan çok hoşuma gidiyordu şehirden şehire dolaşmak. Ama her yer birbirine benziyor.” (Tunç, 2021: 188). Garanti bir iş olduğunu için başladığı bu mesleği artık sevmemektedir. O an işe her gittiğinde yanından ayırmadığı çanta gözüne çarpar. Bu çanta artık onun için nefret ettiği işini bir simgeleyen bir nesne haline gelir. “Nefreti o çantada odaklanmış, çanta simge haline gelmişti gözünde.” (Tunç, 2021: 188).

Ersin yıllar içinde yıprandığını düşünür. Kendisinin hayat tembeli diye ifade ettiği biri olmaktan korkar. “Ama yıpranıyor insan. Böyle giderse hayat tembeli olacağım diye korkuyorum.” (Tunç, 2021: 195). Selda Ersin’den bu tanımı anlatmasını ister. Ersin işten eve, evden işe her gün aynı döngüde kalmanın, kendini yenilememe ve değiştirmemenin bu tanımı karşıladığı söyler. Bu döngüyü kırmamak, kendini sorgulamadan hayat anlamının arayışını bulamamak hayat tembellerinin işi olduğunu düşünür. Kendisinin de hayat tembeli olarak bir ömür geçirdikten sonra yıllarını boşa gittiğini düşünmek onu çok korkutur. “Hayatını değiştirmeyi düşünmeyen, giderek daha az şeye razı olan, hiçbir şeye itiraz etmeyen biri...İşten eve, evden işe yani. Bir gün kendime niye yaşadım ki bunca yılı diye sormaktan korkuyorum.” (Tunç, 2021: 196). Hayatın bir tembeli olmadan büyük adımlar atmak ister. Büyük ve cesur adımlar atmak cesaret gerektirmektedir. Bunları düşünürken aklına Şebnem gelir. Onu düşündüğünde bunları yapacak cesareti kendinde bulamaz. “İnsan büyük adımlar atmak istiyor. dedi Şebnem’i düşünerek. Ama cesaret bulamıyor kendinde.” (Tunç, 2021: 198). Ne kadar cesur davranmayı düşünse de Ersin hep korkakça davranır. Şebnem’e adım atmayı bir an düşünür ancak sonrasında onun karşısına çıkıp ne diyeceğini bilemediğinden bu fikirden hemen vazgeçer. “Şebnem’e doğru büyük bir adım dedi içinden Ersin, onu

bulsam...Diyelim ki buldum. Ne diyeceğim? Şebnem, fotoğraflarını gördüm. Eee?” (Tunç, 2021: 198-199).

İkisinin de hayatını etkileyen Şebnem, Ersin ve Selda’nın ortak noktasıdır. Ersin’le Selda sohbet ederken vagonda bir adam ölür. Ölen o adam üzerine ikisi sohbet ederken adamın mesleği üzerine tahminde bulunup konuşmaya başlarlar. Selda adamın çantasından çıkanlardan hareketle onun fotoğrafçı olduğunu düşünür. Ersin, adamın mesleğinin karanlık odacı olduğunu söyleyip Selda’nın bunu nasıl doğru tahmin edip bulabildiğini sorar. Selda çantasında duran dergiyi çıkarır ve Ersin’in önüne koyar. Derginin kapağında Şebnem’de vardır ve Selda, Şebnem’den sonra bunun kolay olduğunu söyler. Ersin dergiyi görünce çok şaşırır ancak onu böyle çıplak görmeye tahammül edemeyip dergiyi hemen ters çevirir. “Ersin dergiyi çoktan ters çevirmişti.” (Tunç, 2021: 227). Selda Şebnem’i tanıdığını babasının kuzeninin kızı olduğunu ve kendi hayatı üzerinde bu fotoğraflarla çarpıcı bir etkisi olduğunu söyler. “Yıllar geçti. Beni altüst ettiğini unutmuş olduğumu sanıyordum. Ama unutmamışım. İçimdeki bataklık oymuş.” (Tunç, 2021: 222). Ersin, Şebnem’in yalnızca kendini değil başkalarının hayatını da böyle derinden etkileyip hayat sorgulaması yaptırdığını görür. Bu cümle üzerine Ersin ve Selda Şebnem üzerine konuşmaya başlar. Ersin Şebnem’in varlığındaki kuvvetli bir şeyden korkup kaçtığını söyler. “Ersin Şebnem’in varlığındaki kuvvetli bir şeyden korktuğunu, bu yüzden kaçtığını söylemişti Selda’ya.” (Tunç, 2021: 228). Ersin aslında Şebnem’den değil kendi ailesinden korkmuştur. Onunla sevgili olursa ailesinin bu durumu hoş karşılamayacağını bildiğinden onun için savaşmak yerine kaçmayı tercih eder. Ersin, üniversitede okurken bir gün, öğrenci işlerinde kendi adına gönderilmiş bir mektup görür. Bu mektubu gönderenin Şebnem olduğunu anlayınca çok mutlu olur. Şebnem, Ersin’in annesinin düşmanca tavırları ve ablasının uzak akrabaymış gibi kendisine davranmasından dolayı mektubu ev yerine okula göndermeyi tercih eder. “Her şeyin farkındaydı Şebnem, Ersin’in gelgitli ilgisinin, annesinin düşmanca tavrının, Elif’in uzak akraba kız muamelesinin.” (Tunç, 2021: 228). Ersin, ailesinden çekindiği ve annesinin mektubu bulma ihtimalinden korktuğu için eve bile götüremez. Ersin, Şebnem’in aşkından değil ailesinin en çok da annesinin tepkisinden korktuğu için onunla olamamıştır. O ailesinin gölgesinde kalan, onlarla aşkı için savaşmak yerine kaçmayı tercih eden birisidir. Ersin korkup bu aşktan kaçtığı için kendini ikiyüzlü ve korkak bir aşık olarak nitelendirir. “Hani vardır ya korkak âşıklar,

kolayı seçenler, ikiyüzlüler, bırakıp gidenler. İşte onlar gibi korktum. Mektubunu aldığım halde almamış gibi yaptım.” (Tunç, 2021: 228).

O çıplak fotoğrafları ilk gördüğünde kendisini unutup böyle pozları verdiği için Şebnem’e kızar ancak ondan kaçıp onu yüzüstü bırakanın kendisi olduğunu itiraf edince vicdanen rahatsızlık duyar. “Yüzüstü bıraktım ben Şebnem’i. Akıbetini hiç merak etmedim.” (Tunç, 2021: 232). Ersin, Şebnem’le denize gittiği gün onunla yakınlaşır ve tüm gün birlikte keyifli vakit geçirirler. Onu okula bıraktıktan sonra suçluluk ve korku duyduğu için bir daha onu aramaz hatta onu unutmak için üniversitenin ilk yıllarında hemen bir kızla sevgili olur. Onu hiç aramayan sormayan Ersin, Şebnem’in yolladığı mektuba cevap yazmaz hatta o mektubu eve götürmekten bile korkar. Bu yaptığını korkaklık ve adilik olarak nitelendirir. “Mektuba cevap vermemek korkaklıktır, almamış gibi yapmaksa adilik.” (Tunç, 2021: 247).

Ersin Selda ile konuşmaya devam eder. Onu yüzüstü bıraktığını kabul etse de o çıplak fotoğrafları çekindiği için Şebnem’i düşük bir kadın olarak görür. Ersin’in, Şebnem hakkındaki konuşmaları esnasında tavrından onu konuşmaya değmez biri olduğuna inanmak ister. “Telaffuz etmese de fahişe diyordu. Ersin, düşük, adi, konuşmaya değmez bir şeyden söz ediyordu sanki.” (Tunç, 2021: 235). Ersin, o fotoğraflardaki Şebnem’in yüzü gözünün önüne gelir. Şebnem’in yüzündeki ifadeden herkese meydan okuduğunu, Şebnem’in o fotoğrafları isteyerek ve bundan memnun bir şekilde çektiğini düşünür. “Bundan hoşlanmasa yapamayacağını düşündü, demek ki memnun.” (Tunç, 2021: 125). Ersin, ikiyüzlü tavrını devam ettirir. Yıllardır görüşmediği Şebnem’in verdiği çıplak fotoğrafların, Ersin’in ailesinin tepkilerinden korkup aşkının arkasında durmamasından daha büyük bir ayıp olduğunu düşünür.

HAKAN (Kapak Kızı, 2021): Hakan, Ersin’in arkadaşıdır. Hakan karakterini Ersin’in onun evinde kalmaya gittiğinde tanırız. Hakan Ankara’da Kızılay Meydanı’na yakın bir yerde oturmaktadır. “Hakan’ın Kızılay Meydanı’na yakın bir sokaktaki apartmanına girdi.” (Tunç, 2021: 29). Hakan kıvrıcık saçlara sahip gözlük takan ve güler yüzlü birisidir. “İncelik tel çerçeveli gözlüğü, kıvrıcık kısa saçları ve ciddi durduğu zaman bile gülümseyen yüzüyle “Oooo... hoş geldin üstat!” diyerek karşıladı Hakan Ersin’i.” (Tunç, 2021: 30). Hakan bekar bir erkek karakterdir. Ersin, Hakan’ın bekar evine girince içerideki o keskin kokuyu fark eder. “Kimbilir kaçınıcı kez geldiği

bu bekâr evlerine has o keskin kokuyu duyunca keyiflendi.” (Tunç, 2021: 30). Hakan, Ersin gibi banka müfettişliği yapmaktadır, bu nedenle Hakan da şehir şehir gezmektedir. Hakan, Ersin’in aksine iş sebebiyle gezdiği küçük şehirleri sevmektedir. “Her şehrin havası başka, hele küçük şehirlerin...Çok hoşuma gidiyor.” (Tunç, 2021: 32).

Hakan kariyer hedefleri olan ve işini seven, çalışkan biridir. “İşini seviyordu Hakan, çok başarılıydı.” (Tunç, 2021: 34). İşinin avantajlarının bilmekte ve yükselmek için çok çalışmaktadır. “Hakan işinin nimetlerinden çok memnundu, ama onun işine ilişkin hayalleri Ersin’i hiç cezbetmiyordu.” (Tunç, 2021: 32). Ersin Hakan’a işi bırakmak istediğini söylediğinde ona çok şaşırır çünkü Hakan için banka demek para demektir. Hakan işini sevse de işin zorluklarının farkındadır. Hakan arkadaşının işini bırakabilme lüksünün olduğunu ancak kendisinin böyle bir imkanı olmadığı için çalışmak zorunda olduğunu bilir. Ersin’in babasının dükkanı varken Hakan, kendi babasına geçinemediği bakmaktadır yani iki arkadaşının ekonomik şartları eşit değildir. “Hem ikimiz ayı durumda değiliz. Ben katlanmak zorundayım. Başka şansım yok.” (Tunç, 2021: 33). Babası emekli olup geçinme sıkıntı yaşadığı için Hakan onların kirasını ödemeye yardımcı olur. “Ben olmasam peder kirasını bile ödeyemez aldığı üç kuruş emekli maaşıyla.” (Tunç, 2021: 35). Hakan zengin olmayı çok isteyen birisidir, bunun için de çok çalışır. “Zengin olmak, çok iyi yaşamak istiyordu.” (Tunç, 2021: 33). Hakan, geçinemedikleri için ailesine bakmak zorundadır bu nedenle bir geçim kaygısı yaşamaktadır. Kendisi ailesine iyi bakmak ve iyi bir yaşam sürmek istemektedir. Zengin olduğunda hem kendine hem de ailesine geçim sıkıntısı yaşatmayıp onlara bu derdi unutturmak ister. “İçime işlemiş geçim sıkıntısı. Unutmak istiyorum. Sade ben değil, annem, babam, ablam da unutsun.” (Tunç, 2021: 35).

Hakan, Ersin’in ailesinin maddi durumundan dolayı iş bırakabilme durumu olduğu için onu avantajlı ve ayrıcalıklı görür. Hakan ailesinin maddi durumu iyi olmadığından iş bırakmak gibi bir lüksü bulunmamaktadır bu nedenle kendisiyle arkadaşını kıyaslayıp birbirlerinin yaşam koşullarının eşit olmadığını söyler. “Hem ikimiz aynı durumda değiliz. Ben katlanmak zorundayım. Başka şansım yok.” (Tunç, 2021: 33). Ersin’le yaşam koşulları denk olmayan Hakan bulunduğu konuma zorluklar içerisinde, tek başına emek vererek ulaşmıştır. “Ersin’in fazla zahmet çekmeden ulaştığı yere, o, uğraşa didine, kimsenin desteği olmadan varmıştı.” (Tunç, 2021: 38).

Hakan hırslı ve rekabetçi bir kişiliktir. Hayatının en önemli amacı zengin olmaktır ve zengin olabilmek için çok çalışır. O, iş hayatını bir parkura benzetmiş ve bu parkurda başarılı olmayı hedef haline getirmiştir. Bu parkur dışında kalma ihtimali bile onun için ölümle eş değer olmaktadır. “Hakan’ın hırsla yürüdüğü bu yolda yeterince hızlı olamayanlar parkurun dışına itiliyordu. Parkurun dışına itilmek Hakan’ı mahvederdi, öldürürdü.” (Tunç, 2021: 135).

Hakan’ın hayalleri zenginlik, başarı ve iyi yaşam üzerine kuruludur. O çalıştığı işi sevip memnun olsa olduğu konumdan memnun olmadığı için daha yükseklerle çıkmak yani ayrıcalıklı bir yaşam ister. Bunu istemesinin altında çocukluğunda yaşadığı geçim sıkıntısı yatmaktadır. Çocukluğunda yaşadığı geçim sıkıntısını ailesi hala yaşamaktadır. Kirasını ödemekte güçlük geçen babasına destek olur. Yaşadığı hayattan dolayı maddiyata çok anlam yüklemiştir bu nedenle zengin olmak onun birinci amacıdır. İş hayatında terfiler alıp yükselirse çok para kazanacağını bunun neticesinde sınıf atlayacağını ve daha çok saygı göreceğini düşünür. Hakan lüks odalarla pahalı gömleklerle toplantılara katılarak yalnızca başarılı olmak değil başarılı da görünmek istemektedir. “Hakan ödemeye hazırdı mesela, bu gidişten memnundu, sadece güvenli değil, yükseklerle çıkan bir hayat istiyordu, lüks döşenmiş, klimalı, geniş odalarda çok pahalı beyaz gömlekler giyerek, büyük ve önemli toplantılara katılarak, terfilerle, yükselmelerle, sınıf atlamalarla geçecek bir hayat.” (Tunç, 2021: 135).

SADİ (Kapak Kızı, 1992): Romanında genelinde bekar olduğu için bu başlık altında değerlendirilmiştir. Sadi Anahit’ in erkek arkadaşıdır. Anahit ise Bünyamin’in eşinin en yakın kız arkadaşıdır. Anahit patrikhanede çalışan mavi gözlü, sarışın Sadi’yi görünce çok etkilenir. “Adam Anahit’in aksine alabildiğine sarışındı, koyu mavi gözleri vardı. Patrikhanede çalışıyordu.” (Tunç, 2021: 68). Sadi, Anahit’ i görür ve birkaç gün onu takip eder. Anahit otobüs beklerken onun yanına gelip tanışmak ister. Sadi ile Anahit o gün gezmeye çıkıp birbirlerini tanırlar. Sadi, Anahit’ i beğenir ve ona aşık olur. Sadi altı kardeş büyümüşlerdir ve annesi, babasına kendi bakmaktadır. Sadi birden Anahit’ le iletişimi keser. Bir süre iletişim kurmaz. Anahit onu merak edip her zaman sandalyede oturup durduğu patrikhanenin önüne gider. Sadi’yi bulamaz ancak kulübede oturan adam Anahit’ e onun evlendiğini söyler. “Adam ‘Sadi evlendi,’ dedi, ‘izne çıktı’ dedi.” (Tunç, 2021: 69). Sadi ailesine itiraz edemediği için evlendiğini ve hala Anahit’i çok sevdiğini söyler. “Sonunda Sadi’nin bölük pörçük cümlelerinden ailesine karşı

koyamadığını, çaresiz kaldığını, onu hâlâ ve çok sevdiğini anlattığını çıkardı.” (Tunç, 2021: 70).

LAMİ (Kapak Kızı, 2021): Lami Selda’nın bekar olan amcasıdır, kendisi hayatı boyunca hiç evlenmemiştir. Evlenmesinin nedeni yıllardır aşık olduğu teyzesinin kızı Hülya’dır. Lami ona çok aşıktır ancak çevresindeki insanlar bu aşkı bildiği halde bilmezlikten gelmekte bu konu açıldığında ise inkar edilmektedir. “Aile üyeleri kafalarından geçen bu düşünceyi hiçbir zaman açıkça konuşmamışlar, böyle bir ihtimal yokmuş gibi davranmışlardır.” (Tunç, 2021: 55). Lami yıllardır Hülya’ya aşık olduğu için kimseyle evlenmemiştir. Ailesi bu gerçeği bildiği halde evlenmemesinin nedenini olarak Lami’ye uygun birinin karşısına çıkmamasını gerekçe göstermiş, böylece gerçeği örtmeye çalışmışlardır. “Kardeşinin Hülya’ya belki gençliğinde, gelgeç bir ilgi duymuş olabileceğini, ama ortada aşk maşk olmadığını, birlikte büyüdüklerini, Lami’nin bugüne kadar evlenmemesinin sebebinin Hülya değil, gönlüne göre birine rastlanmasına olduğunu giderek sertleşen bir üslupla söylemiş, böyle şeyleri sormaya cüret ettiği için Selda’yı azarlamıştı.” (Tunç, 2021: 55). Lami, Hülya’nın adını duyduğunda bile çok heyecanlanır. “Ne zaman Hülya Hala’ dan söz açılrsa, mermer beyazlığında yüzde hüzünlü bir değişme olurdu.” (Tunç, 2021: 55). Evli olan Hülya eşi Cavit’i ameliyattan sonraki kötü davranışları nedeniyle terk eder. Herkes eşinin kötü haldeyken terk etmesini yanlış bulurken Lami her zaman aşık olduğu teyze kızı Hülya’yı haklı bulur. “Lami Amca ailenin diğer üyelerinin aksine, her zaman teyze kızının tarafını tutmuş...” (Tunç, 2021: 55).

TARİHÇİ MESUT (Kapak Kızı, 2021): Mesut, Selahattin Enişte’ nin yeğenidir. Tarihle ilgilenmektedir. Bir tarih dergisine yazdığı bir yazısını okuyan Selda onu radyo programına çağırır. “Dört buçuk beş yıl önce Selahattin Eniştesinin yeğeni Mesut Abi’nin bir tarih dergisinde yayımlanan yazısını okumuş, o sırada yapımcılığını üstlendiği bir programa konuk olarak çağırmıştı.” (Tunç, 2021: 231). Selda’nın çocukluktan beri hoşlandığı kişidir. Selda’ya ilkokulu bitirdiğinde halasının evinde gördüğü kendinden yaşça büyük olan ve üniversite okuyan Mesut’a aşıktır. “Mesut üniversiteye yeni başlamıştı, demek ki en fazla dokuz on yaş fark vardı.” (Tunç, 2021: 230). Mesut yaşamayı seven, etrafındaki kadınların ilgisini çeken birisidir. Bu yönü sebebiyle Selda ondan uzak durmak ister. “Mesut’un yaşama coşkısına eşlik edemezdi, cazibesi kadınları pervane gibi kendine çeken bir adam, anaförler alıp sürükleyecek, bir

kıyıya atacak, yeniden çekecek, soluk almak için debelenmekle geçecekti ömür.” (Tunç, 2021: 211).

GARO (Kapak Kızı, 2021): Garo Anahit’ in kardeşidir. Yüz hatları ince olan Garo yakışıklı bir karakterdir. Anahit’le Cennet yakın arkadaş olduklarından Cennet ile sık görüşmektedir. “Garo’nun yakışıklı yüzünü, ufak tefek, ama biçimli vücudunu hatırladı ve hemen unutmak istedi. Garo’nun yüz hatlarındaki incelik, Anahit’ te de vardı, kardeş oldukları belliydi.” (Tunç, 2021: 61). Garo karakteri Bünyamin’in gözünden anlatılır. Bünyamin düşünleri sırasında Garo’ nun sık sık cennete bakmasından rahatsız olur. “Cennet’e çok sık baktığını görmüş, yüzündeki bu sakin, biraz üstten ifadeden hiç hoşlanmamıştı.” (Tunç, 2021: 66). Garo’ da patrikhanede çalışmaktadır. Patrikhane çıkışı kahvede arkadaşlarıyla vakit geçirmekten hoşlanan Garo, Bünyamin’in işte olduğu vakitlerde kahveye gitmek yerine kardeşiyle birlikte Cennet’in yanında gider. “Bünyamin patrikhaneden çıkınca soluğu sarmaşıklı kahvede alıp gece yarısına kadar okey oynayan Garo’nun bu akşam ziyaretlerini kaçırmamasından rahatsız oluyordu.” (Tunç, 2021: 72). Bünyamin Garo’nun bu tavırlarından dolayı onun kendi eşinden hoşlandığını düşünür. “Garo’ nun karısına istekle baktığını gördü.” (Tunç, 2021: 72).

EROL (Kapak Kızı, 2021): Erol, Bünyamin’in iş arkadaşıdır. Romanda tren yolculuğu boyunca yazarkasa oturup bulmaca çözmüştür. Yazarkasa başında oturan Erol’un garsonluk yapmamaktadır. “İzzet karanfilleri vazoya koymayı bitirmiş, servise ilişkin en ufak bir yardımda bulunmayı düşünmeyen ve yolculuk boyunca yazarkasanın başında oturup bulmaca çözecek olan Erol’un başına dikilmişti.” (Tunç, 2021: 11).

Erol Gülhane Parkı’nda kız arkadaşlarıyla buluşup onlarla vakit geçirmekte bazı akşamlar ise kahvede arkadaşlarıyla okey oynamaktadır. Hayatı okey oynamak, kız arkadaşlarıyla vakit geçirmek gibi basit ve tekrarlayan eğlencelerle süsler ancak derinlerde bir yorgunluk ve sıkıntı hisseder. Erol bu aktivitelerle hayatın gerçeklerini unutmaya çalışsa da geçim sıkıntısı ve borçların ağırlığı altında ezilmektedir. “Asıldığı konfeksiyoncu kızları Gülhane Parkı’na götürüp ağaç altlarında sıkıştırmakla, müsait olanlarla arkadaş yazıhanelerinde üstünkörü sevişmekle, kırk yılda bir felektten bir gece çalmakla, geneleve gitmekle, kahvede okey oynamakla süslenmiş bir hayatın, kendine zevk ve heyecan veren bütün hallerini unutarak gerçek yüzünü düşündü Erol; maaşı

denkleştirmek, borç ödemek, dert içinde boğulmak ve sıkıntı çekmekle geçen asıl yüzünü.” (Tunç, 2021: 141).

Erol bekardır ve evlenmek istemektedir. “Ulan herkes evlendi, bir ben kaldım anasını satayım, dedi.” (Tunç, 2021: 226). Bu sebeple sürekli Bünyamin’e eşinden kendisine bir kız bulmasını ister. Bünyamin ise bu ısrara dayanamayıp ona eşinin amcasının kızıyla tanıştırmaya karar verir. Erol inançlı birisidir. Tren yolculuğunda bir yolcunun ahirete inanmasına şaşmıştır. Ona göre ahiret mutlak ve inanmayanlar öldüğünde bu gerçeği görecekler. “Bu yaşa geldiği halde öteki tarafa inanmıyor olmasını aklı almadı.” (Tunç, 2021: 142).

Erol, kendisi inançlı olduğunu belirtse de Bünyamin’in karısına bakmış hatta onun kendisiyle olup olmayacağını zihninden geçirmiştir. “Güzel buluyordu Cennet’i, çıtı pıtı, balık etinde. Birkaç kere görmüştü, ayaküstü. Hiç yoklamamıştı ama, verici mi değil mi?” (Tunç, 2021: 225). Erol, bunu zihninden geçirse de fırsat bulamadığı için zihninden geçenleri uygulayamaz. Erol’la Bünyamin arasında aldatılma üzerine bir konuşma geçer. Bünyamin, eşinin onu aldatması durumunda ne yapacağını sorar ve Erol böyle bir durumda eşine sinirlenip onu öldüreceğini söyler. “Olur mu öyle şey? İşte o zaman öldürürdüm.” (Tunç, 2021: 201). Erol karakterinde ikiyüzlülük ve içsel bir çelişki vardır. Evlendiği zaman eşi aldattığında bunu çok büyük bir suç görüp eşini öldürmeye düşünürken arkadaşının eşine bakıp kendisiyle olup olmayacağını zihninden geçirir. Erol aldatılma durumunda eşini ve aldattığı kişiyi ahlaksızlıkla suçlayıp öldürme planları yaparken Bünyamin’in eşi Cennet’in kendisine müsaade etmesi durumunda onunla olmayı arzulamaktadır.

ENDER, (Kapak Kızı, 2021): Ender, Ersin’in halasının gençliğinde aşık olduğu kişidir. Ersin’in halası Cavidan evlerinin karşısındaki kahvede çalışan kahveci çırağına aşık olur. Cavidan’ın annesi üniversite okuyan kızını, bir kahveci çırağına layık görmediğinden bu ilişkiyi onaylamaz. Cavidan’ın annesi Ender’le görüşmesin diye kızını eve kapatır. “Fikriye Hanım kızının bir kahveciyi bile değil, kahveci çırağını sevdiğini öğrenince sinir krizleri geçirmiş, kızını göz hapsine almış, hatta eve kapatmıştı.” (Tunç, 2021: 89). Ender bir gün kahvede çıkan olayda bıçaklanıp ölür. “Çok geçmedi, kahvede çıkan bir olayda oğlan bıçaklandı, hastaneye yetiştirilemeden öldü.” (Tunç, 2021: 89).

EŞBER (Kapak Kızı, 2021): Eşber, Bünyamin'in arkadaşıdır. Eşber'i, Bünyamin'in hatıraları aracılığıyla tanırız. Bünyamin, Şebnem'in fotoğrafların bakıp hayran olunca aklına bir zamanlar arkadaşlık ettiği Eşber gelir. Eşber bir film yıldızına fotoğraflarından aşık olmuştur. Aşık olduğu film yıldızının fotoğrafını sürekli cebinde taşıyan Eşber, fotoğraf sayesinde kadınla zihninde bir ilişki kurar. "Eşber' in bir tek kadınla fotoğraflar aracılığıyla ilişki kurduğunu, gerçekte olmayan ve kafasının içinde geçen hayatı o kadınla yaşadığını anlıyordu." (Tunç, 2021: 77). Eşber, gerçeklikten uzak bir algıyla yaşadığı aşkını çok kıskanır. "Eşber fotoğraflarına âşık olduğu kadını delice kıskanırdı." (Tunç, 2021: 77). Film yıldızının fotoğrafını almak isteyen birisinden onu kıskandığı için bir gün şiddete maruz kalır.

MAZHAR (Kapak Kızı, 2021): Mazhar, Selda'nın gençliğinde bir gece birlikte olduğu kişidir. Selda onu çekici bulduğu için evine gitmiştir. "Çekici bir gençti Mazhar." (Tunç, 2021: 210). Selda, Mazhar'ın kırıcı bir insan olmadığını düşünür. "Mazhar'ın kırıcı olmak gibi bir niyeti yoktu." (Tunç, 2021: 210).

ALİ (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Romanın genelinde bekar olduğu için bu başlık altında ele alınmıştır. Ali, Şebnem'in aşık olduğu erkek karakterdir. "Aslında aşık olduğum herkes tekti, Ali'ydi." (Tunç, 2021: 17). Kendisi Şebnem'den on beş yaş büyüktür. "Aramızdaki on beş yıl yok olmuştu." (Tunç, 2021: 283). Ali ile Şebnem Hisar'daki çay bahçesinde tanışırlar. Ali kitap okurken Şebnem karşısında oturur. Şebnem ilk görüşte Ali'nin dış görünüşünden duruşundan etkilenir. "Seni ilk gördüğümde burnundan, gözlerinden, gülüşünden etkilenmişti. Burnun mağrurdu, karakterliydi. Gözlerin siyahtı, bir erkek için fazla güzeldi." (Tunç, 2021: 13). Şebnem set arasında kendisini çağırımlarını beklerken birden set ekibi gider. Şebnem giden set ekibi arabasının arkasından koşsa da yetişemez ve durumu çok üzülüp ağlar. Onun ağladığını gören Ali kendisine gözyaşlarını silmesi için bir mendil uzatır. "Bana parmak ucuyla bile dokunmadı. Sadece bir kumaş mendil uzattı." (Tunç, 2021: 71). Annesiyle birlikte yaşayan Ali'ye bu mendili her sabah annesi vermektedir. "Annesi mi... Her sabah ona ütülü, mis gibi kumaş mendil veren bir anneyle mi yaşıyor?" (Tunç, 2021: 72). Ali verdiği mendili geri istemez. Ali'nin mendili geri istememesi Şebnem'in şaşırtır çünkü onun diğer erkekler gibi mendili geri alma bahanesiyle tekrar kendisiyle görüşmek isteyeceğini düşünmüştür. Ali'nin bu tavrı Şebnem'in çok hoşuna gider ve ondan etkilenir. "Ben sana o günün akşamında âşık oldum." (Tunç, 2021: 60). Beraber

saatlerce dışarda oturduktan sonra yürürler, ertesi gün Hisar'da tekrar buluşmak için sözleşip ayrılırlar. Bundan sonra sürekli görüşmeye başlarlar.

Ali edebiyata ilgi duyan bir karakterdir. Kendisi çeviriler yapan, dergilere yazılar gönderen ve şiirler yazan birisidir ancak yazdığı şiirleri kimseye göstermez. “Ansiklopedilere çeviriler yapıyordu. Dergilere yazılar yazıyordu. Şiir de yazıyordu. Biliyordum. Ama hiç kimseye, bana bile göstermiyordu.” (Tunç, 2021: 278). Mutlu giden birliktelikleri Ali'nin Paris'e gitme isteğiyle bozulur. Ali son zamanlarda sürekli Fransızca çalışır çünkü o günlerde tek isteği Fransa'ya gitmektir. “O günlerde ne zaman buluşsak Ali'nin koltuğunun altında Fransızca dil kitapları, küçük bir sözlük, sık sık açıp bakıyor. Kendi kendine bir okuma parçası mırıldanıyor. Akli bende değil, akli Fransızca'da.” (Tunç, 2021: 181). Bu fikrini Şebnem'e söylediğinde Şebnem çok üzülür ve orada bir kadın için gidip gitmediğini sorar. Ali ise bir kadının orada kendisini bekleyeceğini umduğunu söylemesi üzerine Şebnem, terk edilme nedeninin başka bir kadın için olmadığını Ali'nin amacının sadece buralardan gitmek olduğunu anlar. Ali kötü bir hayat sürdüğünü, kendisinin bu hayat içerisinde adeta çürüdüğü ve bunun için de artık bir şeyler yapması gerektiğini söyler. “Gidişine dair bir yığın şey söylemişti, karışık ve sert cümleler. Hayatım bok gibi, çürüyorum, kokuyorum, bir şey yapmalıyım.” (Tunç, 2021: 182). Ali'nin bu ifadelerinden onun varoluşsal bir sancı çektiğini söylemek mümkündür. Ali bu varoluş sancısından kurtulmak için kaçmayı, gitmeyi çözüm olarak görmüştür. Sevdği kadın Şebnem'i terk eder çünkü kendisine bir faydası olmayan bu adamın başkasına da zarar vereceğini düşünür. “Benden bir şey bekleme.. sana verecek bir şeyim yok, dedi.” (Tunç, 2021: 13). Şebnem genç olduğu için kendi hayatını kurup hayatta bir şeyler yapabileceğini düşünür. Onun hayatını, kendi varoluş sancıları ve anlam arayışıyla mahvetmek istememektir bu yüzden gitmenin en iyi çözüm yolu olduğunu düşünür. Ali duygusal sorumluluktan kaçmayı, gitmeyi tercih ederek Şebnem'i terk edip Paris'e gider. Ali Paris'e gidip orada yıllarca yaşar. Geçimini ise çeviri yaparak sağlar. “Gitmiş zamanında...yıllarca Paris'te kalmış, şimdi tercüme bürolarına çeviri meviri yapıyormuş,” dediler Ali için.” (Tunç, 2021: 158). Paris'teyken siyahî bir Fransız kadınla evlenir. “Paris'teyken evlenmiş, siyahî bir Fransız'la, yarısı Kongolu bir kadın, Michelle. Zayıf bir zamanına denk gelmiş.”(Tunç, 2021: 288). Bu evlilik uzun sürmez ve bir süre sonra boşanırlar çünkü karısının

kendinin anlam arayışını önemsemediğini anlar. “Anlam arayışına karısının kıcıyla güldüğünü anlamış. Boşanmışlar.” (Tunç, 2021: 289).

Ali modern bir entelektüelin anlam arayışı sırasında kayboluşunun, tükenişinin adeta bir sembolüdür. Ali bir anlam arayışı içerisinde. Bu anlam arayışını yaşadığı yerde bulamayacağını anlayınca gitmek ister. Fransa’ya gidip yıllarca burada kalmış ancak yine de anlam arayışına bir çözüm bulamamıştır. Sürekli bunun üzerine düşünen Ali tam anlamı bulduğunu düşünürken yine o anlam ellerinden kayıp gider. O aradıkça anlam kaybolur, bu anlam arayışı onun için adeta lanete dönüşür. “Çok denediğini söyledi. Anlamın ne olması gerektiğine karar verip kırık parçaları birleştirmeye çalıştığını, ama tam yakalayacakken anlamın kaybolduğunu anlattı.” (Tunç, 2021: 287).

Ali bu anlam arayışı sürecinde modern bireyin yaşadığı bir boşluk duygusu içerisinde çünkü kendisini bir yere ait hissedememektedir. Bir şeylere tutkuyla bağlanmak ve kendini anlam yüklediği bir şeylere adanmak ister ancak Ali herhangi bir şeye aidiyet hissetmez. Bu aidiyet yokluğu, bağlanabilecek bir inanç veya ideolojinin olmaması onu kimlik krizine iter. Ali kendini adayacak ve anlam arayışına son verecek tek şeyin şiir olduğunu düşünür. Bunun için şiire yönelir ancak şiir onun için ulaşılmaz bir dağdır. Şiire yönelse o ulaşılmaz şiir dağının büyüklüğü karşısında kendisini yetersiz bulur. Bu yetersizlik hem estetik hem de varoluşsal bir yetersizliktir. Ali, anlam arayışına son verecek şiire ulaşılmaz, yetersiz kalır ve tırmanmak istediği şiir dağının eteklerinde kalır. “Kendimi adayacak bir şey bulamadım, diyordu. Şiirden başka. Şiir belki saf anlamdı, belki değildi, bilmiyorum. Ama hayattan daha büyük bir şey olduğu kesindi. Ona da ulaşamadım. Eteklerinde kaldım, şiire tırmanadım.” (Tunç, 2021: 287).

Ali Paris’ten İstanbul’a döner ve Paris’te bir dönem birlikte yaşadığı kadının İstanbul’daki evinde kalır. Ali hayatı boyunca Şebnem dışında hep hayatındaki kadınların üstünden geçimini sağladığını ifade eder. “Ömrü boyunca kadınların sırtından geçinerek yaşadığını söyledi (ben hariç), en çok da annesinin.” (Tunç, 2021: 288). Annesi yıllarca ona bakmıştır. Kendisi ayrı bir eve çıkamamış, şimdi ise Paris’te bir dönem birlikte yaşadığını kadının evinde kalır. Kadın arada gelip kaldığı İstanbul’daki evinde Ali’nin oturmasına müsaade eder. Ali hiçbir eşyasının kendisine ait olmayan bu evde kalır. “Bu ev, gördüğün bu eşyalar.. hiçbiri benim değil. Sadece kitaplar benim. Paris’te bir süre yaşadığım kadının evi burası.” (Tunç, 2021: 289).

Şebnem eşiyle yılbaşı partilerini gezerken son katıldığı partide Ali ile karşılaşır. “Üçüncü partide Ali’yle karşılaştım. Ansızın.” (Tunç, 2021: 126). Ali o sırada evinde kaldığı kadınla birlikte yaşarken Şebnem ise evlidir. Kimsenin olmadığı sırada Şebnem, Ali’ye ne zaman döndüğünü ve kendisini neden hiç aramadığını sorar. Ali o an susup sadece Şebnem’i ister. Onu öpeceği sırada Ali birlikte yaşadığı kızış saçlı kadının çığlıklarını duyar ve onun yanına koşar. Ali battaniye ile kadının saçındaki alevleri söndürüp gider. “İstanbul’a döneli on yıldan fazla olan Ali, yıllar-yıllar-yıllar sonra karşılaştığımız gece, uzun kızıl saçları tutuşmuş bir kadına sarılıp gitti.” (Tunç, 2021: 147).

Şebnem o geceden sonra Ali’yi aramak ister ancak nerede bulacağını bilemez. Bir gün Osman’ın arkadaşları evlerine geldiğinde yılbaşı gecesini yanan kızıl saçlı kadından bahsetmeye başlar. Bu konu Şebnem’in ilgisini çeker. Osman’ın arkadaşı kızıl saçlı kadın ve yanındaki adam Saray apartmanında oturduklarını söyleyince Şebnem çok şaşırır çünkü bu ev kendilerine çok yakındır. “Saray Apartmanı’nın en üst katında oturuyormuş. İhlamur Yolu’ndan Beşiktaş’a inerken yan yana sıralanan o tuhaf binaların sonuncusunda.” (Tunç, 2021: 156). Şebnem, Ali’nin kendisine bu kadar yakın oturmasına çok mutlu olur ve onun evine gitmeye karar verir. Şebnem evi bulur ve kapıyı çalar. Kapıyı çalan Ali şaşırmaz çünkü onun kendisini bulacağını bilir. “Beni bulacağını biliyordum.” (Tunç, 2021: 182). Şebnem geçmiş yılların hesabını ve kendini neden terk edip gittiğini sorar. Ali ise Şebnem’in yaşının o zamanlarda küçük olduğunu ve kendine çok bağlı olduğu için onu terk ettiğini söyler. “Çok gençtin, hatta çocuktun. Bana aşırı bağlanmıştın.” (Tunç, 2021: 185). Ali bu sözleri yıllar önce de kurmuştur. Kendisi duygusal sorumluluktan kaçan bir birey olduğu için Şebnem’e kendisine bağlanmaması için uyarıda bulunmuştur. Şebnem Ali’nin dürüst olmasını takdir eder çünkü kendisini kandırıp kullanmak yerine açıkça ona bağlanmaması gerektiğini söyler. Ali bir sorumluluk almaktan kaçıp onu terk etse bile dürüst olduğu için Şebnem onu çok sever. “Ali bana hiç yalan söylememişti. Beni kırmıştı, çok üzümüştü, terk etmişti, ama hiç yalan söylememişti. Aksine ‘Bana bağlanma, ben bağlanılacak bir adam değilim,’ demişti. Sonra bırakıp gitmişti.” (Tunç, 2021: 56).

Şebnem video olayından sonra saçlarını kazıyıp eşyalarını da yanına alıp Ali’nin yanına gider çünkü Ali onun sığınacağı tek limandır. Saçlarını kazıdığını gören Ali ona neler yaşadığını sormadan sarılır. “Merhamet Ali’nin doğasında vardı.” (Tunç, 2021:

359). Şebnem’le ikinci kez evinde oturup konuşan Ali, ona pişmanlığını dile getirir. Onu bırakıp gittiği için yıllarca çok pişmanlık duyduğunu ve bu duygunun onun peşini hiç bırakmadığını söyler. “Yıllarım seni bırakıp gittiğim için pişmanlıkla geçti, dedi.” (Tunç, 2021: 58). Ali, ölmeyi düşünmeye başladığı sırada kapısını çalan Şebnem’in, saçlarını kazımış kafasına sarılınca bu anlam arayışının boşa bir çaba olduğunu düşünür. Ali artık anlam arayışında sorular sormayan, yanıt aramayan bir noktaya gelir. Bu durum onun içsel tükenmişliğini göstermektedir. “Bana bunca güzel şeyi söylemiş, çünkü yavaş yavaş dünyadan topuklamayı düşündüğü sırada kapısını çalmışım ve bana sarılıp kafatasımı avuçlayınca hayatı anlamaya çalışmanın boşuna bir çaba olduğunu hissetmiş.” (Tunç, 2021: 289). Şebnem eşinin kardeşi tarafından Emniyet Müdürü olan Uluç Bey’le ilişkiye zorlandığını bunun için video çekip ona tuzak kurduğunu söyler. Şebnem Emniyet Müdürü’yle yaşadığı cinsel ilişkiyi gizlice video kaydına alıp bunu birçok kişiye hatta basına yolladığını söyler. Hayati tehlikesinin olduğunu, öldürülebileceğini ve Ali’ye bu sebeple zarar gelmesinden korktuğunu söyler. Ali ise boşuna bir çaba olarak gördüğü anlam arayışının sona ermesiyle artık ölümden korkmaz. O anlam yokluğuyla mücadelede pes etmiş, varoluşun ağırlığını taşıyamayan ve hayat karşısında kendini yenik görüp ölmeyi isteyen bir karakterdir, bu yüzden artık sevdiği kadınla sadece ölmeyi arzular. “İlle ölünecekse beraber ölürüz, dedi.” (Tunç, 2021: 55).

Şebnem, video olayının basında yankılanmamasından korkar çünkü ona bunu yaşatanlardan intikam almak ister. Akrabası olan kuzenini Selda’yı arar ve kendisine yardımcı olmasını ister. Selda hemen Ali’nin evine gelir ve bu videoyu Belçikalı olan ve yurt dışında bir haber kanalında çalışan eşine gönderir. Selda, olayın uluslararası basına düşmesini sağlayarak Şebnem’i korur. Şebnem artık ölmek değil, sevdiği adamlarla yaşamak ister. Ali, Şebnem’in bundan sonra yanından ayrılmayacağını söyleyerek birlikte giderler. “Ali bir an bile yanımdan ayrılmayacağını söyledi. Ben Ali’yle birlikte gelecekte kaçtığımızı söyledim. Ötesini biz de bilmiyorduk, ilgilenmiyorduk, bundan sonra carpe diem.” (Tunç, 2021: 463).

KUBİ (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Romanda Kubi olarak tanınır ancak gerçek adı Kubilay’dır. Kubi, Gün’ün erkek arkadaşı aynı zamanda yaptıkları fotoğrafçılık işinde Gün’ün ortağıdır. “Gün’ün erkek arkadaşı ve ortağıydı.” (Tunç, 2021: 189). Kubilay, güzel sanatlar mezunu, eğitilmiş birisidir. Güzel sanatlarda fotoğrafçılık mezunu olan

Kubi aynı zamanda müzikle ilgilenmektedir. “Bir telefonla güzel sanatlarda fotoğraf (Kubi) ve dekor kostüm (Gün) okumuş...”(Tunç, 2021: 192). Kubi, çalarken birçok derdini unuttuğu için onun için müzik adeta bir ilaçtır. Fotoğrafçılığı bir yalan makine olarak nitelendiren Kubi, bir dönem müzikle fazla ilgilenmeye başlamıştır. “Zaten Kubi’ nin artık işi gücü müzikmiş. Fotoğrafın yalanından usanmış. Fotoğraflar yalan makinesidir diyormuş. Doğru dürüst para aldığı bile yokmuş. Ama unutupmuş işte çalarken kendini, sanat çıtasının yerlerde süründüğünü.” (Tunç, 2021: 197). Kubi gündüzleri fotoğrafçılık yaparken, geceleri bir barda müzisyen olarak çalışmaktadır. “Kubi müzik yaptığı bara gitmişti sonra.” (Tunç, 2021: 340).

Kubi ve Gün fotoğrafçılık işiyle geçimlerini sağlamaya çalışsalar da çok para kazanamamaktadır. Geçim dertleri olmalarına rağmen birbirine aşık olan Kubi ve Gün çok mutludur. Bu mutlulukları Gün’ün kanser olmasıyla bozulur. Gün kanser olunca kemoterapiye başlar. İlk kemoterapi sürecinde başarılı olup hastalığı atlatsa da bir süre sonra tekrar nükseder. Bu ikinci süreç Gün için iyi gitmez. Kubi sevdiği kadın bu haldeyken işleri açılınca sürekli mesleğiyle meşgul olur. Bu süreçte çok para kazanan Kubi araba alıp Boğaz’ı gören yeni bir eve taşınır. “Kubi şeytanın bacağına kırıp biraz para yapınca Taş Basamak Sokağı’ndaki delikte oturmak istememişti. Havalı bir araba almıştı.” (Tunç, 2021: 243). Osman ve Şebnem onu bu zor zamanlarda Kubi’ yi Gün’ün yanında olmamakla suçlarlar. Kubi kemoterapi için çok para kazanması gerektiğini ve daha da önemlisi Gün’ün bu hasta halini görmeye dayanamadığı için ondan uzaklaşmak amacıyla sürekli işe meşgul olduğunu söyleyip ağlar. “Deli gibi para kazandığı ve kazandığı parayı olduğu gibi Gün’e harcadığı için (doktorlar, hastaneler, tahlilleri ilaçlar, özel hemşireler, diyetisyenler, kemoterapiler, radyoterapiler, vesaire) hastalığın erittiği, çirkinleştirdiği, hastalığın tiksindirici bir hale soktuğu Gün’den kaçmaya hakkı olduğuna inanmak ve beni de inandırmak istiyordu.” (Tunç, 2021: 244). Kubi sevdiği kadının o zor günlerinde yanında olmak yerine kötü halini görüp üzülmemek için kaçmayı tercih eder. Kendi üzüntüsünü düşünüp Gün’ün kötü zamanlarında yanında olmaz. “Ama Kubi kaçmak için sürekli bahane buluyordu. Eve doğru dürüst uğramıyordu. Kendini işe vermişti. Deli gibi fotoğraf çekiyordu. Deli gibi para kazanıyordu.” (Tunç, 2021: 243).

Gün bir süre sonra vefat eder. Gün vefat ederken Kubi yanında değildir. “Ölürken yanında olmamıştı.” (Tunç, 2021: 256). Onun ölümü sırasında çalışmaktadır. Kubi, Gün

öldükten kısa bir süre sonra ortak arkadaşlarıyla görüşmeyi bırakıp kendisinden genç olan bir kızla evlenmiştir. Para hırsı onu kötü yönlendirip işini batırmasına neden olur. Kubi son hali ise serinin son romanında öğrenilir. “Ama üstünden bir yıl geçmeden genç bir kızla evlenmiş. Para kazanmakla kafayı bozup çok fazla açılınca stüdyosu batmış. Yenisini kurmuş, becerememiş. Bir dergiye girmiş. Birkaç ay çalışıp ayrılmış. Şimdi nerededir, ne yapar bilen yok.” (Tunç, 2021: 256).

TEOMAN (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Teoman, Osman’ın kardeşidir. Teoman çocukluğundan itibaren çıkarını düşünen ve buna uygun olarak yaşayan birisidir. Romanın başından sonuna kadar paragöz, çıkarıcı bir tip olarak tanıtılır. “...öz kardeşine bile faizle borç veren, paragöz, güvenilmez, evlerden ırak bir kayınbiraderden ibaretti.” (Tunç, 2021: 296). Teoman, kendini babasına iyi göstermek için annesini bile şikayet edebilen çıkar odaklı bir insandır. “Ama siz Teoman’ı mükemmel bir yalaka, iyi bir muhbir, şahane bir küçük Hitler olarak yetiştirmişsiniz.” (Tunç, 2021: 39). Teoman abisi paraya ihtiyacı olduğunda ona sadece çıkarı için yardım eder ve bu yardımları yaparken abisine yardımcı olmaya çalışan kardeş rolüne bürünerek ikiyüzlü bir tavır sergiler. “Teoman sanki daha önceki sıkıntılarımızı da halletmiş, her defasında imdadımıza yetişmiş gibi konuşuyordu.” (Tunç, 2021: 43). Teoman hayatını çıkar ve hesap üzerine kurmuştur. Eğer çıkarına uymayan bir durum varsa ona hizmet etmez. Kardeşine faizle borç verir ve borcunu ödemezse karşılığında bir mal edinir. “Teoman bize borç veriyordu, tabii faiziyle.” (Tunç, 2021: 294).

Teoman, evlenmek istediği Leyla’yı çıkarı için sevmiştir. Leyla’nın ailesinden ve gücünden faydalanmak için onunla nişanlanır. Hayatını çıkar üzerine kuran Teoman, Leyla ile olan ilişkisini de kâr-zarar ilişkisi üzerine kurar. Onun ailesinden alacakları yüksek olduğu için iç güveyisi gitmeyi kabul eder. “Öte yandan Teoman’ın Leyla’ya tutulmasına imkân yoktu. Teoman’ın herhangi bir şekilde aşka düşmesine imkân yoktu. Teoman’da sevme yeteneği yoktu. Ama müthiş bir hesap yapma yeteneği vardı. Pek çok evliliğin temelindeki kâr-zarar tablosunu örnek alarak baktığında, Teoman hanesine bir nevi içgüveylik yazmış, ama kâr hanesinin doluluğundan gözleri kamaşmıştı.” (Tunç, 2021: 121). Teoman nişanlısının ailesi muhafazakâr olduğu için onların yanında muhafazakâr gibi davranmaya çalışarak ikiyüzlü bir tavır sergiler. “Teoman, yuvarlacık nişanlısı Leylacık’ın muhafazakâr sayılabilecek ailesinin evinde, muhafazakâr sayılabilecek bir yılbaşı yemeğindeydi.” (Tunç, 2021: 118).

Teoman'ın nişanlısının dayısı Uluç, Teoman'ın abisinin karısı Şebnem'den hoşlanmaktadır. Şebnem bunu kabul etmediğinde Uluç, Teoman'a Şebnem erotik pozlarını gösterip onu nişanlısından ayırmakla tehdit eder. Bunun üzerine Teoman evlilik planlarının bozulma korkusuyla abisinin eşini Uluçmüdür'le birlikte olmaya zorlar. "Uluç Dayı'nın istediğini yapacaksın, dedi." (Tunç, 2021: 311). Şebnem'e şiddet uygulayıp Uluçmüdür'le birlikte olmaması durumunda onu öldürmekle tehdit eder. "...beni saçlarımdan yakaladığı gibi sürükleyerek salona götürdü. Yere atıp tekmeledi." (Tunç, 2021: 308). Teoman nişan atılırsa hayalindeki zenginliğe ulaşmayacağını bilir. Bu nedenle bu evliliğe engel teşkil edecek durumları sonucu ne olursa olsun ortadan kaldırmaya çalışır. Teoman, nişan atılıp zenginlik hayallerine veda etmemek için abisinin eşini Uluçmüdür'le olmaya zorlar. "Teoman geleceğiyle oynamaya kalkan herkesi gözünü kırpmadan yakabilecek kadar gaddardı." (Tunç, 2021: 366).

BASÇI (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Osman'ın müzisyen arkadaşlarından biridir. Osman'ın müzik grubunda yer alan başcıdır. Serinin son romanında Uğur olarak adını öğrensek de bu romanda ismi geçmeyip başcı olarak anılmaktadır. Yaşı grubun diğer üyelerinden daha büyüktür. "Diğerlerinden büyüktü. Daha bir ağırbaşlı, daha bir kendinden emin görünüyordu" (Tunç, 2021: 26). Müzik konuşmak için Osman'ın evine gelen grup üyelerinden başcı, Osman'ın karısı Şebnem'i ilk gördüğü anda çok beğenir ve yüzü bir yerden kendisine tanıdık gelir. Daha sonra düşünce Şebnem'in Phoenix isimli dergiye verdiği erotik pozlar aklına gelir. Şebnem' bunu gizlice söylemeye çalışırken, Şebnem onu susturur. "Sen bir zamanlar Phoenix diye bir dergiye--- dedi." (Tunç, 2021: 26). Başcı, arkadaşının karısından çok hoşlanmış ve onunla birlikte olmayı ister. Şebnem odanın karanlık tarafında koltukta otururken Şebnem'in yanına gidip başını dizlerine yatırır. Başcı, Osman'la aynı odadayken görmeyeceğini düşünüp ellerini Şebnem'in bacaklarında gezdirip onu taciz eder. "Uçları nasırlaşmış, sert parmaklarının ayak bileğimin çukurluğunda, aşık kemiğimin üstünde dolaşmaya başladığını hissettim." (Tunç, 2021: 28). O geceki tacizden birkaç gün sonra başcı gruba yalan söyleyerek Osman evde yokken onların evine gider. "Ama belli ki gruba bir yalan atmış, evde yalnız olduğumu düşünerek bize gelmişti." (Tunç, 2021: 29). Evine gitmesinin sebebi Şebnem'le birlikte olmayı istemesidir. Şebnem'in o dergideki pozlarını kocasına söylememesi karşılığında bu birlikteliği istediğini Şebnem bilmektedir ancak o gün evde misafir olduğu için başcı eve girememiştir. Bir zaman

sonra ise başçı gruptan ayrılır. Osman, başçı için grup üyelerine kötü şeyler söylediğinden gruptan ayrılmasına neden olur. “Gruptan ayrıldı, dediler. Aleyhinde acımasızca atıp tuttular. İğrenç ama cesur bir zampara iken gözümde bir zavallıya dönüşen başçının yeteneksizliğinden girip yağlı saçlarından, ter kokusundan, zevksizliğinden, cehaletinden köylülüğünden çıktılar.” (Tunç, 2021: 31). Osman, başçının karısına olan ilgisini fark etmiş ancak tartışmadan kaçındığı için grup içerisine nifak sokarak başçıyı hayatından uzaklaştırmayı seçer.

SUAT (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Romanda az yer alan erkek karakterlerden biri Suat’tır. Suat Şebnem’in okuduğu okulda kantinde çalışmaktadır. Askerden yeni gelip kantinde çalışmaya başlayan Suat, gördüğü ilk andan beri Şebnem’den hoşlanır. “Buraya geldiğim ilk günden beri gözlerini benden alamayan bir çocuk çalışıyor kantinde. Suat. Askerden yeni gelmiş.” (Tunç, 2021: 337). Hoşlandığı için sürekli ona bedava yiyecek içecek verir. “Ne zaman kantine girsem, nefis kızarmış çift kaşarlı bir tostla bir kola getiriyor masama, bedava.” (Tunç, 2021: 337). Suat, Şebnem’i sevse de kendisinin ona aşık olmadığını bilir. Bir gün Şebnem kendisini gece vakti bir yere davet eder. Suat buna inanmadığı için Şebnem’in kendisiyle dalga geçtiğini düşünür. “Gelmiycen di mi? Kafa buluyorsun benimle, diyor.” (Tunç, 2021: 337). Suat, Şebnem’in kendini kandırdığını düşünse de yine de ümitlenerek Şebnem’in davet ettiği yere gider ve karşısında onu görür. Şebnem’le o gece bir birliktelik yaşar ve Suat bu durumdan ümitlenerek Şebnem’e aşkını ilan eder ancak bu aşktan karşılık alamayıp bir daha görüşmezler.

CEMAL (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Bisiklet tamir eden bir dükkânda çırak olarak çalışmaktadır. “Bisiklet tamircisinde çalışan bir oğlanla geziyorum en çok. Cemal adı.” (Tunç, 2021: 172). Cemal uzun boylu, elleri güzel olan bir erkek karakterdir. “Cemal uzun boylu. Elleri kirli olmasına rağmen çok güzel.” (Tunç, 2021: 172). Şebnem’le görüşen Cemal yanında sürekli sürmene bıçağı taşır. “Cemal bıçak taşıyor. Sürmene bıçağı.” (Tunç, 2021: 172). Cemal’in bıçağı dışında dükkânında sakladığı bir tabancası vardır. Şebnem bu tabancayı görmek istediğinde onu götürmeyi teklif eder. Cemal dükkânda tabancasını gösterdikten sonra Şebnem’le öpüşmeye başlar ve bu sırada ustasına yakalanıp dayak yer. “Bir bisiklet pompasını kaptığı gibi Cemal’in başına vuruyor.” (Tunç, 2021: 175). Bu olaydan sonra Cemal ve Şebnem bir daha görüşmez.

TEOMAN (Osman, 2021): Romanın genelinde bekar olduğu için bu bölümde ele alınmıştır. Teoman Osman'ın kardeşidir. İki kardeş birbirleriyle pek anlaşılamamaktadır. Çocukken kardeşiyle anlaşılamayan Teoman, Osman'ın veya annesinin bir kusuru olduğunda babasına şirin görünmek için her şeyi ona anlatır. Teoman hırslı birisidir. Bu yüzden babasından para alabilmek ve ileride daha çok miras hakkı olması için babasıyla iyi geçinmektedir. Teoman babasından kalan mirasla da yetinmek istemez. O çok daha fazla zengin olmak ister. “Senin haberin olmayabilir ama Teo daha bu yaşta katakullili işler başında baba, bilgin olsun, ille de bir vurgun yapacak, senden kalacak miras kesmiyor onu, büyük para istiyor, çok büyük para, hatta bir suyun başını tutmak istiyor, hırs küpü bir manyak çünkü.” (Tunç, 2021: 195). Teoman menfaatçi birisidir. Menfaati olmayan kimseyle görüşmez. “Menfaatçiydi, yağmur olsa kimsenin tarlasına yağmaz yani..” (Tunç, 2021: 222). Babasıyla bile arasını çıkarı olduğu için iyi tutmaktadır.

Teoman babasının vefatıyla kendine kalan mirası iyi yönetmeye başlar. Kardeşi Osman ise serveti kontrolsüzce harcamaktadır. Osman paraya sıkışınca Teoman'dan ortak mülklere dayanarak borç ister. Teoman belli bir faiz karşılığında abisine borç verir. “Herife bak, sanki hibe ediyor, faizini çatır çatır alıyorsun, ne iyiliği?” (Tunç, 2021: 389). Bu borçları vermeden önce param yok diyerek Osman'ı süründürmeye çalışır. “Darboğazda falan da değil ayrıca, bok gibi para kazandığını bilmiyorum sanki.” (Tunç, 2021: 389). Teoman, zamanla abisi borcunu ödeyemeyince ortak mülkleri kendi üstüne alır. “Satacak ev mi kaldı diyemedim, ortak mülklerimizin hepsi Teoman'ın üstüne geçti. Bu yaşamı nasıl sürdürdüğümüzü sanıyordu.” (Tunç, 2021: 392).

Teoman bir gün abisine haber verme gereği duymadan nişanlanır. Nişanlısının babası sanayici, dayısı ise İstanbul Emniyet Müdürü'dür. Teoman gücü sevdiği için bu nişan olayına önem vermektedir. “Gücü çok severdi Teoman.. kabadayılığa çok özenirdi.” (Tunç, 2021: 222). İsteme ve nişan töreninde herhangi bir sorun yaşamak istemez. Bu nedenle bir sorun çıkarmamaları için abisiyle eşi yerine, Feryal halasıyla eşini isteme törenine götürür. “Söz kesip nişan yapmaya Feryal Halamla Talat Amca'yı götürmüş, bize güvenememiş çünkü.” (Tunç, 2021: 400). Teoman'ın nişanlısının ailesi gelenekçi bir aile yapısına sahip olduğu için Teoman'ın abisi ve eşiyle tanışmak isterler. Teoman nişanlısının ailesiyle, abisini ve eşini tanıştırmak istemese de bu duruma mecbur kalır. “Elinde olsa onlarla bizi asla karşı karşıya getirmezmış, düğününe bile çağırılmazmış ama nişanlısının geleneksel bir ailesi varmış, aile bağlarına çok önem

veriyorlarmış.” (Tunç, 2021: 400-401). Bu konuyu konuşmak için abisine gider ve onlara nişanlısının ailesiyle bir tanışma yemeği organize ettiğini söyler. Bu tanışma yemeğinde bir sorun çıkarmamaları için abisini ve eşini adeta tehdit eder. “Yemekte adam gibi davransak iyi olurmuş. Zira yaşadığımız bu konforu sürdürmemiz onun iki dudağının arasındaymış.” (Tunç, 2021: 401). Yaşamlarını Teoman’ın verdiği borçlarla sürdüren Osman bu tehdide boyun eğip mecburen bu yemeğe gider. Yemekte iki aile birbiriyle tanışır. Teoman içki içtiği halde nişanlısının gelenekçi ailesine şirin görünmek için içmediğini söyler. “Teo efendi ağzına sürmedi.” (Tunç, 2021: 404). Yemek sorunsuz bir şekilde geçer. Aileler birbirinin numaralarını alıp görüşmek isterler. Bu yemekte Teoman’ın nişanlısının dayısı Uluç Bey, Şebnem’den etkilenir. Onunla yakın olmak için eşi Osman’a sıcak davranır. Şebnem, Uluç Bey’le birlikte olmak istemese de zamanla adamın tehditlerine boyun eğer. Şebnem Uluçmüdür’ den intikam almak için yaşadıkları cinsel ilişkiyi bir video kaydına alır. Bu video kaydını basına gönderip tüm ülke gündemini değiştirir. Bu video olayından sonra Teoman ve Osman’ın hayatı mahvolur. “Senin yüzünden hayatım mafoldu benim.” (Tunç, 2021: 417). Teoman’ın nişanlısı ondan ayrılır. Yaptığı tüm işler iptal edilir ve şirketini satmak zorunda kalır. Video olayı sonrası emniyet müdürünün kendisini öldürmesinden korktuğu için evinden taşınıp kaçır. “Nişanlısı Teo’ yu terk etmiş, emniyet müdürü nişanlısının akrabasıymış çünkü. Teo şirketini satmak zorunda kalmış, evinden taşınmış..” (Tunç, 2021: 128). Bu olay neticesinde artık abisi Osman ile tüm bağlarını keser. “Teo Osman’la bu yüzden görüşmüyordu.” (Tunç, 2021: 128). Osman, kardeşiyle görüşmek istese de Teoman artık kardeş olmadıklarını söyleyip görüşmeyi reddeder. “Kardeş falan değiliz tamam mı?” (Tunç, 2021: 417).

Teoman bu olaydan sonra hayatına devam etmeye çalışır. İş hayatına girip çeşitli işlere atılıp şirketler açar ancak işleri bir türlü yolunda gitmez. Yanlış yatırımları sebebiyle çok para kaybeder. “Çok yanlış yatırımlar yapmış, çok büyük paralar kaybetmiş diye duydum.” (Tunç, 2021: 221). Teoman, Selma isimli birisiyle evlenir. Bu evliliğinden bir kızı olsa da evliliği çok uzun sürmez. “Selma’yla da altı ay önce boşandık. Kızım için velayet davası açtım ama eski kayınpederin arkası çok kuvvetli sanmıyorum bir sonuç çıkacağını.” (Tunç, 2021: 38).

FERHAT (Osman, 2021): Osman’ın kız arkadaşı Canan’ın yakın arkadaşı olan Melisa’nın sevgilisidir. “Melisa, Ferhat’ın sevgilisi, Inn’de onunla da tanıştık”(Tunç,

2021: 143). Osman da bu sayede Ferhat'la tanışmıştır. “Beni tanıştıran da o.” (Tunç, 2021: 142). Ferhat babasının holdinginde çalışmaktadır. “Babasının holdinginde çalışıyormuş Ferhat.” (Tunç, 2021: 142). Ferhat maddi durumu iyi olan birisidir. Bu nedenle gittiği yerlerde çok para harcar. Osman bu durumu görgüsüzlük olarak adlandırmaktadır. “Bir sürü şampanya açtırdı Inn’ de, denizde kum onda para tabii. Ama görgüsüzlük.” (Tunç, 2021: 142). Ferhat’ın genç yaşına rağmen teknesi vardır. Osman bu nedenle kendini Ferhat ile mukayese eder. “Herifle aynı yaştayız ama onun kaptanı var, yatında da üç kişi çalışıyor.” (Tunç, 2021: 144). Ferhat bir gün tüm arkadaşlarını tekneye davet eder ancak orada insanlara soğuk davranır. Osman bu soğuk davranışların uyuşturucudan olduğunu düşünür. “Ferhat çok garip biri, dakikası dakikasına uymuyor, uyuşturucudan kafa gitmiş.” (Tunç, 2021: 145). Osman ve orada bulunan diğer kişiler Ferhat’ın tavırlarından rahatsız olup akşam olmadan tekneden ayrılırlar. “İndik kös kös. Hasta mıdır nedir?” (Tunç, 2021: 145).

LEVENT BİRDİR (Osman, 2021): Romanın diğer bir karakteri Hirundo Yayınları’nın sahibi olan Levent Birdir’dir. “Hirundo Yayınları’nın sahibi Levent Birdir.” (Tunç, 2021: 169). Onu Osman’ın günlükleri ve kendisiyle yapılan röportajla tanımaktayız. Levent bir yayınevi sahibidir. “Yayıncı oldu Levent.. yayınevi var, kitap basıyor.” (Tunç, 2021: 124). Levent, Osman’la Çağatay Dertsiz sayesinde arkadaş olmuştur. Levent’le Çağatay Kadıköy Anadolu Lisesinden arkadaşlardır. “Evet. Levent Birdir. Kadıköy Anadolu’dan arkadaşımdı.” (Tunç, 2021: 124). Levent Osman’la iyi anlaşmıştır. Kitap okumayı seven Levent ve Osman kitaplar hakkında konuştukça arkadaşlıkları ilerlemiştir. “Levent çok iyi kitap okuyor, Çağatay gibi değil.” (Tunç, 2021: 105).

Osman bir gün arkadaşlarını Cihat Günaydın’ın gitarını göstermek için eve davet eder. Çağatay Osman’ın evine giderken Levent’i de çağırır. Osman gitarı gösterince herkes heyecanlanır ve gitara dokunmak ister. “Gazi’yle Kenan uçtu, bana ver bana ver diye bağrışıyorlar.” (Tunç, 2021: 105). Levent ise müzikle ilgisi olmadığı için bu duruma şaşırmıştır. “Levent’in müzikle pek ilgisi olmadığı için şaşkın, bir gitar için niye birbirlerini yiyor bunlar.” (Tunç, 2021: 105).

Levent filoloji okumuştur. “Filolojide öğrenciydim.” (Tunç, 2021: 171). Öğrenci yıllarında ilk Step yayınevinde çalışmaya başlamıştır. “Step’in sahibi Aytekin Erkoca

Moda'dan komşumuzdu. Yayınevi kuruyorum, benimle çalışır mısın dedi.” (Tunç, 2021: 171). Yayınevi bir süre sonra ekonomik nedenlerden kapanır.

Levent'in babası eşini aldatır. Aldattığı kadın ise kendi ailesinin oturduğu dairenin üst katında yaşamaktadır. Levent'in babasının Sevil Hanım'la olan ilişkisinden bir kız çocuğu olur. Kızı yedi yaşındayken onları yakınında bulunsunlar diye üst kata kiracı olarak getirir. Kadını ise ailesine şirkette bir arkadaşının boşanmış bir akrabası olarak tanıtır. Levent ve annesi bu durumu sonradan öğrenirler. Levent'in babası çeşitli bahanelerle eve geç gidip üst kattaki Sevil Hanım ve kızıyla vakit geçirir. Levent yıllar sonra kardeşi olduğunu öğrenir. Levent, ablası ve annesi bu durumu öğrendiklerinde çok üzülürler. Levent'in annesi hemen boşanma davası açıp eşinden ayrılır. Levent'in ablası ise babasıyla görüşmeyi reddeder. Levent'i bu durum çok etkiler ancak dışarıda güçlü durmaya çalışır. “Ama Levent pek morali bozuk görünmüyordu, duruma razı olmuş anlaşılan.”(Tunç, 2021: 133). Levent yaşanan bu durumun kendisini çok etkilediğini Osman'ın ölümüyle ilgili yapılan röportajda ifade eder. İnsanların kendileriyle dalga geçtiklerini düşünüp o dönem çok üzülür. “Mahvolmuştum, millet beş yıldır amma eğlenmiştir bizimle diye kahroluyordum. Günlerce kendime gelemedim. Ama nasıl başardıysam dışarıya belli etmedim. Uzun süre reddettim zaten, öyle bir şey olmamış gibi davrandım.” (Tunç, 2021: 181).

Levent yaşadığı bu olaydan çok etkilendiği için bir roman yazar. Romanın adı Babaya Veda'dır. Bu romanı yazarak adeta bir katarsist yaşadığını ve bu travmayı bu şekilde yendiğini söyler. “Babaya Veda. Babam öldükten sonra yazdım. Bir çeşit katarsisti.. yazma süreci.” (Tunç, 2021: 176). Romanda tüm yaşadıklarını tarafsız bir şekilde anlatmaya çalıştığı için ablası romanı beğenmemiştir. “O okudu ama hiç memnun olmadı. Kadını yerden yere vurmamı bekliyordu herhalde. Ben çok tarafsız anlatmıştım çünkü” (Tunç, 2021: 178). Annesi ise romanı okumayı reddetmiştir. “Hayır. Reddetti okumayı.” (Tunç, 2021: 178).

ERKAN BAĞCI (Osman, 2021): Osman'ın ölümü hakkında kendisiyle röportaj yapılır. Hotel Moison' un resepsiyonistidir. “Hotel Moison' un resepsiyonisti Erkan Bağcı.” (Tunç, 2021: 31). Yıldız Teknik Üniversitesinde İngilizce öğretmenliği bölümü okumaktadır. Öğrenci olduğu için yarı zamanlı otelde çalışır. “Yıldız Teknik'te.. İngilizce öğretmenliği.” (Tunç, 2021: 32).

3.3. DUL ERKEKLER

ERSİN'İN DEDESİ (Kapak Kızı, 2021): Romanın bir diğerkarakteri ismini bilmediğimiz Ersin'in annesinin babasıdır. Ersin'in dedesi evinde tek yaşamaktadır. Gençliğinde şapka ve kravat adam, yaşlılığına doğru dine yönelmiş ve namaz kılmaya başlamıştır. Ersin'in dedesinin birdenbire böyle değişmesinin sebebi ölüm korkusudur. “Bulgaristan’ın başında hâlâ Bulgar kralının bulunduğunu sanıyor ve kralın meziyetlerini övüp duruyordu.” (Tunç, 2021: 156). Ölüm korkusuyla birlikte yaşam tarzını değiştirmiş ve dini ibadetlerini önceliği haline getirmiştir. Sabah namazlarını bile camide kılmaya başlar. “Çocukluğu ve gençlik yılları boyunca, şapka ve kravat takan, huysuz bir adam olarak hatırladığı dedesi bir gün değişmiş, kravatsız yün gömleğinin en üst düğmesini bile sıkı sıkı iliklemeye, evde fötr şapka yerine namaz takkesi giymeye, dışarıda Anadolu işi yün berelerle dolaşmaya, sabah namazını bile camide kılmaya başlamıştı.” (Tunç, 2021: 155). Yaşlılığında dini hassasiyetleri yüksek biri olan Ersin'in dedesi damadının evine giderken damadının içki içmemesini şart koyar çünkü içki içilen evde oturmak istemez. “Dedesi de damadı rakı içtiği müddetçe evlerine adım atmayacağını söylüyordu.” (Tunç, 2021: 155).

Ersin'in dedesinde sebebi bilinmeyen bir kıtlık korkusu bulunmaktadır. Tek yaşadığı evinde çok sayıda bakliyat, deterjanlar bulundurmaktadır. Evinin her yeri eşyayla dolu olduğu halde hiçbirini atmaz, bu eşyalarda birlikte yaşar. “Kutu kutu deterjanlarla, zeytinyağı tenekeleriyle, fasulyeden nohuta, mercimekten bulgura hayatı boyunca yetip artacak miktarda bakliyatla, çoktan modası geçmiş avizelerden yere üst üste serilmiş halılara kadar akla hayale gelmedik bir yığın eşyayla tıklım tıklım dolu evinde tek başına yaşayan dedesi, anlaşılmasa bir kıtlık korkusunun belirlediği tuhaf dünyasına öz kızını ve torunlarını bile almayan garip bir adamdı.” (Tunç, 2021: 155). Yaşlılığında kıtlık korkusuyla beliren sürekli biriktirme arzusuyla birlikte hafızasında bazı kayıplar yaşamaya başlar. Bir gün kızının evine yemeğe gittiğinde hala Bulgaristan’ın başında Bulgar kralı olduğunu düşünüp kralı över. Kızı, damadı ve torunları durumun farkında olduğundan ses çıkartmayıp dedelerini dinler. “Bulgaristan’ın başında hâlâ Bulgar kralının bulunduğunu sanıyor ve kralın meziyetlerini övüp duruyordu.” (Tunç, 2021: 156). Ersin'in dedesi kızının evinde yemek yediği o gecenin üstünden bir yıl geçtikten sonra bir gün beyin kanaması sebebiyle vefat eder. “Bir yıl sonra beyin kanamasından öldü adam.” (Tunç, 2021: 157).

ÜMİT (Kapak Kızı, 2021): Doktor olan Ümit Selda'nın kardeşidir. "İyi bir doktor, mutsuz bir sabık koca oluşunu belki de buna borçluydu." (Tunç, 2021: 111). Ümit sınıf arkadaşı olan Mutlu ile evlenir ancak bu evlilikte mutlu olamaz. "Sınıf arkadaşı olan Mutlu'yla çok çiğnenmiş yollardan yürüyerek, basmakalıp ritüelleri yaşayarak evlenmişler, anne babaların eksiksiz döşedikleri evde hiç de mutlu olmamışlardı." (Tunç, 2021: 209). Evlilikleri iyi ilerlemediği için bir süre sonra boşanma kararı alırlar. Ümit ailesinin boşanma durumunu hoş karşılamayacaklarını bildiğinden kimseyi bu konuda hakkında konuşturamaz, konuşmak isteyenleri de susturur. "O günden sonra bu düşünce ilerlemiş, abisi Mutlu'dan boşanırken her kafadan çıkan ayrı sese şiddetle karşı çıkmasına yaramış, babasını bile susturmuştu." (Tunç, 2021: 174). Ümit evliliğini bitirdikten sonra hayatının merkezine işini koyar. Tüm vaktini hastanede geçirip bu sayede hayattan ve duygularından kaçma fırsatı bulur. İstemediği duygulardan kaçmaya çalışırken bu duyguların içine gömülür ve bu durumun içinden çıkamaz. "Ümit hayattan, duygudan, ateşten kaçtıkça işine gömülüyor, çıkamıyordu, çıkmak da istemiyordu." (Tunç, 2021: 209).

ERSİN (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Üçlemenin ilk romanı olan Kapak Kızı'nda geniş yer alan Ersin karakteri serinin ikinci romanında çok az yer almaktadır. Ersin Şebnem'in amcasının kızıdır. Ersin işletme kazandığını Şebnem babasından öğrenir. "Soruların hayattan geleceğini garanti verseler, ben de kazanırdım Ersin gibi işletme mişletme bir yerleri." (Tunç, 2021: 195). Ersin mezun olduktan sonra bankada müfettiş olarak işe başlamıştır. "Ersin bankada müfettiş olmuş." (Tunç, 2021: 309). Müfettişlik görevinden sonra yabancı bir bankaya girmiştir ve bir meslektaşıyla evlenmiştir. Serinin ilk romanında bekar olarak tanıdığımız Ersin karakteri, serinin ikinci romanı olan Kapak Kızı'nda karşımıza evlenmiş ayrılmış olarak çıkmaktadır. Ersin boşanma sonrasında yaşadığı durumunda olumsuz etkilenip bunalımı girmiştir. "Şimdi yabancı bir bankada çalışıyormuş. Bir bankacı kadınla evlenmiş. Bir kızı olmuş. Sonra boşanmış. Hep mutsuzmuş. Bunalımdaymış. Psikiyatra gidiyormuş." (Tunç, 2021: 459).

ALİ GAZİ İLERİ (Osman, 2021): Gazi, Osman'ın yakın arkadaşıdır. "Osman'ın arkadaşı motorcu Ali Gazi İleri." (Tunç, 2021: 149). İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesinde okumuştur. "İstanbul Siyasal" ı bitirdi." (Tunç, 2021: 117). Gazi ailesiyle bir yalıda oturur. Motorlara ilgisi olan birisidir. Harley marka motor alma hayali vardır. Bunun için babasından para ister ancak babası ona para vermez. Bunun üzerine

Gazi, Osman'dan borç ister. "Gazi dün iki milyon borç istedi. Harley alacağım diye Yamaha'sını satmıştı, parayı denkleştirememiş. İki milyon açığın varsa niye Harley almaya kalkıyorsun?" (Tunç, 2021: 140). Osman, Gazi'nin kendisinde para olduğunu bildiği için ona mecburen borç verir. Gazi borcuna sadık biri değildir bu nedenle Osman, Gazi'nin bu borcu daha önce kendisinden aldığı borçlar gibi ödemeyeceğini bilir. "Daha öncekiler gibi o para da geri gelmeyecek, biliyorum da arkadaşız işte." (Tunç, 2021: 140).

Gazi gençlik yıllarına kadar yalı hayatı yaşamıştır. "Valla yalı hayatı dışarıdan çok havalı görünür ama zordur." (Tunç, 2021: 155). Gazi'nin ailesinin maddi durumu çok iyidir. Romanda yakın arkadaşı Çağatay'ın deyiimiyle ağzında gümüş kaşıkla doğmuştur. "Ağzında gümüş kaşıkla doğmuş bir insan nasıl bu hale gelir?" (Tunç, 2021: 127). Babası ünlü bir cerrah olan Muammer İleri'dir. "Babası çok ünlü bir cerrahtı, röportajları çıkardı gazetelerde." (Tunç, 2021: 127). Babasıyla olan ilişkisi kötüdür, babasıyla iyi anlaşamamaktadır. "Anladı herhalde aklımdan geçeni, pederle çok fena papazız dedi." (Tunç, 2021: 140). Annesinin ismi ise Vildan'dır. Vildan Hanım oğluna çok düşkündür. Eşinin itirazlarına rağmen oğlunu iyi bir tedavi görmesi amacıyla Alman Hastanesine yatırır. "Vildan Teyze başarmış. Bizden sonra Gazi'yi Alman'a geçirmişler, bugün taburcu oluyormuş." (Tunç, 2021: 112).

Gazi'nin çok sayıda kız arkadaşı olur hatta aynı anda üç kızla bile sevgili olmayı dener. "Gazi aynı anda üç kızla falan çıkardı." (Tunç, 2021: 129). Gazi bir gün kız arkadaşıyla dışarı çıkar. Yolda birisi kız arkadaşına laf atar. "Bir kızla Capri' ye gidiyormuş, ayının teki laf atmış." (Tunç, 2021: 112). Gazi de bunun üzerine kıza laf atan kişinin üzerine yürür ancak laf atan kişinin arkadaşları da orada bulunduğu için hepsi birlikte Gazi'ye saldırırlar. "Meğer herifin arkadaşları oralardaymış, üç-dört kişi girişmişler." (Tunç, 2021: 112). Saldırganı sonucunda Gazi beyin sarsıntısı geçirir ve hastaneye kaldırılır. "Gazi dün gece İstiklal' de kavgaya karışmış, beyin sarsıntısı geçirmiş, Taksim İlk Yardım'a kaldırmışlar" (Tunç, 2021: 110). Gazi'nin kız arkadaşı kavga esnasında kaçır ve sonrasında da onu ziyarete gelmez. Gazi dayak yiyip hastanelik olmasından çok bu duruma üzülür. "Kavga çıkınca kız bir taksiye atlamış gitmiş. En çok o koymuş." (Tunç, 2021: 112).

Gazi ve annesi, babası ölünce maddi olarak sıkıntıya düşerler. Babası cerrah olduğu için hayattayken iyi kazanmaktadır ancak ölümüyle maddi gelirleri birden kesilir. “Babam ölünce musluk kesildi. Cerrahlık öyle bir iş.. çalıştıkça kazanıyorsunuz.” (Tunç, 2021: 156). Gazi’nin babasından, ailesine çok fazla malı kalmıştır ancak babasının kardeşleri bu mirastan pay almaya çalışıp Gazi’yi ve annesini zor duruma düşürürler. Gazi amcalarıyla mücadele etmeye çalışsa da başaramaz. “Gerçi malı mülkü vardı pederin ama ölümünden sonra abilerinin yamyam olduğu ortaya çıktı. Amcamlar bizim mülklere çöktüler. Annemle benim mücadele etmeye gücümüz yetmedi. Sonuçta parçalandı gitti koca servet.” (Tunç, 2021: 156). Gazi ve ailesi miras kavgalarından sonra yalıdan taşınmak zorunda kalırlar. Caddebostan’dan bir daire satın alıp hayatlarına burada devam ederler. “Caddebostan’a taşındık. Annem bu tarafı istedi. İskele Sokak’ta bir daire aldık.” (Tunç, 2021: 157). Yalı hayatını bırakıp bir apartman dairesinde oturmak Gazi’nin zoruna gider. Yalı, satıldıktan bir süre sonra bir balık restoranına çevrilir. Gazi bir gün Osman’ı arayıp bu restorana gitmeyi teklif eder. Osman yalının bir restorana çevrildiğini bilmemektedir. “Balık restoranı açılmış onların evinin yerinde, bilmiyordum.” (Tunç, 2021: 248). Osman ile arkadaş olan Gazi bir gün bu restorana yemeğe giderler. Yemekle birlikte alkol de alırlar. “O rakıcı, ben balıkla beyaz şarap severim, içkilerimiz geldi, başladık içmeye.” (Tunç, 2021: 249). Gazi içkiyi fazla kaçırınca birden farklı davranmaya başlar. Oranın bir zamanki ev hali aklına gelir ve kendini kötü hisseder. Ayağa kalkıp eskiden eşyalarının bulunduğu yerleri Osman’a göstermeye başlar. “Dört-beş kadehten sonra Gazi birden tuhaflaştı. Durup dururken ayağa kalktı, şurada bordo berjerlerimiz vardı anımsıyor musun, burada oyun masamız vardı, hani hava yağmurluysa king oynardık diye masadan masaya gitmeye başladı.” (Tunç, 2021: 250). Osman Gazi’nin tavırlarından rahatsız olup gitmeyi teklif eder ancak Gazi burasının kendi evi olduğunu söyleyip bağırarak şiddetle karşı çıkar. “Ne gideceğiz ulan, burası benim evim diye bas bas bağırmaya başlayınca ortalık iyice karıştı, müşteriler de ayağa fırladı.” (Tunç, 2021: 250). Gazi etrafa bağırıp rahatsızlık vermeye başlayınca garsonlar Osman’a daha büyük bir olay olmasın diye gitmeleri gerektiğini söyler. “Garsonlardan biri beyefendi bindirin bir taksiye götürün, iş daha da büyüyecek yoksa dedi.” (Tunç, 2021: 251). Osman bu uyarı üzerine Gazi’yi zorla bir taksiye bindirip gönderir. “Köşedeki taksilerden birine işaret ettim, adam fırladı geldi,

güçbela bindirdik, arka koltuğa yatırdık. Caddebostan’a götür dedim, parasını da verdim.” (Tunç, 2021: 251).

Gazi babası hayattayken onun vesilesiyle Milliyet gazetesinde iki yıla yakın muhabirlik yapmıştır. “Muhabirlik. İki yıla yakın muhabirlik yaptım.” (Tunç, 2021: 160). Bu işi sevmediğinden gazetecilik işinde başarılı olamaz. “Aslında beceremiyordum ben gazeteciliği, ondan.. bana göre bir iş değildi.” (Tunç, 2021: 160). Daha sonrasında bir reklam ajansında reklam yazarlığı yapar ancak o işte de başarılı olamaz. “Manajans’ ta reklam yazarlığı yaptım mesela. Yapamadım daha doğrusu.” (Tunç, 2021: 161). Daha sonra arkadaşıyla bir bar açar ancak barı da kısa sürede batırır. “Bir ara Kalamış’ta bar açtık bir arkadaşla.. gelene bedava, gidene bedava.. altı ayda batırdık.” (Tunç, 2021:161). Bar işinden sonra konser organizasyonları yapmaya başlar. “Bir müzik şirketi için konser organizasyonları yaptım.”(Tunç, 2021: 161). Zaman geçip yaş aldıkça yaptığı işi ve karşılığında aldığı parayı sorgulamaya başlar. Eline geçen paradan memnun olmadığı ve tembellik etmeyi sevdiği için işi bırakır. “Bir gün durdum.. ulan niye ayağı yanmış it gibi koşturuyorum ki dedim, madalya mı takacaklar? Zaten elime geçen para komik. Yaş da kaldırmıyor artık. Son çalıştığım iş o oldu. Ya.. aslında doğrusunu söyleyeyim mi? Tembel bir herifim ben ya.. valla. Sevmiyorum çalışmayı.” (Tunç, 2021: 161). İş bıraktıktan uzun bir süre çalışmaz. “On yıldır boştayım.” (Tunç, 2021: 159). Annesiyle birlikte yaşayan Gazi, geçimini babasından kalan kiralarla sağlamaktadır. “Pederden kalan dairelerin kirası var. Zaten annemle oturuyorum.” (Tunç, 2021: 161). Gazi çalışmasa da kendisinin çok yoğun olduğunu söyler. Motorculuk üzerine bir bloğu bulunmaktadır ve burada yazılar yazar. Motosiklet şampiyona zamanlarında gönüllü olarak çalışır. Diğer vakitlerde ise kendilerinin kurduğu bir motorcu grubuyla ilgilenir. Bu grupla yarışlar düzenleyip turlar yapmaktadır. “Bir işte çalışmadığıma bakmayın, çok meşgulüm aslında.. yirmi dört saat yetmiyor bile. İnternette motorculuk hakkında bir blogum var, yoldakiler nokta com. Blogu haftada bir yenilemek başlı başına bir iş zaten. Motosiklet federasyonu ile bağlantılarım var.. şampiyona zamanlarında gönüllü çalışıyorum. Öyle altına her motor çekenini almadığımız, seçme bir motorcu grubumuz var, federasyon dışı yarışlar düzenliyoruz, turlar yapıyoruz.” (Tunç, 2021:162).

Gazi futbolla ilgilenmektedir. Kendisi futbolu çok sevdiğinden kulüp üyesi olmuştur. Fanatik düzeyde futbolla ilgilenen Gazi maç izlemek için borca bile girer.

“Kulüp üyesiyim ben, maç kaçırdığım vaki değildir. Gerekirse borca girerim, yurtdışı deplasmanlarına bile giderim.” (Tunç, 2021: 157). Gazi futbol dışında müzikle de ilgilenir. Bu bilgiyi arkadaşı Çağatay’dan öğrenmekteyizdir. Kendisi yetenekli ve iyi bir basçıdır. Yetenekli olmasına rağmen bu işi ciddiye almamış sadece eğlence amaçlı yapmıştır. Besteler de yapan Gazi, bu bestelerini Osman’ın aletleriyle kaydeder. Müzik Gazi için bir eğlence olduğundan iş olarak yapmamıştır. “O da çok iyi basçıydı.. hatta en yeteneklimiz oydu ama o da ciddiye almıyordu. Müzik yapmak tamamen eğlenceydi Gazi için. Ama beste yapıyordu bir taraftan.. çok güzel şarkılar yazdı, Osman’ın amatör aletleriyle kaydetmiştik mesela.” (Tunç, 2021: 126).

Gazi iki kere evlenmiş boşanmıştır. “İki kere evlendim boşandım.” (Tunç, 2021: 159). İlk evliliğinde geçimsizlik nedeniyle kendi boşanmak ister. İkinci evliliğinde ise çalışmadığından eşi boşanmak istemiştir. “İlk hanımla geçinemiyoruz diye ben ayrılmak istedim.. ikincisi çalışmıyorum diye beni boşadı.” (Tunç, 2021: 159). İlk evliliğinden bir kızı vardır. “İlk eşimden bir kızım var.” (Tunç, 2021: 158). Kızı on beş yaşındadır ve annesiyle yaşamaktadır. “On beş. Annesiyle oturuyor.” (Tunç, 2021: 158). Çağatay Osman hakkında kendisiyle yapılan röportajda Gazi ile seneler sonra karşılaştığını söyler. Karşılaştığında hayatının iyi gitmediği için onu perişan bir halde gördüğünü ifade eder. “Hayatı hiç iyi gitmemiş. Evlenmiş boşanmış işsiz.. perişan haldeydi kısacası.” (Tunç, 2021: 127).

KUBİLAY ERTEM (Osman, 2021): *Yeşil Peri Gecesi*’nde karşımıza Kubi olarak çıkan Kubilay Artam’ı anlatımın sürekliliğini sağlayan bir figür olarak serinin son kitabı olan *Osman* romanında da yeniden karşımıza çıkar. Kubilay Artam’ın sevgilisi Gün’ün ölümünden sonraki yaşamı hakkındaki bilgileri, Osman’ın ölümüyle ilgili yapılan röportajla ve Osman’ın günlüklerindeki bilgilerle öğreniriz.

Kubilay Gün ile sevgilidir ve birbirlerini çok sevmektedirler. Kubilay fotoğraf sanatçısıdır. “Osman’ın arkadaşı fotoğraf sanatçısı Kubilay Artam.” (Tunç, 2021: 310). Gün ile olan mutlu birliktelikleri Gün’ün kanser olmasıyla bozulmaya başlar. Kubilay bu derdi unutmak için kendini sadece işe verir. “Kubi de kötü durumda. Eve uğradığı yok, deli gibi çalışıyor, iş üstüne iş alıyor.” (Tunç, 2021: 302). Öyle ki bazen Gün’le yeteri kadar ilgilenmez. Osman bu durumun yanlış olduğunu ifade ettiğinde Kubi ve Osman tartışır. Bir süre sonra Kubilay hatasını anlayıp Osman’ın evine gidip özür diler.

Yaşadıklarını anlatmak isteyen Kubi, Gün'ün bu durumunu görmeye dayanamadığını hatta bu yüzden ölmek istediğini söyler. “Gün'ümün öldüğünü görmeye dayanamayacağım çünkü, onu o halde gördükçe ölmek istiyorum” (Tunç, 2021: 303). Bir süre sonra Gün vefat eder. Gün'ün ölümüyle birlikte Kubilay dağılır. “Bıraktım hayatın ucunu.. suya düşen yaprak misali.. su nereye götürürse oraya.” (Tunç, 2021: 312). Gün'ün ölümüyle kendisini de öldü kabul etmiştir ancak bu durumu hemen anlayamaz. “Gün öldü, ben öldüm. Ama uzun süre öldüğümü anlamadım biliyor musunuz?” (Tunç, 2021: 312). Gün'le birlikte öldüğünü elli yaş doğum gününde anlamıştır. Eski karısı Hümeysra onun doğum gününde tüm eşini dostunu çağırmasıdır. Bu kalabalıkta yaşayacak kaç senesinin kaldığını düşünürken birden aslında Gün'ün ölümüyle kendisinin de öldüğünü düşünür.

Kubilay, Gün'ün ölümünden sonra onu tanıyan herkesi hayatından çıkarır çünkü ona ölen sevgilisi Gün'ü hatırlatacağından korkar. “Gün'ü tanıyan kim varsa hayatımdan çıkarmıştım.” (Tunç, 2021: 313). Bu şekilde acısını hafifletmek istese de Gün'ün acısını unutamaz. “Bir işe yaradı mı diye sorarsanız, hiç yaramadı.” (Tunç, 2021: 313). Onu hiçbir zaman unutamamıştır. Kubilay bu acıyı unutmak için birini bulmak ister. “Hemen birini bulayım, unutayım bu acıyı diyorsun.” (Tunç, 2021: 314). Gün'ün ölümünden dört ay sonra kendinden genç bir kadınla evlenir. Hümeysra'nın içindeki ağrısını, acısını dindireceğini o düşünür ancak düşündüğü gibi olmaz. “Bu kadın keser ağrımı. Bok keser. Kesmiyor.” (Tunç, 2021: 315). Hümeysra ile evlendikten kısa bir süre sonra çocukları olur. “Benden çok gençti karım, evlendiğimizde otuz yaşındaydı. Yeni evlenmişiz.. dan diye hamileyim dedi.” (Tunç, 2021: 314). Kubilay çocuğunu çok sevse de hayat adeta üstüne geldiğinden içindeki o sıkıntıdan ve acıdan kurtulamaz. Bu nedenle bir gün eşini ve çocuğunu bırakıp gider. “Hep o daralmışlık hissi.. Ben de bensiz hayatı daha iyi olur dedim, aldım ceketimi çıktım. Annesiyle bıraktım oğlumu.” (Tunç, 2021: 314).

Kubilay Artam evlikten sonra kendini işine verir. Büyük bir reklam fotoğrafçısı olmak ister ve bunun için çok çalışır öyle ki eşi oğlunu doğururken bile çekimdedir. “Oğlum doğduğunda anasının dininde bir yerde çekimdeydim.” (Tunç, 2021: 315). Kubilay bir süre sonra tanınmış bir reklam fotoğrafçısı olur. “Ulan ben olmuşum dedim, tamamdır, bana karada ölüm yok artık.” (Tunç, 2021: 320). Bu ün onu şımartmaya başlar. Herkese üstten bakmaya ve farklı davranmaya başlar. Bir süre sonra bu

davranışları sebebiyle işleri kesilir. İşleri azalınca hacizler gelmeye başlar. Kubilay bunalıp sürekli eşini aldatmaya başlar. En sonunda eşi borçlara ve bu aldatmalara dayanamayıp ayrılırlar. Kubilay yaptıkları için kendini eleştirmektedir. Eşinin karşısına çıkıp kendisinin ölü bir insan olduğunu ve kimseye bir faydasının olmadığını söyleyemediği için kendini suçlar. “Adamsan çıkarsın karının karşısına, canımın içi ben aslında ölüyüm, benden sana fayda yok dersin, o da bakar başının çaresine, değil mi?” (Tunç, 2021: 316). Kubilay eşiyle ayrıldıktan sonra çocuğuyla görüşmemektedir. Kendisinin iyi bir baba olmadığını düşündüğünden oğlunun da kendisini arayıp sormamasını normal karşılamaktadır. “Sen ona babalık yaptın mı? Beş yaşında bırakıp gittin.” (Tunç, 2021: 317).

Kubilay ayrıldıktan sonra fotoğrafçılığı bırakıp yazlık yerlerde turist gezdirip para karşılığı portre çizmeye başlar. Bazen de barlarda şarkı söyleyerek para kazanmaya çalışır. “Yazın turist gezdiriyorum. Canım isterse on avroya portre çiziyorum. Geceleri baktan barlarda çalışıyorum” (Tunç, 2021: 317). Fotoğrafçılığı ise ıphone çıktığından beri herkesin kendini fotoğrafçı sandığı için bırakır. “Iphone çıktı herkes fotoğrafçı oldu.” (Tunç, 2021: 318). Kubilay elleri titrediği için istese de artık bu işi yapamayacağı söylemektedir. “Ellerim titriyor ayrıca. İstesem de çekemem.” (Tunç, 2021: 318) .

Kubilay Gün’le olan günlerinin hayatının en güzel günleri olduğunu düşünür. Zengin olduğu o günlerde bile aslında mutlu olmadığını anlar. Gün’le para sıkıntısı yaşadığı günlerin hayatının en güzel anlarını söyler. “Gün’le parasızlıktan süründüğümüz günlerimiz en güzel günlerimizmiş.” (Tunç, 2021: 320). Kubilay artık sadece Gün’e kavuşmak için ölmeyi beklemektedir. “Benim yıllardır her sabah uyandığımda aklımdan geçen ilk şey ulan Allah kahretsin, gene ölmemişim oluyor. Ölssem Gün’e kavuşacağım sanki.” (Tunç, 2021: 322).

TANDOĞAN DEMİR (Osman,2021): Kitabın erkek karakterlerinden birisi de Ella Caz Kulübü’nün davulcusu Tandoğan Demir’dir. “Ella Caz Kulübü’nün davulcusu Tandoğan Demir” (Tunç, 2021: 449). Tandoğan Demir’i Osman Bey’in ölümü üzerine kendisiyle yapılan röportajla tanırız. Röportaja Osman’ın ölümü ve çalıştığı yerdeki hali üzerine konuşarak başlar. Kendisi işletmenin sahibi Argun Bey’le, onun Osman’a olan davranışları yüzünden çok kavga ettiğini ifade eder çünkü Osman’a olan davranışları

onu rahatsız eder. “Çok kavga etmişizdir Argun’la, niye böyle yapıyorsun bu adama diye..” (Tunç, 2021: 451).

Tandoğan Demir çalıştığı yerden memnun değildir ancak başka bir yer arayışı da bulunmaz çünkü gittiği her yerden memnun olmayacağını bilir. “Ella’ dan memnun değilim ama gideceğim yerde de olmayacağım ki.. biliyorum kendimi.” (Tunç, 2021: 453). Memnun olamamasının sebebi ise keyfi olarak çalmayıp, para kazanmak için çalmasıdır. Tandoğan’ a göre bir iş keyfi olarak yapılmıyorsa o işten memnun olunmamalıdır. Eğer memnun bir şekilde bir işte çalışılıyorsa o insanın aptal veya kendini kandıran birisi olduğunu düşünmektedir. “Bir işte çalıştığı için memnun olan insan ya aptaldır ya da kendini kandırıyordur.” (Tunç, 2021: 453).

Tandoğan müziğe meslek olarak değil bir yaşam tarzı olarak bakmaktadır. “Meslek olarak bakmadım ki.. müzik yaşam tarzıydı benim için.” (Tunç, 2021: 455). Kendisinin bu düşüncede olup buna göre yaşadığı için çok para kazanmadığını düşünür. Tandoğan’ın annesi müzik öğretmenidir. “Annem Saint Benoit’da müzik öğretmeni idi.. müziğe tapardı.” (Tunç, 2021: 455). Annesi müziğe hayran olan ve kendisini de bu şekilde yetiştirdiği için müziğe meslekten ziyade bir yaşam biçimi olarak bakmasına neden olmuştur.

Tandoğan Demir evlenip boşanmıştır. Evliliği on iki yıl sürmüştür. “Dim. Bir zamanlar on iki yıl sürdü, boşandık.” (Tunç, 2021: 456). Bu evlilikten çocuğu yoktur. Hayata nihilist bir çerçeveden bakan Tandoğan, çocuğu olmadığı için biraz pişmanlık duymaktadır çünkü çocuğu olması durumunda hayata nihilist bir yaklaşım yerine farklı bir yaklaşım benimseyeceğini düşünür.

ERSİN ÖZTÜRK (Osman, 2021): *Yeşil Peri Gecesi*’nde ayrıntılı bir şekilde ele alınan Ersin karakteri serinin son kitabında da karşımıza çıkmaktadır. *Yeşil Peri Gecesi* romanında bekar ve işinden istifa etmek üzere olan Ersin karakterinin devamını bu romanla görmekteyizdir. Osman’ın ölümü üzerine kendisiyle bir röportaj yapılır. Serinin ilk kitabında bekar olan Ersin’in evlenip ayrıldığını, ikinci evliliğini de yapmak üzereyken akrabası olan Şebnem’in video skandalı sebebiyle ayrıldığını bu romandan öğreniriz. “İkinci evliliğimi yapmak üzereydim, ayrıldım. En önemlisi de işten el çektirildim.” (Tunç, 2021: 428).

Ersin bir devlet bankasında müfettiştir. “Bir devlet bankasının teftiş kurulunda müfettişim..” (Tunç, 2021: 428). Video olayından sonra Şebnem’le akraba olduğu için kendisine iki soruşturma açılmıştır. Şebnem’in kayınbiraderi, Ersin’in çalıştığı bankadan yüklü miktarda kredi çektiği için emniyet müdürünü bitiren video skandalında çete suçlamasıyla soruşturma açılır. “Hatta sırf bu amaçla devlet bankasına geçtiğimi bile iddia ettiler.” (Tunç, 2021: 428). Kendisine açılan soruşturmalarda aklansa da kariyeri biter. Bu durumun üstüne babası da ölünce işinden istifa edip babasının işlerinin başına geçer. “Sonunda istifa ettim, babamın mağazalarını devraldım.” (Tunç, 2021: 429). Video skandalı Ersin’in yalnızca kariyerini değil ilişkisini de bitirir. “Nişanlımın benden büyük beklentileri varmış meğer, o çıktı ortaya.” (Tunç, 2021: 429). Evlenmek üzere olduğu nişanlısı bu olaydan sonra Ersin’in kariyerinin biteceğini hatta kendi kariyerini bile olumsuz etkileyeceğini düşündüğü için evlenmekten vazgeçer. “Bu olayın kendi kariyerini de kötü etkilemesinden çok korktu, o yüzden ayrılmak istedi.” (Tunç, 2021: 430).

Ersin’in ilk eşi bankacıdır. “İlk eşim de bankacıydı.” (Tunç, 2021: 431). Kendisiyle meslektaş olduğu için çok anlayacaklarını düşünür ancak evliliği bu beklentisini karşılamaz. Bu evliliğinden bir kızı olur ancak boşandıktan sonra eski eşi çocuğunu Avustralya’ya kaçıır. “Vardı.. dört yaşında bir kızım vardı ama eşim Avustralya’ya kaçırdı kızımı.” (Tunç, 2021: 431).

Yıllarca kızını arar ancak kendisine ulaşamaz. Kızı yirmi yaşına gelince araştırıp babasını bulur ve Ersin’e ulaşır. “Yirmi yaşındayken kendisi buldu beni. Dünyalar benim oldu. Yıllardır dinmeyen sızıydı benim için.” (Tunç, 2021: 432). Ersin bu duruma çok sevinir. Kızının düğününe katılan Ersin artık torun beklemektedir. “Torun bekliyoruz şimdi.” (Tunç, 2021: 432).

OĞUZ (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Evlenip boşanmıştır. Boşandıktan sonra ise intihar etmeye çalışmıştır. Romanda bu cümle dışında Oğuz hakkında bir bilgi bulunmamaktadır. “Oğuz boşandıktan sonra hap içerek kendini öldürmeye kalkışmış.” (Tunç, 2021: 199).

3.4. MEDENİ DURUMU BELİRSİZ ERKEKLER

ABDULKADİR (Kapak Kızı, 2021): Bünyamin’in çalıştığı trende garson olan iş arkadaşıdır. Abdülkadir’in emekliliği yaklaşmış olan bir karakterdir. “Emekliliğine az

kalmıştı Abdülkadir'in." (Tunç, 2021: 16). Bünyamin, iş arkadaşı Abdülkadir'i tembel biri olarak nitelendirir ve trende toplanan bahşışleri hatta maaşını bile hak etmediğini düşünür. "Bünyamin'e göre İzzet beceriksiz, Abdülkadir tembeldi, ikisi de bahşışı hak etmiyordu. Hele Abdülkadir'e maaşı bile verilme yeri ydi." (Tunç, 2021: 10). Abdülkadir, tembel ve iş yapmayı sevmeyen birisidir. Trenin restoran kısmına gelen müşterilere iyi davranmaz ve sürekli sigara içerek işini ihmal eder. "Yolculara garson gibi değil, geçerken restorana uğramış sinirli bir devlet memuru gibi davranır, herkesle kavga eder, fırsat buldukça personele ayrılmış masaya oturup sigara içer, yolcuların işaretlerini görmezden gelirdi." (Tunç, 2021: 11). Romanda medeni durumu hakkında bilgi verilmemiştir.

İZZET (Kapak Kızı, 2021): İzzet, Bünyamin'in garson olan iş arkadaşıdır. İşe başladığında garsonluğu kolay zannetse de çok sayıda hata yapınca bu işin zor olduğunu anlar. "Ama yığınla bardak kırdıktan, müşterileri sıcak suyla haşladıktan, dünyanın azarını işittikten ve yolculuğa doyduktan sonra işin hiç de kolay olmadığını görmüştü." (Tunç, 2021:15). Bünyamin, İzzet'in iş yerinde yaptığı hatalardan ve kazalardan dolayı onu beceriksiz olarak nitelendirir, bu nedenle İzzet'in bahşışı hak etmediğini düşünür. "Bünyamin'e göre İzzet beceriksiz, Abdülkadir tembeldi, ikisi de bahşışı hak etmiyordu." (Tunç, 2021: 10). Bünyamin, İzzet'in kuvvetli olduğu için bu işe uygun olmadığını düşünür. İzzet kuvvetinden dolayı şişe açarken bile kapak fırladığından müşterilere rezil olur. "Ama bu işin yine de ona göre olmadığını düşündü. Kuvvetliydi bu çocuk, hele elleri, şişe açarken nasıl çekiyorsa açacağı, kapak fırlayıp gidiyordu." (Tunç, 2021: 242).

ŞÜKRÜ (Kapak Kızı, 2021): Şükrü Bünyamin'in iş yerinden arkadaşıdır. Romanda havuç rendeleme sahnesiyle onu tanırız. "Şükrü içinde havuç rendeliği kabı çalkalayıp attı." (Tunç, 2021: 14). İş hakkında net bir bilgi yoktur sadece trende çalıştığı bilinmektedir. "Abdulkadir, Erol, İzzet, Şükrü hepsinin başları bir yana düşmüştü, uyuyorlardı." (Tunç, 2021: 249).

KAAN (Kapak Kızı, 2021) :Selda'nın kardeşi Ümit'in arkadaşıdır. Kendisi radyologdur. Selda ile bir yemekte rastlaşırlar. Bu yemekte Selda'ya Kaan'ın sohbetinden hoşlanmadığı için erken kalkmıştır. Kaan'ın mesleği dışında bir bilgi bulunmamaktadır. "Yakışıklı bir adamdı, radyologdu. Ama yan yana oturdukları bir

yemekte, Ümit Yaşar Oğuzcan'dan şiirler okuyup radyoloji üzerine berbat söz oyunları yapmaya kalkışınca kaçarak uzaklaşmıştı Selda.” (Tunç, 2021: 187).

METİN (Kapak Kızı, 2021): Metin, Bünyamin'in kardeşidir. Bünyamin'in eşiyle, onlar evlenmeden önce birlikte çalışmaktadır. Metin bir tekstil atölyesinde çalışmaktadır ancak orada ne iş yaptığı bilinmemektedir. “Bünyamin'in kardeşi Metin, Cennet'le aynı atölyede çalışıyordu tanıştıklarında.” (Tunç, 2021: 61).

İSMAİL BEY (Kapak Kızı, 2021): Selda'nın baba tarafından dedesidir yani Doğan Albay'ın babasıdır. Romanda sadece bir cümle ile geçmektedir. Kendisi açık sözlü ve aydın birisidir. “Sözde açık fikirli, aydın bir insandı İsmail Bey.” (Tunç, 2021: 56).

DUMANCOZ (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Bisiklet tamir ustası olan bir esnaftır. Romanda çok az yer alan erkek karakterlerden birisidir. Rizelidir ve Rizeli olduğu için memleketinin ağız özelliklerini konuşurken kullanır. “Cemal'in ustası Dumoncoz Rizeli. Çok ağır bir aksanla konuşuyor.” (Tunç, 2021: 175). Duman rengi gözleri olduğu için lakabı Dumancoz olan karakterin esas ismini bilinmemektedir. “Duman gözlü demek istiyorlar. Puslu gri gözleri var”(Tunç, 2021: 175). Dumancoz sinirli bir yapıya sahiptir. “Dumancoz sinirli bir adam.” (Tunç, 2021: 175). Dumancoz, bir gün dükkânda çırağı Cemal'le Şebnem'i öpüşürken yakalar. Bu duruma çok sinirlenen Dumancoz çırağını döver, Şebnem'i ise ailesine durumu anlatmak için evine götürür. “Bir bisiklet pompasının kaptığı gibi Cemal'in başına vuruyor.”(Tunç, 2021: 175).

ASIM (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Şebnem'in yatılı kaldığı okuldaki öğretmenlerden birisidir. Şebnem'in okulundaki arkadaşlarının okulun eski günlerini anlatmasıyla tanırız. Ülkenin karışık olduğu dönemde okulun İlkın isimli öğrencisini elinde Cumhuriyet gazetesi olduğu gerekçesiyle ülkücüler saldırır. “Elinde Cumhuriyet var diye.” (Tunç, 2021: 326). Asım Hoca, bu durumu görünce elinde levyeyle onlara saldırıp kızı kurtarır. “Asım Hoca yetmişmiş. Arabasından levyeyi kaptığı gibi tek başına girişmiş ülkücülere.” (Tunç, 2021: 326). Asım hoca sol görüşlü olduğu için değil öğrencisine şiddet uygulanması zoruna gittiği için böyle davranır. “Şimdi niye askeriye övgüler düzüyor o zaman? Solla molla alakası yok adamın. Kızı dövmelelerini kendine yedirememiş.” (Tunç, 2021: 326).

OKTAY (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Şebnem'in gittiği film setinde çalışan başasistandır. Yönetmen sette çalışan kişilere kötü davrandığı için Şebnem ilk andan itibaren ondan hoşlanmaz. "Hele ilk andan bana asılan Oktay'dan tiksiniştim." (Tunç, 2021: 397). Sufle veren kızı ittiğini görünce Şebnem sinirlenir ve hakaretler etmeye başlar. "Oktay'ın sufle veren kızcağızı ittiğini görünce, içimde müthiş bir öfke kabardı." (Tunç, 2021: 398). Oktay'a hakaret ettiği için Şebnem setten kovulur.

TOLGA (Osman, 2021): Romanda sadece adı geçen Osman'ın arkadaşı olan erkek karakter Tolga'dır. Osman'ın cümlelerinden ünlü olan bir müzisyendir. "Tolga'yla Özlem denen iki yetenek fukarası ünlü oluyorlar..." (Tunç, 2021: 396).

KAAN (Osman, 2021): Kaan şarkı yazan bir erkek karakterdir. Eserde çok kısa yer almaktadır. Osman, Kaan'ın yazdığı parçaları başarılı bulmamaktadır. "Kaan'ın bana şarkı diye dinlettiği şeyler üçüncü sınıf pop ama sorarsan A1 parçaları, kesinlikle hit olacak." (Tunç, 2021: 401).

MUTLU (Osman, 2021): Osman'ın ifadelerinden Mutlu'nun müzikle ilgilendiğini ancak bu alanda derin bir bilgisi olmadığı anlaşılmaktadır. "Mutlu'nun ne sound' dan haberi var, ne müzik teorisi hakkında en ufak bilgisi." (Tunç, 2021: 401).

SAMET BEY (Osman, 2021): Romanda sadece adı ve ilgi alanı geçen bir diğer karakter ise Samet'tir. Osman'ın Samet'e demo götürmesinden müzikle ilgilendiği anlaşılmaktadır. "Samet Bey bu çocuklarla devam etmek istediğinden emin misin dedi, belki ilgilenir diye yarım bir demo götürmüştüm." (Tunç, 2021: 401).

MÜJDAT (Osman, 2021): Müjdat besteler yapan Osman'ın arkadaşıdır. "Müjdat beste de yapıyor." (Tunç, 2021: 356). Yaptığı bestelerin çok satılması dışında hakkında başka bir bilgi yer almamaktadır. "Müjdat'ın sıçar gibi yaptığı birbirinden kötü besteler on bin yirmi bin dolarlara kapış kapış gidiyor..." (Tunç, 2021: 396).

YAĞIZ (Osman, 2021): Yağız, Osman'ın arkadaşıdır. Müziği bırakıp bar açan biri olduğu dışında bir bilgi romanda yer almamaktadır. "Yağız müziği bırakıp anasının amında bar açıyor..." (Tunç, 2021: 396).

GÜRCAN (Osman, 2021): Romanda sadece bu cümleden tanıdığımız Gürcan müzikle uğraşan bir erkek karakterdir. "Gürcan bizden genç ama çok iyi bir

perküyonyoncu, timpaniden bongoya, bendirden darbukaya ne kadar vurmalı varsa konuşturuyor.” (Tunç, 2021: 360-361).

ALTAN (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Müzikle uğraşmaktadır. Altan’ın müzik stüdyosu bulunmaktadır. “Bütün gece Altan’ların stüdyosunda kayıt yaptık.” (Tunç, 2021: 199).

POLAT BEY (Osman, 2021): Necmi Bey’in cenaze törenine katılan bir erkek karakterdir. İsmi dışında bir bilgi bulunmamaktadır. “Adadan çok az gelen oldu, bilgin olsun, yere göğe sığdıramadığın Polat Bey gelmedi örneğın.” (Tunç, 2021: 201).

TALAT BEY (Osman, 2021): Talat Amca, Necmi Bey’in bir dostudur. Cenaze töreninde tanırız. Makamı dışında bir bilgi romanda yer almamaktadır. “Talat Amca denen vali bozuntusu tabii ki geldi, millete cenaze sahibi havası atmak için yanımıza dikildi, başsağlığı dileyenlere dostlar sağ olsun diye bizden önce atılıyor.” (Tunç, 2021: 201).

HAYATİ BEY (Osman, 2021): Necmi Bey’in avukatıdır. Mesleğı dışında bir bilgi bulunmamaktadır. “Vasiyet bırakmamışsın bu arada, tapuların da Hayati Bey’deymiş.” (Tunç, 2021: 207).

TAHSİN (Osman, 2021): Tahsin, Necmi Bey’in şoförüdür. Mesleğı dışında bir bilgi bulunmamaktadır. “Geç onu dedi, yaz boyunca babam adadaydı, şoförlük bir işı olmadı.” (Tunç, 2021: 208)

NURULLAH BEY (Osman, 2021): Necmi Bey’in cenaze töreninde bulunan kuyumculukla uğraşan bir karakterdir. Bunun dışında bir bilgi yer almamaktadır. “Şencan’ın eski sahibi Nurullah Bey babamın arkadaşıydı, ölünce mağazayı biri devralmıştı, altınla işim olmadığı için alanı tanıımıyordum.” (Tunç, 2021: 252).

NURETTİN (Osman, 2021): Nurettin, Necmi Bey’in kapıcısıdır. Necmi Bey’in birçok işını halletmektedir. Para kazanmayı sevdiğı için farklı bir apartmanda oturan Osman’ın da işlerine yetişmeye çalışmaktadır. “Bak Nurettin’e, herif ta babamın oradan bütün işlerime yetişiyor, sayemde zengin oldu, Bakkalköy’de ev yaptırmış.” (Tunç, 2021: 93).

ORÇUN DURAK (Osman, 2021): Osman’ın alışveriş yaptığı antikacının torunudur. Dizi müzikleri yaptığı dışında karakter hakkında başka bir bilgi yer

almamaktadır. “Benim torunlarım hep rockçı mesela.. küçük torunum dizilere müzik yapıyor. Orçun Durak. Duymuşsunuzdur belki. Üç-dört dizinin müziklerini yaptı.” (Tunç, 2021: 76).

ALEKS (Osman, 2021): Osman’ın adadan arkadaşıdır. Osman, Burgaz adada herkes bir hafta kalırken Aleks’ in yazın üç ay kalmasına şaşırılmaktadır. İsmi dışında karakter hakkında bir bilgi yer almamaktadır. “Benim Burgazlı tayfanın hiçbirisi bir haftadan fazla kalmıyor artık adada, o derece sıkıcı bir yer artık bizim yaştakiler için. Ama Aleks demirbaş, bıkmıyor herif üç ayı burada geçirmekten.” (Tunç, 2021: 199).

ARMAN (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Adadaki evi satıp Kaliforniya’ ya yerleşmiştir. Bu cümle dışında hakkında bir bilgi yer almamaktadır. “Arman Kaliforniya’ya yerleşmiş, adadaki evi satılığa çıkarmış, bir daha gelmeyi düşünmüyormuş.” (Tunç, 2021: 199).

HÜSAM (Osman, 2021): Necmi Bey’in adadan tanıdığı birisidir. Teknesi vardır, bunun dışında karakter hakkında bir bilgi bulunmamaktadır. “Hüsam’ a git, onun teknesiyle gelin beni alın da Alman Hastanesi’ne gidelim, bir baksınlar dedin.” (Tunç, 2021: 200).

NEDİM (Osman, 2021): Romanda bu cümle dışında ismine rastlanmamaktadır. Osman, ondan içki aldığı için bir market veya tekeli bayi çalışanı olduğu düşünülmektedir. “Nedim’den bir şişe kırmızı şarap aldım, bindim arabama, doğru Beylerbeyi’ne.” (Tunç, 2021: 264).

MÜBİN (Osman, 2021): Romanda ismi az geçen erkek karakterlerden biri Mübin’dir. Mübin, Necmi Bey’in bir zamanlar mühendislik bölümünden öğrencisidir. “Çocukken babamın ders notlarını, kitaplarını filan getirmeye bize gelirdi. Sümsük bir oğlandı, hiç ciddiye almazdım ama şimdi karşımda bir kral vardı.” (Tunç, 2021: 108). Mübin, üniversiteden mezun olduktan sonra Necmi Bey’in asistanı olmuştur ancak daha sonra fakülteden ayrılıp bir holdinge müdür olmuştur. “Mübin’i nasıl anımsamazsın, asistanımdı, fakülteden ayrıldı, bilmem ne holdinge müdür oldu, onunla konuştum, seni işe alacak.” (Tunç, 2021: 103). Mübin’in eğitim durumu ve işi dışında hakkında bir bilgi bulunmamaktadır.

KAMİL (Osman, 2021): Kitabın ilk sayfasında Osman’ın ölümü hakkında röportaj yapılırken Kamil karakterini tanırız. Kamil Dere Osman’ın çalıştığı kulüpte

valelik yapan birisidir. “Elle Caz Kulübü’nün valesi Kâmil Dere.” (Tunç, 2021: 9). Kamil karakterini eserin giriş sayfalarında görürüz. Osman’ın intiharıyla birlikte abisini hatırlar. Abisi de beklenmedik bir şekilde intihar etmiştir. “Astı. Abiniz kendini mi astı?” (Tunç, 2021: 10). Osman’ın abisinin intiharını merak edip kendisine sorduğunu ve bu nedenle de Osman’ın intihar edebileceğini düşünmektedir.

MERTOL ÖZDEMİR (Osman, 2021): Romandaki bir diğer erkek karakter Mertol Özdemir’dir. “Kazanın görgü tanığı Mertol Özdemir.” (Tunç, 2021: 17). Kendisi Osman’ın kazasında görgü tanığıdır. Pencereye hava almaya çıktığı esnada Osman’ın kazasına şahitlik eder. O çarpma anından çok korkup ne yapacağını bilemediği için hemen evine girer. “İnsan ne yapacağını bilemiyor.” (Tunç, 2021: 23). Röportaj esnasında kendisini belgeselci olarak tanıtır. Mertol Özdemir insan belgeseli çekmektedir. Kendisinin sinemacı olmadığını özellikle belirtmiştir. “Yok sinemacı değilim ben.. belgeselciyim.” (Tunç, 2021:18). Üniversitede sinema televizyon okumuştur. “Sinema televizyon okudum ben.” (Tunç, 2021: 18). Mertol Özdemir sanatçı olmadığını sadece belgesel çekerek geçimini sağlamaya çalışan biri olduğunu ifade etmiştir. “Sinema sanat, ben sanatçı değilim.” (Tunç, 2021: 19).

SİNAN BEY (Osman, 2021): Sinan Bey Osman’ın ev sahibi olan Engin Bey’in avukatıdır. Romanda sadece Osman’ın evinde tanıyacağımız Sinan Bey, Osman kirasını ödemeyince tamamını tahsil etmek için Osman’ın evine gider. Ödemedikleri kiranın tamamını ister bunu yapmamaları halinde ise onları dava açmakla tehdit eder. “Ya hepsini ödersiniz ya da davayı açarım diye tutturdu.” (Tunç, 2021: 407). Sinan Bey eve girer girmez Osman’ın eşi Şebnem’in güzelliğinden etkilenir. Şebnem ise adama rüşvet teklif edeceği için sıcak davranıp kahve içmeyi teklif eder. “Karımın güzelliği herifin başını döndürdü, anında gevşedi yavşak, içerim diye sırttı.” (Tunç, 2021: 408). Sinan Bey paranın tamamını almaya gelip tehditler savursa da Şebnem’in sıcak tavırlarından etkilenir ve kendisine bu borcu ertelemesi için teklif edilen parayı kabul edip gider. “Peki dedi, aldı.” (Tunç, 2021: 408).

MERT KAVUNCUOĞLU (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Kenan’la birlikte bir stüdyo kurup müzik işine girmişlerdir. Osman bu stüdyoyu Gazi ile ziyarete giderler. “Kenan’la Mert Feriköy’ün arkalarında bir yerde stüdyo kurmuşlar, gidip bakalım mı dedi.” (Tunç, 2021: 96). Çağatay Dertsiz kendisiyle yapılan röportajda,

Mert'in otuz yaşlarında trafik kazasında öldüğü söyler. "Mert öldü, trafik kazasında. Ona da çok üzülmüştüm, gençti, otuz falandı." (Tunç, 2021: 123).

AYDIN (Osman, 2021): Osman'ın arkadaşıdır. Müzikle uğraşmaktadır. Romanda bu cümle dışında karakter hakkında bir bilgi bulunmamaktadır. "Aydın bir parçasını Portre Müzik'e satmış." (Tunç, 2021: 44).

ALİHAN (Osman, 2021): Alihan hakkındaki bilgiler romandaki bu üç cümleden ibarettir. Alihan Osman'ın arkadaşıdır. Alihan'ın ailesinin binasında prova yapılmaktadır. "Alihanların Teneke Mahalle'sinde bir binası var, üst katları tekstil atölyeleri, Alihan bodrum kata el koymuş, birkaç ekipman attık oraya, ara sıra prova yapıyoruz." (Tunç, 2021: 356). Alihan bir süre sonra Osman'ın müzik grubundan ayrılmıştır. "Alihan bizden ayrıldı yalnız, müziği bıraktı daha doğrusu." (Tunç, 2021: 360). Müziği bırakıp Datça'ya yerleşmiştir. "Alihan Datça'ya yerleşip tarıma başlıyor..." (Tunç, 2021: 396).

ÖKTEM (Osman, 2021): Osman'ın arkadaşıdır ancak Osman onu ve arkadaşlarını zeki bulmamaktadır. Öktem, eserde bu cümle dışında yer almamaktadır. "Zaten programım da yoktu, Öktemlerle Martı'ya gideriz diye konuşmuştuk ama ses çıkmadı. İyi oldu, canım istemiyordu zaten, Öktem'i de arkadaşlarını da çekemiyorum, hepsi salağa çeyrek kalmış tipler." (Tunç, 2021: 266).

MURAT (Osman, 2021): Osman'ın arkadaşıdır. Murat bir şirkette genel müdür olarak çalışmaktadır. İşi dışında karakter hakkında bilgi bulunmamaktadır. "Eskiden sutopu takımının kaptanı olan Murat, çalıştığı şirkette genel müdür olmuş." (Tunç, 2021: 199).

COŞKUN HERSEKLİ (Osman, 2021): Coşkun Hersekli, Osman'ın teyzesinin oğludur. Osman'a annesinin ölümü sonrasında mal dağılımında yardımcı olmuştur. "Coşkun Abi en ufak bir kazık atmadığı gibi mahkeme masrafları dışında para almadı, avukatlık ücretini bile." (Tunç, 2021: 50). Coşkun Hersekli avukattır. "Osman'ın kuzeni Avukat Coşkun Herseki." (Tunç, 2021: 216). Romanda Osman'ın ölümüyle ilgili Coşkun Herseki ile röportaj yapılmıştır. Bu röportajda kendisiyle ilgili bir bilgi vermeyip genellikle Osman ve Teoman hakkında konuşmuştur.

RAMAZAN (Osman, 2021): Osman Bey'in kısa süreli çalıştığı yerdeki iş arkadaşıdır. İsmi dışında herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. "Mübin Bey'in tepeme

koyduğu Ramazan denen geri zekalı ilk günden beri nefes aldirmiyordu, sonunda canıma tak dedi.” (Tunç, 2021: 131).

ENGİN BEY (Osman, 2021): Engin Bey, Osman’ın evini satın alan kişidir. “Evimi bu herife satmayı hiç istemiyordum ama sekiz aydır başka alıcı çıkmayınca mecbur kaldım.” (Tunç, 2021: 388). Engin Bey’in zengin olması dışında romanda başka bir bilgi yer almamaktadır. “Allahtan büyük taşaklı Engin Bey ben zaten kiraya vereceğim, isterlerse otursunlar demiş.” (Tunç, 2021: 390).

SOYDAN (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Romanda ismi az geçen karakterlerden biridir. Soydan’ın Çiğdem’le ilişkisi vardır ancak ilişkileri boyunca sıklıkla kavga eder. “Soydanları bekliyoruz, sofraya oturacağız, Soydan yalnız geldi, suratı bir karış.” (Tunç, 2021: 244-245). İlişkisi dışında bilgiye sahip olmadığımız Soydan’ın romanın ilerleyen bölümlerinde Londra’ya taşındığını Osman karakterinden öğrenmekteyiz. “Soydan piçi Londra’ya taşınıyor...” (Tunç, 2021: 396).

MUZAFFER (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Kendilerinin oluşturduğu küçük grupta davulcudur. “Ben başta, Kubi elektrogitarda, davulda Muzaffer.” (Tunç, 2021: 257). Muzaffer şık giyinmeyi seven birisidir. “Muzaffer koyu gri gömlek, siyah kanvas pantolon, siyah deri yelek giymiş.” (Tunç, 2021: 254). Eserde ismi çok az geçen Muzaffer’in romanın sonuna doğru direktör olduğunu Osman’dan öğrenmekteyizdir. “Muzo şerefsizi HD Prodüksiyon’a direktör oluyor, telefonlarıma bile çıkmıyor...” (Tunç, 2021: 396).

SELİM (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Müzikle uğraşmaktadır. “Selim kendi grubunu kurdu örneğin, Aydın bir parçasını Portre Müzik’e satmış.” (Tunç, 2021: 44).

CELAL (Osman, 2021): Osman Bey’in apartmanında çalışan apartman görevlisidir. Yaptığı iş dışında bir bilgi bulunmamaktadır. “Ne zaman çağırırsam Celal beş dakikada geliyor, serviste de beni pas geçmiyor artık, gazetem, ekmeğim her sabah kapıda.” (Tunç, 2021: 139).

SERCAN (Osman, 2021): Sercan, Osman’ın mahalleden çocukluk arkadaşıdır. Anne ve babasının boşanması dışında karakter hakkında bir bilgi yer almamaktadır. “Bir tek Sercan dayak yemezdi, o da anne babası boşanmış olduğu için.” (Tunç, 2021: 71).

FUAT (Osman, 2021): Osman'ın mahalleden çocukluk arkadaşıdır. Babası Fuat'a şiddet uygulayan sert mizaçlı birisidir. Fuat'ın Amerika'ya yerleştiği bilgisi dışında karakter hakkında bir bilgi yer almamaktadır. “Ama Fuat'ın babası feciydi, bir keresinde kolunu kırdı çocuğun. Amerika'ya yerleşti Fuat, hiç gelmiyor.” (Tunç, 2021: 71).

TEZCAN (Osman, 2021): Romanda sadece adı geçen hakkında bir şey bilmediğimiz Tezcan'dır. Osman'ın arkadaşıdır. “...Tezcan desen konu mankeni” (Tunç, 2021: 401).

BUĞRA (Osman, 2021): Romanda sadece ismi geçen bir erkek karakterdir. “Bir gün Buğra'yla aşktan konuşuyorduk.” (Tunç, 2021: 237).

YENAL ŞEN (Osman, 2021): Kitaptaki erkek karakterlerden birisi de Yenal Şen'dir. Yenal Şen hakkında sadece kendisinin müzikli bir işletme olan Tekir'in sahibi olduğunu bilmekteyiz. “Tekir'in sahibi Yenal abiydi o zamanlar.” (Tunç, 2021: 461).

FURKAN (Osman, 2021): Romandaki bu cümle ile sadece ismi ve iş bilgisi bulunmaktadır. “Furkan söyledi bizim komi.” (Tunç, 2021: 24).

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MESLEKLERİNE GÖRE ERKEK KARAKTERLER

Bu bölümde karakterler mesleklerine göre tanıtılmıştır. Karakterler medeni durumlarına göre ele alınan bölümde detaylı ele alındığı için bu bölümde sadece meslekleri üzerinde durulmuştur.

4.1. KAMUSAL ALANDA ÇALIŞANLAR

4.1.1. Doktor

KAAN (Kapak Kızı, 2021): Ümit'in arkadaşı olan Kaan radyologdur. “Yakışıklı bir adamdı, radyologdu. Ama yan yana oturdukları bir yemekte, Ümit Yaşar Oğuzcan'dan şiirler okuyup radyoloji üzerine berbat söz oyunları yapmaya kalkışınca kaçarak uzaklaşmıştı Selda.” (Tunç: 2021:187).

ÜMİT (Kapak Kızı, 2021): Ümit Selda'nın kardeşidir. Kendisi kamuda doktor olarak görev yapmaktadır. “İyi bir doktor, mutsuz bir sabık koca oluşunu belki de buna borçluydu.” (Tunç, 2021: 111).

MUAMMER İLERİ (Osman, 2021): Muammer İleri, Gazi'nin babasıdır. Kendisi ünlü bir cerrahittir. “Babası çok ünlü bir cerrahittir, röportajları çıkardı gazetelerde.” (Tunç, 2021: 127).

İSMET BEY (Osman, 2021): Osman Bey'in Atlas Palas'taki komşusu İsmet Bey evli ve doktordur. “Doktor İsmet bey, Yargıcı'nın karşısında muayenehanesi vardı. Felç indi, öldü..” (Tunç, 2021: 374).

EKREM (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Şebnem'in annesi Hülya'nın ikinci eşidir. Kendisi kadın hastalıkları ve doğum alanında bir hastaneden hekimlik yapmaktadır. “Ekrem doğum hastanesinde doktor. Ayrıca muayenehanesi var.” (Tunç, 2021: 170).

4.1.2. Garson

BÜNYAMİN (Kapak Kızı, 2021): TCDD'de garson olarak çalışmaktadır. “Samatya' da oturdukları sırada Bünyamin TCDD'de çalışmaya yeni başlamıştı.” (Tunç, 2021: 12).

İZZET (Kapak Kızı, 2021): Bünyamin'in iş arkadaşıdır. TCDD'de garson olarak çalışmaktadır. Bünyamin onu sakar olarak nitelendirir. “Ama yığınla bardak kırdıktan,

müşterileri sıcak suyla haşladıktan, dünyanın azarını işittikten ve yolculuğa doyduktan sonra işin hiç de kolay olmadığını görmüştü.” (Tunç, 2021: 15).

ABDÜLKADİR (Kapak Kızı, 2021): TCDD’de garson olarak çalışmaktadır. Emekliliği yaklaştığı için işini iyi yapmamaktadır. “Yolculara garson gibi değil, geçerken restorana uğramış sinirli bir devlet memuru gibi davranır, herkesle kavga eder, fırsat buldukça personele ayrılmış masaya oturup sigara içer, yolcuların işaretlerini görmezden gelirdi.” (Tunç, 2021: 11). Abdülkadir işini iyi yapmadığı için Bünyamin onun bahşişi hak etmediğini düşünür. “Bünyamin’e göre İzzet beceriksiz, Abdülkadir tembeldi, ikisi de bahşişi hak etmiyordu. Hele Abdülkadir’e maaşı bile verilmese yeriye.” (Tunç, 2021: 10).

4.1.3. Akademisyen

NECMİ BEY (Osman, 2021): Necmi Bey Osman’ın babasıdır. İstanbul Teknik Üniversitesinde profesördür. Kendisi görgülü, bilgili, anlayışlı ve kibar bir adamdır. “Tane tane konuşur, ilginç kelimeler kullanır.. duruşu muruşu havalıydı çok.. otoriter olduğu belliydi. İTÜ’de profesör sonuçta adam, normal. Acayip de şık giyinirdi.” (Tunç, 2021: 152).

HALUK HOCA (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Haluk Hoca, Şebnem’le aşk yaşayan kişidir. Kendisi bir üniversitede akademisyendir. “Haluk Hoca amfiye girdi, kürsüye çıktı. Karatahtanın başına geçti. Kristal gibi ışıltılı bir gözlük, beyaz ama gür ve hareketli saçlar, gerçekten hoş bir hava gözümü aldı. Kılık kıyafeti konuşuyor, metrelerce uzaktan bile hocanın farklı biri, önemli biri olduğunu söylüyordu.” (Tunç, 2021: 267).

4.1.4. Öğretmen

SEÇKİN (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Seçkin Hoca, Şebnem’in yatılı okulundaki İngilizce hocasıdır. “O kadar iyi tahsil yapmış da, niye siktiriboktan bir devlet okulunda hocalık yapıyormuş? (Tunç, 2021: 327).

ASIM (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Asım Hoca, Şebnem’in yatılı okulundaki hocalardan birisidir. “Asım Hoca yetişmiş.” (Tunç, 2021: 326).

4.1.5. Asker

DOĞAN ALBAY (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Selda'nın babası Doğan, albaydır. “Kızımı çok seven Albay Dayı'yı.” (Tunç, 2021: 458).

OSMAN ALBAY (Kapak Kızı, 2021): Doğan Albay'ın görev arkadaşıdır. “Bu gezi sırasında, vaktiyle Kayseri'de birlikte görev yaptıkları Osman Albay'ın İzmir'de denize nazır evlerine de misafir olmuşlardı.” (Tunç, 2021: 43).

4.1.6. Polis

CELALETTİN MERDAN (Osman, 2021): Kendisi emniyet teşkilatında görevli bir başkomiserdir. Uluçmüdür'ün video olayında intihar eden gencin soruşturmasında yer almıştır. “Emekli Başkomiser Celalettin Merdan.” (Tunç, 2021: 419).

ULUÇMÜDÜR (Osman, 2021): Uluçmüdür, İstanbul Emniyet Müdürü'dür. Osman'ın eşinin de bulunduğu bir video olayı sonrasında görevden alınmıştır. “Adam görevden alınmış ama emniyet müdürü sonuçta, eli kolu her yere uzanıyordur, insanın hayatını bitirir.” (Tunç, 2021: 128).

4.1.7. Müfettiş

ERSİN(Kapak Kızı, 2021): Ersin, banka müfettişidir. Bürokratik rutinlerinin olması ve ağırbaşlı ve sıkıcı ifadelerinden memuriyet havası sezilmektedir. Bu nedenle kamu başlığı altında ele alınmıştır. “Ne kadar resmi bir çantaydı. Ne kadar bürokrat, ne kadar ağırbaşlı, sıkıcı, korkunç bir çantaydı. Bunca zaman bunu nasıl taşımıştı?” (Tunç, 2021: 31). Banka müfettişi olarak yaptığı görevden sıkılmıştır. Statüsü ve geliri iyi olan bu işi bırakmak istemektedir. “Bir yılı birkaç ay geçtikten, şehir şehir dolaşıp şube teftişlerinde bulunduktan sonra, başlangıçta ona zevkli ve heyecanlı gelen bu işin bütün zevklerinin tükendiğini, bir sürü genç insanın imrendiği, geliri iyi, statüsü yüksek işin angaryadan başka bir şey olmadığını anladı, taşıdığı yük ağır gelmeye başladı.” (Tunç, 2021: 26).

HAKAN (Kapak Kızı, 2021): Ersin'in meslektaşı olan Hakan banka müfettişidir. Ersin gibi şehir şehir dolaşıp teftişlerde bulunmaktadır. “Her şehrin havası başka, hele küçük şehirlerin...Çok hoşuma gidiyor.” (Tunç, 2021: 32). Hakan, işinde yükselmeyi hedefleyen hırslı birisidir. “Hakan ödemeye hazırdı mesela, bu gidişten memnundu, sadece güvenli değil, yükseklerle çıkan bir hayat istiyordu, lüks döşenmiş, klimalı, geniş

odalarda çok pahalı beyaz gömlekler giyerek, büyük ve önemli toplantılara katılarak, terfilerle, yükselmelerle, sınıf atlamalarla geçecek bir hayat.” (Tunç, 2021: 135).

4.1.8. Mühendis

CAVİT (Kapak Kızı, 2021): Şebnem’in babası Cavit Karayolları’nda çalışan bir mühendistir. Anadolu’da mühendislik yapmaktadır. “Cavit Amca, annesiyle babasının evlendiği yıl mühendislik okulunu bitirmiş, karayollarında mühendis olarak Anadolu’ya gitmişti.” (Tunç, 2021: 84).

4.1.9. Vali

TALAT AMCA (Osman, 2021): Romanda az yer alan karakterlerdendir. Makamı dışında bir bilgi bulunmamaktadır. Necmi Bey’in bir dostudur. “Talat Amca denen vali bozuntusu tabii ki geldi, millete cenaze sahibi havası atmak için yanımıza dikildi, başsağlığı dileyenlere dostlar sağ olsun diye bizden önce atılıyor.” (Tunç, 2021: 201).

4.2. KAMUSAL ALAN DIŞINDA ÇALIŞANLAR

4.2.1. Müzisyen

OSMAN (Osman, 2021): Osman, çocuk yaşta piyano eğitimi almıştır. İyi bir müzisyen olup dünyaca tanınmak istemektedir. Çeşitli müzik gruplarına girse de bir yerde tutunamaz. Malını mülkünü tükettikten sonra bir kulüpte piyanist olarak çalışır. “Hali vakti fazlasıyla yerinde, seçkin bir ailenin oğlu yevmiyeyle kulüplerde piyano çalacak duruma düşmüş, başını sokacak bir ev tutup çıkamıyor, sığıntı gibi yaşıyor.” (Tunç, 2021: 219).

ÖZGEN (Osman, 2021): Pakize’nin eşi olan Özgen, kanun sanatçısıdır. “Özgen kanun sanatçısıydı, ben şarkı okuyordum.” (Tunç, 2021: 461).

TANDOĞAN DEMİR (Osman, 2021): Bir diğer müzisyen karakter ise Ella Caz Kulübü’nün davulcusu Tandoğan Demir’dir. “Ella Caz Kulübü’nün davulcusu Tandoğan Demir.” (Tunç, 2021: 449).

MÜJDAT (Osman, 2021): Müjdat besteler yapan Osman’ın arkadaşıdır. “Müjdat beste de yapıyor.” (Tunç, 2021: 356).

TOLGA (Osman, 2021): Müzikle uğraşmaktadır. “Tolga’yla Özlem denen iki yetenek fukarası ünlü oluyorlar...” (Tunç, 2021: 396).

KAAN (Osman, 2021): Kaan, bestecidir. “Kaan’ın bana şarkı diye dinlettiği şeyler üçüncü sınıf pop ama sorarsan A1 parçaları, kesinlikle hit olacak.” (Tunç, 2021: 401).

MUTLU (Osman, 2021): Osman’ın cümlelerinden Mutlu’nun müzikle ilgilendiğini ancak bu alanda pek bilgisi olmadığı anlaşılmaktadır. “Mutlu’nun ne sound’ dan haberi var, ne müzik teorisi hakkında en ufak bilgisi.” (Tunç, 2021: 401).

SAMET (Osman, 2021): Osman’ın Samet’e demo götürmesinden müzikle ilgilendiği anlaşılmaktadır. “Samet Bey bu çocuklarla devam etmek istediğinden emin misin dedi, belki ilgilenir diye yarım bir demo götürmüştüm.” (Tunç, 2021: 401).

GÜRCAN (Osman, 2021): Romanda sadece bu cümleden tanıdığımız Gürcan müzikle uğraşan bir erkek karakterdir. “Gürcan bizden genç ama çok iyi bir perküsyoncu, timpaniden bongoya, bendirden darbukaya ne kadar vurmalı varsa konuşturuyor.” (Tunç, 2021: 360-361).

ALTAN (Osman, 2021): Müzikle uğraşmaktadır. Altan’ın müzik stüdyosu bulunmaktadır. “Bütün gece Altan’ ların stüdyosunda kayıt yaptık.” (Tunç, 2021: 199).

ORÇUN DURAK (Osman, 2021): Osman’ın alışveriş yaptığı antikacının torunudur. Dizi müzikleri yaptığı dışında karakter hakkında başka bir bilgi yer almamaktadır. “Benim torunlarım hep rockçı mesela.. küçük torunum dizilere müzik yapıyor. Orçun Durak. Duymuşsunuzdur belki. Üç-dört dizinin müziklerini yaptı.” (Tunç, 2021: 76).

MUZAFFER (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Kendilerinin oluşturduğu küçük grupta davulcudur. “Ben başta, Kubi elektrogitarda, davulda Muzaffer.” (Tunç, 2021: 257).

ALİHAN (Osman, 2021): Alihan, müzik grubundadır. Kendisi bir süre sonra Osman’ın müzik grubundan ayrılmıştır. “Alihan bizden ayrıldı yalnız, müziği bıraktı daha doğrusu.” (Tunç, 2021: 360).

SELİM (Osman, 2021): Osman’ın arkadaşıdır. Müzikle uğraşmaktadır. “Selim kendi grubunu kurdu örneğin, Aydın bir parçasını Portre Müzik’e satmış” (Tunç, 2021: 44).

AYDIN (Osman, 2021): Osman'ın arkadaşıdır. Müzikle uğraşmaktadır. Romanda bu cümle dışında karakter hakkında bir bilgi bulunmamaktadır. “Aydın bir parçasını Portre Müzik’e satmış.” (Tunç, 2021: 44).

MERT KAVUNCUOĞLU (Osman, 2021): Osman'ın arkadaşıdır. Kenan'la birlikte bir stüdyo kurup müzik işine girmişlerdir. “Kenan'la Mert Feriköy'ün arkalarında bir yerde stüdyo kurmuşlar, gidip bakalım mı dedi.” (Tunç, 2021: 96).

4.2.2. Esnaf

SÜLEYMAN (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Ersin'in babasıdır. Kapalıçarşı'da dükkânı olan Süleyman esnaflık yapmaktadır. “Doğru Kapalıçarşı'ya yollandım, Amcabey' in dükkânına.” (Tunç, 2021: 222).

DUMANCOZ (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Bisiklet tamir ustası olan bir esnaftır.” Cemal'in ustası Dumoncoz Rizeli. Çok ağır bir aksanla konuşuyor.” (Tunç, 2021: 175).

ZİYA SÖYLEMEZOĞLU (Osman, 2021): Osman ve Necmi Bey'in alışveriş yaptığı dükkân sahibidir. Ziya Söylemezoğlu antika dükkânı sahibidir. “Elit Antik'in sahibi Ziya Söylemezoğlu.” (Tunç, 2021: 75).

NEDİM (Osman, 2021): Osman, ondan içki aldığı için bir market veya tekel bayi çalışanı olduğu düşünülmektedir. “Nedim'den bir şişe kırmızı şarap aldım, bindim arabama, doğru Beylerbeyi'ne.” (Tunç, 2021: 264).

4.2.3. İşletmeci

KÖPEKLİ LOKANTACI (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Romanda ismi geçmeyen bir erkek karakterdir. Osman, bu kişiye Köpekli Lokantacı lakabı taktığı için roman boyunca bu lakapla tanıtılır. Osman, sabahları yürüyüş yaparken köpek gezdiren restoran sahibine bu lakabı takmıştır. Köpekli lokantacı, organizasyon işi dışında aynı zamanda Boğaz'da lüks bir restoranın işletmecisidir. “Boğaz'ın çok pahalı restoranlarından birini işleten, yakışıklılığını, kendinden eminliğini Osman'ın deli gibi kışkandığı, kışkandığı için adını söylemek yerine “köpekli lokantacı” diye aşağılayarak bahsettiği, alemin yeni gözdesi, âlemin ‘mahalleye yeni bir adam geldi’si, yeni evli, karısı hoş, çıtı pıtı, karısı yarım akıllı, yarım akıllı olduğu kadar kör,, kör olduğu kadar sağır, Osman'ın önce kıl, sonra dost, sonra düşman olacağı lokantacı işi biliyordu.” (Tunç, 2021: 117).

ARGUN BEDİZ (Osman, 2021): Argun Bediz Ella Caz Kulübü'nün sahibidir. "Ella Caz Kulübü'nün sahibi Argun Bediz." (Tunç, 2021: 440).

YENAL ŞEN (Osman, 2021): Yenal Şen hakkında sadece kendisinin müzikli bir işletme olan Tekir'in sahibi olduğunu bilmekteyiz. "Tekir'in sahibi Yenal abiydi o zamanlar." (Tunç, 2021: 461).

4.2.4. Avukat

SİNAN BEY (Osman, 2021): Sinan Bey Osman'ın ev sahibi olan Engin Bey'in avukatıdır. "Ya hepsini ödersiniz ya da davayı açarım diye tutturdu." (Tunç, 2021: 407).

HAYATİ BEY (Osman, 2021): Necmi Bey'in avukatıdır. Mesleği dışında bir bilgi bulunmamaktadır. "Vasiyet bırakmamışsın bu arada, tapuların da Hayati Bey'deymiş." (Tunç, 2021: 207).

COŞKUN HERSEKLİ (Osman, 2021): Coşkun Hersekli, Osman'ın avukat olan teyzesinin oğludur. "Osman'ın kuzeni Avukat Coşkun Herseki." (Tunç, 2021: 216). Osman'a annesinin ölümü sonrasında mal dağılımında yardımcı olmuştur. "Coşkun Abi en ufak bir kazık atmadığı gibi mahkeme masrafları dışında para almadı, avukatlık ücretini bile." (Tunç, 2021: 50).

4.2.5. Şirket Sahibi/ Patron

LEVENT BİRDİR (Osman, 2021): Levent Birdir Hirundo Yayınları'nın sahibidir. "Hirundo Yayınları'nın sahibi Levent Birdir." (Tunç, 2021: 169). Levent bir yayınevi sahibidir. "Yayıncı oldu Levent.. yayınevi var, kitap basıyor." (Tunç, 2021: 124).

SELAHATTİN ENİŞTE (Kapak Kızı, 2021): Selahattin, Selda'nın Lamia halasının eşidir. Emekli olduktan sonra karısından bunalan Selahattin Enişte, kendine işe verir ve kısa sürede işini büyütüp ihalelere girer. "Ama adam işi ciddiye almıştı, kömürdür, kireçtir derken ufak tefek ihalelere girmeye, başka şehirlerde inşaat işleri yapmaya başlayınca Lamia Hala büsbütün yalnız kaldı." (Tunç, 2021: 119).

TEOMAN (Osman, 2021): Teoman, Osman'ın kardeşidir. Babası vefat edince bazı mülkler karşılığında babasından kalan şirketi devralır ve şirketi yönetmeye başlar. "Teoman'a ben şirketle uğraşmak istemiyorum, senin olsun demiş, karşılığında da bazı mülkleri talep etmiş." (Tunç, 2021: 220). Şirket, depremde sonra çok büyümüştür.

4.2.6. Apartman Görevlisi/ Kapıcı

NURETTİN (Osman, 2021): Nurettin, Necmi Bey'in kapıcısıdır. Necmi Bey'in birçok işini halletmektedir. "Bak Nurettin'e, herif ta babamın oradan bütün işlerime yetişiyor, sayemde zengin oldu, Bakkalköy' de ev yaptırmışmış." (Tunç, 2021: 93).

CELAL (Osman, 2021): Osman Bey'in apartmanında çalışan apartman görevlisidir. "Ne zaman çağırırsam Celal beş dakikada geliyor, serviste de beni pas geçmiyor artık, gazetem, ekmeğim her sabah kapıda." (Tunç, 2021: 139).

MEVLÜT KÜÇÜK (Osman, 2021): Osman'ın eski kapıcılarıdır. "Atlas Palas'ın eski kapıcısı Mevlüt Küçük'ün..." (Tunç, 2021: 372).

4.2.7. Yönetici

MURAT (Osman, 2021): Osman'ın arkadaşıdır. Murat bir şirkette genel müdür olarak çalışmaktadır. "Eskiden sutopu takımının kaptanı olan Murat, çalıştığı şirkette genel müdür olmuş." (Tunç, 2021: 199).

MÜBİN (Osman, 2021): Mübin, Necmi Bey'in bir zamanlar mühendislik bölümünden öğrencisidir. Mübin, üniversiteden mezun olduktan sonra Necmi Bey'in asistanı olmuştur ancak daha sonra fakülteden ayrılıp bir holdinge müdür olmuştur. "Mübin'i nasıl anımsamazsın, asistanımdı, fakülteden ayrıldı, bilmem ne holdinge müdür oldu, onunla konuştum, seni işe alacak." (Tunç, 2021: 103).

4.2.8. İşçi

METİN (Kapak Kızı, 2021): Metin, Bünyamin'in kardeşidir. Metin bir tekstil atölyesinde çalışmaktadır. "Bünyamin'in kardeşi Metin, Cennet'le aynı atölyede çalışıyordu tanıştıklarında." (Tunç, 2021: 61).

SUAT (Osman, 2021): Suat Şebnem'in okuduğu okulda kantinde çalışmaktadır. Bu işe askerden geldikten sonra çalışmaya başlamıştır. "Buraya geldiğim ilk günden beri gözlerini benden alamayan bir çocuk çalışıyor kantinde. Suat. Askerden yeni gelmiş." (Tunç, 2021: 337).

4.2.9. Şoför

TAHSİN (Osman, 2021): Tahsin, Necmi Bey'in şoförüdür. "Geç onu dedi, yaz boyunca babam adadaydı, şoförlük bir işi olmadı." (Tunç, 2021: 208).

İSMAİL SAKA (Osman, 2021): Osman'ın ölümüne sebep olan kamyonun şoförü İsmail Saka'dır. "Kazayı yapan kamyonun şoförü İsmail Saka." (Tunç, 2021: 211). İsmail Saka kırk dört yaşındadır ancak kazadan sonra bu duruma çok üzüldüğü için kendini daha yaşlı hissetmektedir. "Kırk dört.. ama daha yaşlı gösteriyorum. Bu kaza beni en az on yaş ihtiyarlattı beni" (Tunç, 2021: 212).

4.2.10 Çırak

ENDER (Kapak Kızı, 2021): Ender, Ersin'in halasının gençliğinde aşık olduğu kişidir. Ender, kahveci çırağıdır. Cavidan Hanım, kızının bu çırakla evlenmesini istemez. "Fikriye Hanım kızının bir kahveciyi bile değil, kahveci çırağını sevdiğini öğrenince sinir krizleri geçirmiş, kızını göz hapsine almış, hatta eve kapatmıştı." (Tunç, 2021: 89).

CEMAL (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Şebnem'in görüştüğü kişilerden birisidir. Bisiklet tamir eden bir dükkânda çırak olarak çalışmaktadır. "Bisiklet tamircisinde çalışan bir oğlanla geziyorum en çok. Cemal adı." (Tunç, 2021: 172).

4.2.11. Kuyumcu

NURULLAH (Osman, 2021): Necmi Bey'in cenaze töreninde bulunan kuyumculukla uğraşan bir karakterdir. "Şencan'ın eski sahibi Nurullah Bey babamın arkadaşıydı, ölünce mağazayı biri devralmıştı, altınla işim olmadığı için alanı tanıımıyordum." (Tunç, 2021: 252).

4.2.12. Pazarcı

TAYFUR (Kapak Kızı, 2021): Tayfur, Bünyamin'in kardeşi Metin'in arkadaşıdır. Pazarcılık yapmaktadır. "Beş çocuğu ve hastalıklı karısıyla bir gecekondu mahallesinde oturan, akşamları pazarlarda terlik, çorap, kalem, limon, ne bulursa satan Tayfur, paslı dişlerini göstere göstere gülerek bir şeyler anlatmış, sonra koridoru inleterek çaycayı çağırmıştı." (Tunç, 2021: 19).

4.2.13. Taksici

AHMET (Kapak Kızı, 2021): Ahmet taksicilik yapan Cavidan Hanım'ın ikinci eşidir. Fikriye Hanım ve kızı Cavidan'ı bir yerlere taksiyle götürürken tanışmış ve Cavidan'a bir gün talip olmaya karar vermiştir. "Küçük bir ev ve yarısına ortak olduğu bir taksiden başka hiçbir malı mülkü olmayan ve Fikriye Hanım'la kızını taksisiyle sağa

sola, e e dosta gösteren Ahmet bir cesaret gösterip Cavidan’a talip olduğunda, kızının yeteri kadar mutsuz olduğunu gören Fikriye Hanım kararı kızına bıraktı.” (Tunç, 2021: 91).

4.2.14. Garson

FETHİ KARI  (Osman, 2021): Fethi Kari , Osman’ ın çalıştığı kulüpte  ef garsonluk yapmaktadır. “ Ella Caz Kulübü’nün  ef garsonu Fethi Kari .” (Tunç, 2021: 24).

4.2.15. Muhabir

GAZİ İLERİ (Osman, 2021): Gazi babası hayattayken onun vesilesiyle Milliyet gazetesinde iki yıla yakın muhabirlik yapmıştır. “Muhabirlik. İki yıla yakın muhabirlik yaptım.” (Tunç, 2021: 160). Muhabirlikten sonra başka i ler yapsa da bir süre sonra çalışmayı bırakır.

4.2.16. Otel  alı anı

ERKAN BA CI (Osman, 2021): Hotel Moison’ un resepsiyonistidir. “Hotel Moison’ un resepsiyonisti Erkan Ba cı.” (Tunç, 2021: 31).

4.2.17. Foto raf ı

KUBİLAY ARTAM (Osman, 2021): Kubilay fotoğraf sanatçısıdır. “Osman’ın arkadaşı fotoğraf sanatçısı Kubilay Artam.” (Tunç, 2021: 310). Osman’ın arkadaşıdır. Mesleğinin son yıllarına doğru bu i i bırakmak istemektedir. Iphone çıktıktan sonra fotoğrafçılık i inin artık bittiğini söyler. “Iphone  ıktı herkes fotoğrafçı oldu.” (Tunç, 2021: 318).

4.2.18. Tercüman

ALİ (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Ali, Fransızca kitapları tercüme etmektedir. “Gitmi  zamanında...yıllarca Paris’te kalmış, şimdi tercüme bürolarına  eviri meviri yapıyormu ,” dediler Ali için.” (Tunç, 2021: 158).

BEŞİNCİ BÖLÜM

EĞİTİM DURUMLARINA GÖRE ERKEK KARAKTERLER

5.1. EĞİTİM DURUMLARINA GÖRE ERKEK KARAKTERLER

Tezimizin son bölümünde karakterler eğitim durumlarına göre incelenmiştir. Erkek karakterlerin eğitim hayatı üzerinde fazla durulmamıştır. Bu yüzden eğitim hayatları hakkında bilgi verilen karakterler ele alınacaktır. Romandaki karakterlerin çoğu eğitilmiş lisans öğrenimini tamamlamış kişilerdir.

ERSİN (Kapak Kızı, 2021): Ersin, banka müfettişidir. Banka müfettişi olduğundan hareketle Ersin lisans mezunu birisidir. “Ben banka müfettişiyim...Ama istifa edeceğim.” (Tunç, 2021: 188).

CAVİT (Kapak Kızı, 2021): Cavit, mühendislik bölümü mezunudur. Kendisi mezun olduktan sonra Karayolları Müdürlüğünde mühendis olarak çalışmıştır. “Cavit Amca, annesiyle babasının evlendiği yıl mühendislik okulunu bitirmiş, karayollarında mühendis olarak Anadolu’ya gitmişti.” (Tunç, 2021: 84).

KAAN (Kapak Kızı, 2021): Kaan radyolog olduğu için tıp mezunudur. “Yakışıklı bir adamdı, radyologdu.” (Tunç, 2021: 187).

HAKAN (Kapak Kızı, 2021): Hakan, Ersin’in meslektaşısıdır. Ersin gibi banka müfettişidir. BU sebeple lisans mezunudur. “Hakan işinin nimetlerinden çok memnundu, ama onun işine ilişkin hayalleri Ersin’i hiç cezbetmiyordu.” (Tunç, 2021: 32).

ÜMİT (Kapak Kızı, 2021): Ümit üniversite eğitimini tamamlamış bir doktordur. “İyi bir doktor, mutsuz bir sabık koca oluşunu belki de buna borçluydu.” (Tunç, 2021: 111).

HALUK HOCA (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Haluk Hoca bir üniversitede akademisyendir. Yani akademik kariyer yapmış birisidir. “Haluk Hoca amfiye girdi, kürsüye çıktı.” (Tunç, 2021: 267).

SEÇKİN (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Seçkin Bey yatılı bir okulda öğretmendir. Öğretmen olması sebebiyle eğitim fakültesi mezunudur. “Genç erkek hocaların ütünden

kıçı parlamış takım elbiselerinin yanında Seçkin Bey'in serbest giyimi harika." (Tunç, 2021: 327).

KUBİ (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Kubilay fotoğrafçılık mezunudur. "Bir telefonla güzel sanatlarda fotoğraf (Kubi) ve dekor kostüm (Gün) okumuş..." (Tunç, 2021: 192).

OSMAN (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Osman, İTÜ'de jeoloji okumuştur. "Babası merhum profesör taşıyarak Necmi Bey gibi jeoloji okumuştur. Bir süre jeolog olarak çalışmaya çalışmış, ama becerememişti." (Tunç, 2021: 24).

ULUÇ MÜDÜR (Yeşil Peri Gecesi, 2021): Uluçmüdür siyasal ilimlerde doktora yapmış birisidir. "Hayır, doktorasını Siyasalda yapmış..." (Tunç, 2021: 369).

NECMİ BEY (Osman, 2021): Necmi Bey, İTÜ'de akademisyendir." İTÜ'de profesör sonuçta adam, normal. Acayip de şık giyinirdi." (Tunç, 2021: 152).

ZİYA SÖYLEMEZOĞLU (Osman, 2021): Ziya Söylemezoğlu İstanbul Üniversitesinde okumuş lisans mezunudur." İktisadi ve ticari ilimler akademisini bitirdim ben, Sultanahmet'teki." (Tunç, 2021: 77).

MERTOL ÖZDEMİR (Osman, 2021): Mertol Özdemir üniversitede sinema televizyon okumuştur. "Sinema televizyon okudum ben." (Tunç, 2021: 18).

SİNAN BEY (Osman, 2021): Sinan Bey avukattır. Osman'ın ev sahibinin avukatıdır. Avukat olması nedeniyle hukuk mezunudur. "Ya hepsini ödersiniz ya da davayı açarım diye tutturdu." (Tunç, 2021: 407).

COŞKUN HERSEKLİ (Osman, 2021): Osman'ın kuzenidir, avukat olduğu için hukuk fakültesi mezunudur. "Osman'ın kuzeni Avukat Coşkun Herseki." (Tunç, 2021: 216).

ERKAN BAĞCI (Osman, 2021): Yıldız Teknik Üniversitesinde İngilizce öğretmenliği bölümünü okumaktadır. Öğrenci olduğu için yarı zamanlı otelde çalışmaktadır. "Yıldız Teknik'te.. İngilizce öğretmenliği." (Tunç, 2021: 32).

LEVENT BİRDİR (Osman, 2021): Levent filoloji okumuştur. "Filolojide öğrenciydim." (Tunç, 2021: 171).

MUAMMER İLERİ (Osman, 2021): Gazi'nin babası Muammer İleri  nl  bir cerrahtr. Cerrah olması nedeniyle tıp mezunudur. "Babası çok ünlü bir cerrahtr, röportajları çıkardı gazetelerde." (Tunç, 2021: 127).

M B N (Osman, 2021): İTÜ'de jeoloji okumuştur. Necmi Hoca'nın bir dönem asistanıdır. "Mübin'i nasıl anımsamazsın, asistanımdı, fak ltenen ayrıldı, bilmem ne holdinge müdür oldu, onunla konuştum, seni iŖe alacak." (Tunç, 2021: 103).

GAZİ İLERİ (Osman, 2021): İstanbul Üniversitesi Siyasal İlimler Fakültesi mezunudur. "İstanbul Siyasal' ı bitirdi." (Tunç, 2021: 117).

ÇAĞATAY DERTS Z (Osman, 2021): Osman'ın arkadaşıdır. Boğaziçi mezunudur. "De ilim, Boğaziçi İŖletme mezunuyum ben." (Tunç, 2021: 118).

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Ayfer Tunç Kapak Kızı Üçlemesi' nde yayımlamış olduğu üç romanında yer alan erkek karakterler üzerine yapmış olduğumuz çalışmamızda erkek karakterler, üst başlıklar ve onların alt başlıkları halinde kategorize edilip incelenmiştir. Tezin ilk bölümünde Ayfer Tunç'un hayatı ve eserleri ele alınmıştır. Tezin ikinci bölümünde romanların kurguları kısaca özetlenmiştir.

Tezin üçüncü bölümünde "Medeni Durumlarına Göre Erkek Karakterler" kısmında alt başlıklar "Evli Erkekler", "Bekar Erkekler", "Dul/ Boşanmış Erkekler", "Medeni Durumu Belirsiz Erkekler" şeklinde inceledik. İncelenen üç romanda yüz yedi erkek karakter incelenmiştir. Romanlarda yer alan otuz üç erkek karakter evlidir. On dokuz erkek karakter bekardır. Yedi erkek karakter dul/boşanmıştır. Kırk sekiz karakterin ise medeni durumu belirsizdir. Ayfer Tunç'un üçlemesinde evli karakter genellikle başkarakterdir.

Tezin dördüncü bölümünde ise "Mesleklerine Göre Erkek Karakterler" üst başlığını taşır. Bu kısmı da "Kamusal Alanda Çalışanlar" ve "Kamusal Alan Dışında Çalışanlar" alt başlıklarında inceledik. "Kamusal Alanda Çalışanlar"ı "doktor-garson-akademisyen- öğretmen- asker- polis- müfettiş- mühendis-vali " alt başlıklarına ayırdık. Burada ele alınan meslekler kamusal alanda hizmet veren kurumlarda çalışan erkek karakterlerdir. "Kamusal Alan Dışında Çalışanlar"ı "müzisyen- esnaf- işletmeci- avukat- şirket sahibi/patron -apartman görevlisi-yönetici- işçi- şoför- çırak- kuyumcu- pazarcı- taksici-garson- muhabir- otel çalışanı-fotoğrafçı-tercüman" alt başlıklarında inceledik.

"Kurumsal Alanda Çalışanlar" başlığında, bir mühendis, beş doktor, iki akademisyen, iki öğretmen, bir vali, iki asker, iki polis, iki müfettiş, üç garson tespit edilmiştir. "Kamusal Alan Dışında Çalışanlar" başlığında ise, on altı müzisyen, bir fotoğrafçı, dört esnaf, üç işletmeci, iki yönetici, üç avukat, bir taksici, iki işçi, iki şoför, üç şirket sahibi/ patron, bir kuyumcu, bir pazarcı, iki çırak, bir garson, bir muhabir, bir otel çalışanı, üç apartman görevlisi/kapıcı karakter tespit edilmiştir.

"Eğitim Durumlarına Göre Erkek Karakterler" başlığında ise eğitim- öğretim bilgisi verilmiş olan erkekler incelenmiştir. Bu başlık altında incelenen erkek karakterler çalışmamızda az yere sahiptir. Bunun sebebi, ele alınan üç romanda erkek karakterlerin,

eğitim-öğretim bilgilerinin sınırlı olmasıdır. Erkek karakterlerin eğitimiyle ilgili bilgiler hangi bölümü okuduklarıyla sınırlıdır. Erkek karakterlerin eğitim hayatlarıyla ilgili ayrıntılı bilgiler yer almamaktadır.

Ayfer Tunç'un anlatı dünyasında, toplumun ikiyüzlülük ve yalan temalarını yalnızca bireysel düzlemde değil, aynı zamanda sosyolojik ve etik bağlamda da katmanlı bir şekilde işler. Yazar, özellikle ikiyüzlülük ve yalanı eserlerinin merkezine alıp eleştirmiştir. “Benim bu toplumun ikiyüzlülüğüyle bitmeyen bir derdim var, biliyorsun.” (İnci, 2014: 33). Yazarın bu cümlesi, yalnızca bireysel bir yakınma değil aynı zamanda topluma yönelik eleştirel bakışın da özlü birer ifadesidir. Toplumun ikiyüzlülüğü karşısında duyulan rahatsızlık, zamanla yerini bu duruma alışmaya bırakmıştır. “Bir kere, bu toplumda eskiden beri rahatsız olduğum ikiyüzlülüğün, sandığımdan çok daha yaygın olduğunu ve ikiyüzlüleri hiç de rahatsız etmediğini gördüm.” (İnci, 2014: 183). Ayfer Tunç'un da vurguladığı gibi, yalan neredeyse sistemin işleyişini kolaylaştıran, toplumsal sürtünmeyi azaltan bir unsur haline gelmiştir. “Bir de yalancı bir toplumuz biz, tepeden tırnağa, fena halde yalancıyız. Yalanı hayatı kolaylaştıran, toplumsal sürtünmeyi azaltan bir unsur olarak geçici çözümler için kullanıyoruz.” (İnci, 2014: 279). Bu durum, bireylerin etik tutumlarının sistematik bir yozlaşmaya teslim olduğunu ve yalanın geçici bir çözüm aracı olarak içselleştirildiğini göstermektedir. Toplumda yalanın ve ikiyüzlülüğün yaygın olması yalnızca bireysel ahlakın değil, kolektif vicdanın da aşınmasına işaret eder. Ayfer Tunç, eserlerinde toplumsal yapı, bireyin ahlaki ikilemleriyle çatışma içerisinde sunulur. Yazar, bu çatışmayı özellikle ikiyüzlülük ve yalan temaları üzerinden çözümleyerek topluma dair derin bir eleştiri sunar. Yüzleşme yerine inkârı, yalanı tercih eden toplumun bir aynasını tutarken okuru da bu ikiyüzlü düzenin sonuçlarını sorgulamaya davet eder.

Ayfer Tunç'un karakterlerinin ikiyüzlülüğü normalleştiren bir toplumda varlıklarını sürdürürken gerçeği bastırmaları ve yalanı tercih etmeleri, Sartre'nin tanımladığı kendini aldatma pratiğine karşılık gelir. İnsanın kendini aldatması, Sartre'de önemli bir yer tutan “kendini aldatma (mauvaise foi)” kavramı çerçevesinde ele alınır. “Kendini aldatmayı benimsemiş olan kişi için, hoşla gitmeyen bir hakikati gizlemek ya da hoşla giden bir hatayı doğru sunmak söz konusudur elbette.” (Sartre, 2010: 102). Sartre, kendini aldatma kavramını, bireyin kendini rahatsız eden bir gerçeği kendinden

gizlemesi olarak yorumlar ancak burada bir paradoks ortaya çıkar. Yalan söyleyen ile yalan söylenen aynı kişidir yani birey hem aldatan hem de aldanandır. “ Buradan çıkan ilk sonuç, yalan söylenen ile yalan söyleyenin bir ve aynı kişi olmasıdır, bu da, aldatılmış olmam bakımından benden gizlenmiş olan hakikati, aldatan olmam bakımından bilmek zorundayım demektir.” (Sartre, 2010:103). Sartre bu karmaşık durumu bilincin kendine yönelik olan saydamlığı ile açıklar çünkü kendini aldatmanın mümkün olması için bireyin kendini aldattığının farkında olması gerekmektedir. “Kendini aldatan kişi kendini aldattığı(nın) bilinç(inde) olmalıdır, çünkü bilincin varlığı varlık bilincidir.” (Sartre, 2010: 103). Sartre, eserinde kendini aldatmayı bir örnek üzerinden somutlaştırır. Kadın bir erkekle randevuya gider. Buradaki adamın esas niyetinin cinsellik olduğunu bilmesine rağmen onun nazik ve saygılı davranışını referans alarak karşısındakinin esas niyetini kendinden gizleyerek adeta sansürler. “Örneğin, ilk randevusundaki bir kadını alalım. Kendisiyle konuşmakta olan adamın onun hakkında beslediği niyetleri çok iyi bilir. Aynı zamanda er, ya da geç bir karar alması gerekeceğini de bilir. Ama bu kararın aciliyetini hissetmek istemez: partnerinin tavrında nazik ve saygılı olarak görünen ne varsa yalnızca ona tutunur. Bu nazik ve saygılı davranış, “ilk adımlar” diye adlandırılan şeyi gerçekleştirmek üzere başlatılmış bir girişim olarak kavramaz, yani o davranışın sunduğu zamansal gelişme imkânlarını görmek istemez: o tutumu, o anda olduğu şeyle sınırlar, kendisine yöneltilen tümcelerde ilk anlamlarından başka şeyler okumak istemez, ona, ‘Size öyle hayranım ki’ dendiğinde, bu tümcenin cinsellik içeren arka fonunu kaldırır, kendisiyle konuşan erkeğin sözlerine ve davranışına nesnel nitelikler olarak düşündüğü dolaysız imlemler atfeder.” (Sartre, 2010: 110). Sartre’ ye göre insan özgürdür ve özgür olmaya mahkûm olan bir varlıktır. “Özgür olmak, özgür olmaya mahkum olmaktır.” (Sartre, 2011: 199). Bu özgürlük kavramı bireye bir yandan seçim özgürlüğü sunarken bir yandan da bireyi seçimlerinin sorumluluğunu almaya zorlar. Birey yaptığı seçimlerden sorumlu olmalıdır. “İnsan, özgür olmaya mahkum olduğundan dünyanın tüm ağırlığını omuzlarında taşır; insan dünyadan ve varolma tarzı olarak kendisinden sorumludur.” (Sartre, 2010:687).

Sartre’nin *Varlık ve Hiçlik* eserinde ele aldığı bu iki kavramdan hareketle Ayfer Tunç’un üçlemesinde romanın merkezinde yer alan erkek karakterleri genel olarak ele aldığımızda kendini aldatan ve özgürlüklerinin getirdiği sorumluluklardan kaçan

bireyler olduklarını görürüz. Osman karakteri eşinin kendini aldattığının farkındadır ancak bu gerçeği hem başkalarından hem de kendinden gizleyerek kendini aldatır. Eşi onu aldattığı zamanlarda bilerek şehir dışına gider ve bu durumları görmezden gelmeyi tercih eder. Kendini aldatma eyleminin altında ise seçimlerinin sorumluluğunu almaktan kaçmak yatar. Osman bu gerçekle yüzleşip sonuçlarının sorumluluğunu almak yerine kendini aldatmayı seçer. Bünyamin çocuğu olmadığı için doktora gider ve çocuk sahibi olmasının imkansız olduğunu öğrenir. Bir süre sonra eşinin hamile olduğunu öğrenir ve kendi içinde sorgulamalara başlar. Bu sorgulama esnasında bir mucize olup çocuğun kendinden olduğuna inanmak ister. Bünyamin kısır damgası yememek adına toplumla ve eşiyle yüzleşmekten kaçarak doktorun kendisinin çocuk sahibi olmasının imkansız olduğunu söylemesine rağmen çocuğu kendi çocuğu olarak kabul ederek kendini aldatmayı seçer. Üçlemedeki bir diğer karakter olan Cavit, geçirdiği kaza sonrasında çalışamaz ve yardıma muhtaç bir duruma düşer. Cavit, abisinin para, erzak ve ev gibi yardım tekliflerini reddedip muhtaç olmadığını söyler ancak abisinin kendisine aldığı evde oturmayı kabul eder. Abisinden gelen para ve erzak yardımları için emekli maaşı olduğunu söyleyerek reddedip ihtiyacı olmadığını söylese de abisi evden çıktıktan bir süre sonra erzaklarını eve alır. Cavit, yardıma muhtaç olduğunu aslında bilmektedir ancak emekli maaşını öne sürerek yardıma muhtaç biri gibi olmadığına kendini inandırmaya çalışıp kendini aldatır. Ersin, Şebnem'e aşiktir onunla güzel vakit geçirmektedir ancak ailesinin tepkilerinden çekindiği için Şebnem'in mektubuna cevap vermeyip ondan kaçır çünkü Ersin'in istekleriyle ailesinin beklentileri çatışmaktadır. Ersin, ailesinin tepkilerinden korktuğu için seçimlerinin sorumluluğunu almak istemez. Şebnem'in mektubuna cevap vermeyip bir süre sonra fakülteden bir kızla olmasıyla kendisinin gerçek duygularını inkâr edip kendini aldatır. Kendi seçimlerinin sorumluluğunu almak yerine ailesiyle mücadele etmekten kaçarak Şebnem'den uzaklaşır. Ersin zor seçimler karşısında sorumluluktan almaktan kaçarak kendini aldatır. Süleyman abisi hastanedeyken onun karısıyla birlikte olur. Kendisi bu davranışının yanlış olduğunu bilmektedir ancak aşk adı altında kendince bu davranışı doğru olarak sunmaya çalışır yani kendini aldatır. Süleyman vicdanını rahatlatmak için abisine sürekli yardım eder ve seçimlerinin sorumluluğunu almadığı için bu aşkı herkesten gizlemeyi seçer. Haluk Hoca evlidir ancak kendinden yaşça küçük Şebnem'le ilişki

yaşamaya başlar. Haluk Hoca eşini aldatmasının yanlış olduğunun bilincindedir ancak bu durumu aşk adı altında kendi içinde doğru sunmaya çalışarak kendini aldatır.

Ayfer Tunç'un erkek karakterleri, modern bireylerin etik açmazlarını ve ahlaki zayıflıklarını yansıtan önemli temsilcilerdir. Karakterlerin eylemlerini yorumlamak için başvurulmuş Aristoteles'in etik anlayışı, akıl ile istek ve arzular arasındaki denge, alışkanlıklara kazanılan karakter yapısı ve nihai olarak davranışın eylemli olup olmadığını değerlendirmek için bütüncül bir çerçeve sunmaktadır. Aristoteles'in *Nikomakhos' a Etik* eserinde yer alan "kendine egemen olma" ve "erdemde ölçülülük" kavramları Ayfer Tunç'un erkek karakterinde sıkça karşımıza çıkan aşırılık ve ölçsüzlük, hazza yenik düşme ve çöküş temalarını anlamlandırmak için son derece işlevseldir. Aristoteles'in ahlak felsefesi, insanın akla uygun eylemler yoluyla erdemli bir yaşam sürmesini ve bu yolla mutluluğa ulaşmasını esas almaktadır. "Mutluluk, erdeme uygun etkinliktedir." (Aristoteles, 2012: 206). Ona göre mutluluk, hazza dayalı geçici bir tatmin değil; akla uygun, ölçülü ve sürekliliği olan bir etkinliktir. Aristoteles'e göre birey erdemli bir yaşamla mutlu olabilir. "Erdeme göre bulunan kişinin yaşamı mutlu olacaktır." (Aristoteles, 2012: 210-211). Ona göre erdem, doğuştan gelen bir özellik değil, deneyim ve alışkanlıklarla kazanılan bir şeydir. Bu bağlamda Aristoteles'e göre iki tür erdem vardır: düşünce erdemi ve karakter erdemi. Düşünce erdemi eğitim, deneyim ve zaman içerisinde gelişirken, karakter erdemi ise tekrar eden alışkanlıklar yoluyla gelişir. Bu erdemler ise bizde doğuştan var olmaz, alışkanlıklar ve eğitim ile kazanılır. "Biri düşünce erdemi, diğeri karakter erdemi olmak üzere iki tür erdem vardır. Bunlardan, düşünce erdemi daha çok eğitimle oluşur ve gelişir, bu nedenle de deneyim ve zaman gerektirir; karakter erdemi ise alışkanlıklarla elde edilir, adı da bu nedenle küçük bir değişikliklerle alışkanlıktan (ethos'tan) gelir. Bundan apaçıktır ki karakter erdemlerinden hiçbirisi bizde doğa vergisi bulunmaz." (Aristoteles, 2012: 29).

Erdem, Aristoteles'e göre sadece bir eylem değil, aynı zamanda tercihlere dayalı bir huydur. Bu huy, aklın yönlendirmesiyle ölçülü olma ve ortada bulunmadır. Erdemli kişi, eksiklik ve aşırılık olan iki kötülüğün ortasında yer alan davranışı tercih eder. Erdemli kişi, ortada olan, ölçülü olan davranışı sergiler zira iki uç olan aşırılık ve eksiklik kötülüktür. "O halde erdem, tercihlere ilişkin bir huy: Akıl tarafından ve aklı başında insanın belirleyeceğiyle belirlenen, bizle ilgili olarak orta olanda bulunma huyudur. Bu, biri aşırılık, öteki eksiklik olan iki kötülüğün ortasıdır; kötülük

etkilenimlerde ve eylemlerde gerekenden aşırısı ya da eksikidir, erdem ise orta bulma ve tercih etmedir.” (Aristoteles, 2012: 37). Aristoteles bu durumu örnek üzerinden açıklar. Para alma ve verme durumunda orta yol cömertliktir. Parayı aşırı verme savurganlık, parayı vermekte eksiklik ise cimriliktir. “Para alma ve verme konusunda orta olma cömertlik, aşırılığı ile eksikliği ise savurganlık ile cimriliktir.” (Aristoteles, 2012: 39). Aristoteles’e göre ölçülü olmayan davranışlar kötüdür ve erdemli bir birey, tutkularına ve zaaflarına yenik düşmeyen aklın rehberliğinde ölçülü eylemler sergileyen kişidir. Kendisi ölçülü olma durumunu haz konusunda da özellikle ele alır. Hazlarda aşırılığa kaçmanın yani ölçüsüz olmanın kötü bir davranış hatta kınanılacak bir durum olduğunu ifade eder. Hazza yönelik ölçüsüz davranmayı haz düşkünlüğü ile isimlendirip erdemli bireyin yapmaması gereken bir davranış olduğunu söyler. “O halde hazlarda aşırılığa kaçmanın haz düşkünlüğü olduğu ve kınanacak bir şey olduğu açık.” (Aristoteles, 2012: 66). Bunlara ek olarak Aristoteles’e göre bazı eylemlerde ortada bulunma halinin söz konusu olamayacağını söyler. Bazı davranışların doğası gereği kötü olduğunu ve bu mutlak kötü olan davranışlar için ölçülü olmanın mümkün olmadığını ifade eder. Aristoteles’e göre ölçülü olmanın mümkün olmadığı mutlak kötü olan eylemler arasında hasetlik, kıskançlık, zina, hırsızlık ve adam öldürme vardır. “Ama her eylem ile her etkilenimin orta olması söz konusu değildir; nitekim bunlardan kimi adlarında kötülüğü içerir: Sözgelisi hasetlik, arsızlık, kıskançlık; eylemler içinde de zina, hırsızlık, adam öldürme. Çünkü bütün bunların ve bu gibi şeylerin aşırılıklarının, eksikliklerinin değil, kendilerinin kötü olduğu söylenir.” (Aristoteles, 2012: 38).

Aristoteles uzak durulması gereken üç alışkanlıktan bahseder. Kötülük, kendine egemen olmama ve canavarlık diye üç başlıkta topladığı bu davranışlardan kaçınılması gerektiğini belirtir. Bunların karşıtları olarak erdem ve kendine egemen olmayı koyan Aristoteles kötülük kavramını erdemli davranış sergilememe durumuyla açıklar. “Bunlardan sonra başka bir başlangıç noktası alıp kaçınılması gereken alışkanlıklarla ilgili üç türden söz etmeliyiz: Kötülük, kendine egemen olmama ve “canavarlık”. Bunların karşıtlarından ikisi açık: Birine “erdem”, ötekine “kendine egemen olma” diyoruz.” (Aristoteles, 2012: 130). Kendine egemen olan bir birey arzularını akıl süzgecinden geçirip yönetebilirken kendine egemen olamayan birey arzu ve isteklerine yenik düşer. Kendine egemen olan akratik birey doğru ve yanlış bilir ve yanlış olanı yapmayıp doğru eyleme yönelir. Kendine egemen olmayan birey ise bir eylemin kötü

olduğunu bilir ancak arzu ve isteklerine uyup bile bile kötü eylemi tercih eder. Kendine egemen olan yani doğru eylemlerde bulunup ölçülü olan kişi Aristoteles’e göre sağlam karakterli bir bireydir. “Kendine egemen kişi akıl yürütmede tutarlı, kendine egemen olmayan kişi ise akıl yürütmede tutarsızdır. Kendine egemen olmayan kişi (akratik kişi) kötü olduğunu bile bile tutku nedeniyle eyleyebilir, kendine egemen kişi ise arzuların çirkin olduğunu bildiği için akıl yürütmesi sayesinde onlara uymaz. Ölçülü kişi kendine egemen olan, sağlam karakterli kişidir.” (Aristoteles, 2012:131).

Aristoteles’in genel olarak baktığımızda erdemi esas alan bir ahlak anlayışı vardır. Erdem ise eylemlerde ölçülü olmayla ve doğru davranışları sergilemekle mümkündür. Ayfer Tunç’un üçlemesinde yer alan erkek karakterler genel olarak ele aldığımızda ölçülü olma erdeminin sergilemeyen bireylerdir. Aristoteles’in “erdeme uygun olmayan bir hayatın mutluluk getirmez” anlayışından hareketle yazarın erkek karakterlerinin yalnızca bireysel değil aynı zamanda etik bir çöküş yaşadığını söylemek mümkündür. Karakterler, aklın rehberliğinde uygulanan ölçülülükten uzak davranışlar sergileyen, bir eylemin kötü olduğunu bilerek uygulayan kendine egemen olmayan bireylerdir.

Osman, anne ve babasından kalan mirası kısa sürede harcar. Aileden kalan mirası gereksiz ve lüks harcamalarla tüketir yani Osman Aristoteles’in ölçülü olma erdeminde savurganlık noktasında yer alarak kötü olarak konumlanan aşırılık davranışını sergiler. Osman aynı zamanda kendi egemen olmayan birey tanımına karşı gelen bir karakterdir yani eylemin kötü olduğunu bile bile o eylemi gerçekleştiren kişidir. Osman, karısının kendini aldatmasının yanlış olduğunu bilmekte ancak yine de bu duruma ses çıkarmayıp görmezden gelmektedir. Teoman, Aristoteles’e göre erdem sahibi olmayan bir bireydir. Kendisinde bulunan aşırı para hırsı aşırılık arz ettiğinden ölçülülük kavramına ve dolayısıyla erdem kavramına ters düşmektedir. Aristoteles’in erdemlerin en yetkini olarak nitelendirdiği adalet kavramından uzak olan Teoman, abisi ile miras paylaşımında adil olmayarak ölçülü bir eylemde bulunmamıştır. Uluçmüdür’ün makam ve mevki hırsı, para hırsı onu aşırılıklara sürüklemiş ve erdem etiğine uygun bir yaşam sürmemiştir. Necmi Bey’in eşine şiddet uygulaması yine aşırılık denen kötülüğe sahip olduğunu göstermektedir. Özgen, aşırı derecede alkol kullanan ve ölçülü eylem göstermeyen bir karakterdir. Ayfer Tunç’un erkek karakterleri genel itibarıyla ölçülü olma erdeminde sahip olmayan bireyler olduğu gibi aynı zamanda Aristoteles’in doğası gereği mutlak kötü eylemler olarak nitelendirdiği davranışlardan biri olan zina eylemini

gerçekleştiren bireylerdir. Osman, Haluk Hoca, Seçkin Hoca, Uluçmüdür, Köpekli Lokantacı, Süleyman eşlerini aldatan yani kötü eylemler gerçekleştiren kişilerdir. Aynı zamanda bu karakterler zinanın kötü bir eylem olduğunu bildikleri halde eşlerini aldatan, hazlarına yenik düşen yani kendine egemen olmayan aktratik kişilerdir.

Ayfer Tunç'un *Kapak Kızı Üçlemesi*'nde ele alınan üç romanda erkek karakterleri genel olarak incelediğimizde; başkarakterler genellikle okumuş, eğitilmiş ve İstanbul çevresinde büyüüp yetişen kişilerdir. Bu karakterlerin çoğunluğu ekonomik olarak rahat bir hayat içerisinde kurgulanırken, bir kısmı ise maddi zorluk çekmektedir. Erkek karakterler genel olarak pasif, toplum baskısından çekinen, inkarcı, kendini aldatan ve erdemli davranış sergilemeyen, bireysel çelişkiler ve ikiyüzlülük sergileyen karakterlerdir.

KAYNAKÇA

- Aktay, E. (2019). Ayfer Tunç'un Romanlarında Toplumsal Cinsiyet, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Balıkesir Üniversitesi, SBE.
- Aristoteles (2012). *Nikomakhos'a Etik*, Ankara: BilgeSu Yayıncılık.
- Bakkaloğlu, Ş. (2018). Ayfer Tunç'un Roman ve Hikâyelerinde Sosyal Eleştiri, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Üniversitesi, SBE.
- Başer, S. (2020). Ayfer Tunç'un Hikâye ve Romanlarında Kadın-Erkek İlişkileri, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Aydın Üniversitesi, SBE.
- Çolak, H. (2012). Kemal Tahir'in Romanlarında Erkek Karakterler, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Selçuk Üniversitesi, SBE.
- Demirli, H. (2019). Ayfer Tunç'un Romanlarında Yabancılaşma, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Yıldız Teknik Üniversitesi, SBE.
- Gezek, M. (2016). Jean Paul Sartre' nin Ahlak Anlayışı, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Fırat Üniversitesi, SBE.
- Güneş, N. (2019). Peyami Safa Romanlarında Erkek Karakterler, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Aydın Üniversitesi, SBE.
- İnci, H. (2014). *Ayfer Tunç'la Karanlıkta Kelimeler*, İstanbul: Can Yayınları.
- İpek, R. (2023). Ayfer Tunç'un Öykülerinde Baba Figürünün Etkileri, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Siirt Üniversitesi, SBE.
- Moshref İ. H. M. Z. (2022). Sabahattin Ali'nin Hikâye ve Romanlarında Erkek Karakterler, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Aydın Üniversitesi, SBE.
- Öz, H. (2016). Ayfer Tunç'un Roman ve Hikâyelerinde Yapı ve Tema, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Karadeniz Teknik Üniversitesi, SBE.
- Özdemir, G. (2024). Kerime Nadir'in Romanlarında Erkek Kahramanlar, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Aydın Üniversitesi, SBE.
- Sancak, E. (2021). Orhan Pamuk'un Romanlarında Erkek Kahramanlar, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Aydın Üniversitesi, SBE.

- Sartre, J. P. (2010). *Varlık ve Hiçlik*, İstanbul: İthaki Yayınları.
- Şarklı Güvercin, G. (2017). Ayfer Tunç'un Romanlarında Şahıslar Dünyası, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Gazi Üniversitesi, SBE.
- Taşkın, S. (2017). *Aristoteles ve Kınalızâde Ali'nin Ahlak Anlayışlarının Karşılaştırılması*, *(Yayımlanmamış Doktora Tezi)*. Atatürk Üniversitesi, SBE.
- Tekin, M. (2009). *Roman Sanatı*, İstanbul: Ötüken Yayınları.
- Topkafa, H. (2024). J. P. Sartre Düşüncesinde İnsan ve Kendini Aldatma, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Uşak Üniversitesi, SBE.
- Tunç, A. (2021). *Kapak Kızı*, İstanbul: Can Yayınları.
- Tunç, A. (2021). *Osman*, İstanbul: Can Yayınları.
- Tunç, A. (2021). *Yeşil Peri Gecesi*, İstanbul: Can Yayınları.
- Tutal, K. G. (2024). Ayfer Tunç'un *Kapak Kızı*, *Yeşil Peri Gecesi* ve *Osman* Romanlarında Narsisistik Unsurların Çözümlemesi, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Haliç Üniversitesi, SBE.
- Yavuz, A. (2024). Ayfer Tunç'un *Kapak Kızı*, *Yeşil Peri Gecesi* ve *Osman* Romanlarında Kadın Kimliğinin Cinsiyetlendirilmesi ve Beden, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Üniversitesi, SBE.
- Yılmaz, Ü. (2024). Ayfer Tunç'un Roman ve Hikâyelerindeki Kişilerin Psikanalitik Açından İncelenmesi, *(Yayımlanmamış Doktora Tezi)*. Giresun Üniversitesi, SBE.
- Yürek, H. (2005). Cumhuriyet Dönemi Türk Romanında Modernizmin Yeri, *(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)*. Mersin Üniversitesi, SBE.